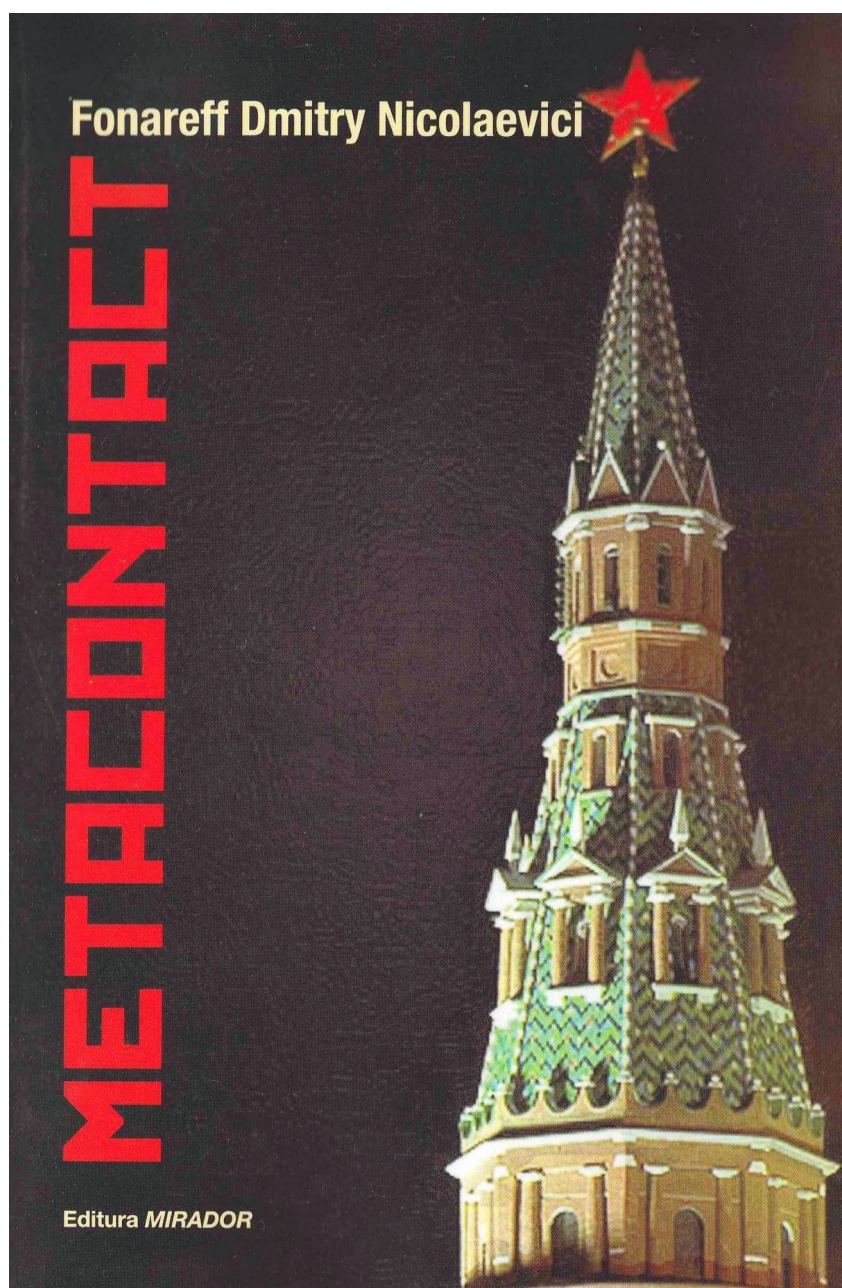

Coperta: Călin Man

Traducere din limba rusă: Tatiana Bologan

**Descrierea CIP a Bibliotecii Nationale a
României NIKOLAEVTCHI, FONAREFF DMITRY
Metacontact / Fornareff Dmitry Nicolaevici**

Fonareff Dmitry Nicolaevici
METACONTACT

Colaboratori:

**BORIS RATNIKOV, General-maior în retragere,
SBP Rusia**

**GEORGIROGOZIN, General-maior în retragere,
SBP Rusia**

**ALEXEISAVIN, General-locotenent în retragere,
Cartierul General al Forțelor Armate ale Rusiei**

**CONSTANTIN BUZATU, Președinte IBSS A
România**

Arad, 2010

CUVÂNT ÎNAINTE

Ideea acestei cărți a apărut pentru prima dată în septembrie 2008, în perioada primei mele vizite în România.

Cu prietenul și colegul meu, Constantin Buzatu, m-am întâlnit la aeroportul din București, iar a doua zi am plecat spre Arad¹ Aici, în orașul său de domiciliu, Constantin Buzatu a organizat Congresul al XIII-lea IBSSA, unde am avut onoarea să particip în calitate de invitat special. Această acțiune a întrunit nu doar veterani ai serviciilor speciale, ci și gărzi de corp active din mai multe țări. Pentru mine a fost o experiență extra-ordinară, luând în considerație trecutul meu de ofițer superior al Direcției 9 din KGB URSS, care continuă în prezent prin funcția de Președinte al Asociației Naționale a Gărzilor de Corp (NAST) a Rusiei, valorificând în acest fel relațiile și experiențele anterioare. De Constantin Buzatu mă leagă o prietenie adevărată, dezvoltată cu ocazia activităților desfășurate de IBSSA.

Drumul lung și obositor de 11 ore al călătoriei noastre de la București spre Arad a fost presărat cu amintiri ale evenimentelor din trecut și discuții despre o serie de proiecte pentru viitor.

Aceste discuții nu puteau ocoli amintirile mele legate de România. Nu am niciun motiv să ascund faptul că, pe la mijlocul anilor '80, am lucrat cu conducătorul României comuniste, Nicolae Ceaușescu și, în semn de recunoștință, am primit un portomoneu de piele de la conducătorul delegației române.

Am admirat priveliștile munților fermecători din Transilvania, am discutat despre ocultism, secrete și misticism ce planau deasupra acelor locuri unde încă se mai păstrează energia celebrului Dracula; aceasta făcea ca gândurile noastre să se îndrepte spre eternitate și depășirea limitelor umane.

Am mai discutat despre capacitățile și aptitudinile umane, ținând cont de importanța acordată acestor calități într-o anumită perioadă în care am fost angajat în cadrul serviciilor speciale. Foarte multe aspecte, care au fost aplicate în trecut drept metode profesionale ale structurilor de stat pentru asigurarea stabilității și securității naționale, se folosesc cu succes și astăzi. Orice aptitudini ieșite din comun ale unei persoane au atras dintotdeauna atenția marilor conducători ai lumii sau a oamenilor care în trecut se ocupau de protecție, iar astăzi - de asigurarea securității.

Aceste aptitudini erau întotdeauna foarte căutate în URSS și se aflau sub o supraveghere permanentă. După destrămarea URSS, informații cu privire la capacități umane extra-ordinare și tehnologii bazate pe rezultatele

experimentelor și cercetărilor științifice în acest domeniu au devenit accesibile și publicului larg. Explicația ar fi următoarea :

În primul rând, un număr foarte mare de institute de cercetări științifice implicate în proiecte cu circuit închis se aflau, după destrămarea URSS, pe teritoriul altor țări. În al doilea rând, bani pentru continuarea proiectelor și experimentelor nu mai erau. Specialiștii în domeniu și-au continuat activitatea în domeniul comercial. În al treilea rând, ultimele rezultate obținute de către savanții militari ruși la mijlocul anilor '90 au fost adunate într-un singur domeniu – domeniul paranormalului care, deși accesibil pentru toată lumea, nu prezenta un interes deosebit din partea specialiștilor de înaltă clasă. Mai mult decât atât, tehnologiile care aveau la bază aceste informații erau desecretizate în totalitate, devenind accesibile tuturor, fără a mai ține cont de coduri de acces, timp și distanță. Aceste tehnologii au fost denumite „metacontact”.

Acestea au fost, în mare parte, subiectele despre care am discutat cu Constantin, iar ideea de a scrie o carte despre activitatea și rolul serviciilor speciale în acest domeniu a venit de la sine. În această carte nu există nicio informație secretă sau interzisă. Noi prezentăm obiectul de activitate al serviciilor speciale într-o anumită perioadă de timp și modul în care am ajuns la ideea expusă în titlul cărții.

Calitatea mea de autor este strâns legată de cea a lui Constantin Buzatu datorită faptului că gândurile și ideile noastre se intersectau și se completau reciproc, iar ajutorul dânsului în reconstituirea unor fapte o consider ca fiind de neprețuit. Amândoi am investit cunoștințe,

experiențe și energie în această carte. Carte care te face să gândești.

Autorul

Cartea care te face să gândești

Stimate cititor!

Această carte nu conține rețete de magie sau descoperiri științifice. Aici nu vei găsi termeni tehnici și nici secrete din învățăturile ezoterice. Conținutul acestei cărți este alcătuit din materialele activității ofițerilor superiori ai KGB-ului, care și-au făcut datoria asigurând paza și protecția oamenilor de stat și savanților militari din Ministerul Apărării din Rusia, în perioada 1991-2009.

Cartea oferă cititorului o înțelegere mai profundă a problemelor acelor care vor să afle mai multe despre cum sunt făcute legile după care funcționează societatea contemporană. Cartea relatează, într-o formă accesibilă, despre cum pot fi, cu ajutorul metodelor actuale de obținere a informației, pronosticate o serie de evenimente și, în funcție de acestea, cum se organizează propriile acțiuni, în sensul larg al cuvântului. De asemenea se prezintă tehnologiile și metodele utilizate de profesioniștii în domeniul serviciilor de escortă, atât în cadrul instituțiilor de stat, cât și în domeniul privat. În acest context, noțiunea de „foști profesioniști” nu există.

Această carte nu conține doar cuvinte care alcătuiesc propoziții, ci are și un conținut profund emoțional. Nu este suficient să citești cartea, este nevoie să o simți și să înțelegi motivul pentru care textul și conținutul sunt structurate de autori anume în acest mod și nu altfel. Această carte nu este o ficțiune literară. Nicio relatare din ea nu este inventată sau colorată în vreun fel. Mai degrabă

cartea ar putea fi prezentată ca un ghid analitico-științific privitor la situația operativă a planetei. Autorii prezintă lucrarea ca pe o concepție analitico-filozofică.

Imaginează-ți, stimate cititor, că tu ești persoana responsabilă pentru securitatea planetei Pământ și pentru tot ceea ce se află pe această planetă. Pentru a cunoaște cum poate fi protejată, trebuie să știi că este nevoie să neutralizezi pericolele existente și să faci un pronostic pentru viitoarele pericole. Dar de unde luăm un instrument de monitorizare universală, care ne va furniza nu doar informații sigure, ci ne va spune când sau cum să acționăm? Sună, la prima vedere, fantastic, nerealist până în momentul în care problema va fi pusă în fața unei persoane concrete. Îndată ce apare problema, persoana în cauză începe să gândească asupra soluțiilor, analizând realitatea înconjurătoare. Căile de rezolvare a acestor probleme presupun cunoștințe din diverse domenii. O persoană însetată de cunoștințe își consolidează toate resursele apelând la experiența practică din activitatea operativă, verificând variantele existente și alcătuind versiuni de rezolvare a problemelor, care duc, în ultimă instanță, la atingerea scopului.

În această carte veți găsi o serie de informații, utilizate pentru rezolvarea unor probleme legate de securitatea intereselor de stat, și mai multe puncte de reper în evaluarea evoluției spirituale, înainte de toate, a persoanei, dar și a societății în general. Specificul problemelor a fost dictat, în mare măsură, de particularitățile dezvoltării societății contemporane, fapt care, după părerea autorilor acestei cărți, corespunde scopului propus. Tematica subiectelor a fost determinată

de analiza atmosferei și situației în care a fost gândită Constituția din Rusia în momentul actual. Aceasta se întâmpla anul 1992. Conducerea din noua Rusie avea nevoie de sfaturi și informații corecte despre structura și relațiile interumane la nivel mondial.

La acea vreme, în cadrul KGB, care în 1991 a fost desființat printr-un decret eliberat de Mihail Gorbaciov, cu sprijinul președintelui KGB, Vădim Bakatin, existau grupuri de specialiști și experți care aveau rezultate reale în obținerea informației în stare de conștiință modificată – așa-numita *tehnologie de metacontact*. La nivelul Ministerului Apărării, savanții militari au reușit nu doar să se conecteze la baza de date informațională la nivel global, ci și să obțină informația care le-a dat o idee clară despre natura acestui fenomen.

Astăzi, acești oameni s-au constituit într-un grup de experți și colaborează cu Asociația Națională a Gărzilor de Corp (HACT) din Federația Rusă, în acest domeniu. Experiența profesională și experiența de viață a acestor oameni extra-ordinari se află la baza evenimentelor descrise în prezenta carte. Vom face cunoștință în continuare cu doar câteva dintre aceste personalități.

În primul rând, este vorba de generalul-locotenent în rezervă, Savin Alexei Yurievici – participant la lupte armate. Specialist militar emerit, doctor în științe tehnice, doctor în filozofie, doctor de onoare al Universității Europene, membru al Academiei de Științe Naturale din Rusia, membru al Academiei Internaționale de Științe, membru al Academiei de Științe Economice și Sociale din Italia, membru al Societății Filozofice de pe lângă Academia de Științe din Rusia. În anul 2009 a fost

publicată cartea *Ghid spre eternitate* („ЛЛЫТЕБОФЛHTEJIL no BCHHOCTH") sub redacția lui Savin A. Yu., Fonarjov D. N.

Din acest grup face parte și șeful laboratorului special de pe lângă Academia NAST din Rusia, generalul-maior în rezervă al Serviciului de Securitate al Președintelui Federației Ruse, Ratnikov Boris Konstantinovici – participant la acțiunile militare din Afganistan, consilier al Serviciilor Speciale Afgane HAD, primul adjunct al Șefului Direcției Generale de Pază a Federației Ruse, consilier în cadrul FSB, privind activitatea operativă.

O misiune aparte în cadrul grupului de experți o are generalul- maior în rezervă al Serviciului Federal de pază al Federației Ruse, doctor în științe juridice, Rogozin Gheorghii Gheorghievici. În 1975 a susținut doctoratul la Școala Superioară a KGB Dzerjinski, iar mai târziu a ținut cursuri la Catedra Specială nr. 3 (contrainformații militare). În perioada 1978-1980, Gheorghii Rogozin își desfășura activitatea în calitate de colaborator științific superior în cadrul Serviciului operativ-analitic al Direcției 3 a KGB URSS (contrainformații militare), iar în perioada 1980-1983 a lucrat în calitate de șef serviciu, într-unui din laboratoarele Institutului de Cercetări Științifice „Prognoz" a KGB, URSS. În 1992 a fost numit prim adjunct al șefului Serviciului de Pază a Președintelui Federației Ruse. Sa ocupat de probleme de astrologie, telekinezie și parapsihologie.

În 2008 a fost publicată cartea, cu tiraj limitat, sub redacția lui Ratnikov B. K., Rogozin V. V., *Dincolo de limitele cunoașterii* (3a rpaHbio no3HaHHoro).

Trebuie menționat faptul că atât cartea *Ghid spre eternitate*, cât și *Dincolo de limitele cunoașterii* s-au

epuizat, în scurt timp după apariție, devenind, astfel, cartea de căpătâi a celor care își continuă cercetările în domeniul tehnologiilor legate de facultățile extra-ordinare ale omului.

Dorim să aducem mulțumirile și respectul nostru experților în domeniul asigurării securității la nivel de stat, Nicolai Alexeevici Șam - general-maior în rezervă, KGB, URSS, prim adjunct al Președintelui KGB, URSS în 1991 și Valerii Nikolaevici Velicko - general-maior în rezervă, consilier al șefului Direcției 9 a KGB URSS, în perioada 1987-1991.

Din grupul de experți face parte un om extra-ordinar - colonel al Serviciilor de Informații, Rudakov Alexandr Borisovici, specialist în domeniul operațiunilor informațional-psihologice orientate spre rezolvarea problemelor operative din sistemul de securitate națională, autorul cărții *Programele secrete ale Celui de-al fl-lea Reich în domeniul genetic, financiar și de cercetare (Ceicperabie* генетические, финансовые и разведовательные программы Третьего Рейха). În carte sunt dezvăluite sarcinile, metodele și formele neortodoxe de activitate ale unor structuri de spionaj ale naziștilor, printre care se numără și „Thule”¹, „Ahnenerbe”², „Soarele negru”³, „Vrii”⁴, „Thor”⁵, „Cercul de aur” și „Societatea berlineză”, programe maritime ale Germaniei, care aveau drept scop cucerirea Arcticii și Antarcticii, elaborarea unor proiecte genetice ale ideologiei Lebensborn⁶.

Această serie continuă cu cartea lui Rudakov A. B., *Programe secrete și bazele navale „Kriegsmarine”*¹, în care se prezintă

*¹ **Societatea secretă Thüle** a fost fondată la München, în 1918, și organizată după modelul lojelor masonice. „Doctrina” Ordinului Thüle se baza pe ideile lui Guido von List, care s-a inspirat din lucrările Societății Teozofice ale Helenei Blavatsky și a dezvoltat teoria „rasei Ariene pure”. Pământul Thüle era considerat patria rasei germane (www.2012en.wordpress.com).

² **Organizația „Ahnenerbe”** a fost înființată pe 10 iulie 1935 ca o societate de cercetare științifică a istoriei spirituale germane, la inițiativa lui Heinrich Himmler, Hermann Wirth și Richard Walther Darré.

³ **Soarele negru** {*germ.* Schwarze Sonne) este un simbol ocult ezoteric folosit de germani în misticismul nazist.

⁴ **Societatea Vrii**; VRIL este un nume al energiei vieții din corp cunoscută în alte culturi din întreaga lume ca Mana, Prana, ChT sau forța vitală (Delia Petre, *Misterele magnetismului uman. Dezvăluiri cu privire la tainele VRIL-ului*. Editura Sapiientia, 2009) www.en.wikipwdia.org.

⁵ **Thor** este urmașul lui Odin, în mitologia nordică. Zeu al naturii, dar și al fulgerelor și al războiului, el deține niște obiecte magice: o centură (Megingjord) care îi conferă puterea divină cât timp o poartă, niște mănuși de fier indispensabile pentru a ține și a folosi un ciocan magic numit Mjollnir („măcinătorul”) (www.ro.wikipedia.org)

⁶ **Lebensborn** („Fântâna vieții”) a fost o organizație germană nazistă, inițiată de șeful SS, Heinrich Himmler, care avea case de maternitate și acorda asistență financiară soțiilor membrilor SS. Totodată

întreținea orfeline și avea programe de relocare pentru copiii răpiți de naziști.

⁷ **Kriegsmarine** a fost denumirea oficială a marinei militare germane sub regimul nazist.

sistemul cu circuit închis al bazelor militare marine ale flotei de submarine a Germaniei naziste, care ne impresionează și astăzi. Datorită faptului că avea posibilitatea de a se deplasa fără a fi detectată în oceanele lumii, sprijinită de bazele militare navale secrete, flota putea controla în totalitate liniile de comunicație maritime, comerciale, petroliere și informaționale. Cu ajutorul tehnologiilor de ultimă oră din acea perioadă, putea să conducă economia mondială, să controleze riscurile financiare și stabilitatea politică. Aceste cărți relatează fapte care nu sunt cunoscute publicului larg, fapte care vor permite unui cititor atent să perceapă nu doar esența evenimentelor de astăzi, ci să facă un pronostic, cu un anumit grad de probabilitate, al evoluției situației în viitor.

Nu întâmplător cărțile amintite mai sus sunt reunite în seria *Cronicile lumii reale*. Majoritatea evenimentelor și a materialului factual prezentat în carte se bazează pe sursele experților NAST Rusia.

Materialul excepțional, adunat și supus unei analize riguroase de către autori, ne dă suficiente motive să ne gândim asupra caracterului eterogen al matricei mondiale prezentată de către politicieni și mijloacele de informare în masă. Pentru unii dintre voi, dragi cititori, răspunsurile la cele mai arzătoare întrebări se află în paginile acestei cărți, iar pentru alții – printre rândurile acestei cărți...

CAPITOLUL 1 Expresul liternyi¹ „URSS - Rusia"

Conducătorii politici ai URSS au fost întotdeauna preocupați să înțeleagă dacă ideologia comunistă va putea rezista în viitor într-o anumită țară sau în lume, în general. Ideologii încercau să înțeleagă în ce măsură aceasta corespunde naturii umane, convingerilor și intereselor individului. Specialiștii în tehnologii politice căutau informații cu privire la gradul de rezistență și de stabilitate a ideologiei comuniste, în comparație cu doctrina capitalistă extrem de ostilă. Dogmele comuniste au încetat să-și mai producă efectele, datorită comportamentului unora dintre susținători. În spatele acestor dogme se aflau faptele concrete ale unor persoane. Evenimentele de la sfârșitul anilor '80 din URSS reprezentau semnele clare ale unui colaps economic al țării, care se apropia cu pași repezi.

În anul 1989 a fost efectuată o analiză interdepartamentală a serviciilor speciale sovietice privind situația ideologiei comuniste la nivel mondial. Analiza a arătat că în perioada existenței acestei ideologii, atât pe teritoriul URSS, cât și pe teritoriul unor țări ca România, Bulgaria, Ungaria etc., s-a format un sistem de valori unice și stabile, caracteristic fiecărui popor, care, în consecință formează baza materială și spirituală a societății - cultura poporului.

¹ Trenul liternyi (din rus. жиҺTepHMH noe3,a) este o denumire convențională, acordată trenurilor de importanță strategică, care transportau bunuri de valoare sau persoane de rang înalt (deseori conducători de stat, conducători militari). În denumirea acestui tip de tren nu se foloseau cifre, ci litere, ca un semn al importanței și caracterului special al acestuia.

Specialiștii militari au avut dreptate în privința faptului că omul reprezintă principalul component al acestor valori, este producătorul și consumatorul acestor valori. Omul este ghidat de interese bazate pe convingeri. Ceea ce se întâmplă în momentul actual în lume este determinat de legi elaborate nu de om, ci pentru om. Acest scurt rezumat al evenimentelor de la sfârșitul secolului al XX-lea a fost introdus de către specialiștii Serviciului de Securitate al Președintelui (fost KGB) și de către savanții militari de pe lângă Ministerul Apărării din Rusia, în aparatul noțional pentru continuarea cercetărilor cu privire la studiul aptitudinilor extra-ordinare ale unor persoane. Scopul acestor cercetări constă în obținerea unor tehnologii care ar face posibilă utilizarea la maximum a calităților native umane (Ljejit pašoT cocToana B nojiyneHHH TEXHOJIOPHH, KOTOPAN Moraa MAICCHMAJIBHO HCN0JIÎ>30BATB TO, HTO 3AJI0>KEH0 B HENOBEKE NPNPOAOH.) Persoanele care își pot folosi talentele și abilitățile înnăscute, ar trebui chemate în slujba intereselor statului. În momentul de față, la nivel mondial această idee poartă denumirea de „super soldați”, idee exploatată adesea de cinematografie sau literatură. A venit vremea să-și spună părerea și colaboratorii profesioniști din cadrul serviciilor speciale care, de-a lungul timpului, au cercetat problema în profunzime.

La un moment dat, specialiștii din domeniul tehnologiilor informațional-energetice au analizat problema în felul următor: Omul, în calitate de subiect al unui ansamblu de raporturi guvernamentale și neguvernamentale, reunește în persoana sa o mulțime de contradicții care apar în aceste sfere. Situațiile de acest

tip îl fac extrem de sensibil ca element al sistemului social, situații care ridică o problemă stringentă: asigurarea securității personale. Conflictele cu caracter local și global aveau o explicație cu caracter personal, concentrate și exprimate în cercurile restrânse ale oamenilor cu orientări extremiste. Politicienii puteau face afirmații și declarații sub orice formă, la orice nivel, dar vectorii de interes aparțineau de fapt unui grup foarte restrâns de oameni care se aflau în spatele lor. O dovadă clară și fără echivoc în acest sens o constituie cauzele și urmările unor evenimente, incidente, războaie locale și acte de terorism, lovituri de stat și operațiuni financiare, care aveau o explicație comună. În spatele acestor evenimente se aflau interese comune, condiționate de imaginea clară a viitorului. Cei care știau ce vor, acționau în consecință, acționau așa cum le dictau interesele. De-a lungul timpului omul nu s-a schimbat. S-au schimbat doar condițiile energoinformaționale ale existenței sale pe Pământ.

Regula de bază a unui profesionist din domeniul asigurării securității spune următoarele: „Nimic nu-i întâmplător. Întâmplarea este un adevăr nedemonstrat încă”.

Din ce cauză s-a destrămat URSS? Oare a fost întâmplător războiul din Cecenia? Oare acest război să fi fost motivul rezistenței sângeroase în Caucaz care, ulterior, a provocat acțiunea teroristă din 1995 în Budjonnovsk? În urma atacului armat asupra spitalului au murit 129 de oameni, printre care 18 colaboratori ai miliției și 17 militari. Alți 415 cetățeni au suferit răni grave prin împușcare. Părăsind orașul, bandiții au dat foc spitalului, Palatului Copiilor, clădirii în care se afla Biroul

Afacerilor Interne. În total, 54 de clădiri ale municipiului și 107 de case particulare. Toate aceste evenimente sunt oare întâmplătoare?

Care au fost motivele care i-au împins pe teroriști spre exploziile din anul 1999, când, în urma actelor teroriste de pe strada Guijanov și șoseaua Kașirsk în Moscova și a exploziei casei din Volgodonsk, au murit 292 de oameni și mai mult de 1500 de oameni au fost răniți?

Ce motive au avut cei 40 de oameni mascați și îmbrăcați în haine de camuflaj, înarmați din cap până în picioare, care în octombrie 2002 au năvălit în sala teatrului de pe Dubrovka în Moscova? Printre aceștia se numărau și vreo câteva femei-kamikaze, fiecare purtând o centură shaheed ticsită cu explozibil și câte o vestă TNT. Teroriștii i-au luat ostatici pe toți cei care se aflau în clădire - 912 de oameni. Eliberarea ostaticilor a produs 130 de victime, dintre care 10 copii. Oare și acest act terorist reprezintă un caz pur întâmplător?

Care sunt convingerile acelor fanatici, acelor creaturi care au organizat tragedia din Beslan? Ce motivează o grupare teroristă să ocupe o școală chiar în prima zi din anul școlar, 1 Septembrie - Ziua Cunoștințelor, în 2004? În clădire, în acel moment se aflau mai mult de 1300 de oameni, majoritatea copii. În urma actului terorist au murit mai mult de 300 de ostatici (186 de copii și 145 de adulți), mai mult de 700 de ostatici și 500 de militari au fost răniți. Și în acest caz vorbim de o întâmplare și nimeni nu poartă nicio vină?

Acestea și multe altele, mai mult sau mai puțin clar, n-au avut loc pur întâmplător. Răspunsul la o altă întrebare îi frământa dintotdeauna pe șefii serviciilor de

contraspionaj militar și ai organelor de drept. Pot fi oare evitate pe viitor asemenea tragedii, dacă vom avea acces la informații despre o serie de evenimente premergătoare acestor cazuri zguduitoare?

Necesitatea asigurării securității anumitor persoane prin ele însele, cuprinde toate sistemele de raporturi guvernamentale, subiecții fiind tocmai persoanele în cauză. Acest principiu a stat la baza KGB-ului și a urmașilor acestuia. Dacă fiecare cetățean al țării va fi în siguranță, atunci nici societatea în general nu va mai avea nevoie de protecție. Nu va mai fi nevoie de protejarea instituțiilor de stat sau a altor instituții. Așa stau lucrurile teoretic.

Din practica de zi cu zi, fiecare dintre aceste sisteme – aparatul conducerii de stat, structurile militare, instituțiile judecătorești și executive, organizațiile sociale, științifice, de învățământ și religioase, colective de muncă, sistemul de sănătate, mijloacele de informare în masă, structurile financiare și ale oamenilor de afaceri – fac parte, prin anumite trăsături, dintr-un sistem mult mai complex – sistemul de stat – care construiește și reproduce condițiile necesare pentru funcționarea în condiții normale a sistemului, asigurând, în acest fel, protecția personală a fiecăruia. KGB a asigurat securitatea țării în general, având la bază exact aceste principii.

Specialiștii în domeniu considerau extrem de importantă următoarea lege sistemică. Un niare sistem care pierde **relațiile de conducere** (noTepe ynpaBJiaiomHX CBH3efi) se distruge din interior. Lipsa controlului distruge sistemul de conducere. **KGB s-a ocupat și de control și de conducere.**

Criteriul de securitate este reprezentat de capacitatea statului și a structurilor sale administrative de a rezista unor posibile amenințări, creând astfel condiții de asigurare a existenței pașnice, de funcționare și dezvoltare a persoanei și a societății, având la bază valori umane recunoscute pe plan mondial. Acesta ar trebui să constituie unul dintre obiectele de activitate ale structurilor politice și de securitate ale țărilor. Acesta era și obiectul de activitate al KGB, reprezentând instrumentul politic al PCUS.

Trebuie reținut că cel mai greu pas în evoluția conștiinței umane a fost și va rămâne determinarea scopului existenței noastre. Care este scopul existenței noastre? Care este rolul și locul omului în univers? Care sunt punctele de reper după care ar trebui să se ghideze în luarea unei decizii?

Aceste întrebări îi frământă nu doar pe oamenii simpli, ci și pe conducătorii guvernelor. Răspunsul la aceste întrebări este căutat de filozofi, oameni de știință, reprezentanți religioși. Deosebirea este că răspunsurile primite se prezintă în mod diferit. Fiecare țară este locuită de o mulțime de oameni, dar este condusă de un singur om. Pe de o parte, oamenii sunt la fel cu toții, dar, pe de altă parte, sunt diferiți. Toți oamenii sunt diferiți în ceea ce privește dezvoltarea personală și evoluția spirituală. Chiar și acei care, datorită anumitor împrejurări, au obținut puterea asupra celorlalți, ca om, ca persoană, nu se deosebesc prin nimic de ceilalți. Mecanismele informațional-energetice sunt identice la toți oamenii. Sunt mecanisme care determină convingerile, necesitățile și interesele oamenilor. Fiecare individ este condus de

imagini. Imaginea dominantă a societății actuale este excesul de consum. De fapt, această imagine a și provocat criza economică, iar măsurile de combatere sunt analizate și discutate nu de opt, ci de douăzeci de țări – cele mai mari puteri economice ale lumii.

Tot ce se întâmplă în lume este determinat de faptul că omul a construit statul pentru a rezolva problemele contradictorii, și nu invers. Din această cauză, majoritatea statelor lumii s-au transformat azi în monștri care trăiesc pe seama societății care i-a creat, în spatele acestor monștri se află interesele companiilor multinaționale, pentru care nu există hotare de stat. Acest fenomen poartă denumirea de globalizare.

Care este scopul pe care și l-a propus fiecare dintre noi, cum ar trebui să fie acest vector de orientare socială? Cele mai cunoscute scopuri (Hanôojiee H3BecTHi>ie ițeja) în realizarea armoniei și dreptății sociale au fost trecute prin prisma principiului moralității individuale. Fiecare cetățean are un scop personal, iar fiecare societate are morala sa. În cazul în care aceste două scopuri coexistă, atunci se formează mari grupuri sociale sau diverse organizații politice, religioase, pacifiste sau teroriste. În cazul în care conflictele între două sau mai multe persoane au mai degrabă un caracter social, atunci conflictele între diverse grupuri de interese se materializează, de cele mai multe ori, la scară mondială.

Primul atentat în Centrul Comercial Mondial din SUA, în 1993, s-a soldat cu moartea a șase persoane, iar peste trei ani, în Oklahoma, cu moartea a 168 de persoane. 11 septembrie 2001 – cel de-al doilea atentat asupra clădirilor World Trade Center și clădirii

Pentagonului, deturnarea avionului și prăbușirea acestuia în Shanksvill – a însemnat dispariția a circa trei mii de persoane. Acest atentat terorist a lăsat foarte multe întrebări fără răspuns, la fel cum a rămas fără răspuns și asasinarea Președintelui SUA, John Kennedy, în 1963. Putem oare obține informații exacte despre ce s-a întâmplat cu adevărat, ocolind sursele oficiale de revizuire a rapoartelor comisiilor de stat? Care sunt adevăratele interese ale politicianilor, care fac să se cutremure văzduhul prin cuvântările pe care le rostesc, și care creează mari confuzii prin inițiativele lor. Ce se află în spatele uneltirilor marilor corporații și în spatele emisiunilor necontrolate de dolari și alte valute importante pe piața mondială? Atunci când se vor termina rezervele mondiale de petrol, apă și bogății ale subsolului, ce se va întâmpla cu noi toți? Va fi oare posibilă viața pe alte planete?

Astfel de întrebări și-au pus specialiștii din toată lumea încă din secolul trecut. Pentru a rezolva aceste probleme, ei sunt chemați să cunoască trecutul pentru a putea să reziste eficient prezentului și viitorului.

Pentru a putea trăi cu demnitate în viitor, este nevoie să știm cum va arăta acesta și de ce anume depinde evoluția evenimentelor istorice, dictate de politicieni.

Acesta este punctul în care se intersectează interesele serviciilor secrete din diverse țări, servicii care trăiesc pe seama plătitorilor de impozite și care reprezintă o parte a inflației. Serviciile secrete trebuie să-și construiască propriul buget de stat prin fapte concrete. Dar în cazul în care faptele concrete necesită o executare discretă, iar tehnicile de lucru sunt secrete, atunci care sunt scopurile

acestor acțiuni? Cunoașterea acestor scopuri face parte din activitatea serviciilor speciale ale fiecărui stat.

Din punct de vedere al logicii operaționale, serviciile speciale rusești au avut nevoie, pentru început, de cunoașterea potențialului adversar, iar după aceea – de determinarea scopului și intențiilor finale ale acestuia. Cum putem identifica în populația acestei lumi, indivizii care au intenții răuvoitoare, diferite de ale noastre în ceea ce privește percepția lumii înconjurătoare? Este oare posibil acest lucru? Putem oare determina din timp unde este amplasată o bombă, unde stă ascuns un trăgător de elită sau când un sinucigaș-șahid detonează o bombă în mulțime? Cum putem determina adevăratul scop al unor acorduri economice sau cum putem preveni urmările unor proiecte de afaceri? Poate fi oare elaborat un set de măsuri eficiente pentru a preveni în acest fel lezarea intereselor de stat de activitatea economică neloială?

Practica serviciilor secrete rusești ne-a demonstrat că da, se poate. Suficient de rapid și de exact. Tot practica ne-a demonstrat că în activitatea serviciilor secrete, în specificul de conducere și de organizare a departamentelor, a metodelor de lucru și al schimbului de informații între departamente, în elaborarea hotărârilor etc., există particularități și probleme specifice.

Informația care va fi prezentată în continuare le va da de lucru scepticilor și le va deschide noi drumuri de cercetare optimiștilor și celor care caută răspunsul la aceste probleme. Nu are rost să spunem povești. Noi nu suntem nici oameni de afaceri, nici oameni politici. Noi nu profităm și nu urmărim interese egoiste. Noi rămânem colaboratori profesioniști de securitate, savanți militari,

care și-au dedicat cei mai frumoși ani din viață pentru binele Patriei.

Întrebarea cea mai importantă pentru orice serviciu special a fost și a rămas aceeași: unde și cum se poate obține informația necesară conducerii pentru ca, în baza acesteia, să fie organizate măsuri de apărare sau de atac. Serviciile speciale sovietice au găsit o asemenea modalitate. Întrebarea, logică în acest caz, cu privire la punerea în aplicare a informației pentru protejarea regimului existent în acea perioadă, are un răspuns concret. Aceste tehnologii necesitau o abordare conștientă pentru a fi utilizate, lucru care a lipsit conducerii politice a serviciilor speciale din perioada sovietică și care lipsește, din păcate, și astăzi.

Metoda netradițională de obținere a informațiilor se află la momentul actual într-o arhivă inaccesibilă – în dosarele cu raportări speciale și în memoria operatorilor-cosmosens. Această metodă este utilizată cu mare atenție, din rațiuni lesne de înțeles, chiar și de NAST Rusia. În paginile acestei cărți ne vom strădui să expunem succint punctul nostru de vedere asupra acestei probleme.

CAPITOLUL II Istorie și moștenire

În momentul desființării KGB, existau mai mult de 20 de Direcții și Subdirecții. Direcția 9 a KGB-ului se ocupa atât de asigurarea protecției și pazei conducătorilor de partid și de guvern, cât și de protecția persoanelor desemnate de aceștia. Asociația Națională a Gărzilor de Corp (NAST) din Federația Rusă, înființată pe 20 decembrie 1995, de către ofițerii superiori ai Direcției 9 a

KGB și de către Gărzi de Corp, profesioniști în domeniu, în conformitate cu statutul adoptat, moștenește cele mai bune tradiții de profil VCK – KGB.

Organizarea unei asemenea asociații în momentul de față în Federația Rusă, țară în care principala reformă din 1991 a fost reforma conștiinței sociale, nu este deloc simplă. Schimbarea orientării valorilor a condus, în același timp, și la schimbarea principiilor morale care se formau în contextul unor condiții istorice noi pentru societatea rusă. Profesia de agent de pază sau gardă de corp, care până nu demult era ascunsă de zidurile Kremlinului, a devenit dintr-o dată extrem de solicitată într-o societate care a cunoscut relațiile de piață și problemele care apar odată cu acestea. Asociația avea drept scop stabilirea unei abordări profesionale pentru asigurarea pazei și protecției personale pe teritoriul Federației Ruse. De la bun început a devenit foarte clar faptul că experiența bogată pe care am dobândit-o în Direcția 9 a

KGB și în Serviciul de Securitate al Președintelui Federației Ruse nu putea reprezenta decât o bază, un început pentru atingerea scopului propus. Pereții și acoperișul acestei clădiri va trebui să fie construiți cu mâinile noastre. Noile raporturi sociale generau noi pericole. Acele tehnologii, care până nu demult, se aflau sub controlul organelor de drept, ieșiseră pe piață. Cunoștințele și experiența au devenit o marfă, care era cumpărată cu plăcere pe piață ca mijloc de protecție, dar și ca un mijloc de atac.

Într-o țară în care cultura reprezenta un ansamblu de valori morale și materiale, societatea s-a îndreptat spre goana după un câștig ușor, denumită de unii și **business**

capitalist, și astfel a devenit foarte greu să construiești raporturi bazate pe principii morale și etice. În societatea actuală, morala este înlocuită adesea cu orice altceva, în funcție de subiectul discuției și de interese strict personale sau de interesele corporatiste în general, indiferent de problemele abordate, începând de la economie și politică până la vrăjitorie și metafizică. Cu toate acestea, există unele subiecte care persistă în paginile ziarelor sau, mai ales, în emisiunile televizate. Aceste subiecte cuprind și așa-numitele tehnologii PSI. O lungă serie de subiecte picante despre generatori de torsiune, influență psi, ștergerea memoriei, hipnoză, preziceri și multe altele, îi preocupă pe majoritatea cetățenilor care se uită la televizor. Unui cetățean obișnuit îi este foarte dificil să se descurce în noianul de informații care se regăsesc astăzi în jurul lui, dar care lipseau cu desăvârșire pe vremea URSS, din mai multe motive. Unul dintre acestea era *psihotronica*, în sensul larg al cuvântului. Descoperirile oamenilor de știință au făcut ca o serie de laboratoare cu activitate restrânsă să se orienteze spre construirea unor tehnici și tehnologii *psihotronice*. Acestea erau, în primul rând, programe medicale care se bazau pe metode și tehnici de influențare a persoanei. Militarii, familiarizați cu asemenea tehnici, le aplicau sub forma unor experimente, exceptând folosirea lor în scopuri de înarmare. Principiul vibrațiilor energetice era bine cunoscut maselor largi, dar particularitățile de aplicare în diverse domenii necesitau un studiu amănunțit. Generatorii *psihotronici* erau studiați în perspectiva unei viitoare elaborări. Aceste elaborări existau, dar până la producerea lor pe scară largă și până la aplicarea lor în

scopuri militare, mai era nevoie de o serie întreagă de probe. Spre deosebire de știința tradițională, savanții militari progresau rapid, fapt ce le promitea un viitor cu mari perspective. Diferența consta în faptul că rezultatele activității științifice, invențiile deveneau rapid cunoscute savanților militari care astfel le puteau pune în aplicare. Pe de altă parte, cunoștințele militarilor erau accesibile unui număr limitat de savanți. Solicitând o serie de proiecte și lucrări laboratoarelor și instituțiilor de cercetare, savanții militari nu-i informau însă și asupra scopului final. În acest fel, fiecare institut de cercetare își desfășura activitatea într-un anumit domeniu, fără a-și pune întrebări asupra rolului și importanței acestor proiecte în imaginea generală a proiectului de cercetare. Drept urmare, astăzi sunt foarte mulți cei care vorbesc despre ce știu, dar sunt doar câțiva cei care știu cu adevărat despre e vorba.

Putem spune că această carte ne va permite într-o oarecare măsură să ridicăm vâlul care înconjoară secretele *psihotronicii* - știința despre mecanismele raporturilor informaționale, manevrarea psihicului, energeticii și fiziologiei umane. *Psihotronica* se bazează pe afirmația conform căreia, la baza conceperii, evoluției și creșterii psihofiziologice a organismului uman, se află procese informațional-energetice - cosmice, planetare, celulare, moleculare, bioplasmatice, biogravitaționale, cuantice și de vacuum. Cu toate acestea, generatorii psihotronici nu au nicio legătură directă cu obținerea informației într-o stare schimbată de conștiință. În schimb, unele aspecte ale psihotronicii pot explica, într-o

anumită măsură, esența proceselor care au loc atunci când se apelează la metoda de *metacontact*

Trebuie menționat faptul că Asociația NAST din Rusia nu reprezintă un reper pentru gândirea științifică tradițională. Asociația Gărzilor de Corp este consumatoare a tehnologiilor actuale și nu realizatoare a acestora. Asociația oferă posibilitatea obținerii informației necesare și doar după verificarea practică a eficienței și veridicității ei, recomandă colegilor soluții și tehnologii sigure.

După o analiză a obiectului activității de bază, Asociația Națională a Gărzilor de Corp din Rusia a alcătuit o statistică a celor mai cutremurătoare cazuri de omor și atentate. Ne-am propus să aflăm cine, cum și în ce condiții a fost omorât, rănit, asasinat sau a dispărut fără urmă, pentru ca la final să putem efectua o analiză a reușitelor, dar și a greșelilor. Trebuie remarcat faptul că statistica ne permite urmărirea evoluției tehnologiilor de atac. Cum anume s-au schimbat metodele de atac în funcție de situație, care au fost metodele folosite de asasinii plătiți pentru a-și duce la bun sfârșit misiunea. Care au fost mijloacele și resursele pe care le-au folosit în diferite perioade de timp și în diferite cazuri.

În Arhiva Academiei NAST din Rusia au fost sistematizate mai mult de trei sute de cazuri, extrem de mediatizate datorită tragismului situațiilor și cruzimii, care cuprind perioada anilor 1992-2009. Un interes deosebit pentru analiștii profesioniști, care se ocupă de asigurarea protecției personale, îl reprezintă cazurile în care persoana protejată și gărzile de corp ale acesteia sunt omorâți. Un subiect aparte îl constituie cazurile în care persoane publice sunt găsite decedate, iar moartea lor nu

se datorează unor motive evidente de agresiune și la prima vedere pare a fi una „naturală” sau „absurdă”. De remarcat este că întâmplările tragice cu persoane publice sau cu urmări grave sunt denumite de către mijloacele de informare în masă „cazuri de mare rezonanță”.

Pe lângă cazurile tragice, cunoscute deja publicului larg, au mai fost și se mai întâmplă și astăzi evenimente la fel de tragice cu oameni obișnuiți, care sunt răpiți de lângă noi din diverse motive. Iar răspunsul la întrebarea esențială – „De ce depinde data morții și poate fi oare schimbată în vreun fel?” nu poate fi dat. Nu deținem deocamdată suficientă informație care ar contribui la lărgirea orizontului de cunoștințe necesar pentru înțelegerea temeinică a cauzelor care au dus la deznodăminte tragice. Până la apariția Catedrei de Tehnologii Informațional-Energetice din cadrul Academiei NAST din Rusia noi am putut doar să căutăm similitudini între unele evenimente cu final tragic, care se repetau periodic. Aveam nevoie de un instrument de cunoaștere.

În căutarea unui asemenea instrument de cunoaștere, Academia NAST din Rusia a efectuat o serie de cercetări asupra unor evenimente tragice și a obținut o serie de rezultate care prezintă un interes aparte. Astfel, urmărind mai multe accidente mortale de la sfârșitul anilor '90, cu cauze necunoscute sau inexplicabile, sau cu motivații clare de suicid, specialiștii au remarcat următoarele aspecte:

Pe 26 august 1991, în Moscova a fost găsit trupul fostului șef al Serviciului Administrativ al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice (CC PCUS), Nicolai Krucina. Acesta a fost unul din cei 15 cei mai influenți oameni de partid. Moartea a survenit în urma

căderii de la geamul apartamentului situat la etajul cinci. Krucina a lăsat o scrisoare de adio. N-au fost găsite urme de moarte violentă.

Pe 6 octombrie 1991, după exact patruzeci de zile de la moartea lui Krucina, a fost găsit trupul neînsuflețit al predecesorului lui Nicolai Krucina, șeful Serviciului Administrativ a CC PCUS al URSS, Gheorghii Pavlov. Moartea a survenit în urma căderii de la geamul apartamentului situat la etajul opt. N-au fost găsite urme de moarte violentă.

Pe 17 octombrie 1991, după zece zile de la moartea lui Pavlov, tot în Moscova, chiar în fața soției și a fiului său, s-a aruncat de la balconul apartamentului în care locuia, adjunctul șefului Serviciului de Relații Internaționale al CC PCUS, Dmitrii Lisovolik. Nu există explicații clare de la rude. Decedatul nu avea datorii sau probleme cotidiene.

ii

12 februarie 1992, Moscova. În apartamentul său de pe bulevardul Olimpiisk s-a spânzurat fostul colaborator al Serviciului Comercial și Aprovizionare al CC PCUS, Boris Pavlov. N-au fost găsite urme de moarte violentă.

În total, în perioada august - octombrie 1991, pe teritoriul fostei URSS, au avut loc numeroase cazuri de sinucidere misterioasă a persoanelor care au avut legătură cu aparatul de partid, cazuri care au generat o serie de zvonuri, precum că persoane importante de stat sunt programate pentru sinucidere.

Aceste cazuri nu se sfârșesc aici.

În 10 august 2005, pe la ora 2 noaptea, de la balconul etajului 15 al sanatoriului din Soci „Belye noci”, a căzut

directorul general al OAO „Kirovskij zavod”, milionarul Piotr Semenenko. Acesta a urcat la etajul 15 al corpului central al pensiunii și a intrat într-una din camerele libere. Pe la ora două noaptea a fost găsit mort sub ferestrele clădirii. În memoria telefonului mobil, găsit lângă cadavru, ultimul apel a fost făcut către medicul de gardă al sanatoriului, înainte de a intra în clădire, omul de afaceri i-a solicitat gărzii de corp să nu-l însoțească.

Pe 7 iunie 2007, în Donețk (Ucraina), de la geamul casei sale, la 7 dimineața, a căzut directorul general al Asociației „Seliclovugoli”, Ivan Pojitiko. Versiunea oficială – sinucidere. Rudele și colegii susțin că decedatul nu avea motive să-și pună capăt zilelor. Nu au fost găsite urme de luptă în apartamentul omului de afaceri.

Legătura acestui caz cu celelalte este greu de stabilit, datorită faptului că informații suplimentare despre această tragedie, care ii avut loc într-o altă țară, am avut foarte puține. Însă împrejurările în care a avut loc moartea celor doi oameni de afaceri au fost suficiente pentru a introduce datele în dosarele noastre. Particularitățile generatorilor *psihotronici* erau cunoscute, dar legătura cu cazurile morții celor doi oameni nu este clară.

N-am trecut cu vederea nici evenimentele care au precedat moartea unor persoane de rang înalt, oameni de afaceri din Rusia, extrem de bine protejați.

Trebuie menționat în acest sens și cazul șocant din 9 martie 2000, când, după exact 7 secunde de la decolarea de pe aeroportul Șeremetievo, s-a prăbușit avionul charter 40", la bordul căruia se aflau renumitul om de afaceri cecen Zia Bajaev și jurnalistul Artiom Borovik. Acest incident va rămâne pentru totdeauna în amintirea NAST

Rusia, datorită faptului că în catastrofa aviatică de pe pista de decolare a aeroportului Șeremetievo au murit prietenii și colegii noștri Nicolai Tektov și Alexandr Sickari. Nicolai Tektov a fost unul dintre cele mai bune gărzi de corp ale fostului Președinte al URSS, Mihail Gorbaciov. După trei ani, comisia de anchetă a ajuns la concluzia că ceea ce a cauzat catastrofa a fost „o eroare de pilotaj”. Dar ce anume a provocat aceste „erori de pilotaj” celor mai experimentați piloți?

Experții NAST din Rusia cunoșteau faptul că, în anii douăzeci, savantul de origine italiană Guglielmo Marconi demonstra în fața ducelui Benito Mussolini și a soției acestuia că de la o distanță de câteva sute de metri poate opri circulația unei coloane de mașini cu ajutorul radiațiilor electromagnetice de înaltă frecvență. Același efect poate fi obținut în sens invers și pentru electromotoare.

Dacă mișcarea este provocată de radiația prin rezonanță, atunci oprirea este determinată de radiația disonantă. Este evident faptul că efectul demonstrat de Marconi poate fi observat pe motoarele cu benzină, datorită electro-generatorului care alimentează bujiile de aprindere. Motoarele diesel sunt mai puțin receptive în acest sens.

Ce înseamnă generator de curent de frecvență înaltă știe toată lumea. Bineînțeles, acesta nu-i un calculator, dar nici un frigider. Un generator de curent puternic poate fi amplasat în caroseria unei dube închise, de tipul Mercedes-Benz „Viano” sau Volkswagen „Transporter”. Alte tipuri mai puternice pot fi amplasate în autocamioane militare. Experimente de acest fel au avut loc în Georgia.

Continuând statistica accidentelor auto, vom aborda o serie de evenimente tragice în care au fost implicate persoane publice importante. Lista guvernatorilor decedați în diferite împrejurări poate începe cu data de 28 aprilie 2002, când, într-o catastrofă aviatică, a murit guvernatorul regiunii Krasnojarsk, generalul Alecsandr Lebed, împreună cu agenții de securitate, mai mulți subordonați care îl însoțeau și membrii echipajului de zbor.

În august 2003, în catastrofa aviatică din Kamciatka, a murit guvernatorul regiunii Sahalin, Igori Farhutdinov.

Pe 7 august 2005, într-un accident rutier, a murit guvernatorul regiunii Altai, Mihail Evdochimov, împreună cu șoferul și cu garda de corp.

Pe 9 ianuarie 2009, elicopterul Mi-171, care a decolat din orașul siberian Biisk, s-a prăbușit. Șapte persoane din cele unsprezece aflate la bordul elicopterului au murit, inclusiv reprezentantul plenipotențiar al Președintelui Rusiei, Alecsandr Kosopkin.

Pe 10 mai 2009, guvernatorul regiunii Irkutsk, Igori Esipovskii, însoțitorii săi s-au prăbușit cu elicopterul de producție americană, în bordul căruia se aflau. Odată cu ei au murit alți trei oameni: adjunctul lui, pilotul elicopterului și garda de corp.

Da, este adevărat că în majoritatea tragediilor „tehnocrate” de acest fel, apare acea noțiune de „eroare umană”. Din datele specialiștilor știm că eroarea umană constituie 65% din numărul total al catastrofelor. Dar cauzele manifestării unor asemenea erori, când tragedii de acest gen se întâmplă cu persoane protejate, trezesc un mare interes. La întrebarea dacă este posibilă inducerea unui anumit comportament pilotului sau șoferului, putem

astăzi răspunde că, într-o anumită măsură, acest lucru este foarte posibil. Pe de altă parte nu putem să demonstrăm „programarea” unei anumite persoane la moarte pentru că morții iau secretul cu ei în mormânt.

O altă întrebare: data morții? Oamenii serioși nu cred în simple întâmplări și nici în soartă. De ce data morții este aceeași, nu numai pentru pasageri, ci și pentru echipajul avionului sau pentru șoferii mașinii? Putem oare, apelând la anumite metode de lucru, cunoștințe etc., să explicăm moartea pasagerilor de pe „Titanic”? Cum se explică faptul că în catastrofa aviatică, în care a fost implicat avionul companiei franceze Airbus-A330-200 pe ruta AF447, care a avut loc pe 31 mai 2009, au murit toți cei 228 de pasageri, iar peste exact o lună, în accidentul avionului Airbus-A310-300 în largul insulelor Comore, din Oceanul Indian, dintre toți cei 153 de pasageri aflați la bord a rămas doar un singur supraviețuitor – o fetiță de paisprezece ani? Un interes deosebit pentru cercetători prezintă și data morții unei doamne de origine italiană, care a întârziat la avionul Airbus-A330-200 pe ruta AF447. Și exemplele pot continua.

Din informațiile selectate din presa internațională, aflăm că soții Johana și Kurt Ganthaler, de origine italiană, rataseră zborul, întârziind la îmbarcarea în avionul Airbus-A330-200, pe ruta Rio de Janeiro – Paris. Aeronava Air France 447, cu care trebuiau să zboare, s-a prăbușit în Oceanul Atlantic. Soții Ganthaler s-au îmbarcat într-un alt avion pe ruta Rio de Janeiro – München, de unde și-au continuat drumul spre casă cu mașina. Pe autostrada care duce spre Tirolul de Sud, cei doi au fost implicați într-un grav accident rutier. Cine se afla la volanul mașinii, nu se

menționează. Kurt Ganthaler s-a ales cu câteva vânătăi, dar Johana a fost rănită grav. În câteva minute a venit și ambulanța, însă Johana n-a mai putut fi salvată: a murit în secția de reanimare a spitalului. În momentul morții Johanei, soarta avionului Air France încă nu era cunoscută.

Cazul morții Johanei Ganthaler nu este singurul amănunt al tragediei, legat de nefericita prăbușire a avionului. Printre pasagerii care și-au pierdut viața în acel avion se numărau și suedeza Christina Schnabl cu fiul său, Philippe. Familia Schnabl, care deseori zbura din Brazilia în Suedia, avea o frică patologică față de zborul cu avionul și, din această cauză, zburau întotdeauna în avioane diferite. Soțul Christinei, Fernando, și fetița lor au plecat la bordul unui alt avion cu câteva minute înaintea ei și a copilului lor. Datorită acestui fapt au rămas în viață. Este posibil oare să schimbăm data morții și să obținem informații despre moarte, să aflăm care este rolul șirurilor de evenimente care au dus la moartea oamenilor?

Nu doar argumentele amintite mai sus ne pun pe gânduri. În arhiva serviciilor secrete există multe cazuri interesante și misterioase. Sau poate noi ne lăsăm pradă fanteziilor și analizăm noțiuni prea abstracte? După cum ne-a demonstrat practica de lucru cu tehnologii de ultimă oră, situația este mult mai complicată. Jocurile minții au regulile lor. Mai ales în sfera de asigurare a securității.

Se conturează o situație destul de interesantă dacă comparăm datele statistice ale tragediilor care au avut loc în Rusia și moartea personalităților istorice, începând cu Imperiul Roman. Mai mult de patru sute de asemenea cazuri au fost înregistrate în Arhiva Academiei NAST din

Rusia. Este o activitate extrem de captivantă: a face comparații între evenimentele din trecut, proiectându-le în previziunile pentru viitor. Din păcate, acest lucru ne ocupă foarte mult timp și nu ne oferă un instrument eficient în previziunea unor evenimente. Probabilitatea previziunilor prin metoda comparației analogiei este foarte scăzută, deseori chiar absurdă. Această abordare face posibilă urmărirea formelor și metodelor de amenințare, a atacurilor sau agresiunilor, armelor, metodelor de organizare a ambuscadelor și multe altele. Din păcate, nimic nu stă pe loc, ci, dimpotrivă, se află într-o continuă mișcare. Astfel și pericolul se va afla întotdeauna cu un pas înaintea apărării, securității, protecției, dacă noi nu vom adopta un instrument universal de prevenire. Involuntar apare întrebarea: „Ce s-a întâmplat cu adevărat pe 11 septembrie 2001 în New York? Care este explicația faptului că, în aceeași dată și în același loc, au murit Benazir Bhutto și zecile de susținători ai acesteia, în Rawalpindi, pe 27 decembrie 2007? Ce fel de tragedii se vor abate asupra Rusiei și asupra întregii lumi în 2010?"

Experții n-au trecut cu vederea nici legătura între moartea unor persoane și criza financiară mondială.

Pe 17 decembrie 2008, top-managerul Băncii Europene NSBC, Christen Schnor, a fost găsit spânzurat în hotelul Jumeirah Carlton Tower din Londra. În decembrie 2008, chiar în preajma Sărbătorilor de Crăciun, și-a tăiat venele investitorul francez în vârstă de 65 de ani, Rene-Thierry Magon de la Willehuchet. Unul dintre motive ar fi fost pierderea sumei de un miliard și jumătate de euro, pe care i-a investit în piramida financiară a lui Bernard Madoff.

Pe 6 ianuarie, miliardarul german Adolf Merkle, care făcea parte dintre primii cinci cei mai bogați oameni din Germania, s-a aruncat sub tren. Din datele preliminare reiese că a fost vorba despre o sinucidere, cauza probabilă fiind criza financiară. Adolf Merkle, în vârstă de 74 de ani, fondatorul Concernului farmaceutic „Ratiopharm”, în toamna anului 2008 a pierdut nu mai puțin de un miliard de euro, după ce i-a investit în acțiunile concernului Volkswagen.

Pe 7 octombrie 2009, conducătorul celei mai mari companii imobiliare din SUA, Steven L. Good, în vârstă de 52 de ani, s-a împușcat în cap.

Pe 22 aprilie, David Kellermann, directorul financiar al grupului ipotecar american Freddie Mac, s-a spânzurat la subsolul casei sale din Fairfax County, Virginia.

Noi nu susținem și nu afirmăm nimic. Acestea sunt dovezile, iar dovezile vorbesc de la sine. Ele pot fi comparate sau analizate aplicând metodele deja cunoscute, cunoștințele în domeniu. În acest sens, specialiștii în protecție și pază sunt preocupați de răspunsul la întrebarea: „Poate fi schimbată data morții?” Dacă răspunsul este afirmativ, atunci cum? Dacă este negativ, atunci de ce? Cum anume este organizat mecanismul morții și cine apasă pe buton? Una din regulile profesioniștilor în domeniu spune că nu putem rezolva problema dacă nu cunoaștem cauza.

Capitolul III Pașii istoriei

Fenomenele stranii, fenomenele naturale, tainele și secretele științei, politiciii și religiei au trezit interesul

omenirii din momentul în care oamenii au dobândit capacitatea de a gândi și face aprecieri, a emite ipoteze și a susține niște adevăruri. Aceste fenomene prezintă interes într-o anumită măsură și pentru serviciile speciale, care poartă responsabilitatea pentru ordinea și siguranța cetățenilor unui stat.

Fenomenele, care nu au o explicație științifică adecvată, sunt clasificate în dosare secrete și păstrate în arhivă, până când se vor găsi suficiente explicații privind apariția lor.

Dar cum putem înțelege un lucru evident dar greu de explicat? Unde putem găsi răspunsul la ceea ce transcende limitele existenței cognoscibile, la întrebările primordiale care se referă nu doar la problemele personale, ci și la problemele globale ale omenirii? Cum putem stabili contactul cu civilizații extraterestre despre care se vorbește? Reprezintă acestea doar rodul imaginației umane? Există oare un tezaur de cunoștințe absolute sau o bancă de date universală, care ar conține informațiile necesare pentru a putea răspunde la cele mai pretențioase întrebări formulate de oameni? Asemenea întrebări sunt adresate tot mai des de acele persoane care nu pot rămâne indiferente față de prezentul și viitorul concetățenilor lor. Vorbim aici despre savanții militari. Cei care înțeleg că pe zi ce trece devine tot mai greu și mai periculos să locuim pe Terra. La fel gândeau și persoanele cărora le-a fost încredințată securitatea și apărarea statului rus. În același timp, savanții militari și specialiștii în domeniu erau conștienți de efectul nociv pe care îl poate avea înlocuirea științelor naturii cu doctrine ezoterice. Ocultismul și pseudoștiința au fost prezentate

de multe ori ca fiind revelații divine, din dorința unora de a manipula.

Pentru efectuarea cercetărilor în domeniul fenomenelor evidente și de necrezut, entuziaștii s-au reunit sub stindardul *parapsihologiei*. *Psihologia* este definită ca știința care studiază comportamentul uman, inclusiv funcțiunile psihice și procesele mentale, ca inteligența, memoria, percepția. Prefixul *para-* provine din grecescul „lângă, alături de”. Astfel, *parapsihologia* este mai degrabă o disciplină, decât o știință, care se ocupă de adunarea, sistematizarea și analizarea informației despre fenomene biofizice paradoxale sau existența faptelor *PSI*, încearcă să demonstreze existența acestor fenomene, să stabilească mecanismele de realizare a facultăților extraordinare umane și animale, credința într-o viață de după moartea fizică și apelează în toate aceste cercetări, până la urmă, la metodologia științifică.

Trebuie remarcat că savanții militari evită utilizarea acestui termen. În momentul de față se cunosc câteva definiții ale termenului de *parapsihologic*. Astfel, *parapsihologia* este definită ca un domeniu de cercetare care studiază formele de colectare și distribuire a informației, fără a folosi ceea ce numim noi „simțuri normale”. Ele nu par a fi în mod curent explicate prin legile „cunoscute” ale naturii.

Datorită caracterului neobișnuit al *parapsihologici* în mod tradițional au început să-i fie atribuite toate fenomenele neînțelese și inexplicabile. Din această cauză au apărut o serie de practicanți, J șamani, oracoli, profeți care au contribuit la sporirea confuziei și, în consecință, *parapsihologia* ca știință a fost discreditată. Este

important de remarcat că *parapsihologia*, chiar de la apariție, a operat cu termeni generali, asociativi. O astfel de situație reflectă, de fapt, procesul de formare al acestui domeniu paraștiințific.

Parapsihologia și fenomenele de percepție extrasenzorială reprezintă domenii care au trezit interesul nu doar savanților. Serviciile de informații doresc achiziționarea unor astfel de canale de informații sigure și ieftine. Militarii doresc obținerea mijloacelor de manipulare a inamicului, folosind percepția extrasenzorială. O demonstrație în acest sens a avut loc la începutul secolului al XX-lea, când Rusia stalinistă și Germania hitleristă manifestau un Interes arzător, frenetic, față de *parapsihologie*. Din acest punct de vedere, Al Doilea Război Mondial poate fi numit Primul Război Extrasenzorial, făcând excepție, în acest caz, de la legendele conform cărora, războaiele extrasenzoriale reprezentau ocupația preferată a atlanților și a hiperboreilor².

Părintele istoriei, Herodot, povestește cum în anul 522 î.H., magul Gaumata, care semăna foarte bine cu fratele regelui Cambyses al II-lea (acesta fiind plecat între timp în campania egipteană), s-a proclamat rege.

Inscripția lui Darius, sculptată în stânca de pe muntele Behistun din provincia Kermansach, spune că „Și magul Gaumata i-a răpit lui Cambyses și Persia, și alte ținuturi, le-a răpit, le-a acaparat, a devenit rege. Nu a existat niciun om – nici persani, nici midieni, nici alții din neamul nostru, care ar fi putut lua regatul de la magul Gaumata”. Domnia lui Gaumata n-a durat mult, aproape

² Atlanții și hiperboreii sunt considerați a doua rasă de extraterestri, după lemurieni, care au trăit pe pământ.

jumătate de an. Probabil, calificarea magului nu era atât de bună, precum cea a prezicătoarelor greco-romane – pithii și sibile³.

Este interesant de remarcat faptul că de numele tatălui Regelui Cambyses, Regele Cyrus II (în iraniană Kuruș), întemeietorul imperiului persan, este legată una din cele mai cunoscute preziceri militare pe care a primit-o de la oracolul din Delphi. Lumea antică era împânzită de hramuri în care femei, numite pithii, interpretau voința zeilor și făceau profeții, răspundeau la întrebările oamenilor. Pentru primirea răspunsurilor, preoții greci apelau la un medium, care comunica cu zeii, pentru ca apoi să ofere profeții muritorilor. Astfel, mediumul primea informații de la zeu pe anumite canale informaționale, apelând la capacități extrasenzoriale individuale. Uneori aceștia erau oameni înzestrați cu asemenea capacități de la natură, deși de cele mai multe ori erau folosite substanțe halucinogene, ale căror secrete erau cunoscute doar de preoții greci (sacerdoți).

În hramul zeului Apollo din Delphi, intermediarul între zeu și oameni era reprezentat de femei, numite femei pithice. După unele informații, pithiile erau considerate femei muritoare, alese din rândul fecioarelor tinere. Pe de altă parte, se afirmă că pithiile treceau printr-un ritual de purificare, după care inspirau emanații de sulf sau vapori cu efecte psihoactive, halucinogene, obținute de preoți prin arderea unor substanțe de tipul hașișului. Acești vapori le transpuneau pe femei în starea de transă sau în starea divină, devenind vocea lui Apollo. Când acestea dădeau semne că au amețit, intrau în templu și

³ Pithii și Sibille – femei legendare, sau cvasilegendare, la greco-romani, cărora li se atribuia darul profeției.

răspundeau la întrebările puse de vizitatori, făcând previziuni despre viitor.

Începând cu sec. al VUI-lea î.H. și în următorii 1200 de ani, pithiile au dat sfaturi și au făcut profeții oamenilor simpli, dar și regilor și împăraților pe diferite probleme, inclusiv sfârșitul unor războaie. Este greu să ne imaginăm că într-o perioadă de timp atât de lungă acest proiect-business, denumit Oracolul din Delphi, să nu intre într-o criză de inspirație. Dar la un moment dat așa s-a și întâmplat.

Pe la mijlocul sec. al VI-ea î.H., Cressus, ultimul rege al Lidiei, j care era împotriva expansiunii Persiei, a decis să pornească război împotriva regelui persan Cirus al II-lea. Mergând la Oracolul din Delphi și întrebând cum se va termina războiul, pithiilevwi răspuns foarte simplu: „Dacă Cressus va ataca Persia, atunci va distruge o mare împărăție!“. Întrebarea era clară și nu i-a trezit suspiciuni. Altfel, a pornit război, iar în anul 456 î.H. a fost înfrânt, luat prizonier și Lidia ocupată de perși, confirmând previziunile *pithiilor*. Domnia lui Cressus în Lidia (Turcia de astăzi) a luat sfârșit. Trebuie menționat că regele Cressus l-a întrebat odată pe înțeleptul Utenian Solon, dacă îl poate considera pe omul care posedă atâtea Comori cel mai fericit printre muritori. Dar înțeleptul atenian păru să nu-i invidieze norocul și-i spuse: „Să nu spui despre nimeni că e fericit, până nu moare“.

Pithiile n-au spus, iar Cressus n-a precizat, ce împărăție va fi distrusă. Nu este exclusă și duplicitatea preoților care, dădeau răspunsuri cu dublu sens, fapt care făcea ca previziunile lor să se adeverească întotdeauna. De problema prezicerilor sau de interpretarea textelor

prezicerilor se vor ciocni mai multe generații de utilizatori ai acestor tehnologii.

Prestigiul Oracolului din Delphi a crescut mai ales atunci când prezicătoarea i-a zis împăratului roman Claudius Caesar Augustus Germanicus Nero: „Ferește-te de anul 73". Având la acea vreme 30 de ani, Nero a considerat că previziunea se referă la vârsta lui. Dar peste un an Senatul l-a declarat dușmanul poporului și, în vila unui prieten din apropierea Romei, cu ajutorul secretarului său, Epafroditus, și-a secționat carotida... După cum s-a constatat mai târziu, previziunea s-a referit la vârsta succesorului provinciei Hispania Tarraconensis – Servius Sulpicius Galba, care a direcționat legiunile sale spre Roma și care avea vârsta de 73 de ani...

Profețiile sau, cum se spune astăzi în serviciile speciale, prognozarea seriilor de evenimente, nu erau singura specializare a grecilor antici. Despre filozoful și misticul Pitagora (sec.VI î.H.) se spunea că putea vedea nu doar trecutul și viitorul interlocutorului, dar putea să-i citească și gândurile. Conform legendei, Pitagora a preluat aceste practici de la preoții egipteni. Tainele învățaturii pitagoriciene despre magia numerelor au constituit una dintre cele mai interesante încercări de a face o legătură între gândirea rațională și logică. Încercări de acest fel au fost întreprinse și de greci, prin abordarea ritualurilor magice, a forțelor supranaturale și a universului misterios și irațional al previziunilor.

De reținut este că un rol important în acest sens l-au avut și Misterele din Eleusis, unde, prin inducerea unor stări emoționale, inițiaților le era deschisă calea spirituală și ezoterică, stări prin care au trecut aproape toți filosofi

greci. Drept urmare, grecii au devenit cel mai important liant de comunicare a culturii contemporane occidentale cu lumea magică orientală, centrul indiscutabil fiind reprezentat de India. Același statut este reprezentat și de vecinul său din nord – Tibetul. Munții misterioși și enigmatice ai acestei țări au atras, pe la mijlocul secolului al XIX-lea, mai multe personalități mistice ca orientare, printre care Gheorghii Ivanovici Ghiurdjicev, Nicolai Konstantinovich Rerih și fondatoarea Societății Teozofice, Elena Blavatskaia. Elena Blavatskaia folosea drept ilustrații în lucrările sale svastica și „Ciocanul lui Thor”, o armă mistică de temut, cu ajutorul căreia Thor obținea victorii nu doar în luptele cu giganții, ci și cu zeii. Câteva decenii mai târziu, simbolul svasticii a fost adoptat de Hitler ca simbol al biruinței.

În aceeași perioadă, renumitul pictor rus, Nicolai Rerih, a desenat marea piramidă pentru bancnota de un dolar american, care poate fi regăsită cu ușurință și astăzi. Toate elementele de pe bancnota americană se repetă într-o succesiune de 13 și stârnesc un vădit interes din partea oricărui privitor. Acest fapt a atras și atenția Direcției Generale a Serviciului de Securitate a Statului, predecesorul KGB. Ce anume a trezit interesul Serviciilor de Securitate?

Bancnota americană de un dolar este un șocant exemplu de simbolism masonic. Privită cu atenție, bancnota reprezintă repetarea cu insistență a cifrei 13 care, în numerologia cabalistică, semnifică 13 trepte ale inițierii. În colțul din partea stângă a bancnotei, deasupra expresiei "The great seal" („Marele sigiliu”) ie află o piramidă cu 13 trepte, care nu este nimic altceva decât

modelul de lucru al francmasonilor ca unificatori ai lumii sub controlul lor. Cele 13 trepte simbolizează unificarea lumii, fiind prezentată printr-o ierarhie, iar piramida neterminată a fost Completată cu Ochiul Providenței – simbolul Marelui Arhitect sau al viitorului conducător al lumii. Piramida liniară reprezintă «simbolul ordinii mondiale, instaurat de așa-ziii „zidari”, care sunt, de fapt, masoni de rang înalt. Ea reprezintă ideea masonică conform căreia masonii vor fi marii conducători ai lumii, prin crearea unui stat unic, condus de un singur om.

Modelul „NOVUS ORDO SECLORUM” („Noua ordine mondială”) indică în mod clar ideea de unificare mondială. În partea dreaptă a bancnotei apare un phoenix care poartă în ghearele piciorului drept o ramură de măslin cu 13 frunze și 13 fructe, ca simbol al păcii, în ghearele piciorului stâng 13 săgeți – simbol al războiului, iar în cioc inscripția „E puribus unum” („Dintre mai mulți – unul singur” sau altfel spus – „Unul singur deasupra tuturor”), având 13 litere. Deasupra phoenixului, pentagrame formează Pecetea lui Solomon.

Aceste simboluri masonice erau cunoscute serviciilor speciale rusești. În dosarele secrete ale conducătorului uneia din secțiile Comisariatului Popular al Afacerilor Interne, Gleb Bokia, informații cu privire la structura și ideologia mișcării masonice s-au păstrat până în momentul morții sale – 1937.

Promisiuni confuze despre revelații adevărate, făcute printr-o instruire ocultă și învăluite sub forma diverselor împrumuturi din credințele vechi, la care se adăugau citate îmbunătățite din apocrife⁴ „pierdute”, surse

⁴ Apocrife – cărți pretins sfinte, pe care Biserica nu le recunoaște ca inspirate și autentice și nu le admite în Sf. Scriptură.

tradiționale de cunoaștere, reprezentau un punct de atracție pentru multe personalități la sfârșitul sec. al XIX-lea și începutul sec. al XX-lea. Știința era neputincioasă în fața practicilor mistice, tratatelor și învățăturii propovăduite.

Teozofia, care a apărut în Europa datorită rusoaicei Elena Blavatskaya, a propus suferinzilor un mozaic de revelații foarte atrăgător, constând dintr-un amestec de postulate cu caracter religios din Vechiul Orient și unele idei științifice, destul de actuale pentru acea vreme. Aceste idei au fost acceptate de persoanele care aveau credința slabă, pe de o parte, datorită degradării religiei ortodoxe, iar pe de altă parte – de evoluția rapidă a progresului tehnico-științific. Unul dintre reprezentanții acestei secte a fost secretarul general al secțiunii germane a Societății Teozofice, Rudolph Steiner. În Rusia a avut doi discipoli: Maximilian Voloșin și nepotul marelui scriitor rus Anton Pavlovici Cehov – Mihail Cehov, care a emigrat în SUA în 1939, luând cu sine nu doar bagajul ezoteric, ci și pe cel informațional-biologic al acestei moșteniri.

Teozofia a exercitat o influență profundă asupra misticului de origine austriacă, Guido von List, care a pus bazele ideologiei ariene – „supraomul german.”

Lista persoanelor cu calități fenomenale este foarte mare, iar capacitățile lor, demonstrate de evenimentele istorice, sunt indiscutabile. Istoria vieții lui Erik Jan Hanussen, unul dintre magii curții Celui de-al Treilea Reich, a fost controversată, dar și remarcabilă în același timp. Calitățile sale l-au propulsat rapid în funcții de conducere. De reținut este că fiica lui Erik Hanussen, Erika Fuke, a păstrat unul dintre jurnalele lui în care se

vorbea (încă în 1933) despre bomba atomică, centrale electrice solare, transplant de inimă și multe altele. Ultima însemnare din jurnal descrie sfârșitul tragic al orașului New York în anul 2024, care se va scufunda într-o mare de foc.

Personalitatea excepțională a lui Wolf Messing a marcat profund istoria universală a sec. al XX-lea prin previziunile sale, care s-au și adeverit. Este suficient doar să amintim că acesta a devenit dușmanul lui Hitler și l-a convins pe Stalin de capacitățile sale.

Printre asemenea personalități se numără și americanul Edgar Cayce. El a prezis Primul și Al Doilea Război Mondial, începutul crizei economice din 1929, proclamarea independenței Indiei, Înființarea statului Israel. Încă în perioada anilor '30 a prezis că la sfârșitul secolului al XX-lea, primul ministru al Marii Britanii va fi o femeie, fapt care a provocat uimire.

Compatrioata lui Edgar Cayce, Jane Dixon, a prezis în 1947 asasinarea Mahatmei Gandhi. În 1956 a prezis că succesorul lui Jawaharlal Neru, peste șapte ani, va fi cineva, al cărui nume de familie începe cu litera „ș”. Era vorba despre Lai Bahadur Shastri, care a condus parlamentul din India în anul 1964. Printre prognozele exacte făcute de Dixon se numără și rezultatele tuturor alegerilor prezidențiale din SUA, cu excepția câtorva cazuri, moartea lui John Kennedy, John Foster Dulles și Marilyn Monroe, demisia cancelarului german Konrad Adenauer, cutremurul din Alaska din 1964, căderea zidului Berlinului pe 9 noiembrie 1989.

O personalitate remarcabilă din această listă este reprezentată de clarvăzătoarea de origine bulgară

Vangelia Gusterova - Vanga, ale cărei calități au fost recunoscute de guvernul din Bulgaria.

Ceea ce ați citit mai sus este o versiune scurtă, succintă a faptelor. Fiecare dintre noi are propria istorie, propria percepție asupra trecutului sau viitorului, interesantă, misterioasă, sau inutilă... Oamenii își împărtășesc experiențe unul altuia din diverse motive. Politicienii și jurnaliștii, slujitorii bisericii și savanții au o viziune asupra evenimentelor, serviciile secrete altă viziune. Punctul de vedere al serviciilor secrete pare întotdeauna, din exterior, ieșit din comun, dar adevărata esență poate fi înțeleasă numai din interior.

Se pot povesti atât evenimente la care însuși naratorul a participat, sau oameni apropiați lui, cât și evenimente de dinainte de istorie, sau de la momentul apariției vieții pe pământ - toate acestea constituie istoria universală a omenirii. Fiecare istorioară face parte dintr-un tot și trezește în conștiința noastră anumite imagini... Din aceste informații disparate se alcătuiește tabloul marilor evenimente istorice, dar ceea ce a rămas în culisele marelui teatru istoric este cunoscut doar de un grup mic de oameni. Deseori, un lucru minor poate cauza nenorociri de proporții și milioane de victime. Cunoașterea acestor cauze subiective, cu caracter psihologic, care la prima vedere sunt lipsite de importanță, reprezintă scopul și obiectul activității unui asemenea institut militar, precum cel de spionaj. Informații de ordin strategic privind numărul de rachete, submarine, armament nuclear, sateliți etc. reprezintă doar partea de suprafață pe care o vede plătitorul de impozite. Dar există și partea cealaltă, reversul medaliei.

Evenimentele care au lăsat o urmă adâncă în istoria universală au avut o aură energetică deosebită, o importanță aparte și urmări extra-ordinare. Existența și dispariția Atlantidei, misterul construcției și rolului piramidelor, previziunile pithiilor, apariția și răstignirea lui Hristos, funcția și modul de alcătuire a desenelor în pustiul Naska din Peru și a craniilor de cristal din America Centrală, meteoritul din Tunguska și experimentele lui Nicola Tesla, fenomenul rezonanței al lui John Killa, programe naziste secrete de cercetare genetică și misterioasa „Baza-221” din Antarctida și multe alte evenimente au diverse variante și interpretări.

Mulți oameni vor să afle adevărul despre ceea ce s-a întâmplat, care este natura acestor fenomene misterioase și, în același timp, așteaptă dovezi palpabile sau explicații convingătoare. La rândul ei, explicația dă de gândit, nu poate fi înțeleasă cu ușurință. A gândi fără a înțelege, înseamnă o pierdere de timp. După cum susțin unii cercetători, informația poate exista fără componenta energetică. Dar ce calități și ce semnificații are această informație? Informația structurează energia mentală care ne ghidează pe parcursul întregii vieți, reprezintă totalitatea eforturilor depuse, motivarea faptelor noastre, criteriul selecției acțiunilor în fiecare moment al vieții. Acest lucru era cunoscut în laboratoarele iirviciilor speciale, însă cercetările efectuate în acest domeniu ifau secrete.

Există și o serie de alte istorii transmise din om în om și care mu păstrat în cărți și în acte, fără vreo modificare. Relatările erau orientate nu doar față de evenimentele din trecut, dar și față de fiele ce se vor petrece în viitor, care

încă n-au avut loc. Și aici nu Vorbim despre legende sau neadevăruri spuse cu bună știință, care au drept scop îmbogățirea și obținerea puterii. Povestirile conțineau date care nu puteau fi găsite de omul simplu. În marea majoritate a cazurilor, datele furnizate de povestitori erau confirmate, după pflrerea majorității, de datele istorice. În antichitate acestea erau denumite proorociri, astăzi – preziceri.

Au apelat oare colaboratorii serviciilor speciale la prezicerile fflcute de Edgar Cayce sau Vanga, Jane Dixon sau Wolf Messing?

Este important de menționat că proorocirile sau profețiile nu ae împlinesc de la sine, pur și simplu, ci pentru realizarea acestor perspective este nevoie de o muncă asiduă, orientată spre un anumit scop. Dacă marii profeți ai antichității, precum Apollonius din Tyana, Johan de la Ierusalim, Nostradamus, au văzut secretele viitorului îndepărtat, atunci ce se întâmplă în prezent?

Astfel, în 1555, francezul Nostradamus, sau Michel de Nostredame, pe numele lui adevărat, a publicat o carte intitulată *Centuriile*, alcătuită din 10 capitole, iar fiecare capitol conținea la rândul lui câte o sută de catrene criptice – profeții. Însuși Nostradamus menționa faptul că acestea sunt profeții pe termen lung, care cuprind perioada din zilele noastre (din perioada lui Nostradamus – nota red.) și până în anul 3797. Această personalitate nu are nevoie de o prezentare aparte. Talentul și capacitățile sale reprezintă o autoritate de netăgăduit în lumea contemporană.

Metoda de obținere a informației de către marii profeți ai lumii; amintiți mai sus este aceeași prezentată și

de noi în acest capitol.,) Omul, ca sistem biologic, nu s-a schimbat în ultimii douăzeci de mii de ani. S-au schimbat doar parametrii existenței informațional-energetice.

CAPITOLUL IV Metacontactul

Există, în realitate, oameni care cunosc viitorul și care pot fi de folos serviciilor secrete? Dacă răspunsul este afirmativ, atunci trebuie să ținem cont de faptul că acești oameni vor fi foarte solicitați și extrem de bine protejați. Nimeni nu va ști de existența lor. Oameni de asemenea valoare reprezintă o adevărată comoară pentru serviciul de spionaj sau pentru serviciile secrete. Orice direcție, serviciu etc. din cadrul unei Direcții va încerca să rețină până în ultima clipă o asemenea sursă-unicat de informare. Totodată, acești specialiști sunt și vor rămâne militari care își păstrează convingerile, necesitățile și nevoile. Nu sunt niște roboți, ci oameni la fel ca noi toți. Ei pot obține ceea ce mulți dintre noi nu sunt în stare.

Spre deosebire de misticii deja consacrați, mahatmi și prezicători, savanții militari și-au pus problema mecanismului de obținere a informației de către aceștia. Această preocupare i-a orientat spre abordarea filozofică a problemei. Trebuie reținut însă că multe din faptele și vorbele acestor titani, care au lăsat o urmă adâncă în istoria universală, au rămas până astăzi un mister. Este uimitor că până acum nimeni n-a reușit să repete cercetările lui Tesla sau Killa. Esența descoperirilor lor a rămas pe hârtie, dar reprezintă o enigmă pentru mulți cercetători.

E posibil ca acei care vor să repete experimentele marilor învățați într-un mod neechivoc, pur și simplu nu posedă nivelul lor de vibrații mentale. Cu acest paradox s-au întâlnit și savanții militari sovietici la sfârșitul anilor optzeci ai secolului trecut. Astfel, aparatul prevăzut pentru determinarea parametrilor fiziologici umani, cu posibilitatea corectării acestora în condiții de laborator, a dat rezultate pozitive, dar când aparatul a fost montat în alt loc, pentru o demonstrație în fața unuia dintre Secretarii CC al PCUS, pur și simplu aparatul a „refuzat” să lucreze.

Având la bază filozofia specialiștilor ruși în cosmologie, de talia lui Tsiolkovsky, Chiznevsky, Vernadsky, iar în 1939 confruntându-se cu fenomenul descoperit de Wolf Messing, Serviciile Secrete din URSS au depus un efort susținut pentru a înțelege mecanismele universului și încet, pas cu pas, au descoperit noi domenii, apropiindu-se, astfel, de descoperirea fenomenului. Însă esența mecanismului informațional-energetic al Universului rămânea dincolo de limitele cunoașterii. Peste cincizeci de ani, în cadrul principalului departament de securitate al țării, oamenii de știință militari au ajuns la nivelul cunoașterii și dezvoltării facultăților nelimitate ale individului, ca manifestări neobișnuite ale psihicului, fapt care le-a permis să vorbească despre o tehnologie numită *Metacontact*

Metacontactul (din gr. *meta* – după, deasupra, în afara) reprezintă un contact în afara lumii fizice. Esența acestei tehnologii constă în obținerea informației ca rezultat al energiilor universale ce se întrepătrund. Elementele de bază – spiritualitatea individului,

capacitatea universală de percepție a realității. Metodele de lucru – aplicarea aptitudinilor informațional-energetice, aptitudini cu care omul se naște. Pe parcursul a milioane de ani, acestea s-au degradat în mare măsură datorită „eforturilor” omului, dar n-au dispărut. Treptat, aceste aptitudini se refac, dar nu datorită, ci împotriva evoluției civilizației. După părerea noastră, aptitudinile unor oameni de a comunica pe anumite canale de informații se vor dezvolta invers proporțional cu atitudinea negativă, distructivă a oamenilor față de soarta planetei, față de sistemul ecologic și sistemul biologic.

Putem schimba data morții?

În data de 21 decembrie 2007 a avut loc un dialog cu un operator al canalului energo-informațional, unde a fost folosită experiența și potențialul științific al Laboratorului Academiei NAST, Federația Rusă. Întrebarea cu privire la schimbarea datei morții Cuprinde mai multe răspunsuri, pe care le vom prezenta în Continuare sub forma unei stenograme, cu o probabilitate de 90%. Facultățile extrasenzoriale ale operatorului nu trezesc niciun fel de suspiciuni specialiștilor, o dovadă în acest sens fiind și continuarea, în momentul de față, a activității pe anumite canale energo-informaționale.

Procesul de obținere a informației se desfășoară în felul următor: într-o atmosferă relaxantă a unui apartament din Moscova, operatorul ocupă o poziție cât mai confortabilă și, utilizând o tehnică individuală de intrare în starea de transă, face semn că a fost stabilit canalul de comunicare. După semnal, de regulă operatorul mișcă ușor un deget, moderatorul poate adresa întrebările, răspunsurile fiind înregistrate pe casetofon și

descifrate mai târziu. Omul vorbește cu o voce surdă, mecanică. Aceasta nu este vocea lui normală. Dialogul este prezentat fără modificări.

- **Poate fi schimbată data morții?**

- Vectorul orientării sociale stabilește soarta fiecăruia dintre voi. Și numai datorită puterii sau slăbiciunii forței facultăților și aptitudinilor psihologice personale, omul va atinge scopul final – orientarea acestui vector. Dar nu întotdeauna ciclul vieții umane poate cuprinde predestinarea care i-a fost dată. Dacă omul a nimerit într-un mediu social diferit și refuză adoptarea unui mod de viață sănătos, armonios și integru, atunci se va produce o decădere, persoana va muri înaintea tuturor ideilor și scopurilor nerealizate. Sufletul (sau conștiința umană) pierde mai multe masive și blocuri informaționale, atât de necesare pentru o viață echilibrată în această lume. Și asta pentru că lumea este țesută din fire denumite noțiuni etice și din aceste considerente trebuie să ne gândim la ceea ce este etic și ce este imoral. Doar o armonie cu starea de liniște spirituală conferă stabilitate morală și putere. Nivelul propriei umanități și lipsa dorinței de a face rău în alegerea scopului vieții este forma care include în mod automat toate energiile pozitive ale universului aflat în rezonanță cu omul. Lipsa conflictului omului cu mediul înconjurător îi permite acestuia să obțină, la nivel intuitiv, o informație de prevenire, care îi va permite ulterior să ocolească toate hopurile și eșecurile vieții.

Din această cauză, moartea omului este o alegere liberă și care îi aparține. Există o serie de condiții și termene de realizat. De aici decurge și data morții legată

de miliarde de combinații posibile a diverselor interacțiuni de energii, gânduri și acțiuni.

Mai există încă aproximativ 15 posibile variante ale evoluției individului în corpul său fizic. Despre alte variante ale morții, n-ați întrebat.

- **Conform căror reguli este stabilită data morții?**

- Acesta este un alt caz. Toate combinațiile evenimentelor întâmplătoare și cele violente se datorează unei stări de spirit a individului. Dacă sunt anumiți factori în existența lui care îl forțează să părăsească această viață, atunci circumstanțele nivelului de programare a comportamentului îl direcționează spre o limită sau alta.

- **Care este algoritmul regulilor morții?**

- Multitudinea de variante. Fiecare om are un caz unic și individual, singurul posibil pentru el.

- **Este posibilă evitarea morții care nu are vreo legătură cu cauzele naturale?**

- Atunci când există posibilitatea așa-numitului punct de întoarcere, pentru o înțelegere mai clară. Dacă acest punct a fost depășit ca și, de exemplu, în cazul în care omul s-a aruncat de la itaj, atunci este imposibil să-l oprim; dar dacă omul se află în impas și se gândește dacă ar vrea să se urce pe pervaz sau nu, atunci aceasta este șansa de a evita ceva, până la a urca pe pervaz. Șansele există întotdeauna, dar niciodată nu sunt trasate în mod clar. Există perioade ale existenței la limită atunci când, cu sau fără voia noastră, situația devine de așa natură încât omul riscă, în cazul unor percepții deformate, greșite a realității, să plece din viață. Percepția greșită a realității în acel moment are o încărcătură critică suprasaturată, nu se

mai poate continua în acest fel, trebuie făcute fie schimbări radicale în viață, fie trebuie să pleci din viață.

Există anumite reguli de viață care v-au fost prezentate într-o formă alegorică dar accesibilă, sub forma unor proverbe și zicători. Este nevoie doar să le interpretăm în mod corespunzător și să le urmăm învățămintele. De exemplu:

- dacă te apropii prea tare de foc, te arzi;
- cine sapă groapă altuia primul va intra în ea;
- nu scuipa în fântână, că vei bea apă din ea;
- nu te întinde la ciorba altuia; nu râvni la bunul altuia;
- mai bine o împăcare strâmbă, decât o judecată dreaptă;
- ochii zavistnicului văd și cele ce nu sunt.

Ar trebui să introduceți această înțelepciune populară printre cele mai importante legi ale țării și poate atunci oamenii ar face alegerea potrivită, construindu-și, astfel, o viață mai lungă.

Informația este atotcuprinzătoare și, probabil, mai greu accesibilă pentru unii dintre cititori. Datorită materialului factic bogat pe care îl deține catedra, avem posibilitatea de a analiza și compara unele cazuri concrete.

Ne referim, astfel, la informația obținută cu ajutorul tehnologiilor biointelectuale referitoare la cauzele cele mai probabile ale morții membrilor echipajului de pe submarinul nuclear „Kursk” în timpul exercițiilor navale în marea Barents, în anul 2000. În această tragedie a murit întreg echipajul, din care făceau parte 118 marinari și ofițeri.

Cazul acesta face referire la problemele generale ale statului. Cauza concretă a tragediei se află de fapt chiar la suprafață – slaba organizare și gradul insuficient de pregătire a personalului de pe submarin au condus la faptul că în timpul exercițiilor navale n-au fost respectate regulile de securitate și de exploatare a submarinului. Submarinul nu era pregătit pentru manevre, nu au fost studiate și analizate multe grupuri și instalații, și, în același timp, asupra echipajului a avut loc o intervenție a unui impuls artificial destabilizator, care a influențat comportamentul echipajului.

Din punct de vedere al simbolicii, acest eveniment reprezintă ultimul semn adresat societății, care trebuie să conștientizeze pericolul și prăpastia spre care se îndreaptă, dacă nu va fi schimbată atitudinea față de un asemenea domeniu de activitate – domeniul militar.

„Cauza este insuficienta pregătire a unui exercițiu naval, în cadrul căruia au fost experimentate mai multe arme noi. Experimentarea unui nou armament la acel nivel nici nu putea avea alte urmări. Pentru că experimentul noilor arme nu a fost gândit și pregătit suficient, problemele tehnice apărute au înrăutățit și mai mult situația...”

»

Dintre multele comentarii oficiale și neoficiale de la acea vreme, am reținut unul. Comandant al Flotei Nordului din Rusia din acea perioadă, amiralul Viaceslav Popov, în cadrul unei emisiuni televizate, într-un moment de mare supărare a spus: „Aș vrea să mă uit acum în ochii celor care au născocit toate astea...” după care și-a depus demisia.

Noi nu putem afirma că informația obținută reprezintă adevărul, fti ultimă instanță, dar, pe de altă parte, ne dă un motiv de gândire. In momentul de față deținem date care, împreună cu informația Obținută, ne permit să stabilim cu exactitate cauzele unor tragedii. Informația ne parvine pe canalul de comunicare într-o formă acceptabilă pentru situația dată. Aceasta este o condiția specifică, pentru care trebuie să fim pregătiți. Este necesar să înțelegem nu doar informația care ne parvine pe canalul de comunicare, ci și

din ce cauză informația vine sub această formă.

Nu putem nega faptul că însăși modalitatea de obținere a unei Informații de acest tip este o dovadă certă că asemenea tehnologii pot fi aplicate în cazuri concrete, de exemplu, în cazul cercetării cazurilor de omor, acte teroriste, comploturi politice sau infracțiuni economice. Pe de altă parte, organele oficiale de anchetă nu se pot baza în totalitate pe datele oferite de un medium, sau de o persoană aflată în transă. Dar informația ca atare, obținută pe această cale, este extrem de importantă, pentru că are format deja „un tipar”, „o versiune” pentru un anumit eveniment și poate orienta acțiunile operative. Atât pentru pronosticare și prevenire, cât și pentru cercetare și analiză. Totul depinde de măsura în care consumatorul acestei informații este capabil de o gândire intuitivă, de o percepție a formelor lingvistice ale Metacontactului. De acest fapt sunt convinși și autorii acestei cărți, dar și numeroși experți care susțin ideea că interpretarea lumii este dată doar celor care tind spre aceasta.

Pornind de la aceste constatări, Asociația NAST din Federația Rusă a adoptat hotărârea de a-și concentra eforturile în căutarea adevărului în spațiile informaționale ale noosferei. Și dacă acest ansamblu al sistemelor de informație, cunoaștere și valorizare specifice ființei umane păstrează toată informația, după cum afirmă specialiștii în domeniu, atunci avem nevoie de sprijinul lor în finalizarea acestui proiect.

|

Laboratorul Academiei NAST din Federația Rusă lucrează asupra unor cazuri care cuprind activitatea profesională a Serviciilor de escortă. Noi colaborăm cu persoanele protejate și preluăm o parte din riscurile la care sunt expuse acestea, iar alteleori ne asumăm riscul în totalitate. Din aceste considerente, întotdeauna ne-a preocupat gradul de conflictualitate existent între afaceri și viața personală a persoanei protejate și, drept urmare, forma amenințărilor și eventualele forme de manifestare. Dar cum pot fi prevăzute asemenea cazuri și cum putem face recomandări persoanei protejate și, ulterior, gărzilor de corp? Sarcini similare stăteau la acea vreme și în fața KGB-ului din URSS, doar că la un alt nivel: guvernamental.

Metodele, precum cele de metacontact, care se bazează pe facultățile extra-ordinare ale persoanei, au menirea de a rezolva probleme în momentul luării unor decizii concrete și la momentul oportun, cu scopul obținerii de rezultate eficiente nu numai în asigurarea securității personale, dar și în alte situații, care necesită intervenții rapide și exacte. Inclusiv la serviciile de spionaj și contraspionaj. Pe lângă aparatele tehnice de metacontact, există o serie de alte metode care permit

pronosticarea, iar în anumite cazuri, influențarea evenimentelor viitoare.

Specialiștii în domeniul pronosticării unor evenimente în serie, având la bază cunoștințe despre principalele norme planetare, au alcătuit un algoritm care permite calcularea perioadelor probabile care influențează rezultatul în luarea deciziilor de către oameni, în funcție de data de naștere a acestora. Pentru om, acest algoritm este ca un horoscop. Algoritmul matematic al acestuia reprezintă o proprietate intelectuală a grupului de cercetare.

La persoana întâi:

Pe parcursul mai multor ani eu însumi am apelat la pronosticuri alcătuite special pentru mine. Era destul de captivant, pentru că iveam un orar zilnic pentru zone în care probabilitatea rezultatelor putea fi satisfăcătoare, nesatisfăcătoare sau neutră. În funcție de (ceste date erau stabilite zilele pentru efectuarea diverselor activități ale NAST a Federației Ruse, zilele pentru luarea unor decizii cu privire la problemele care nu necesitau un răspuns urgent. Astfel a fost stabilită și ziua deplasării mele în România în orașul Arad, în 2008, pentru o întâlnire cu unul dintre colaboratorii acestei cărți – Constantin Buzatu. La acea dată, în Arad se desfășura Congresul al XIII-lea IBSSA. Întâlnirea a fost extrem de productivă, după cum și era de așteptat, ținând cont de pronosticul dat de specialiștii NAST Rusia. Pronosticul și-a demonstrat eficiența de fiecare dată. Eu am acceptat această tehnologie, ca un instrument suplimentar pe lângă instrumentul operativ de bază – intuiția.

Un exemplu al activității unor asemenea tehnologii este constituit de evenimentul pronosticat de catedră. Cu două luni înainte de sosirea lui William Gates la Moscova, în septembrie 2006, am solicitat specialiștilor un pronostic pentru data de 7 noiembrie – ziua vizitei. Întrebarea suna în felul următor: „Ce mi se poate întâmpla în această zi?”. Matematicienii mi-au răspuns că la ora 13 situația va deveni de asemenea natură încât grupul serviciului de escortă se va afla într-o stare de «misrepresentation». În limba rusă n-am găsit un echivalent pentru acest termen, dar situația era descrisă ca „o stare în care acțiunile grupului de escortă nu vor corespunde principiilor de asigurare a securității”.

Persoanele care au văzut pronosticul din punct de vedere al tehnologiilor informațional-energetice au menționat că viața nu este pusă în pericol, dar că în a doua jumătate a zilei se vede o „pată neagră”. Au greșit doar cu două ore... Când au plecat la întâlnirea

Fonareff Dmitry Nicolaevici

cu viitorul Președinte al Rusiei, Dmitri Medvedev, mașina blindată a rămas pe loc (!) circa trei minute. Motivul era foarte clar. Pur și simplu avea loc „fuziunea” în timp, iar mașina miliției nu primea semnalul de pornire. Ce se întâmpla în tot acest timp cu colegii mei străini, puteam doar să-mi imaginez. Orice abatere de l\$ programul de securitate este o problemă extrem de serioasă, chiar dacă nu sunt urmări. Acest aspect poate fi catalogat ca o scăpare, pregătire insuficientă, însă împrejurările nu ne-au permis să preîntâmpinăm o asemenea situație. Nimeni n-a știut că conferința de presa se va termina cu cincisprezece minute mai devreme. Vă

reamintesc că informația aceasta ne-a parvenit cu două (!) luni înainte...

Un colaborator profesionist al Serviciului de Securitate este conștient de importanța informației preventive. În business, aceasta poartă denumirea de insight⁵, iar în serviciile de securitate – se numește pur și simplu informație operativă. În baza acestei informații se organizează planurile de acțiune, iar în anumite cazuri aceasta reprezintă motivarea acțiunilor și a opiniilor. Informația, spre deosebire de date, se definește ca o comunicare, veste, știre care pune pe cineva la curent cu o situație.

Este de la sine înțeles că planificarea proceselor de orice fel are la bază informația. Informația este strâns legată de energie. Această legătură este cu atât mai vizibilă dacă vom observa discursurile politicianilor. Este suficient să ne amintim discursurile lui Hitler. Cum erau prezentate și cu câtă energie, cu câtă ardoare vorbea mulțimii?! Nici astăzi lucrurile nu s-au schimbat. Pauzele din timpul discursului, accentul și vocea plină de energie a liderilor politici care vorbesc despre planurile și convingerile lor de pe marile scene ale lumii, au rămas la fel. Pe lângă informația propriuzisă ei ne transmit și energia cu care a fost prezentată informația.

Un discurs slab, nu va avea rezonanță în conștiința maselor și nu-și va atinge scopul. Și, dimpotrivă, o expresie scurtă, dar energică, YĂ rămâne imprimată ca un fulger în partea stângă a creierului Uman. Uitați-vă și comparați, folosind acești parametri informațional-energetici, discursurile liderilor politici actuali la nivel

⁵ Insight – intuiție.

mondial. Observați cu atenție cum se aliniază frazele în cadrul discursului și veți înțelege cum funcționează programarea neurolingvistică. Termenul de *programare neurolingvistică* este, de fapt, denumirea actuală a retoricii, arta de a vorbi frumos. În decursul istoriei au fost multe cazuri când au fost cucerite împărății datorită artei oratorice. Informația și energia întotdeauna au mers împreună.

Cum și despre ce vorbesc astăzi Obama și Medvedev, Sarkozy și Chavez, Ban Ki-moon și Berlusconi? Acum comparați. Dar fără să citiți discursurile lui Stalin, Hitler, Churchill și Mussolini, Roosevelt și de Gaulle... Încercați să răspundeți la o întrebare simplă, la prima vedere – care este, de fapt, diferența?

Dacă informația este greșită, atunci și proiectele, organizate în baza acestei informații, vor fi orientate într-o direcție greșită, iar scopul propus nu va fi atins.

Acesta este motivul pentru care dezinformarea în activitatea operativă a serviciilor speciale reprezintă una dintre cele mai puternice arme, cel mai eficient instrument într-un atac invizibil, dar pe care fiecare îl resimte la nivelul subconștientului. Dezinformând inamicul putem câștiga bătălia, fără a mai fi nevoie de o confruntare directă. Folosirea informației neverificate, nesigure, în scopuri personale, este categoric interzisă. Pe de o parte, metodele de obținere a informației sunt multiple și cunoscute tuturor. Pe de altă parte, metodele de analiză și de verificare a informației sunt secrete. Este insuficient să știi, să deții o informație, trebuie să și înțelegi ce va urma, care sunt evenimentele ce pot genera o anumită situație.

Elaborarea recomandărilor și trasarea unor obiective concrete reprezintă o altă etapă în activitatea serviciilor secrete. Dacă informația este corectă, atunci următoarea etapă va ține de domeniul logicii. Cel mai dificil aspect este, până la urmă, stabilirea scopului final. Care este scopul unui individ sau al altuia, ce vrea să obțină?

Abaterea de la scopul propus, falsitatea sau inexactitatea acestuia, conduce, în ultimă instanță, nu doar la prăbușirea planurilor de viață, dar și a fenomenelor sociale. Este suficient să ne amintim de marile idei ale lui Alexandru Macedon, ale împăraților romani, ale lui Napoleon sau Hitler. Cu ce s-au finalizat aceste idei? Câte vieți omenești au pierit pentru aceste idei, fie ele mărețe, dar imposibil de realizat? Ce se întâmplă astăzi în lume? Israel și Palestina, Irak și Afganistan, pirații somalezi, baronii narco-businessului din America Latină. Conflicte armate, scandaluri financiare, terorismul și corupția - acestea sunt principalele știri informative ale canalelor de televiziune. Veți spune, criza economică? Dar cum a apărut?

Pentru soluționarea problemelor care țin de apariția și evoluția unor serii de evenimente, precum și întregul proces pentru atingerea scopului cu un efort constant, este foarte importantă obținerea informației în timp util. Care este situația reală la nivelul companiei sau pe piață în general, în țară sau în lume, care scopuri pot fi atinse și care nu, care sunt problemele cu care ne putem confrunta și cu care nu. După cum există cazuri când nu sunt suficiente forțe și mijloace, la fel există și scopuri irealizabile. Cu această problemă s-au confruntat, la un

moment dat, nu doar KGB- ul și Ministerul Apărării din Rusia, dar și alte servicii secrete din țări dezvoltate. Cauzele erau cât se poate de serioase.

Cine conduce lumea în momentul de față? Care este matricea jocului geopolitic actual? Ce rol îi este atribuit Rusiei în jocurile de culise? Ne aflăm oare astăzi în fața unui război economic la nivel mondial? Poate oare religia să joace rolul de stabilizator în milițiile sociale extrem de încordate? Acestea și multe alte întrebări se află pe ordinea de zi a celor care sunt preocupați de (icuritatea persoanei, societății și a lumii. Trebuie remarcat faptul fi fiecare țară are anumite scopuri și organizații speciale care au menirea de a proteja și de a susține realizarea acestora, cu toate mijloacele posibile. Pe canale văzute și nevăzute. Inclusiv cu ijutorul tehnologiilor informațional-energetice.

Mai multe situații similare sunt prezentate de către generalul-maior Nikolai Șam, Primul Adjunct al Președintelui KGB din URSS (1991):

„Războiul parapsihologic, în care sunt implicate capacități extrasenzoriale umane, sună, la prima vedere, ca o frază preluată dintr-un roman SF. Cu toate acestea, în fața voastră se află o carte icrisă pe baza documentelor prezentate de profesioniști, care au coordonat mari proiecte militare de utilizare a percepției extrasen- «oriale. Spionajul psihotronic (PSY, SPY), telepatia, generatorii psihotronici, activitatea serviciilor de contraspionaj militar, CIA și KGB, despre percepția extra-senzorială – toate acestea, și multe alte informații, le veți putea găsi în această carte". Este binecunoscut faptul că serviciile de informații și militarii din toată lumea au manifestat un

interes sporit pentru parapsihologie. Informații cu privire la acest domeniu sunt foarte puține. Nici nu se putea altfel. De ce? Pentru că parapsihologia, care cuprinde și metode de influențare a comportamentului uman, de manipulare mentală la distanță a oamenilor, este percepută de militari și de serviciile de informații ca un posibil instrument de construire a unor noi tipuri de arme-unicat și ca mijloc de a conduce un război de tip nou – războiul psihotronic. Acesta este motivul pentru care sunt alocate fonduri uriașe cercetărilor din acest domeniu, care se desfășoară în ultimele decenii în mai multe țări. Mai ales în URSS/

Rusia și SUA, țări care reprezintă două mari puteri în geopolitica mondială.

În Rusia, cercetări de mare amploare în domeniul percepției extrasenzoriale și al parapsihologici au fost coordonate de către Direcția Specială a Ministerului Apărării, sub conducerea genera* lului-locotenent, doctor în filozofie și științe tehnice, Alexei Savin. Aceste fenomene erau cercetate și de serviciile secrete, înființate pe vechea structură a Direcției 9 a KGB, de Serviciul de Apărare al Federației Ruse și de Serviciul de Securitate al Președintelui, coordonate de generalul-maior Boris Ratnikov și de generalul Gheorghii Rogozin, care ocupau funcția de Prim-loctiitor al Șefului Serviciului de Apărare, respectiv al Serviciului de Securitate al Președintelui. În cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cercetările în domeniul parapsihologiei și în domeniul percepției extrasenzoriale erau coordonate de către colonelul, doctor în științe medicale, Viaceaslav Zvonikov.

Un amplu program de cercetare desfășurat de SUA, intitulat „Poarta stelară” (Program „Star Gate”), a fost coordonat de CIA și de spionajul militar în perioada 1971-1995. Programul viza implementarea percepției extrasenzoriale în scopuri militare și, nu în ultimul rând, dezvoltarea unor metode de manipulare mentală la distanță, pentru a obține informații despre bazele militare ale URSS. Directorul acestui proiect, în ultimii zece ani, a fost doctorul în fizică Edwin C. May. Cel mai recunoscut medium al acestui proiect este considerat J. MacMonigl, înregistrat oficial ca „Agentul 001”.

Toate aceste programe făceau parte din categoria „Strict secret”. Dar vremurile se schimbă. S-a prăbușit blocul comunist, s-a schimbat și raportul de forțe strategice, iar multe secrete militare, dintr-odată n-au mai fost secrete. Fostii inamici au devenit prieteni și astfel a devenit posibil schimbul de experiență, de realizări în domeniu și planuri de viitor. Dr. May a făcut o vizită în Rusia pentru a face cunoștință cu colegul lui – generalul Savin. S-au împrietenit destul de rapid și au convenit să colaboreze în viitor. Pe de altă parte, serviciile militare ale SUA și Rusiei, deși nu erau împotriva schimbului de experiență între specialiștii lor, s-au dovedit a fi nepregătite pentru un program de cercetare comună, în a doua jumătate a anilor '90.

Au mai trecut câțiva ani. Programul „Poarta stelară” s-a încheiat, departamentul coordonat de generalul Savin și-a încheiat de asemenea activitatea. Generalul Ratnikov și generalul Rogozin au început să acorde interviuri pentru diverse canale de televiziune. Agentul 001 MacMonigl a scris câteva cărți și a devenit un cunoscut prezentator TV.

Astfel, în cadrul emisiunii prezentate pe un canal TV din Japonia, în care, cu ajutorul percepției extrasenzoriale, MacMonigl căuta persoane dispărute, aduna în fața ecranelor în jur de 30 de milioane de telespectatori.

A venit vremea să înlăturăm parafa „Strict secret” de pe documentele din programul „Poarta stelară” și de pe realizările savanților ruși. În anul 2007, Dr. May i-a propus generalului Savin un schimb de păreri cu privire la activitatea desfășurată. Propunerea a fost primită cu mult entuziasm. Pentru a prezenta mai multe puncte de vedere, au fost invitați și colegi din ambele părți: din partea americană – cel mai bun spion psihic, J. MacMonigl, din partea rusă – generalul Boris Ratnikov.

S-au depănat amintiri, deși activitatea nu s-a limitat doar la aceasta. Pe parcurs am constatat că există foarte mult material care cuprinde diverse domenii. Ținând cont de valoarea materialului, nu ne puteam permite să renunțăm la acesta. Materialul era unicat, pentru că provenea din surse primare și accesul era strict limitat, dacă ținem cont de faptul că autorii cărții au coordonat proiecte psihotronice militare de mare anvergură în Rusia și în SUA. În consecință, proiectul s-a extins până la două sau chiar trei cărți. De proiect, s-a arătat imediat interesată și televiziunea, drept pentru care urmează să apară o serie de filme documentare sau artistice, având la bază aceste cărți. Prima carte va fi editată în curând în SUA.

Este important de reținut câteva observații generale referitoare la materialul prezentat. Atât URSS, cât și SUA au devenit interesate de telekinezie, datorită implicațiilor sale militare. Orientarea și nivelul cercetărilor științifice în

domeniul parapsihologiei erau asemănătoare în ambele tabere. Savanții urmăreau un singur scop, se bazau pe aceleași principii de cercetare, utilizau instrumente asemănătoare de cercetare și, prin urmare, rezultatele erau asemănătoare. Diferențe s-au constatat în domeniul cercetărilor militare. În SUA s-a insistat asupra cercetărilor cu operatori PSI și asupra vederii la distanță, insistându-se asupra dezvoltării abilităților de telekinezie, având drept scop culegerea de informații despre obiectivele importante ale inamicului potențial, după cum a fost foarte clar stabilit în programul „Star Gate” („Poarta Selară”). În Uniunea Sovietică s-au efectuat cercetări similare, dar atenția era orientată spre experimente care vizau lucrul aparatelor cu psihicul uman, spre metode neobișnuite de influențare a obiectelor, întâlnite ulterior sub denumirea de „generatori psihotronici” sau „armă psihotronică”. Într-o anumită măsură, aceste cercetări au fost marcate și de presiunea enormă exercitată de ideologia marxist-leninistă din acea perioadă, pentru care aparatele sau instrumentele tehnice de influențare erau mult mai „materiale”, mai „palpabile”, comparativ cu „fluidele mistice” ale mediumului. Unele cercetări tehnice au fost efectuate în cadrul institutelor de cercetări științifice. De reținut este că 90% din aceste propuneri, cercetări etc. nu au avut rezultate notabile, mai degrabă erau rezultatul unor erori, ale incompetenței științifice, sau chiar ale înșelătoriei. În ceea ce privește cele 10% rămase – acestea reprezentau rezultate cu adevărat unice, care depășeau limitele acelor vremuri, rezultate care puneau bazele tehnologiei viitorului.

La începutul anilor '90, în perioada perestroikăi, a schimbării Ideologiei și structurii politice în URSS, s-au pus bazele unui amplu program militar de cercetare și de dezvoltare a facultăților extraordinare umane. Sub coordonarea generalului-locotenent Alexei Savin au fost efectuate cercetări complexe în diverse domenii de manipulare informațional-energetică, care erau atribuite în mod tradițional percepțiilor parapsihologice și extrasenzoriale. A fost organizată pregătirea unor grupuri de militari-medium pentru activități operative din cadrul forțelor armate, în special marină și aviație, pentru conflictele militare din Cecenia și din alte „puncte fierbinți” ale țării. Este important de menționat că au fost elaborate și minuțios verificate în practică metode unice de dezvoltare a facultăților extra-ordinare umane, de sporire calitativă a nivelului Intelectual și spiritual uman. Este singurul centru de pregătire de acest gen din lume.

Serviciul Federal de Apărare și Serviciul de Securitate al Președintelui organizau securitatea personalităților politice și se ocupau de culegerea și analizarea informațiilor de importanță politică. În cadrul serviciilor secrete, generalul-maior Boris Ratnikov și generalul-maior Gheorghii Rogozin au pus în practică diverse metode parapsihologice. În anii '90 au început să implice în mod sistematic operatori PSI în activitatea pe care o desfășurau și în alte forțe armate. În cartea sa, colonelul Viaceaslav Zvonikov povestește despre cercetările întreprinse în domeniul parapsihologici, instruirea operatorilor PSI și despre activitatea operativă a acestora în cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Ministerul Afacerilor Interne are o experiență bogată de colaborare

cu operatori PSI. Toate aceste activități necesitau un sistem bine organizat. La începutul anilor '90 eu îndeplineam funcția de adjunct al președintelui KGB și am depus eforturi susținute pentru coordonarea experimentelor parapsihologice în cadrul principalelor departamente. Trebuie reținut faptul că activitatea operativă a operatorilor PSI nu este cea mai importantă. Parapsihologia și percepțiile extrasenzoriale cuprind o arie mult mai vastă. Atât în URSS, cât și în SUA această activitate a început din motive banale, obișnuite: din încercarea de a depăși inamicul, de a contracara tentativa de a culege informații despre obiectivele noastre, de a obține informații despre inamic și manipularea acestuia cu ajutorul metodelor parapsihologice. De reținut este că omul dispune de o gamă largă de capacități fenomenale, din care fac parte clarviziunea, telepatia,

mutarea obiectelor cu puterea gândului, diagnosticarea și tratarea

% ' i

bolilor, influențarea informațional-energetică a diverselor tipuri de mediu. Aceste percepții extrasenzoriale depășesc limitele impuse de serviciile militare, fapt ce demonstrează o dată în plus caracterul distinct al capacităților extrasenzoriale în contextul proceselor complexe ale evoluției. În procesul de cercetare a mecanismelor apariției și dezvoltării facultăților extraordinare, am observat că persoanele care se ocupau de cercetarea și de practicarea acestor fenomene se schimbau, deveneau altfel, se schimba nivelul cultural și intelectual, scara valorilor se modifica de asemenea. După părerea mea, acesta este cel mai important rezultat

obținut în domeniul parapsihologiei și al percepției extrasenzoriale, deși nu se încadrează în parametrii sarcinilor stabilite inițial de serviciile secrete și de serviciile militare. Sunt convins că aceste rezultate vor contribui în mod hotărâtor la consolidarea înțelegerii reciproce între oameni și vor ajuta la rezolvarea problemelor complexe cu care se confruntă la momentul actual întreaga omenire".

Moștenirea practică pe care ne-a lăsat-o KGB-ul și Ministerul Apărării din Rusia n-a rămas în seif sau în buncăre secrete. Este imposibil să ținem sub cheie informații care reprezintă forța motrice a cunoașterii. Informația continuă să lucreze pentru protejarea țării și a cetățenilor acesteia de pericole extrem de complexe, pericole ce ne pândesc astăzi la fiecare pas. Ceea ce până ieri se afla sub controlul statului, astăzi se află sub controlul sacilor de Imni. Tehnologiile de apărare se reprofilează în cele de atac. Acesta este motivul pentru care specialiștii profesioniști în protejarea Vieții și a integrității corporale sunt foarte interesați de acele tehnologii de obținere a informației care, în urmă cu cincisprezece ani, au fost denumite de militari „metacontact”. Întrebarea este Una foarte simplă: „Cât de sigură este această tehnologie ca instrument profesional, cum poate fi obținută și utilizată?"

Vă prezentăm în continuare părerea șefului Departamentului de Protecție Personală care a apelat la

resursele Centrului Informațional Analitic NAST Rusia, centru care are acces la tehnologiile metacontact.

„...Metacontact nu are nimic în comun cu mistica, magia, **Vrăjitoria**, șamanismul sau cu alte rudimente istorice. La fel cum Colaboratorii profesioniști din serviciile de securitate nu au nimic în comun cu problemele rezolvate de savanți sau de slujitori ai **bisericii**. Ei folosesc doar instrumentele de lucru pentru soluționarea obiectivelor propuse. Nu contează că fenomenul de metacontact nu poate fi explicat de științele exacte, de savanți sau de preoți, care au nevoie de rezultate „palpabile”, dar dacă acest fenomen funcționează, atunci trebuie folosit. Chiar dacă pentru unii aceasta este o potlogărie, iar pentru alții – o drăcovenie, nimeni nu va încerca să-i contrazică. Fiecare gândește în funcție de pregătirea pe care o are. Responsabilitatea privind calitatea rezultatelor obținute de către specialiștii militari este direct proporțională cu responsabilitatea în fața legii, cu libertatea, numele, onoarea și... gradele militare. Nu are rost să ne implicăm în descifrarea fizicii eterului, este mai simplu să ne folosim de descoperirile deja făcute. Astfel, dacă ni se comunică care sunt pericolele reale și cele potențiale pentru clientul nostru și mai știm că sursa de informare este sigură, verificată, atunci de ce trebuie să ne intereseze ce spun savanții, preoții, jurnaliștii sau politicienii? Noi acceptăm informația primită și suntem recunoscători veteranilor serviciilor speciale, operatorilor PSI pentru faptul că aceasta a ajuns la noi în timp util și ne-a fost de un real folos”.

Mai multe servicii specializate în asigurarea protecției persoanei au prezentat un interes firesc vizavi de

posibilitățile și potențialul tehnologiilor informațional-energetice. Acum doi ani unul din departamentele speciale de stat, care se ocupa de asigurarea protecției și integrității corporale a persoanelor de stat, s-a adresat specialiștilor NAST din Rusia cu următoarea întrebare^

„Cum s-ar putea organiza activitatea unei gărzi de corp „la distanță” cu capacități extrasenzoriale?”

Nu avem secrete față de colegii noștri, de aceea răspunsul a fost scurt și la obiect.

- O activitate de asemenea anvergură este destul de complexă^ și greu de organizat. Este nevoie de un colectiv de 10 până la 24; de persoane, care va asigura, în schimburi 24 de ore din 24,1 protejarea vieții și a integrității corporale a persoanei căreia îi asigură protecția. Acestea va trebui să-l „țină” într-o stare de securitate, fixând toate încercările de pătrundere în acest spațiu a influenței informațional-energetice nocive. O singură persoană! poate lucra eficient în acest mediu maximum o oră. Cu regret! trebuie să recunoaștem că, în momentul de față, există foarte puține persoane cu facultăți paranormale și cu suficientă experiență în acest domeniu. Avem nevoie de asemenea specialiști, dar ei lipsesc aproape cu desăvârșire, dat fiind faptul că acest domenii!

rie activitate a reprezentat o lungă perioadă de timp sfera de interes a serviciilor secrete. Următoarea întrebare: care este garanția că acești specialiști vor fi folosiți doar în scopurile declarate?

Din experiența ofițerilor KGB din URSS și a Ministerului Apărării al Rusiei aveam confirmarea că o persoană cu anumite percepții extrasenzoriale, aflată într-

o stare de conștiință modificată, este capabilă să obțină informații din așa-numitul „câmp Informațional-energetic planetar”. Teoria acestui câmp a fost descoperită de marele savant rus Vladimir Ivanovici Vernadsky. Acest timp poartă denumirea de *noosferă*⁶. Ce s-a întâmplat mai departe, Cum și-au desfășurat activitatea de colaborare savanții și militarii?

CAPITOLUL V Cunoștințe și tehnologii

Vladimir Ivanovich Vernadsky este considerat întemeietori; cosmismului rusesc, mișcare filozofică și culturală care a apărut | începutul secolului al XX-lea. Discipolii i-au continuat ideile prin aplicarea rezultatelor descoperirilor în mai multe domenii științifice. Compilând informațiile, experimentând și cercetând în domenii, au reușit să pătrundă în esența problemei prin formulare; noțiunilor și definițiilor de bază ale viitoarei filozofii. Cercetării* în domeniul noosferei se desfășurau în paralel cu cele din domeniul psihotronicii.

În perioada de după revoluție, atât conducătorii țării cât și cei din serviciul securității de stat erau preocupați de probleme complexe din domeniul economic, ideologic și pragmatic. Subunități speciale din cadrul serviciului de securitate studiau efectele influențării la distanță asupra psihicului și fiziologiei umane, cu ajutorul aparatelor și al metodelor extrasenzoriale. Practicile secrete și filozofia ocultă își continuau activitatea în Rusia, iar bazele acestor activități au fost puse în străinătate de către mistic Gurgjieff, Blavatskaia, soții Rerich și de către discipolii

⁶ Noosferă – {Gl.) Ansamblu al sistemelor de informație, cunoaștere și valorizare specifice ființei umane. Din fr. *noosph'ere*. (DEX).

aceston Conform informațiilor de care dispunem în momentul de față știm că la baza elaborării metodelor de influențare PSI în Rusia s afla fiica lui Felix Dzerjinsky⁷ – Mărgărită Telte și doctorul „d<

cent" D. Luni. Pentru cercetări de asemenea anvergură, în 1921 la Moscova, în cadrul Serviciului Special de Cifrare al OGPU⁸, sub conducerea lui Gleb Bokij, a fost constituit Serviciul Special care lie ocupa de cercetarea metodelor de influențare la distanță a obiectelor biologice. Pentru coordonarea acestui serviciu, în mod apecial a fost invitat la Moscova, din Sankt-Petersburg, Alexander Barcenko.

Proiectele de cercetare inițiate de serviciul special din cadrul organizației, care și-a schimbat de-a lungul timpului denumirea din VCK în FSB⁹, reprezentau pentru oamenii de știință tradiționali proiecte de cercetare cu caracter strict secret și vizau domenii și tehnologii extrasenzoriale, psihotrope și psihotronice. Aceste tehnologii erau folosite de serviciile speciale rusești. În ce măsură erau aplicabile în practică și care sunt rezultatele obținute de savanții militari, istoria și arhivele păstrează tăcerea. Doar câteva Indicii, care pot fi remarcate în evenimentele din acea perioadă, ne permit să tragem concluzii cu privire la meticulozitatea ierviciilor speciale în acest domeniu. La sfârșitul anilor '30, Bokij (1879 – 1937) și Barcenko (1881-

⁷ Felix Dzerjinsky – Oe;IHKC SZUVIYHNOBHH ^3EP>KHHCKHH — fondatori și președintele VCK (1917), actualul FSB.

⁸ OGPU (06i>eflHHeHHoe TocyaapcTBeHHoe IlojmTmecKoe YnpaBJieHHe HKBFI PCOCP – Gosudarstvennoe Politiceskoe Upravlenie NKVD RSFSR – Politică Unită de Stat de pe lângă Sovietul Comisarilor Poporului al URSS).

⁹ **VCK** (BCEPOCCHCKAA HPE3BMQAHHAH **KOMHCCH** no 6opi>6e c **KOHTppeBOJjiouHeH h ca6oTa>KeM** Vserossiyskaya Crezvycaynaya Comissia – Comisia Extra-ordinară din Rusia pentru combaterea contrarevoluției și sabotajului.).

FSB (OeflepajibHaa cjiyacöa 6e3onacHocTH **POCCHPCKOH Oe/**тeпauMn bcdерaVnaya sluzhba bezopasnostiRossiyskoyFederatsii) este serviciul secret al Federației Ruse și este succesorul KGB-ului.

1938) au fost executați prin împușcare, la ordinul lui Iosif Stalin, pe motiv de instabilitate politică, iar arhivele Serviciului Special au fost transferate în aubordinea altor specialiști. Activitatea s-a desfășurat în continuare într-un regim strict secret.

Nu există dovezi certe ale faptului că fenomenalul spion, maestrul extrasens și astrologul Serghey Alexeevich Vronskij, a fost instruit exact de această secție, dar un lucru este sigur: toate secretele, devenite apanajul eternității, ne dau de gândit și astăzi. Mai ales celor care sunt familiarizați cu tehnologiile, metodele*! formele, legile și tehnicile de spionaj. Întâmplarea merită o prezentare aparte.

Această relatare o vom începe însă cu o precizare: versiunea oficială, povestită chiar de Vronskij, despre familia sa, nu este! confirmată în documentele din arhivă. Dar judecând după toate aparențele, probabil că exact în aceasta constă cariera fenomenală a spionului profesionist.

Tatăl lui Serghey Vronskij – groful Alexey Vronskij, înainte de Revoluția din octombrie 1917, avea gradul de general și deținea funcția de șef al Serviciului de Cifrare de pe lângă Statul Major al Rusiei. Un general cu asemenea funcție în statele de funcțiuni ale armatei țariste din acea vreme nu exista, fapt care a fost prezentat într-un film documentar la televiziune. Dar să nu uităm, în același timp, că Gleb Bokiș coordona Serviciul de Cifrare pe vremea când Serghey Vronskij avea doar 7 ani.

În semn de mulțumire pentru munca și efortul depuse în; vederea conceperii cifrului pentru Republica

Sovietelor, grofulj Vronskij a primit un document semnat chiar de Vladimir Ilici Lenin,] prin care îi era permis să plece împreună cu familia sa peste hotare.j După finalizarea proiectelor pentru bolșevici, aceștia pur și simplu au executat prin împușcare întreaga familie a generalului. Serghey a rămas în viață ca prin minune: în timpul măcelului, el se plimbai însoțit de guvernantă prin curte. În locul lui a fost omorât fiul: acesteia, care era de aceeași vârstă cu micuțul Serghey...

Specialiștii profesioniști din organele de securitate nu cred îri minuni. Iată încă un detaliu interesant din acea perioadă. Gleb Boki, despre care am amintit mai sus, a fost desemnat săli iöordoneze activitatea Serviciului de Cifrare, chiar de Lenin. Boki nu se ocupa doar de cifrarea corespondenței guvernului, el, la ordinul secret al lui Lenin, aduna materiale compromițătoare tfetipre toți conducătorii țării. Mai târziu, peste cincisprezece ani, loki a fost executat prin împușcare, iar Serviciul, desființat. Motivul era unul singur: a refuzat să-i dea lui Stalin dosarele la (Bre lucrase. În acest timp, Vronskiy își făcea studiile în Germania, iar în Riga făcea deja cunoștință cu Villis Lacis, un viitor comunist di marcă din Pribaltica care, după război, va deveni Primul ministru ll Letoniei sovietice. Această cunoștință i-a prins foarte bine în Viitor.

Așadar, să revenim la partea cunoscută a acestei istorii. După

de-al Doilea Război Mondial, Serghey Vronskiy le-a comunicat ibvilor săi data exactă a nașterii sale: Riga, 24.10 E – 57.15 N, 25 martie, anul 1915, ora 06, 28 minute 20 secunde. Bunica lui, principesa Negoș, era destul de

cunoscută în cercurile elitei oculte. În provenea dintr-o veche familie de vraci și clarvăzători din Muntenegru, Nenadici-Negoș.

Ceea ce s-a întâmplat mai departe nu ne rămâne decât să ne Imaginăm. Legenda oficială despre cum Vronskiy și-a pierdut părinții și a ajuns în Germania a fost relatată într-o emisiune lilevizată pe unul din principalele canale de televiziune din Rusia, În septembrie 2009. De fapt, emisiunea a ridicat mai multe întrebări, Bioferind răspunsuri. În ceea ce privește metodele de lucru ale Igenților serviciului de informații din acea perioadă, ne Impresionează profesionalismul și delicatețea de care au dat dovadă în elaborarea acestor legende.

După cum putem afla din relatările discipolilor săi, Serghey a **Urmă**t cursurile unui gimnaziu rus privat la Riga, remarcându-se prin rezultate excelente la învățătură. S-a făcut remarcat de mai multe ori luându-și profesorii prin surprindere - aveai senzația că întotdeauna ghicește biletul pe care îl va nimeri la examen. În

Fonareff Dmitry Nicolaevici

adolescență cunoștea deja 13 limbi străine. La 17 ani a absolvit o diplomă de merit școala de aviație din orașul Innsbruck, Austrig Acest fapt reprezintă o dată destul de importantă din biografia sa Ajuns în Germania în 1933, este admis la facultatea de medicină, Universității din Berlin. În scurt timp este transferat la Institut! de Bioradiologie, considerat secret în acea perioadă, care purtj denumirea de „Instituția de învățământ nr.25". În cadrul instituție erau pregătiți specialiștii cu facultăți extra-ordinare, pentru a senj elita hitleristă. Pe lângă tradiționalele cursuri de medicini studenților le erau citite

și «cursuri de psihoterapie, hipnoză astrologie. Profesorii lor erau lama tibetani, yoghini indieni, terapeu prin acupunctura chinezi. Cursurile de astrologie erau ținute de ce mai renumiți și mai talentați astrologi: Karl Ernst Krafft, Louis d< Wohl, Herbert și Eva Loehlein, Elisabet și Reinhold Ebertin.

Odată, în timpul practicii, Vronskiy a primit o sarcină neobișnuită. Dintre deținuții unei închisori au fost selectați 20 d< comuniști germani și membri ai familiilor lor, care sufereau d diverse forme de boli oncologice. Promisiunea autorităților a *foi* următoarea: vor fi eliberați toți cei care vor fi tratați de boala d care suferă. Vronskiy a reușit să salveze șaisprezece persoane dintre care patru erau copii.

Studentul cu rezultate excelente, studentul care în 1933 a intră în secret în partidul comunist al Germaniei, după absolvire! institutului a fost recrutat de serviciile secrete germane.

Din relatările oficiale știm că în Riga o cunoștință de familie i fost cea care i-a dat lui Vronskiy o scrisoare recomandată pentru un înalt funcționar nazist, Johann Koch, fratele reputatului filolog clasic și astrolog Walter Albert Koch. Cu ajutorul acestuia, Vronslq a făcut cunoștință cu unul dintre conducătorii naziști, Rudolf Hess de asemenea preocupat de misticism. După mai multe prezice^ făcute de Vronskiy, preziceri care s-au adeverit, Hess a început să aibă încredere în el. f

Însuși Vronskiy menționează: „Ne-a reunit preocuparea comună pentru astrologie și astfel Hess a devenit primul meu ele¹

Acesta s-a dovedit a fi extrem de talentat în astrologie, dar avea un defect: era foarte îngâmfat. Comunicând cu Hess, am început să folosesc cu adevărat capacitățile de hipnoză și de sugestie. Trebuie să recunosc că Hess se supunea cu ușurință hipnozei, dintru început am intrat în cercul lui de prieteni și colegi. Atunci fiind am fost acceptat în cercul lor, în care străinii erau ținuti la distanță, intuiția și abilitățile m-au ajutat să înțeleg mai bine jocurile de culise, interesele carieristice ale apropiaților lui Hess, grupurile care abia se formau. Eu îi dădeam sfaturi cum trebuie să se comporte cu anumite persoane, de cine trebuie să se păzească și de cine să se apropie. Hess era foarte receptiv la aceste sfaturi pentru că, de regulă, nu dădeam greș".

Vă reamintim că acestea sunt doar vorbe. Dar faptul că Vronskiy a fost un apropiat al lui Hess, rămâne o dovadă certă.

Este binecunoscut faptul că Rudolf Hess, a doua persoană ca importanță în partidul nazist, după Adolf Hitler, în luna mai 1941 a fugit din Germania. Din München, Hess a zburat în Anglia. Hess intenționa să aterizeze la castelul lordului Hamilton, dar din cauză că nu a găsit un loc potrivit, s-a parașutat. După procesul de la Nürnberg din 1945-1946 intentat criminalilor de război, Hess își pășea condamnarea pe viață în închisoarea Spandau din Berlin. Pe 17 august 1987, la vârsta de 93 de ani, Hess a fost găsit mort în pavilionul de vară din curtea închisorii, cu un cablu electric legat în gât. Argumente convingătoare cu privire la acest caz ne permit să afirmăm că nu a fost vorba despre o sinucidere. Astfel, în două zile după moartea lui Hess, la ordinul administrației engleze a

închisorii, a fost lichidat pavilionul de vară din curtea închisorii în Mre acesta a fost găsit mort, au fost distruse toate lucrurile personale, fotografiile, agendele și carnetele de notițe.

Agentul sanitar al lui Hess, Abdullah Melaouhi, în data de 17 februarie 1994, sub jurământ, a mărturisit că în ziua morții, deținutul Hess se afla într-o stare psihică și morală normală. Când a ajuns la pavilionul de vară, a constatat o dezordine totală și urme de violență. În pavilion se mai aflau doi militari în uniformă americană pe care nu i-a văzut niciodată pe teritoriul închisorii Spandau Aparatele pentru acordarea primului ajutor erau defecte.

Guvernul britanic a promis desecretizarea materialelor cu privire la împrejurările morții lui Hess, în 2017. Acest lucru se va întâmpla în mai puțin de zece ani și la 30 de ani după moartea lui. „Stelei guvernează proștii, iar deștepții își guvernează propriile stele”. Această expresie preferată a lui Rudolf Hess, nazistul nr. 2...

Dar să revenim la relatările lui Vronskiy despre fuga lui Hess „în 1941 ne cunoșteam foarte bine și eram deschiși unul față de celălalt. Rudolf știa despre planul „Barbarossa” (planul în bază căruia Germania nazistă a atacat URSS – n.a.). Noi am realiza pronosticul astrologiei, pornind de la data exactă a atacului Previzunile arătau un eșec total pentru Germania nazistă. Totuși se potrivea. Hess i s-a adresat furerului cu rugămintea de schimba data, însă Hitler a tratat subiectul ca pe o glumă. Fuga lui Hess nu reprezintă un lucru neașteptat. La un moment dat s-a gândit să fugă în Rusia, însă aștrii i-au prezis acolo o moarte sigură Varianta engleză îi prezicea că va rămâne în

viață. Așa s-a j întâmplat. Hess a supraviețuit tovarășilor săi de partid 50 de ani*

Cu puțin timp înainte de a fugi, după relatările lui Vronski Hess i-a făcut cunoștință cu Eva Braun, care i-a cerut să-i prezic soarta. La următoarea întâlnire, Vronskij i-a comunicat că o așteaptă „un viitor neobișnuit”, după care a mai adăugat: „Și această ascensiune se va datora căsătoriei dumneavoastră”. Așa spune însuși Vronskij.

Exact în perioada anilor '30 ai secolului trecut, în Germanii doi oameni, Rudolf Hess și Karl Haushofer, îi insuflau lui Hitlă „marile idei” ale lui Dietrich Eckhart. Eckhart, care era și fondator^ societății secrete „Thüle”, cu puțin timp înainte de moartea sa li spunea prietenilor: „Urmați-l pe Hitler. El va conduce dansul, da muzica pentru dans am scris-o eu”.

Este foarte probabil ca Vronskiy să fi fost adeptul unei societăți («crete care avea drept scop reorientarea civilizației umane, fără a mai ține cont de viața unor oameni, sau chiar a unor popoare întregi. Această atitudine era caracteristică acelor vremuri.

Dacă altă dată atenția masonilor era îndreptată spre Egipt, nu putem spune același lucru și despre ce se întâmpla acum: masonii încercau să găsească „eternul adevăr” în „Țara Apelor Albe” sau Shambala. Deseori în Tibet plecau expediții echipate de instituții Cure nu aveau nicio legătură unele cu altele. De exemplu, în Tibet mu fost câteva expediții ale Institutului de Bioradiologie unde a Itudiat, după care a și lucrat Vronskiy, apoi expediția filozofului și pictorului rus Nikolai Rerich, finanțată de anumiți „filantropi” americani. Despre Nikolai Rerich am discutat într-unui din capitolele anterioare, în legătură cu

apariția bancnotei de un dolar. Exact la expediția din Tibet a lui Rerich a participat și renumitul colaborator al Serviciului de Contrainformații sovietic, Yakov Blumkin, care mai târziu, în 1918, la Moscova, l-a asasinat pe ambasadorul german în Rusia, Wilhelm Mirbach. Călătoria lui Blumkin în Tibet a fost organizată de Gleb Bokij...

În această perioadă, Vronskij avea de îndeplinit și o serie de (arcini trasate de serviciile speciale sovietice. Astfel că într-una din zile, acestea i-au cerut să-l introducă în cercul persoanelor apropiate lui Hitler pe fostul pugilist rus Igor Miklashevsky. Vronskij i»a făcut cunoștință cu Max Schmeling, campion mondial la box și pe care Hitler îl invita deseori la reședința sa. Din relatările cekiștilor¹⁰, Miklashevsky a primit o misiune de importanță (trategică: să se infiltreze în cercurile apropiate lui Hitler și, la momentul potrivit, să-l lichideze. Acest fapt este confirmat și de Pavel Sudoplatov, șeful uneia dintre Direcțiile NKVD, care se ocupa de activitatea desfășurată de Vronskij. Cu toate acestea, Stalin a fost nevoit să renunțe la plan, temându-se de faptul că oamenii care vor veni după Hitler vor încheia un acord separat cu Anglia* De asemenea mai ținea cont și de faptul că Hess se afla în acea perioadă în Sicilia...

În timpul campaniei naziste din Libia și Egipt din 1941, Vronskij este trimis în Africa în calitate de medic-extrasens în cadrul trupelor germane din Africa (cunoscute sub numele de Deutsches Afrikakorp), sub comanda feldmareșalului Erwin Rommel. După cum

¹⁰ Cekiști - membri ai CEKA (Numele întreg era Вспомогательный Третий Батальон Коммунистической милиции по борьбе с контрреволюцией и саботажем {Comisia extraordinară pe întreaga Rusie pentru combaterea contrarevoluției și sabotajului), dar era mai bine cunoscut cu abrevierile HK (CEKA) sau BHK (VECEKA).

relatează contemporanii lui Vronskij, Rommel chiar i-a dăruit o armă cu inscripția „Pentru credință și devotament Reichului German”. †

Nu este exclusă nici posibilitatea ca Rommel să fi pierdut lupta și datorită faptului că medicul – extrasens „dedicat Reichului”,; transmitea în mod regulat inamicului date de importanță strategică! Aceste informații nu au fost confirmate.

După cum susține chiar Vronskij, odată l-a tratat chiar pe Hitler, care suferea de tulburări gastro-intestinale și de tulburări nevralgice.

Pe de altă parte, relațiile prea apropiate ale agentului Vronskij cu elita nazistă nu puteau să nu trezească îndoieli din partea Serviciului de Contrainformații sovietic. Astfel apărea o întrebare] destul de logică: pentru cine lucrează, de fapt?

Iată cum explică Vronskij motivele și împrejurările revenirii sale în URSS, care în acel moment se afla dincolo de linia frontului:] „în 1941 radistul meu a primit un comunicat prin care eu și cîl Richard Sorge (renumitul spion sovietic care i-a comunicat lui Stalirl data exactă a începerii celui de-al Doilea Război Mondial. Pe 7| noiembrie 1944, Richard Sorge a fost spânzurat în Japonia – n. a./ am fost decorați cu „Medalia de Aur” și trebuia să revenim în URSS | în acea perioadă, Sorge lucra în China și în Japonia. În hmd octombrie, pe neașteptate, acesta a fost arestat de poliția japoneză J

fapt care a fost comunicat imediat la „centru”. Sorge m-a prevenit CA în URSS mă pot aștepta neplăceri”.

Aflat la o vîrstă respectabilă, Vronskij a relatat că în acel fnoment și-a consultat horoscopul și a văzut o evoluție

nefavorabilă 1 evenimentelor. Pe de altă parte, nu mai putea rămâne în Germanin pentru că aceiași aștri îi preziceau o deconspirare inevitabilă |l o moarte sigură. După fuga lui Hess, mulți astrologi germani au font închiși.

Astfel, în 1942 Vronskij își face pașaport diplomatic german |i pleacă în Pribaltica. Ajuns acolo... hipnotizează personalul de (irviciu al aeroportului militar german, îl pune să alimenteze și să pornească un avion sanitar de mici dimensiuni, „Stork”, cu care Irece de linia frontului. Soldații sovietici l-au scos din cabina în flficări a avionului aflat dincolo de linia frontului și l-au condus la Serviciul de Contraspionaj.

Exact în acest moment, datele biografice ale lui Vronskij sunt iompletate de o serie de fapte incredibile. Nu are rost să le Comentăm, pentru că activitatea serviciilor speciale din timpul celui de-al Doilea Război Mondial era atât de bine organizată, încât niciun fapt, în cazul în care va fi necesar, nu va putea fi demonstrat sau Invers, va avea o explicație foarte logică. Importante sunt faptele, iar explicațiile acțiunilor serviciilor de spionaj revin istoricilor. Agenții serviciilor de informații știu foarte bine că există așa- Bumitele dosare din categoria „A”, care nu sunt trimise niciodată în arhivele oficiale...

Spre sfârșitul vieții sale, Vronskij spunea: „Eu nu sunt în măsură |A spun tot adevărul... Există un principiu: omul care a fost inițiat In taina supremă, trebuie să o ia cu sine în mormânt”. Serghey Alekseevich Vronskiy a decedat la 10 ianuarie 1998, în Riga, terminând aproape în totalitate manuscrisul, alcătuit din 12 volume, intitulat *Astrologia clasică*. Abordarea fundamentală și natura

profundă a temei de cercetare plasează lucrarea printre cele mai bune la nivel mondial.

La întrebarea elevilor săi cu privire la amintirile cele mai impresionante din viața sa, Vronskiy le-a dat următorul răspuns „Dintre toate pronosticurile care s-au confirmat, unul îmi stăruie și acum în minte. Șefului institutului nostru – Verner von Braun, i-am prezis că va rămâne în viață și, după terminarea războiului, va ocupa un post de conducere în SUA, generalului Walther von Brauchitsch i-am prezis primirea, în 1940, a gradului militar general feldmareșal și prăbușirea în 1941. Enei Braun i-am prezis că va deveni soția unuia dintre cei mai importanți oameni din Germania. La rugămintea lui Brejnev, am indicat perioada morții lui Mao Tzedun. Exacte au fost și prezicerile morții lui John și Robert Kennedy. Exacte au fost și prezicerile făcute de mine cu privire la evenimentele din 1985 în țara noastră, iar în 1989, în Europa de Est. Corect a fost și pronosticul referitor la Campionatu Mondial de Șah, ediția 1990, câștigat de șahistul rus Garry Kasparov. Dintre cosmonauți, cel mai bine îi cunoșteam pe Yuri Gagarin și pe constructorul principal, Sergei Korolev. Pe Gagarin l-am prevenit în legătura cu ziua nefavorabilă de 27 martie 1961 (zi critică triplă) iar Korolev trebuia să fie foarte atent mai ales în

jumătatea lunii ianuarie 1966".

*** j

Este adevărat că în anii treizeci, naziștii erau foarte interesați de astrologie, își doreau să pătrundă în tainele propriului destin pentru a-și consolida poziția de conducere. Astfel s-a ajuns la faptul că în 1935 Hitler a declarat astrologia drept „știință imperială” Este cunoscut

faptul că Hitler era pasionat de ocultism. Acest era motivul pentru care în Reich funcționau o mulțime de organizații științifice și pseudoștiințifice, sub stricta supraveghere a Ordinului Negru SS „Anenerbe” (*germ.* „Ahnenerbe”) și a „Marelui Magistru Heinrich Himmler, care se ocupau cu cercetări oculte. În anii treizeci – patruzeci în Germania au luat amploare o serie de activități de cercetare în domeniul psihofiziologiei și geneticii ultrasecrete, dintre care amintim doar două: „Thule” și „Lebensborn”.

Experimentele secrete germane, efectuate pe deținuții lagărelor de concentrare, și-au păstrat valoarea până în zilele noastre. Convențiile internaționale au calificat aceste cercetări barbare, efectuate pe oameni vii, o crimă împotriva umanității. Din această cauză au fost interzise cu strictețe orice experimente de asemenea natură. Dar în timpul războiului acest lucru a fost posibil...

Din motivele indicate mai sus, toate materialele de cercetare, inclusiv rezultatele experimentelor germane sunt unice, incomparabile, iar pentru știință – de neprețuit. Deși, pe de altă parte, nimeni și nimic nu poate justifica încercarea inumană de obținere a unor asemenea rezultate. După terminarea războiului, toate cercetările secrete ale Germaniei au revenit învingătorilor. Astfel, rezultatele savanților germani în domeniul rachetelor cosmice și ingineriei au fost luate de SUA, iar cele din domeniul psihofiziologiei (psihotronicii) și geneticii – de URSS.

În perioada imediat următoare de după război, beneficiarii principali ai acestor proiecte au fost Ministerul Apărării, Comitetul Central al PCUS și KGB al URSS. În cadrul KGB-ului, proiectele erau coordonate de Direcția V

și VI. Direcția V, responsabilă pentru protecția structurii constituționale, coordona proiectul din punct de vedere politic, iar Direcția VI era responsabilă pentru activitatea tehnico-științifică în cadrul proiectului. Cu punerea în practică a acestor tehnologii se ocupa Laboratorul ultrasecret nr. 12 de pe lângă Direcția tehnico-operativă a KGB din URSS. Activitatea acestei direcții de cercetare se intersecta cu activitatea institutelor de medicină.

Trebuie să menționăm în mod special faptul că serviciile speciale niciodată nu s-au ocupat în mod direct de proiecte științifice, dar aveau, în schimb, acces nelimitat la rezultatele cercetărilor științifice ale proiectelor cu finanțare din bugetul de stat. Prin urmare, coordonând un număr mare de direcții de cercetare, și cunoscând rezultatele practice ale anumitor cercetări, responsabilii din serviciile speciale le puteau compila în tehnologii care deveneau niște realizări *sui generis* ale artei operative și militare. Cu toate acestea, regimul de secretizare și accesul strict limitat la informație le interziceau chiar și coordonatorilor direcțiilor de cercetare științifică să facă cunoscute în mod detaliat rezultatele cercetărilor.

Fiecare proiect de cercetare purta o anumită șampilă. Acesta este unul dintre motivele pentru care deseori întâlnim la televizor sau în mijloacele de informare *în masă, oameni de știință care rămân extrem de uimiți atunci când află că anumite persoane, absolut necunoscute lor, au folosit în mod direct rezultatele cercetărilor lor, acuzându-i pe deasupra de incompetență în probleme fundamentale de cercetare. Dar acești oameni nu sunt cercetători. Aceștia sunt agenți operativi care iau

rezultatele cercetărilor pentru „gospodăria țărănească” și le folosesc în scopuri personale. Ei nu erau absolut deloc interesați de principiile după care funcționează anumite tehnologii, ce se află la baza funcționării acestora etc. Pentru ei este important să știe dacă cu ajutorul acestora pot rezolva sarcinile trasate de superiorii lor. Dacă este insuficientă o singură tehnologie, atunci aceasta va fi combinată cu altele, în același timp, constructorilor sau oamenilor de știință care elaborează aceste tehnologii nimeni nu le solicită acordul. Toți își desfășoară activitatea în anumite domenii de cercetare pe banii statului.

Este de la sine înțeles că persoanele responsabile de rezultatele concrete ale activității desfășurate sunt obligate să verifice de nenumărate ori fiabilitatea operațională a instrumentelor de lucru. Astfel, informația obținută prin metode biointelectuale era verificată pe canalele de spionaj diplomatic și pe canalele agenților de spionaj, iar metodele instrumentale erau verificate în regim de maximă securitate. În acest mod funcționează mecanismul care și astăzi poartă denumirea de *sistemul de asigurare a securității de stat*

În 1907, în Petersburg, Vladimir Mihailovich Behterev a înființat Institutul de Psihoneurologie, care astăzi poartă denumirea de Institutul de Cercetare Psihoneurologică „V. M. Behterev”, din Sankt Petersburg. Institutul este coordonat de strănepotul profesorului, Svyatoslav Medvedev. Metodele de hipnoză folosite de Behterev sunt actuale și astăzi, fiind folosite cu succes în practica medicală. Despre Behterev se mai spune că viziunile sale nu depășit timpul. O dovadă în acest sens ar fi și faptul că în ntudierea psihologiei se baza pe cercetări

experimentale și idei noi. Unul dintre specialiștii de renume în domeniul psihoneurologiei este considerată nepoata profesorului – Natalya Petrovna Behtereva. Cercetări cu o tematică similară, inclusiv cercetări pentru programe speciale, se desfășurau și în alte unități medicale.

Astfel, în 1948 în Uniunea Sovietică, laboratorul secret de biomodelare, coordonat de Serghey Petrovich Demisev, a efectuat o serie de experimente cu privire la modalitățile de influențare, »üb efectul anesteziei generale profunde, asupra unor regiuni diferite ale creierului uman. În cadrul Laboratorului de Bioelectronică de pe lângă Institutul de Radiotehnică și Electronică „V. A. Kotelnikov” al Academiei de Științe a URSS și a altor structuri specializate era studiat potențialul psihicului uman și erau urmărite aplicațiile practice. Obiectivul acestor structuri științifice viza realizarea și punerea în practică a grandiosului proiect propus de specialiștii militari. Proiectul era orientat spre crearea unui individ perfect, capabil să îndeplinească în mod eficient nu doar obiectivele de pe câmpul de luptă, ci și obiective cu caracter științific, industrial, social etc.

În cazul în care avem o imagine completă cu privire la importanța și posibilitățile oferite de ultimele descoperiri științifice de acelor timpuri în domeniul informațional-energetic, atunci putem ntui și direcțiile de cercetare cu caracter secret ale institutelor le cercetare:

Fonareff Dmitry Nicolaevici

1. Fizică;
2. Biofizică;
3. Biochimie;

4. Psihobiofizică;
5. Biocibernetică;
6. Radioelectronică;
7. Psihotronică;
8. Biologie;
9. Medicină;
10. Cosmos.

Rezultatele reale ale cercetărilor cu caracter secret, care se desfășurau în cadrul institutelor de cercetări științifice, erau orientate spre rezolvarea problemelor de actualitate ale acelor vremuri, din domeniul geopolitic, ideologic, militar, medical-biologic, științific, industrial-agricol, de expertiză etc.

În anul 1991, în Uniunea Sovietică, mai mult de 20 de institute de cercetări își desfășurau activitatea în domeniul psihotronicii. De coordonarea lucrărilor se ocupa Centrul de Medicină Netradițională de pe lângă Comitetul de Stat al Consiliului de Miniștri al URSS pentru știință și tehnică, care avea și un buget destul de impresionant. Astfel, doar pentru cercetările câmpului spinal și leptonic, prin intermediul Comisiei militar-industriale de pe lângă Cabinetul de Miniștri ai URSS, au fost cheltuiți mai mult de 500 milioane ruble (echivalentul a 50 de milioane de dolari în acea perioadă). Chiar și astăzi reprezintă o sumă enormă.

În luna iulie 1991, Comitetul pe Probleme de Știință și Tehnologii de pe lângă Consiliul Suprem al URSS s-a exprimat împotriva finanțării „cercetărilor pseudoștiințifice”. Cauza era una simplă – militarii au obținut cunoștințele pe care n-au reușit să le obțină actualii oameni de știință. Baza acestor cunoștințe era

constituită din materiale cu caracter filozofic, care prezentau rolul

Metacontact

și locul omului în Univers, mecanismele de interacțiune cu Universul, cu bazele informaționale planetare și interplanetare, rolul creierului uman în schimbul informațional-energetic la niveluri energetice net superioare. Oamenilor de știință nu le-a venit să creadă și cu atât mai mult să ofere explicații. Informația obținută le-a demonstrat unora caracterul inutil și fără viitor al cercetărilor pe care le desfășurau. Astfel, aceste cunoștințe au fost declarate de către Comisia Academiei de Științe oficial constituită ca fiind „pseudoștiință”.

Militarii au fost obligați să prezinte un raport referitor la fondurile alocate, iar peste două luni în Constituția URSS a fost introdus un articol cu privire la interzicerea oricăror experimente asupra oamenilor care nu și-au dat acordul. Cu toate acestea, chiar și astăzi în Constituția Rusiei problema nu și-a găsit rezolvarea, iar baza legislativă cu privire la controlul asupra utilizării noilor tehnologii lipsește din cauză că în practică este aproape imposibil de realizat. Pe de altă parte, cercetările efectuate în trecut, astăzi sunt de folos societății.

În momentul actual au fost deja elaborate, în mod detaliat, metode de inducere a persoanei într-o stare ușoară de hipnoză în momentul în care nici nu realizează că este manipulată. Subconștientul în momentul respectiv este încetinit și poate primi instrucțiuni cu privire la sinceritate, loialitate sau un anumit comportament. Omul poate fi indus în starea de hipnoză ușoară nu doar cu

ajutorul tehnicilor verbale sau al sugestiilor verbale, dar și printr-o simplă atingere cu mâna, prin mișcarea ochilor, prin zgomotul respirației sau printr-o muzică adecvată. Este important de remarcat că aceste tehnici au fost duse în 1939 în SUA de nepotul marelui scriitor rus Anton Pavlovich Cehov, Mihail Antonovich Cehov.

Autorul cărții a fost la un moment dat martor la demonstrarea câtorva tehnici de asemenea natură, în perioada în care lucra în cadrul Direcției 9 a KGB, URSS. Este adevărat că aceste demonstrații s-au desfășurat într-o atmosferă informală, în Kupavna, în iarna anului 1985.

„În cadrul unui program cultural a fost invitat un „artist al genului original, cum erau deseori numiți Maeștrii Extrasens. De fapt, aceasta era o ședință obișnuită de hipnoză în masă, cu toate attributele specifice. Candidații, în calitate de „asistenți", erau selectați în mod tradițional. Tuturor celor prezenți în sală li s-a solicitat să-și încleșteze degetele mâinilor sub formă de „lacăt". Maestrul extrasens Nikolai ne-a prevenit că, dacă după numărătoarea „zece", cineva nu-și va putea descleșta mâinile, ar fi bine să rămână pentru a fi ajutat. În acel moment eu eram „disc jockey-ul oficial al Kremlinului" (astfel eram tachinat de către colegii din comitetul comsomolului Direcției) și puneam muzică la magnetofon, înainte de începerea ședinței de hipnoză, prezentatorul s-a apropiat de mine și mi-a zis că nu trebuie să fac ceea ce le va solicita ceilalți. Mi-a dat o casetă cu bandă magnetică, explicându-mi când trebuia pornită, adică imediat după ce va formula întrebarea. Am stabilit gradul de sonoritate al muzicii care, după părerea mea, chiar și într-o sală goală, mi se părea că se aude foarte încet. Când

am încercat să-i atrag atenția asupra acestui fapt, Nikolai mi-a zis că „e bine, se aude suficient de bine”. Astfel că la momentul potrivit am pornit magnetofonul”.

În sală se auzea o muzică lină și destul de ciudată. Nu era o muzică clasică, ci mai degrabă un gen care creează starea de hipnoză sau de transă. Era o muzică instrumentală lentă și foarte plăcută. La cifra „zece”, eu am oprit magnetofonul. Pe scenă au început să urce persoanele care n-au putut descleșta mâinile. Erau destul de mulți pe scenă și la fel de mulți în sală. După ce a selectat opt persoane dintre cele aflate pe scenă, Nikolai a coborât în sală și cu o atingere ușoară a mâinii descleșta mâinile celorlalți. Pe ceilalți opt rămași pe scenă Nikolai pur și simplu i-a adormit. Ceea ce a urmat în continuare, cu toții ați văzut pe la mijlocul anilor nouăzeci, la televizor. Aflându-se într-o stare de transă hipnotică, băieții și fetele din sală mâncau ceapă și își înțepau degetele mâinilor cu «ce, zâmbeau și susțineau că „nu simt absolut nimic”. Alți trei participanți, la solicitarea extrasensului, au început să se joace în nisip, chiar s-au și certat când unul dintre ei a stricat construcția din nisip, iar fata s-a bosumflat. Nikolai a liniștit-o imediat, construindu-i un alt castel. Este inutil să mai amintim că toate aceste activități s-au desfășurat pe un fundal muzical... Dar cel mai Interesant lucru abia urma să înceapă.

După ce participanții la ședință se trezeau unul după altul și «e uitau cu uimire ce se întâmplă în jurul lor, Nikolai ne-a demonstrat posibilitatea de a readuce vederea normală. Astfel i-a înapoiat uneia dintre participante la spectacol ochelarii, după ce s-a convins că acești ochelari îi apăsau cu siguranță. După ce și i-a pus pe nas, aceasta a

constatat că nu vede nimic! Nikolai a spus că vederea normală se va menține trei luni și din această cauză ar fi bine să păstreze ochelarii. Atunci când pe scenă a rămas o singură persoană, din sală s-a auzit o întrebare: „Poate fi obligat cineva să facă un lucru peste o perioadă de timp?”. Răspunsul bineînțeles că a fost afirmativ. Cekiștii au cerut dovezi în acest sens. Nikolai a acceptat solicitarea publicului: această persoană trebuie „să mănânce la cină omletă”.

Cei care cunosc programul caselor de odihnă din Rusia, știu că la cină niciodată nu se servește omletă. Nikolai le-a solicitat bucătarilor, care urmăreau și ei această reprezentare, să pregătească din timp o porție de omletă. După care s-a adresat domnului aflat în stare de transă cu următoarea frază: „La cină veți merge la bucătărie și veți cere o omletă”. Acesta din urmă dădu din cap aprobator. Înainte de a-l trezi, Nikolai ne-a pus să promitem că nimeni nu-i va spune „obiectului” despre această înțelegere. Astfel

Fonareff Dmitry Nicolaevici

că la cină s-a adunat întreaga pensiune. Nikolai stătea la locul său, așteptând sosirea domnului respectiv. Cina începea la ora șapte seara. Sala l-a așteptat cincizeci de minute. În momentul în care în sala de mese a intrat personajul principal al acelei serii, toți își terminaseră cina demult și stăteau cu farfuriile goale în față. Fără a observa ceva în jurul său, acesta s-a așezat la masă. Nicolai se uita la el de la vreo zece metri distanță, dar nimic din comportamentul său nu-l trăda. După ce a tot întors peștele în farfurie de câteva ori fără să-l încerce, omul pur și simplu s-a ridicat și s-a dus direct la bucătărie... Atunci

când a ieșit cu omleta, întreaga sală a; izbucnit în aplauze de bucurie. Nikolai imediat a și ieșit din sală însoțit de aplauzele noastre și sub privirile fascinate ale întregului colectiv de comsomoliști ai Direcției 9 a KGB, URSS.

Da, este adevărat că am avut cu el o întâlnire într-un cerc restrâns, unde a răspuns „sincer și în limita posibilităților” la toate întrebările noastre. Nu intenționez să comunic detalii sau să dau numele participanților la această discuție. Cu atât mai mult cu cât doi dintre participanți au gradul de general-colonel, iar al treilea ~ general-maior. Iar principalul participant al „prezentării” a lucrat mai târziu în cadrul Serviciului de Pază Externă al Secretarului! General al Comitetului Central al PCUS...

Deloc întâmplător mi-a rămas în memorie această întâmplare,; Extra-ordinar de bine au fost demonstrate tehnicile de manipulare umană. Peste câțiva ani, când am fost transferat într-una din secțiile! principale ale Direcției 9 a KGB, URSS, am încercat să discut despre! acest subiect cu colegii mei superiori. Răspunsul a fost unul scurt:: „Aceasta nu-i treaba noastră”. Până la demisia din august 1989, et| n-am auzit despre protecția demnitarilor la nivel sensorial*j Probabil, acesta nu era nivelul meu...

După prezentare, am discutat cu Nikolai într-un cerc destul de restrâns, discuție care a durat până dimineață. Acum îmi este destul de greu să-mi amintesc toate detaliile discuției, dar cu toate acesteg voi încerca să prezint într-o formă succintă ceea ce am reținut.

Încercarea de a-l căuta pe Nikolai era din start sortită eșecului. Nu lăsase niciun fel de date de contact. Bunicul lui avea capacități extrasenzoriale și, în satul din regiunea centrală a Rusiei în care locuia, dacă era necesar, putea

omorî un taur cu o singură lovitură de pumn. De mic copil, Nikolai a manifestat câteva capacități extrasensoriale, fapt care a fost făcut cunoscut și KGB-ului. Astfel a fost consultat de câțiva specialiști, după care l-au trimis pentru doi ani în Italia la o „școală de magi”, după cum spunea chiar el, și pentru care s-au plătit bani grei. Atunci l-am întrebat unde se află școala aceasta, la care ne-a răspuns cu zâmbetul pe buze: „N-o s-o vedeți chiar dacă veți sta în fața acestei școli”. Tot el ne-a relatat și despre principalele tipuri de informație:

- 1) informația-cunoștințe (conține raționamente logice cu privire la organizarea universului, a legilor și a legităților de funcționare);
- 2) informația-preîntâmpinare (această informație survine de regulă, cu puțin timp înainte de întâmplarea unui eveniment);
- 3) informația-algoritm (informația cu privire la noi activități în viață, metode și tehnici de depășire a unor situații dificile sau extreme, metode de trecere în alte stări etc.);
- 4) informația-program (aprofundarea și dezvoltarea tipului anterior de informație);
- 5) informația-sfat, informația-ordin.

Faptul că Nikolai lucra sub supravegherea KGB era de la sine înțeles, pentru că la asemenea întruniri nu erau invitați oameni din exterior.

Am mai discutat și despre cum poate fi programată o persoană. S-a dovedit a fi extrem de simplu – pentru un extrasens cu experiență, este suficient să inducă persoanei programul corespunzător. În funcție de modelul psihofizic al subiectului, intervenția hipnotică poate fi rigidă sau

ușoară, maleabilă. Uneori este suficient ca extrasensul să se afle la o distanță de trei - cinci metri de obiectul supus intervenției hipnotice. În același timp, persoana supusă programării nici nu realizează ce i se întâmplă în acel moment și nu resimte vreun discomfort. Este clar un singur lucru: el va îndeplini întocmai și la timp sarcina informațional-energetică. Mai mult decât atât, el poate începe îndeplinirea programului trasat imediat după ce va primi o comandă convențională - un semnal care în conștiința lui va avea efectul unui „declanșator”. În calitate de semnal poate fi folosit un anumit cuvânt, un sunet, o imagine, o atingere sau orice altceva. Omul nu este capabil să recunoască de unul singur programul care i-a fost înregistrat. Acest program i-a fost înregistrat în subconștient. Dar sub efectul hipnozei regresive, specialiștii în domeniu pot „scana” memoria umană în timp și să provoace amintirile care se regăsesc la nivelul subconștientului. Trebuie ținut cont de faptul că această scanare poate fi efectuată doar de către un specialist-hipnolog cu o energie interioară net superioară potențialului energetic al extrasensului care a înregistrat programul inițial.

Aproximativ în aceeași perioadă de la începutul anilor '80, a avut loc un eveniment destul de interesant, care a atras atenția nu doar mijloacelor de informare în masă, ci și atenția serviciilor de contrainformații și de luptă împotriva terorismului. Această întâmplare a servit drept dovadă existenței și realității spionajului fantomă, a eficienței operatorilor speciali și, în consecință, a

necesității continuării finanțării programelor militare PSI aflate de o parte și de alta a oceanului.

Istoria, de fapt, a început pe 17 decembrie 1981 când, în Verona, Italia, faimoasa organizație teroristă secretă italiană „Brigăzile Roșii” (*Brigatte Rosse*) l-a luat ostatic pe generalul american James L. Dozier, oficial NATO al bazei din Verona.

Serviciile speciale italiene s-au dovedit a fi ineficiente. Președintele SUA din acea vreme, Ronald Reagan, a convocat de urgență o ședință cu directorii serviciilor secrete pentru găsirea și eliberarea generalului.

În rezolvarea problemei s-a implicat directorul Serviciului de Contrainformații Militare și Securitate, generalul-maior Albert N. Stubblebine, un susținător înflăcărat al aplicării în practică a capacităților extrasenzoriale ale oamenilor. Operațiunea s-a desfășurat sub denumirea de „Recolta de iarnă”.

La început, majoritatea senzitivilor au întâmpinat o serie de dificultăți. Stăteau aplecați deasupra hărților, încercând să-l „vadă” pe Dozier. Astfel că generalul a hotărât să convoace în regim de urgență specialiștii în parapsihologie la un consiliu. Până atunci aceștia evitau să colaboreze sau să lucreze împreună, de teama unor incompatibilități psihologice sau a unor influențe negative reciproce. Ce se va întâmpla dacă vor fi aduși toți împreună? Va crește astfel, capacitatea comună de gândire?

Încercarea a fost un succes. Primele ședințe colective au dat rezultate favorabile. Atunci când Joseph McMoneagle, despre care am amintit și în Capitolul IV al acestei cărți, „a văzut” un „staul pentru oi” cu un

prizonier, în același timp un alt extrasens „a văzut” și o casă mică. Data viitoare, al treilea senzitiv „a ajuns” în același loc și a mai adăugat că această casă este înconjurată de un gard din piatră. Puțin mai târziu, cel de-al patrulea a văzut puțin mai departe o intersecție, iar cel de-al cincilea – munții din depărtare. Este inutil să mai spunem că toți lucrau pe teritoriul SUA.

După descrierile prezentate de către senzitivi, un pictor a desenat imaginea locului. Imediat imaginea a fost expediată prin fax serviciilor speciale italiene, care au organizat ample căutări și au găsit o casă asemănătoare cu cea din imagine. Dar generalul răpit n-a fost găsit în casă, deși în curte într-adevăr era un staul.

Generalul Stubblebine a insistat pe continuarea ședințelor cu clarvăzătorii, pentru că era ferm convins că aceștia au găsit locul exact în care era deținut Dozier. Etapa finală a căutărilor le-a luat căutătorilor prea mult timp și în acest fel italienii i-au speriat prin ceva anume pe răpitori. Pentru a preveni pe viitor situațiile de acest gen, cinci senzitivi au fost mutați de urgență împreună cu „vedeniile lor” din SUA în Italia.

Luni, pe 25 ianuarie 1982, senzitivii „au văzut” că Dozier este ținut într-un apartament dintr-o clădire cu mai multe etaje, la marginea orașului Padova. În 24 de ore poliția italiană a găsit casa, deși indiciile erau foarte puține: acoperiș din țiglă roșie și pereți din cărămidă. De data aceasta, pentru mai multă siguranță, senzitivii au fost trecuți pe rând prin fața clădirii. Cu toții au susținut că deținutul se află în această clădire. Pe de altă parte, niciunul dintre ei n-a putut descrie camera în care se afla deținutul. Senzitivii care l-au „văzut”, spuneau că acesta se

schimbase foarte mult, s-a tras la față și a îmbătrânit. N-au putut adăuga nimic mai mult.

Acum problema parapsihologică devenise dintr-o dată una operativă: identificarea apartamentului în care era ținut generalul Dozier și eliberarea sa astfel încât să nu fie împușcat, dacă teroriștii sesizau vreun pericol. Până la urmă au găsit soluția: bucătăriile din acel bloc funcționau cu plite electrice, iar asta însemna că dacă într-unui din apartamente locuiesc mai multe persoane, lucrul acesta poate fi verificat după tabloul electric, în funcție de consumul sporit de energie electrică. Și apartamentul a fost găsit.

În noaptea de 28 ianuarie, cu puțin timp înainte de răsăritul soarelui, zece persoane echipate în combinezoane negre s-au strecurat una după alta în casa scării. Ajunși la etajul doi al clădirii, au cercetat cu atenție ușa apartamentului cu ajutorul defecto- scopului. Din fericire nu s-au găsit încuietori deosebite sau sisteme de alarmă. În clipa următoare, agenții au folosit tuburile cu o soluție specială, pulverizând-o pe yala ușii și pe balamale. După câteva manipulări cu șperaclul, aceștia au intrat fără zgomot în casă și au rămas nemișcați câte trei lângă fiecare ușă a camerei. Norocul le- a surâs și aici: nicio ușă nu era încuiată. În acest mod, fără pierderi și fără schimb de focuri, a fost eliberat generalul Dozier. Acest caz

reprezintă o imagine grăitoare a utilizării în practică a tehnologiei

pe care noi o numim *Metacontact*

Conform datelor obținute din surse oficiale, generalul-maior Albert N. Stubblebine a încheiat un contract de un

milion de dolari cu Institutul de Științe Aplicate, coordonat de Robert Allan Monroe (1915-1995), în vederea cercetării particularităților materiei temporo-spațiale, menite să faciliteze soluționarea problemelor de spionaj. Generalul colabora de asemenea cu Biroul Central de Pronosticare, în cadrul căruia își desfășurau activitatea cei mai recunoscuți prezicători din SUA. Este important de remarcat faptul că, la momentul actual, sediul Institutului Monroe se află în regiunea Nelson, statul Virginia, și el se ocupă cu studiul stării modificate de conștiință și a tehnologiei Hemi-Sync, din anul 1973. Proiectele Institutului, care s-au desfășurat mai târziu, s-au bazat pe aceleași tehnici de lucru care au contribuit la alcătuirea „ritmurilor stereofonice”, ritmuri care generează sincronizarea activității emisferei drepte și a emisferei stângi ale creierului uman. Astfel că starea de echilibru, de armonie a celor două emisfere, a fost denumită „sincronizarea activității emisferelor” sau Hemi-Sync. Această descoperire asigură controlul din exterior al gradului de activitate a emisferelor cerebrale. Succesiunea ritmică a semnalelor transmise în emisferile cerebrale orientate spre anumite stări, a devenit o modalitate excelentă de obținere de noi cunoștințe. Un principiu asemănător a fost brevetat și realizat în URSS, prin aparatul „Micro Lenar”, de către savantul rus, profesorul Eduard M. Kastrubin. Autorul a efectuat câteva proceduri la acest aparat, iar efectele și rezultatele au depășit orice așteptări. Relaxarea de douăzeci de minute este suficientă pentru refacerea eficientă a capacității de lucru a organismului și permite, de asemenea, intrarea într-o stare

ușoară de autohipnoză. Aceste tehnologii pot fi utilizate cu succes pentru pregătirea operatorilor în Metacontact.

Conform datelor prezentate de mijloacele de informare în masă, CIA {*engl.* Central Intelligence Agency) încă în 1973 a efectuat experimente privind tehnicile de proiecție astrală, cunoscute și sub denumirea de *decorporalizare* sau *dedublare*. Jurnaliștilor le-a fost comunicat doar că rezultatele sunt satisfăcătoare.

Presa din acea perioadă anunța că serviciile speciale americane au obținut rezultate extra-ordinare cu ajutorul clarvăzătorilor și al mediumurilor. Astfel, în 1972, s-au efectuat o serie de cercetări în cadrul proiectului „Poarta Stelară” („Star Gate”), iar după obținerea unor rezultate practice remarcabile, CIA a acordat sprijin financiar operațiunilor de spionaj cu participarea operatorilor PSI. Informațiile prezentate de jurnaliști nu erau decât vârful aisbergului. Datele cele mai importante erau păstrate în dosarele programelor coordonate de dr. Edwin C. May care, în urmă cu doi ani, la Moscova a avut o întâlnire cu colegii săi ruși – generalul Savin și generalul Ratnikov. Puțin mai târziu, în presă au apărut mai multe știri de senzație, în care se relata despre „spioni-fantomă”, care ar fi fosti „inventati” de CIA. Senzitivii și-au proiectat conștiința la distanțe foarte mari, descriind cu mare precizie mai multe tipuri secrete de armament, tehnică militară și chiar... a unor documente secrete, în acest mod pătrundeau în baze militare supravegheate cu strictețe – rusești sau americane.

Aceste informații au provocat reacții contradictorii în mediile academice. Militarii erau acuzați de șarlatanism. Militarii ruși încă erau în așteptarea reacțiilor. În

încercarea de a salva prestigiul instituției militare care devenise, împreună cu CIA, o țintă a criticilor, Directorul CIA, general-locotenent Daniel O. Graham, sub pretextul păstrării caracterului secret al informațiilor, a prezentat doar două exemple de folosire cu succes a clarvăzătorilor. În primul, aceștia ar fi determinat cu precizie locul unei

H

baze de submarine sovietice, care n-a putut fi descoperit nici de cei mai performanți sateliți-spion. Acesta a fost într-adevăr un caz real, descris de Joseph McMoneagle în cartea sa, intitulată *Secretele viziunii la distanță* (CexpeTLi fIHCTaHițHOHHoro bh^hh^i), care a apărut în Rusia în 2008. Obiectul pe care l-a „văzut” McMoneagle din partea cealaltă a oceanului a fost o bază original construită, de reparații ale submarinelor, în partea de nord a URSS.

În cel de-al doilea caz, senzitivii au indicat corect coordonatele a douăzeci de tuneluri săpate de Coreea de Nord în apropiere de zona demilitarizată. Verificarea acestei informații n-a întâmpinat mari dificultăți, pentru că tunelurile urmau să apară pe teritoriul Coreei de Sud. Pe de altă parte, dacă istoria cu baza militară de submarine a fost relatată chiar de „agentul 001” McMoneagle și de colegii săi ruși, în anul 2002, și astfel noi am avut posibilitatea de a verifica aceste informații, nu același lucru se poate spune despre istoria cu tunelurile, care rămâne pe conștiința și răspunderea generalului Daniel O. Graham. Se pot spune multe atunci când este nevoie de justificarea cheltuielilor pentru cercetările științifice și cele militare. În principiu, nu există motive să nu-i credem pe colegii noștri.

Bineînțeles că senzitivii își pot desfășura activitatea nu doar în ceea ce privește anumite obiecte, înregistrând rezultate remarcabile și în domeniul pronosticării probabile. Un argument edificator privind pronosticurile astrologice, este adevărat, a fost prezentat de legendarul Sergey Vronskij:

„Este o problemă extrem de importantă. Dacă în antichitate astrologii deserveau faraonii, țarii, cnejii și familiile acestora, în zilele noastre, pronosticurile sunt oferite tuturor. Acest aspect are părțile lui negative.

În mod special trebuie să menționăm că la ora actuală sunt prea puțini cei care încearcă să-și pună problema consecințelor faptelor lor, să ducă un trai sănătos. Majoritatea oamenilor, ca niște roboți, reacționează doar la stimulii externi, uitând cu desăvârșire de potențialul spiritual cu care sunt înzestrați. Și în acest mod se manifestă lipsa de libertate spirituală a omului contemporan, care își pierde astfel, libertatea de alegere. Datorită ziarelor și televiziunii, acesta primește rețete gata făcute și frumos colorate pentru diverse tratamente și pentru alimentație, pentru un mod de viață sănătos și o viață sexuală adecvată, pentru tot ceea ce trebuie făcut și ce nu trebuie făcut. Uneori se merge până într- acolo încât omului i se recomandă și ce trebuie să mănânce, și ce trebuie să bea.

De pronosticare și prognozare oamenii au fost preocupați din vremuri de demult, motivați fiind, bineînțeles, de o necesitate puternică. Dar una este un pronostic strict individual, personalizat, și alta este să-l generalizăm pentru mai multe persoane. Din păcate, așa-numiții astrologi, preocupați de această știință cu scopul

de a se îmbogăți, devin tot mai numeroși, iar etica profesională a astrologului nu este întotdeauna respectată.

Principiul nostru de bază este: nu face rău! Noi urmărim un singur scop, acela de a oferi un sfat omului pentru a depăși zilele și perioadele critice, de a-l ajuta să evite toate obstacolele neașteptate, să evite situațiile critice, să-l prevină asupra pericolelor și să-l orienteze spre un drum care i-ar aduce succes și fericire.

Astrologul, în primul rând, trebuie să arate calea cea dreaptă, soluția corectă pentru a beneficia de reușite pe plan financiar, profesional și familial, să ofere ajutorul în alegerea unui asociat potrivit în business, să-și protejeze clientul de autoamăgire și de raționamente greșite, de amarul deziluziilor. Astrologul poate da sfaturi despre cum să te porți în viața intimă, pentru ca urmașii beneficiarului să se nască cu anumite talente sau capacități deosebite. Astrologul îi poate sugera cu cine poate lega o prietenie și pe cine trebuie să evite, prevenindu-l asupra unor dușmani, declarați sau nu.

Dintr-o privire asupra horoscopului persoanei, astrologul trebuie să vadă drumul principal în viață al acestuia, să determine punctele tari și punctele slabe ale caracterului. Astrologul trebuie și este obligat, luând anumite decizii, să poarte întreaga răspundere, apărând interesele de importanță vitală ale clientului

Hău.

Pe de altă parte, este important ca astrologul să-și cunoască și propriile limite.

Un astrolog serios poate fi „recunoscut” în zilele noastre prin simplul fapt că el, spre deosebire de majoritatea șarlatanilor și a businessmen-ilor din

astrologie, nu oferă promisiuni frumos ambalate și pronosticuri optimiste privind viitorul cuiva.

Orice pronostic trebuie să fie probabil și nicidecum să poarte un caracter categoric. Pe de o parte, noi trebuie să contribuim la orientarea conștientă a vieții unui individ, trebuie să-l ajutăm să conștientizeze importanța perioadei nefavorabile care se apropie, indiferent că este vorba despre un caz nefericit, boală sau orice altceva, iar pe de altă parte, trebuie să-l ajutăm să meargă în întâmpinarea evenimentelor favorabile care i-au fost dăruite de soartă.

Este important de reținut că omul, într-o anumită măsură, este însuși răspunzător pentru soarta sa, mai ales atunci când manifestă o anumită activitate în raport cu evenimentele care se desfășoară și, cu ajutorul voinței, poate reduce avalanșa tuturor neplăcerilor, prin anticiparea lor în stadiul incipient.

Prezicerile exacte, oferite cu multe detalii precise, sunt întâlnite extrem de rar în practica astrologică. De fapt, astrologul scoate în evidență tendințele și nu evenimentele cu caracter concret ale vieții. Pronosticul astrologului nu poate influența desfășurarea evenimentelor care se apropie, dar, prezentând un pronostic privind apariția lor, astrologul îi poate determina pe oameni sau pe factorii de decizie să se pregătească, pentru întâmpinarea acestor evenimente, cu toate mijloacele necesare".

S

Toate cele menționate mai sus îi pot fi atribuite și operatorului de canal informațional, cu o singură precizare: el primește informații concrete, astfel, trebuie

să recunoaştem, sunt mai aproape de concepţia unui analitist, care are posibilitatea de a le interpreta. Astrologul îşi asumă responsabilitatea şi, din acest motiv, pronosticurile oferite de el poartă mai degrabă un caracter general, cu anumite recomandări.

În continuare vă prezentăm relatarea unui om care s-a hotărât să deconspire unele dintre secretele profesiei sale de militar. Această povestire a fost preluată dintr-o sursă de informaţii rusă deschisă, care a fost publicată în iunie 2007. Acest interviu, uni<|§ prin conţinutul său, în mod sincer şi exact descrie unele evenimente despre care este prea devreme să vorbim oficial. Bineînţeles că ştiţi despre care Direcţie este vorba şi suntem recunoscători autorilor acestui material pentru că ne-au oferit posibilitatea de a relata în mod corect despre conţinutul şi desfăşurarea programelor speciale ruseşti în pregătirea operatorilor canalelor informaţionale.

H ij

- Țineți cont de faptul că eu am semnat o declarație de păstrare a secretelor militare. Astfel, voi relata în linii generale despre cum sunt pregătiți specialiștii PSI cu facultăți extraordinare, în speciala clarvăzătorii, pentru Direcția Generală de Informații a Statului ! Major al Forțelor Armate ale Federației Ruse, pentru Serviciul de Informații Interne, lucru imposibil pentru știința tradițională. Eu | însumi am devenit clarvăzător pentru că am studiat această artă. | Și asta nu pentru că am frecventat cursurile maestrilor magicieni ! care publică anunțuri de admitere la diverse cursuri de magie și vrăjitorie, ci pentru că am studiat la o unitate specială secretă, în cadrul unei academii militare din regiunea

Moscovei. Această unitate a fost special înființată pentru a pregăti extrasens militari Bau „operatori specializați în energiile cosmice” (K0CM03Hepr0- eneijonepaTop), conform nomenclatorului profesional de specializare. Din motive conspirative, eram numiți, pur și simplu, „operatori speciali”.

Înainte nu observasem nimic deosebit la mine. Este adevărat că în copilărie, când ne jucam cu copiii de-a v-ați ascunselea, eu știam tot timpul cine și unde se ascunde, dar nu dădeam prea multă importanță acestor lucruri. Mai târziu, la examenele de la școala generală și de la școala militară, alegeam fără probleme cel mai ușor bilet. După absolvirea școlii militare mi-am desfășurat activitatea în cadrul unității militare. Pentru a-mi continua cariera militară, m-am decis să urmez cursurile academiei militare. După examenele de admitere, cu toții am trecut un fel de test despre care nu știam nimic. Acesta a constatat într-o analiză a fotografiilor noastre de către experții psihologi, după care au alcătuit portretul psihologic al candidatului: capacități, înclinații, caracter, inclusiv punctele slabe și viciile ascunse. Mai târziu am efectuat mai multe teste, printre care și câteva interviuri.

Astfel, după o selecție riguroasă, experții au alcătuit un grup din 12 ofițeri cu capacități extra-ordinare extrasensoriale. De fapt, aceste capacități există într-o anumită măsură la fiecare dintre noi, cu deosebirea că aceste capacități se manifestă foarte rar. Pe de altă parte, capacitățile extra-ordinare pot fi dezvoltate în baza unor metode științifice. Despre acest lucru ni s-a comunicat la primul nostru curs, cu precizarea că, pentru atingerea obiectivelor, va fi necesar să depunem un efort

considerabil pe parcursul unei perioade lungi de timp. În prima etapă de pregătire urma să învățăm să determinăm biolocația extrasenzorică la distanță, sau, altfel spus, să determinăm unde se află un obiect dat. La finalul anului III de pregătire, trebuia să putem vedea ce se întâmplă într-un anumit loc, aflat la o distanță considerabilă de operator.

La drept vorbind, atunci când am aflat care sunt obiectivele cursului, ne-am îndoit de faptul că așa ceva, în genere, poate exista, nemaivorbind de faptul că vom putea la finalul cursului stăpâni darul clarviziunii. Trebuie remarcat că în acest sens le suntem recunoscători dascălilor noștri. Psihologi prin excelență, profesorii noștri s-au străduit din prima clipă să ne scutească de îndoiala care ne-a cuprins pe toți.

Astfel că la început ne-au citit un curs introductiv de extrasens- zorică, în care erau prezentate exemple impresionante de clarviziune. De exemplu, puțini sunt cei care știu că pe la mijlocul anilor '20, în cadrul secției speciale de pe lângă Direcția Generală de Stat, exista un laborator secret neuroenergetic.

Activitatea laboratorului era coordonată de doctorul Alexander Vasilievich Barcenko, care l-a adus din Laplandia¹¹ pe lopar ul- clarvăzător¹², Ivan. La început, Barcenko îi arăta lui Ivan pozele mai multor persoane dispărute, după care acesta îi comunica undé sunt și ce fac în momentul respectiv. Șeful Serviciului Special, Gleb Bokij, a decis să-l folosească pe clarvăzătorul Ivan în intrigile secrete împotriva loțiitorului președintelui Direcției Generale de Stat, Genrikh Yagoda. Într-o seară,

¹¹ Laplandia sau actuala Republica Karelia, regiune de nord a Rusiei.

¹² Lopar – populația băștinașă din Laplandia.

împreună cu Barcenko, Bokij a venit la lopar și, arătându-i poza unui bărbat cu o față uscățivă! care semăna mai degrabă cu o vulpe polară, l-a întrebat cu ce se ocupa în acel moment persoana din poză. Ivan „l-a văzut” pe omul din poză că se află dezbrăcat și împreună cu două domnișoare înl pat, și care fac cu el ceva de care el nu-și dă seama prea bine,] Oricum, loparul n-a avut suficiente cuvinte rusești în vocabularul] său pentru a descrie ceea ce a văzut acolo. În același timp, loparul habar nu avea despre cine comunică asemenea detalii picante. O verificare discretă, inițiată de Bokij, a demonstrat veridicitatea „imaginii” văzute de clarvăzător: în acea seară „vulpea polară”, sau Yagoda, a organizat la o adresă conspirativă o orgie cu două domnișoare.

La curs ne-au fost prezentate și rezultatele experimentelor cu operatori PSI, efectuate de serviciile speciale americane. În special CIA i-a folosit, în calitate de „spioni-fantomă”, pe senzitivii Swann și Price, care puteau pătrunde cu puterea gândului în baze militare sovietice sau americane și puteau descrie cu mare precizie tehnica militară care se găsea acolo. De exemplu, Price a descris detaliat cel mai nou sistem de radiolocație sovietic, care a fost amplasat de curând în Centrul de Apărare Antiaeriană, situat undeva, dincolo de munții Ural.

Cel mai impresionant a fost rezultatul folosirii extrasenzitivilor cu darul clarviziunii pentru evaluarea sistemului din puțul subteran de amplasare a rachetelor strategice „MX”. Militarii considerau această bază de amplasare foarte sigură, datorită faptului că permitea deplasarea fiecărei rachete între mai multe puțuri lubterane. În consecință, adversarul nu putea să știe

asupra cărui puț subteran să direcționeze atacul. Spre marea uimire a militarilor, lenzitivii indicau cu precizie locația rachetelor într-o perioadă sau alta de timp. Totodată, rezultatele lor erau destul de precise dacă luăm în considerare erorile statistice inevitabile. Caracterul invulnerabil al rachetelor a fost pus sub semnul întrebării, fapt care a determinat Pentagonul să renunțe la sistemele de amplasare subterană a bazelor de rachete.

Bineînțeles că după o asemenea „încălzire”, ne-am pus cu burta pe carte. Programul de studiu era extrem de încărcat. Pe lângă disciplinele militare, o mare parte din timp era dedicată studiului psihologiei și filozofiei, inclusiv științelor oculte și ezoterice. Însă, pe primul loc erau materiile speciale. Un loc aparte în cadrul acestor materii era destinat informației în sens larg: obținerea informației, analiza, asimilarea și păstrarea acesteia.

Oamenii obișnuiți nu au dreptate atunci când cred că pentru un clarvăzător este suficient să-și dorească să vadă ceva și îi mintea lui imediat apare imaginea respectivă. În realitate, acest proces poate fi comparat cu un vis în care visele-imagini se succed unele după altele. Din această cauză trebuie, în primul rând, să înveți să evaluezi imaginile instantaneu pentru a nu scăpa ceea ce ar dori să vadă, sau ceea ce cauți. În al doilea rând, să poți opri „filmul” la un anumit „cadru de film” și să-l poți reține în fața ochilor minții. Doar în acest fel vei putea vedea în cele mai mici detalii tot ce se întâmplă la o distanță de peste nouă mări și nou țări. Următorul pas constă în memorarea filmului, altfel toată informația se va pierde. Imaginile virtuale deseori sunt asemea unui vis obișnuit, risipindu-se foarte repede dacă nu vă concentrați suficient de bine

atenția asupra lor. Toate aceste elemente | condiționează reciproc. Analizate ca un întreg, elementele! reprezintă arta clarviziunii, care poate fi învățată doar după sute de ore de antrenament intensiv.

'i

În continuare, urma etapa cea mai importantă în determinarea bioloceației obiectului la distanță. Fiecare își dădea sieși un ordin în gând, formularea fiind cât mai scurtă și mai clară posibil. De exemplu: „Să văd o cutie mare și neagră!" Dacă era necesar să vedem un om oarecare, atunci trebuia să ne imaginăm exact acea persoană. Ordinul se repeta până când apărea imaginea virtuală respectivă. După prelucrarea mentală a imaginii (despre care am amintit mai sus) verificam dacă locația obiectului căutat a fost corect determinată. Puneam întrebarea și așteptam răspunsul: „da" sau „nu". Pentru a afla răspunsul, unii foloseau un pendul, alții o ramă sau o scrisoare automată.

Seara, timp în care ne făceam temele pentru acasă, organizam jocul de-a v-ați ascunselea. Ne ascundeam în diferite săli de curs și, cu puterea gândului, încercam să ne căutăm unii pe alții. Pentru a preveni tentația de a ne schimba locul în timpul jocului, am scris pe bilețele numărul sălii unde ne-am ascuns fiecare. Bilețelele le lăsam spre păstrare ofițerului de serviciu pe facultate, pentru ca mai târziu să verificăm împreună cu acesta rezultatele. Trebuie remarcat că, deși programul de studii al grupului special din care făceam parte era secretizat, după caracterul jocurilor noastre, ceilalți colegi și-au dat seama cu ce ne ocupăm și ne-au poreclit „vrăjitori".

În câteva luni, cu toții am reușit să „vedem” și să descriem cu ajutorul cuvintelor locația unui obiect. De exemplu, o armă de un anumit calibru se află pe o poziție de artilerie, după un deal cu pădure. Instalația de rachete pe șine era adăpostită într-un hangar metalic. După aceasta am început să lucrăm cu hărți, stabilind coordonatele diverselor obiecte.

Odată am trecut printr-un examen de viață pe nepregătite. În taigaua din regiunea Habarovsk s-a prăbușit un avion, care zbura din regiunea de sud-est a Sahalinului. L-au căutat fără succes timp de zece zile. Atunci ne-au adus înregistrarea radio a convorbirilor echipajului până la dispariția avionului de pe ecranele radarelor.

Noi am început să-l căutăm. Din cei 12 studenți din grupul nostru, doar eu am reușit să determin cu exactitate pe hartă coordonatele locului în care s-a prăbușit avionul. Ceilalți au indicat regiuni mai mari sau mai mici, în jurul locului prăbușirii.

Atunci când profesorii noștri au considerat că aptitudinile noastre extrasenzoriale sunt suficient de bine dezvoltate, ne-au trasat sarcini mult mai dificile. De exemplu, citirea informației de pe harta unui potențial inamic. O astfel de hartă, (icapTa c HaHecëHHofi oôcTaHOBKOÔ) cu coordonatele și semnele convenționale pentru mai multe activități, era ascunsă fie în seif, fie în altă parte. Nimeni nu știa exact unde se afla locația respectivă. Locul putea fi și teritoriul academiei, sau la o distanță de sute de kilometri. Pentru început noi aveam sarcina de a găsi, la nivel mental, harta inamicului, după care urma să trecem semnele convenționale pe o hartă

similară care se afla în fața noastră. Ulterior, rezultatele viziunii noastre la distanță erau comparate cu semnele de pe prima hartă și, în funcție de cantitatea informației citite, ni se acordau note.

În anul III de instruire au început să ne pregătească în ritm alert în atmosfera acțiunilor militare. Din câte puteam să-mi dau seama, toate acestea aveau legătură cu evenimentele din Cecenia. Sarcina noastră era de a descoperi obiectivele principale ale inamicului, să coordonăm corectarea loviturilor artileriei și ale aviației asupra obiectivelor și să-l ajutăm, prin acțiunile noastre, pe comandantul unității pe câmpul de luptă, sugerându-i varianta potrivită pentru anumite manevre. Pentru rezolvarea acestor sarcini aveam la dispoziție foarte puțin timp: de la 30 de secunde până la 15 minute, în cazul în care sarcina era mult mai complexă!

De câteva ori am luat parte la activități militare reale. Astfel, în timp ce ne aflam în birou, undeva într-o regiune sub Moscova* stabileam pe hartă locul în care erau concentrate trupe, după cărei coordonam atacurile aviației și artileriei. Noi „am văzut cu ochii noștri” rezultatele acestor atacuri. Mai târziu aveam și confirmarea*;

m

clin partea spionajului militar, care își desfășura activitatea direct în locul acțiunii, în Cecenia.

Trebuie menționat că eficiența activității practice pe care o desfășuram scădea atunci când era implicat factorul timp. Sistemul greoi de comunicare între comandament și puterea executivă, implica mari rețineri a informației furnizate de noi. Iar situația pe câmpul de luptă se schimba rapid. Astfel că, în scurt timp ni s-a comunicat că

în viitorul apropiat vom fi „trimiși" pentru executarea stagiului militar în Cecenia. Dar între timp, situația s-a schimbat și plecarea noastră nu a mai avut loc.

Apare o întrebare logică: este admisibil ca darul primit de la Dumnezeu și pe care noi îl dezvoltăm în cadrul Academiei să fie folosit în interese de război? Oare avem noi, clarvăzători, dreptul moral de a provoca pagube altor oameni sau chiar moartea?

La prima vedere acest lucru poate părea ciudat pentru un militar. Dar, în timpul instruirii noastre, profesorii ne repetau în mod constant, că noi suntem pe cale de a deține o armă „foarte puternică" și în același timp neobișnuită, responsabilitatea morală în cazul utilizării acesteia este enormă. Între cursanți discutam de multe ori această problemă și ne împărtășeam nedumeririle. Concluzia la care am ajuns până la urmă a fost una scurtă și concisă: da, avem acest drept moral, pentru că în caz contrar nu am fi fost înzestrați cu acest dar dumnezeiesc de clarviziune.

Să vă explic despre ce este vorba. Niciunul dintre profesorii noștri, care în general erau civili și mai ales femei, nu avea Capacități de clarvăzător. Din aceste considerente, mentorii noștri ne indicau doar direcții generale și ne arătau cum să le dezvoltăm, ne trasau anumite sarcini cu caracter concret, după care singuri căutam metodele de rezolvare. De regulă fiecare găsea o metodă proprie. Probabilitatea medie de obținere a rezultatelor corecte prin intermediul vederii la distanță este de 82%. Acest procentaj reprezintă o probabilitate foarte mare, nu poate fi întâmplător și este inaccesibil majorității oamenilor. În 18% dintre cazuri noi nu

„nimeream" rezultatele corecte. Acest lucru se întâmpla din simplul motiv că noi suntem oameni și, indiferent de dorința noastră, nu puterăm evita emoțiile și stresul care ne înconjoară. Toate acestea se manifestă extrem de negativ asupra percepției extrasenzoriale.

Vă interesează, cu siguranță, cum a evoluat mai departe cariera mea. După absolvirea cursului de pregătire de trei ani în cadrul Academiei, am fost nevoit să merg în „civilie"...

i

Relatarea destul de sinceră a unui operator poate părea, la prima vedere, fantastică sau ieșită din comun. Dar asta se întâmplă doar cu cei care nu sunt familiarizați cu această tematică. Pe de altă parte, putem înțelege sentimentele omului care și-a dat cei mai frumoși ani din viață pentru apărarea intereselor țării sale, și mai târziu să fie considerat inutil, din cauza corupției și ignoranței funcționarilor.

Totodată, putem să-i înțelegem și pe funcționarii care nu-și doreau colaboratori cu asemenea capacități. Oamenii care posedă asemenea capacități, practic, sunt imposibil de controlat în momentul efectuării unor operațiuni orientate împotriva principiilor morale sau împotriva intereselor statului. Pentru satisfacerea intereselor particulare și, mai ales, a intereselor orientate spre profit, aceste tehnologii sunt foarte limitate, iar operatorul care face abuz de darul clarviziunii pentru scopuri meschine, riscă să piardă în scurt timp. Astfel funcționează energiile de frecvență înaltă. Cu exemple de acest fel specialiștii s-au confruntat întotdeauna.

După cum rezultă din surse deschise, cu ceva timp în urmă, în SUA, au fost desecretizate arhivele CIA, din care am aflat că li laboratoarele speciale ale acestui serviciu și-au desfășura activitatea două grupuri de specialiști PSI. 1

Din informația care se păstrează într-un volum de 73.000 de pagini, care altădată purtau sigiliul de „top secret”, rezultă că grupele de estrasenzitivi lucrau, după toate aparențele, independent unele de altele. Printre sarcinile primului grup se număra și căutarea informațiilor cu privire la activitatea serviciilor de spionaj ale țărilor considerate inamicii SUA, chiar pe teritoriul acestor țări (contraspionaj). Al doilea grup s-a specializat în identificarea obiectelor secrete nucleare și nu numai, în țările necooperante (spionajul strategic).

După cum rezultă din documentele CIA, au fost lichidate rezidențele serviciilor poloneze și ale serviciilor est-germane, au fost depistați agenți ai serviciilor de spionaj din țările Europei de Vest „aliat” americanilor în blocul NATO. Și, cel mai important lucru, a fost deconspirat agentul KGB care lucra pentru CIA, Eldridge E. Agenții serviciului de contraspionaj american aveau informații conform cărora, în structura agenției, se află „o cârtiță”. Mai multe date nu se cunoșteau. Senzitivul căruia i s-a trasat această sarcină a descris obiectul în felul următor: „Locuiește nu departe de Washington într-o casă luxoasă, are o mașină scumpă, marcă străină, căsătorit cu o femeie de origine latino-americană, posibil columbiancă, îi place culoarea gri”.

Dintre toți colaboratorii CIA, doar 6 s-au potrivit acestor aemnalmente. Imediat au fost puși sub supraveghere. Eldridge a fost deconspirat de un lucru

mărunt, după care a fost condamnat să-și ispășească pedeapsa în închisoarea din Allenwood.

Meritul principal al clarvăzătorilor din subunitatea de spionaj atrategic al CIA îl constituie deconspirarea poligonului nuclear sovietic din Semipalatinsk și a poligonului din China, Lop Nor. Americanii dețineau informații, furnizate de serviciile de spionaj, despre faptul că în regiunile respective există obiective importante. Dar nu se putea clarifica sub nicio formă ce caracter purtau aceste obiective» erau oare uzine secrete, poligoane militare, centre de antrenament de lansare a rachetelor balistice intercontinentale?^

Astfel, binecunoscutul Joseph McMoneagle a arătat un loc pe harta URSS, unde se afla misteriosul complex de cercetare. După ce a ținut vreo douăzeci de minute degetul în acel loc, Joseph, într-o stare de meditație profundă, a descris imaginea care a apărut în mintea lui. Din imagine rezulta că în locul indicat se desfășurau experimente nucleare. În acest fel s-a aflat ce fel de „institut” se afla în Semipalatinsk. Astăzi putem verifica cu ușurință acest loc doar prin accesarea site-ului pe Internet www.earth.google.com^ dar atunci nu exista un asemenea instrument de căutare, iar fotografiile aeriene ne prezentau doar o informație indirectă.

După verificarea informației prezentată de McMoneagle, și din alte surse, directorul din acea vreme al CIA, Richard Helms, a trecut spionajul paranormal din secțiunea „cercetări” în secțiunea „practică”. Acest eveniment a contribuit la o mărire bruscă a finanțării proiectului. În anii '90, pentru proiectele derulate de senzitivi și de savanții colaboratori din cadrul CIA, care

numărați înjur de câteva zeci de persoane, erau alocate înjur de 2.000.0003 pe an. Până la urmă nu sunt atât de importante cantitatea și bugetul alocat, important este ca proiectele să se desfășoare și să se obțină rezultate.

H

Putem presupune că scopul spionilor PSI americani actuali î reprezintă uzinele producătoare de armament de distrugere îii masă în țările arabe și în țările „lumii a treia”, inclusiv Afganistan^ Iran sau Irak, armament care a fost căutat, după anumite evenimente, și de către inspectorii ONU. Foarte probabil că i informație preliminară să fi fost prezentă și din partea senzitivilor Destul de eficiente, dacă luăm în considerare documentele amintită mai sus, au fost și recomandările lor referitoare la recrutare* agenților în cadrul CIA.

După publicarea documentelor oficiale, se creează impresia că factorii de decizie din CIA au ajuns la concluzia că, datorită evoluției tehnologiilor actuale, este nerentabil să cheltuie bani și timp pentru extras enzitivi. Publicarea materialelor din arhivă a fost însoțită de declarația șefilor din spionajul american, conform căreia activitatea grupurilor PSI a fost sistată din 1997. În acest fel, toată lumea a aflat despre terminarea proiectului coordonat de doctorul Edwin May. Dar, după scurt timp de la desecretizarea documentelor de CIA, un grup de jurnaliști insistenți a aflat că, de fapt, proiectul PSI a emigrat din CIA în serviciul de spionaj al Pentagonului. Menționăm că aceste informații pot corespunde realității sau nu. Serviciile speciale cunosc legile jocurilor operative și importanța dezinformării, mai ales prin intermediul serviciilor de informare în masă. Chiar dacă proiectele de

cercetare au fost întrerupte, asta nu înseamnă că rezultatele proiectelor anterioare nu sunt folosite. Este absurd și inutil să ai senzitivi cu capacități fenomenale și să nu-i folosești, deși ai această posibilitate. Chiar și unui om obișnuit îi vine greu să creadă. Agenții profesioniști din serviciile speciale sunt ferm convinși că, după evenimentele de la 11 septembrie 2001, activitatea extrasenzitivilor din cadrul Pentagonului a crescut semnificativ. O parte din materialul acumulat a fost transferat și colegilor englezi. În cadrul unei discuții în care se puneau problema dacă militarii americani vor continua să apeleze la serviciile clarvăzătorilor, răspunsul unui funcționar al serviciului de spionaj american a fost următorul: „Noi vom renunța în totalitate la acest proiect doar atunci când va renunța și Rusia...” Și aici are dreptate.

CAPITOLUL VI Dincolo de limitele cunoașterii

În acest capitol sunt prezentate mai multe fragmente dintr-o serie de cercetări, unice în lume, privind activitatea specialiștilor Serviciului de Securitate al primului președinte al Rusiei. Trebuie subliniat faptul că principiile și percepția acestor tehnologii unice au fost diferite atât pentru ofițerii KGB, cât și pentru specialiștii Ministerului Apărării al URSS. Activitatea lor s-a intersectat cu activitatea practică, fapt care a contribuit la un amplu schimb de experiență și de cunoștințe în acest domeniu cu caracter strict secret.

Evenimentele petrecute în 1991 în URSS au contribuit la schimbări majore la nivelul întregii societăți. Inclusiv în

metodele de organizare a pazei și protecției demnitarilor țării. La Kremlin se schimbau președinții, însă problemele rămâneau aceleași; probleme de care se ocupa renumita Direcție a 9-a. Odată cu instalarea noii conduceri în serviciul de securitate au început să fie folosite o serie de metode și proceduri pentru rezolvarea anumitor probleme, despre care aveau cunoștință un număr foarte mic de specialiști. Pe lângă obiectivele clasice de asigurare a pazei și protecției care, de fapt, nu reprezentau niciun secret pentru nimeni, a apărut o problemă extrem de acută: asigurarea în regim de urgență a întregului proces de pază și protecție a primului președinte al Rusiei. Dinamica evoluției proceselor sociale era amețitoare, ceea ce a condus la necesitatea unei operativități maxime. Ritmul de viață al persoanei căreia i se asigura protecția necesita o monitorizare permanentă a situației și efectuarea unor pronosticuri analitice de mare precizie sau anticiparea evoluției unor situații.

Metodele utilizate și verificate în timp nu mai prezentau o garanție a securității în noile condiții de lucru. Mai mult decât atât, situația internațională care se desfășura în jurul Rusiei și a țărilor CSI era organizată după scenarii întocmite de către noua gândire mondială a celor mai dezvoltate țări din punct de vedere economic. Este inutil să mai amintim că situația nou creată genera și noi pericole. Aceste amenințări, ce puneau în pericol viața și sănătatea președintelui Rusiei, reprezentau principalul obiectiv al Direcției Generale a Serviciului de Pază al Federației Ruse. Boris Konstantinovich Ratnikov a ocupat funcția de prim-adjunct al directorului din acea structură, în perioada 1991-1994.

Una din atribuțiile prim-adjunctului viza asigurarea rapidă a activității unui imens mecanism, cunoscut sub denumirea de „sistem de securitate”. Sarcina principală, în cazul persoanelor a căror protecție este obligat să o asigure, este întotdeauna una și aceeași: oferirea unei informații precise și la momentul oportun. Pe baza acestor informații se desfășura ulterior întreaga activitate analitică, în vederea elaborării unor pronosticuri analitice și efectuării activităților recomandate. Boris Konstantinovich Ratnikov și Georgiy Georgievich Rogosin au apelat la resursele naționale din acest domeniu, datorită faptului că aveau acces la unele resurse și tehnologii tradiționale operative și datorită unor Informații sigure, referitor la rezultatele obținute în domeniul tehnologiilor senzitive, de serviciile speciale occidentale.

Ofițeri din cadrul Serviciului de Securitate al președintelui Rusiei știau din propria experiență că o persoană cu facultăți extra-ordinare, datorită capacității de autocontrol, care poate intra într-o stare de conștiință modificată, este capabilă să obțină

răspunsurile necesare la o serie de întrebări. În domeniu psihiatriei, stările de conștiință modificată, sau stările aflate la limita stărilor de spirit obișnuite, sunt privite ca stări de spirit ieșite din comun, printre care se numără hipnoza, meditația, cufundarea în sine însuși, stările din perioada de adormire – trezire etc.

Trebuie remarcat faptul că aceste tehnologii de obținere a; informațiilor de la un individ aflat într-una din stările amintite mai sus, nu au nimic în comun cu noțiunea de „zombi”, despre care s-a discutat în capitolele anterioare. Operatorul canalului informațional acționează

în mod conștient, fără a apela la preparat[^] psihotrope, alcool sau narcotice ușoare. Este important de reține acest lucru, pentru că probabilitatea și credibilitatea informației obținute în acest mod este net superioară altor stări.

Starea de conștiință modificată, care poate fi indusă individului prin anumite metode psihotehnice, poate oferi nu doar posibilitate! de a modifica rolul comportamental al obiectului supus cercetării,; ci și de a aduna informații cu privire la intențiile obiectului cercetării. În același timp, afirmă specialiștii, obiectul supus cercetării operative nu simte nimic. Pe de altă parte însă, acesta nu-și poate! ascunde gândurile de interacțiuni străine. §

Gândul, ca substanță informațională, are o serie de caract|eristici bine definite, chiar dacă acestea au un substrat metafizici Gândirea fiecărui individ reprezintă o parte constitutivă a spațiului[^] informațional. Este suficient să ne conectăm prin intermediul unei imagini fixe pe frecvența vibrațiilor de gândire ale individului, pentru ca acestea să rezoneze cu interpelarea în regim de dialog.1 Descrierea prezentată este destul de cunoscută specialiștilor, dar pentru un cititor neavizat, pare mai degrabă o aiureală psiho* terapeutică.

Pentru a vă convinge că lucrurile sunt cât se poate de serioase, vă propunem în continuare mai multe rezultate obținute de către specialiștii de la Kremlin, în anii '90 ai secolului trecut. Textele; acestor dialoguri erau prezentate marilor oameni politici din acea

vreme și conducătorilor serviciilor speciale ale Rusiei. Trebuie amintit că acestea erau însoțite de mențiunea „informații probabile”. Nimeni nu putea risca prezentarea

informațiilor drept dialoguri în spațiul informațional-energetic. Asemenea termeni nu le spuneau nimic nici politicienilor, nici chiar conducătorilor serviciilor speciale. Din această cauză era de preferat evitarea unor asemenea categorisiri, ceea ce se întâmplă, de fapt, și astăzi. Nimeni nu vrea să se confrunte cu lucruri mai puțin cunoscute. Iar încredere în părerile unor persoane străine, cu privire la probleme extrem de importante, pot avea doar acei indivizi care își pot alege echipa de lucru.

Revenind la Metacontact, trebuie spus că procesul de monitorizare a unor forme de gândire străină se desfășoară, în principiu, prin modelarea informațională a dialogului cu obiectul supus cercetării. Operatorul trebuie să selecteze un personaj cunoscut obiectului de studiu și cu care acesta din urmă poate „dialoga”. Iată cum anume apare forma de dialog. Astfel, în clipa în care este stabilit contactul, operatorul îi comunică obiectului numele cunoscut și începe „dialogul” cu acesta, înlocuind imaginea persoanei cunoscute. În etapele de început au fost cazuri când obiectul „refuza să vorbească” cu persoane străine. Este inutil să mai spunem că nimeni nu știe și nu simte acest lucru. De fapt, în acest caz, nu lucrează subconștientul, ci informația care deja există și este gata să se dezvolte în mod logic. Iar dacă întrebările fac referire la trecut, atunci informația cu privire la evenimentele din trecut deja există.

După părerea noastră, aceste dialoguri nu pot fi considerate virtuale ci, dimpotrivă, pot fi utilizate de către extrasenzitivi. Această convingere a fost confirmată mai ales după ce informația pe care am obținut-o în rezultatul studiilor parapsihologice a fost confirmată de acțiuni și

evenimente concrete. Avem la dispoziție mai multe dosare din arhiva catedrei. Aceste dialoguri nu reprezintă informații secrete. Dialogurile cu un conținut neutru au fost publicate în ziarul oficial al guvernului, „Felid Pocită”, în perioada 2003-2005.

Un interes deosebit, din punctul de vedere al capacităților tehnologiei de Metacontact, îl reprezintă fragmentele extrase de către specialiștii serviciilor speciale rusești, prin modelarea schimbului informațional extrasenzorial, cu ambasadorul american Robert S. Strauss, succesorul lui Jack Matlock, în iulie 1992:

„... În momentul în care economia Rusiei își va da, în sfârșit] ultima suflare, atunci noi vom putea finanța acele direcții, domenii și întreprinderi care se vor ocupa nemijlocit de energie, de indus? tria de prelucrare a metalelor, de domeniul chimiei și de îngroparea! deșeurilor radioactive. America merge pe calea dezvoltării produsului informațional, fapt ce constituie principala preocupare a structurilor politice în domeniul economiei la momentul actual; al Statelor Unite. Dar cineva trebuie să se ocupe și de topirea metalului, de producerea cimentului, de gestionarea volumului imens al producției chimice – toate aceste activități vor reveni în grija Rusiei, iar noi îi vom încredința acest rol...”

Această informație are o vechime de 15 ani, dar ce anume nu sună bine? Un interes deosebit prezintă și un alt bloc informațional; obținut prin intermediul tehnicilor de comunicare psihotronică^ de la Secretarul de Stat al SUA, doamna Albright, la începutul anului 1999, și care viza obiectivele NATO în Balcani:

„... existau câteva obiective, primul dintre acestea viza verificarea capacității blocului NATO de a-și pedepsi oponentii fără a suporta consecințele. Altfel spus, se dorea utilizarea anumitor tipuri de armament, fără a se expune, practic, vreunui pericol pricinuind daune, fapt care îi va obliga pe oponenti să acționeze! după cum li se va indica. ;

Al doilea obiectiv - necesitatea de a verifica în ce măsură! aceste acțiuni pot fi utilizate în viitor ca instrumente practice ale geopoliticii.

Al treilea obiectiv - dezvoltarea abilității de a implica în conflicte părțile cărora trebuie să le aplicăm daune directe prin participarea indirectă în conflict.

Al patrulea - de a fi, în principiu, deasupra situației, rămânând în conflict și efectuând această acțiune sub forma unor lucrări de în bora tor specifice cu privire la studierea și analizarea diverselor probleme care apar odată cu atacuri de asemenea natură.

Al cincilea - constrângerea țărilor europene, implicate în conflict, de a cheltui cât mai multe resurse și mijloace financiare sau materiale pentru a provoca, în acest fel, o slăbire în plan economic. Este de urmărit înlăturarea concurenței economice pe plan european și efectuarea unei corecții demonstrative pentru toți cei care acționează cu îndărătnicie împotriva intereselor Americii, în orice poligon, sau în orice punct fierbinte al planetei.

Al șaselea - experimentarea unor noi tipuri de armament care reprezintă o abordare strategică a tacticii de luptă corp la corp.

Al șaptelea - verificarea în regim computerizat a unui întreg proces, extrem de complex, de acțiuni militare,

nivelul de siguranță a acestui proces și în ce măsură acesta poate rezolva problema implicării unui număr cât mai mic de oameni..."

Comentariile sunt de prisos. Trebuie să vă reamintim că aceste constatări nu aparțin experților în domeniul politicii internaționale, ci sunt calculate de operatorii de modelare extrasenzitivă la nivel bioenergetic. Noi prezentăm doar descifrarea înregistrării de pe dictofon, prin retransmiterea informației.

În principiu, există o mulțime de metode și tehnici de a stoarce informațiile necesare din mintea unor persoane străine și care pot fi utilizate extrem de eficient în practica operativă. Un exemplu în acest sens îl constituie așa-numita operațiune, denumită de multe publicații speciale ca fiind „situația fantomă”. Operatorul canalului informațional-energetic creează în gând imaginea unui individ care poate fi trimis în spatele oricăror uși închise, pentru a putea asista la diverse ședințe sau dezbateri cu caracter confidențial. Pasul

următor constă în transmiterea către conștiința operatorului a conținutului discuțiilor. Imagini de acest gen pot fi direcționate și în largul oceanelor, pentru a urmări deplasarea și manevrele submarinelor nucleare. Acest fenomen este foarte apropiat, în esență sa fizică, de fenomenul cunoscut în presa americană sub denumirea de „oamenii în negru”. În practica rusă, acest fenomen este denumit ca fiind „gri”. De fapt, asemenea cazuri sunt extrem de rar întâlnite printre oamenii simpli și sunt prezentate, de regulă, ca fiind rezultatul unor halucinații. Pe de altă parte, fantomele reale pot fi create de specialiști, ceea ce s-a și întâmplat de nenumărate ori. Un

lucru este clar: nimeni nu intenționează să prezinte aceste tehnologii savanților pentru evaluare. Nimeni nu intenționează să demonstreze existența acestora publicului larg. Da, acest lucru îl pot face oamenii care posedă facultăți extra-ordinare.

După cum susțin savanții militari, este foarte posibil ca, pentru transmiterea informației, să fie utilizate „pachetele” de fotoni, prin orientarea informației sub forma unui gând pentru obiectul care se află aproape sau mai departe, sau sub forma unui flux energetic direct ochi în ochi. În acest mod poate fi trimisă energie de orice culoare. În mod similar, poate fi efectuată și calcularea informației. O posibilă explicație a acestui fenomen se rezumă la următoarele:

Există un contact cuantic, deși perceput foarte slab, între toate obiectele Universului, prin care se menține unitatea cuantică a lumii. Este de la sine înțeles că aceasta se află sau tinde spre un echilibru permanent. Unii oameni sunt mai receptivi decât alții la diverse tipuri de informații ce se transmit de la un corp energetic la altul. În mod evident, fiind vorba de un fenomen fizic, acest transfer de informații ar putea explica interacțiunea formelor neobișnuite dintre om și animale, între om și obiecte etc.

Conform datelor Institutului de Activitate Nervoasă Superioară și de Neurofiziologie al Academiei de Științe a Federației;

Ruse, psihologia actuală distinge două diapazoane de percepție a realității: senzorial (nivelul conștientului), care

fixează datele în conștiința individului, și extrasenzorial (nivelul subconștientului), unde informația este asimilată ocolind conștiința. Informația prezentată la nivel extrasenzorial este percepută de om cu o eficacitate de o mie de ori mai mare decât percepția senzorială. Savanții pun aceste capacități pe seama faptului că 97% din totalul activității psihologice se desfășoară la nivelul subconștientului și doar 3% - la nivelul conștientului. Dacă vom analiza intuiția ca fiind rezultatul interacțiunii dintre conștient și subconștient, atunci vom înțelege de unde apare „cel de-al șaselea simț”, simțul profesional. Intuiția este definită ca o capacitate umană de a accede direct la esența unei ființe sau a unei probleme, sau, altfel spus, modalitatea de a adapta eficient interacțiunea conștientului cu subconștientul. Pentru gărzile de corp și pentru militari, această calitate este critică. Ori o ai, ori nu.

Prioritățile activităților raționale ale specialiștilor care asigură securitatea vizează, în primul rând, evaluarea pericolului și stabilirea unui pronostic referitor la pericol, înlăturarea (sau evitarea) acestuia și doar ca o măsură extremă - confruntarea cu acesta. Garda de corp, datorită unei intuiții foarte bine dezvoltate, orientată spre obținerea rezultatului, poate determina la timp și cu mare precizie evoluția unei situații concrete. În acest context este importantă determinarea și perceperea principiilor determinante de evoluție a situației. În planurile de viitor ale Academiei NAST din Rusia este prevăzută alcătuirea unui laborator special pentru dezvoltarea facultăților extra-ordinare ale persoanei, facultăți care se vor specializa pe problemele dezvoltării intuiției. Intuiției i se

va acorda rolul principal în calitate de instrument al tehnologiilor viitoare în organizarea protecției sănătății și integrității corporale a persoanei. Este imposibilă construirea unei scheme a strategiei de apărare, dacă personal n-am înțeles mecanismul de acțiune. Din acest motiv, apărarea trebuie percepută ca un proces, conștientizarea a tot ceea ce faci și ce se întâmplă cu tine.

Pornind de la ipoteza privind existența câmpului informațional al Terrei, al unei „baze de date” unde sunt acumulate informații referitoare la toți oamenii care au trăit vreodată pe acest pământ, sau despre evenimentele care au avut loc de-a lungul istoriei, vom încerca să explicăm o serie de fapte. Oamenii simt apropierea unei nenorociri, fără vreo explicație anume refuză să urce într-un avion care mai apoi se prăbușește, „văd” trecutul sau viitorul, „simt” evenimentele prin care trec oamenii apropiați lor. Faptele cu privire la vorbirea în limbi „moarte” pot fi explicate cu ușurință de, această teorie. Cunoștințele constructorilor din antichitate, considerate astăzi „pierdute”, ar putea fi obținute în același mod în care obțin informațiile extrasenzitivii.

Extrasenzitivii, cei care mențin contactul cu acest câmp, susțin că informația cu privire la evenimentele viitoare se regăsește de asemenea în această „bancă de date”. Trebuie reținut însă că, în acest caz, există anumite reguli sau „corecții de exactitate” pentru a putea interpreta corect informația de contact. Cum se desfășoară acest proces?

Cu ajutorul unor tehnici PSI, extrasenzitivii pot intra într-o stare de conștiință modificată fără ajutorul cuiva și pot obține informații despre evenimentele care s-au

desfășurat în trecut sau despre posibila evoluție a evenimentelor în viitor. În viață, întotdeauna există trăsături ale unor evenimente viitoare, apariția lor nu are loc brusc, pe neașteptate, ci treptat, pe măsură ce crește;; cantitatea informațională a evenimentului și care la un moment dat trece în calitate. Evenimentele se adună în trăsături. Aceste trăsături sunt denumite „semne”. Toate aceste fapte se supun unor legități care se desfășoară pe parcursul unei perioade lungi de timp. Studiarea sistemului de semne face parte din programul de pregătire al ofițerilor din serviciile de contraspionaj și al ofițerilor din serviciile speciale.

Trăsăturile, pe măsura acumulării lor, alcătuiesc în conștiința umană un anumit model. Cineva face legătura dintre aceste trăsături mult mai repede decât alții. Oamenii care nu-și doresc apariția unui anumit eveniment, îl distrug sau invers, când se dorește foarte mult apariția acestuia, îl susțin și îi pregătesc sosirea.

La nivelul subconștientului, omul recepționează semnale din exterior, semnale care se referă la evenimentele viitoare, posibile și, în acest caz, este necesară cunoașterea acelor principii și reguli care stau la baza evaluării semnalelor din exterior. Este vorba de exact acele „corecții” despre care am vorbit mai sus. Informațiile pe care le-am obținut despre evenimentele viitoare, prin intermediul stării de conștiință modificată, se află dincolo de pragul obișnuit al percepției. Din acest motiv, informația obținută nu ne poate da decât un impuls intuitiv, pentru ca omul, evaluând informația la nivelul conștientului despre posibilele evenimente viitoare, să poată sesiza trăsăturile evenimentelor în viața reală,

trăsături care pot oferi o caracterizare a anumitor evenimente și, apoi, să poată lua măsurile ce se impun. Trebuie să subliniem încă o dată faptul că, în procesul de lucru într-o stare de conștiință modificată, este necesară elaborarea criteriilor ce vor permite evaluarea veridicității informației obținute.

Acesta este și scopul catedrei informațional-energetice a Academiei NAST din Rusia. Crimele la comandă, moartea accidentală, pericolele pentru business și sănătate etc., pot fi prevăzute astăzi cu o probabilitate foarte mare. Este nevoie doar să știm când și cum anume să ne folosim de acele tehnologii la care apelează specialiștii catedrei. Aceste metode au fost verificate și, din punctul nostru de vedere, sunt sigure.

Din dosarele arhivei Catedrei de Tehnologii Informațional- Energetice a Academiei NAST din Rusia:

„... la sfârșitul anului 1985 și începutul anului 1986, în cadrul Aparatului Central al KGB, a fost înființat un grup de inițiativă din

care făceau parte lucrători operativi din servicii și medici specialiștii în psihoterapie și hipnoză. Obiectivul grupului era reprezentat de studierea și punerea în practică a principalelor idei de programare! neurolingvistică (PNL) în sfera asigurării pazei și protecției! personale a demnitarilor, inclusiv a șefului statului, deși exista o împotrivire vizibilă a conducerii fostei KGB din URSS de a efectua în cadrul organelor securității de stat unele cercetări la nivel oficial legate de această tematică.

În perioada anilor 1985-1986, grupul de inițiativă, prin intermediul unor metode speciale, a efectuat o serie de

experimente! care au demonstrat utilitatea tehnologiilor folosite până în acele momente. Astfel, membrii grupului, care au urmat o pregătire în cadrul unor seminarii specializate și care au obținut certificatul internațional de mașter, au dobândit abilități de inducere rapidă a conlocutorului într-o transă hipnotică ușoară, în procesul comunicării directe cu acesta, și stabilirea ulterioară a contactului informațional cu acest conlocutor, în afara ariei de vizibilitate, au elaborat metode sigure de protecție personală împotriva unor efecte similare de transă hipnotică cu caracter ostil.

Mai multe experimente ale grupului au avut o orientare practică și erau destinate subdiviziunilor operative din cadrul serviciilor de informații, contrainformații și al serviciului de cifrare* descifrare. Rezultatele obținute pe parcursul acestor experimente în anul 1988, în special contactul informațional la distanță al operatorului cu conștiința președintelui Franței, François Mitterand, și a directorului CIA al SUA, William Webster, erau raportate conducerii serviciului de informații externe (L. Șebarșin) și conducerii serviciului de contraspionaj (I. A. Markelov). Un exemplu al unei realizări de succes efectuat de grupul de inițiativă, conform aprecierii conducătorilor grupului, a avut loc pe data de 3 decembrie 1988, la ora 16.00, ora Moscovei, când a fost stabilit contactul informațional la distanță al operatorului cu conștiința lui W. Webster, directorul CIA. Pe perioada contactului

În numele președintelui SUA, Ronald Reagan, prin intermediul operatorului a fost efectuată o „discuție”

privind principalele direcții de activitate ale Serviciului de Spionaj al SUA pe teritoriul fostei URSS.

„... principala cauză, după părerea noastră, constă în scăderea numărului de agenți din cadrul serviciului de spionaj pe teritoriul Rusiei, ceea ce a condus la o serie de dificultăți privind recrutarea de agenți dintre cetățenii sovietici. Dar în momentul de față avem dovezi, domnule președinte, că vom putea completa acest arsenal. În momentul de față acolo, în Rusia, în Caucaz, se înregistrează mai multe tulburări în rândul maselor și, cu susținerea Direcției Centrale, vom contribui la sporirea nemulțumirii dintre popoarele care locuiesc în acea regiune și ruși.

După cum v-ați convins deja, domnule președinte, în unele orașe din Transcaucazia a fost introdus KOMeHflaHTCKHH h, fapt ce subminează autoritatea Sovietelor. Din datele transmise prin satelit, aceste evenimente ne-au permis alcătuirea la nivelul mai multor țări a unor organizații care se ocupă de protecția drepturilor minorităților naționale în Uniunea Sovietică. În momentul de față facem tot posibilul pentru a încuraja aceste acțiuni atât în Rusia, cât și în Caucaz. Nu cruțăm în acest caz nici mijloacele, nici literatura necesară.

După cum știți, nu demult, reprezentanții noștri au fost la Moscova cu scopul de a vedea situația la fața locului. Au fost, de asemenea, și la Tașkent și la Dușanbe.

Acum lucrăm la elaborarea unui nou plan de operațiuni militare orientat împotriva Uniunii Sovietice. Intenționăm să trimitem alți câțiva rezidenți în mod ilegal. Există încă o variantă: trimiterea unor rezidenți și a unor agenți pe filiera turistică și în calitate de diplomați din țări

terțe. Miza principală o constituie pentru noi, domnule președinte, Transcaucazia".

În martie 1991, un contact informațional similar a fost efectuat de membrii grupului, prin intermediul operatorului, cu conștiința

lui Robert Gates, care l-a înlocuit din funcția de director al CIA pe W. Webster. În numele lui George Bush a fost efectuată o „discuție” cu privire la desfășurarea pregătirii SUA pentru operațiunea „Furtună în deșert” și evaluarea serviciului de spionaj american cu privire la poziția Rusiei față de aceste evenimente.

Trebuie să menționăm faptul că în momentul stabilirii unui contact informațional la distanță cu conducători din structurile superioare ale organelor de stat din țări dezvoltate (SUA, Anglia, Franța), au fost cazuri când operatorii nimereau sub efectul ; sistemului ascuns de protecție psihologică a conștiinței și Ț activității cerebrale a persoanelor protejate de accesul neautorizat din partea unor persoane străine care posedă tehnologii similare de acțiune. După cum ne demonstrează experiența noastră, dar și cea internațională, acțiunea acestor sisteme de protecție poartă un caracter ofensiv și poate provoca traume temporare sau permanente psihicului operatorului, sau poate provoca unele abateri în funcționarea normală a sistemelor funcționale ale orga*| nismului lui (tensiunea arterială, sistemul respirator, parametrii sângelui, sistemul hormonal etc.). Aceste cauze i-au determinat pe membrii grupului de inițiativă să acorde o atenție deosebită metodelor de constatare a sistemelor de protecție psihologica! specială, de retragere și introducere ulterioară a sistemelor de . apărare, elaborarea unor

mecanisme de fixare a tuturor factorilor de acces neautorizat, intenționat sau întâmplător, asupra conștiinței și a activității cerebrale a persoanei protejate".

În momentul actual, situația privind distribuirea haotică, fără \ un control, a tehnologiilor de programare neurolingvistică (PNL) • și a altor programe similare tinde să se agraveze cu pași repezi. În I Federația Rusă, în țările din blocul CSI și peste hotare, sporește; interesul față de aplicarea practică a programelor neurolingvistice. Din păcate, aceștia sunt reprezentanții unor grupuri guvernamentale și neguvernamentale, care nu se supun unui control din partea statului. La începutul anilor 90, peste hotare acționau mai mult de 30 de organizații internaționale și aproape 50 de centre naționale de pregătire și de perfecționare a tehnicilor programelor neurolingvistice. Pe teritoriul Federației Ruse, grupuri din SUA, Anglia și Germania au efectuat în mod ilegal în jur de 7-10 seminarii pe tema programelor neurolingvistice".

Tehnologiile actuale de asigurare a securității se bazează pe ultimele rezultate din domeniul cercetărilor științifice. Acest fapt vizează nu doar cercetările științifice fundamentale. Dacă există ceva care nu este recunoscut ca știință în mod oficial, dar acel ceva funcționează, atunci acesta este utilizat în mod consecvent și pretutindeni. Expresia întemeietorului temutului Ordin al Iezuiților, Ignatius de Loyola, este actuală și astăzi: „Scopul scuză mijloacele". Expresia este aplicabilă mai ales pentru atingerea obiectivelor de ordin politic sau comercial. Concurența necesită atingerea scopului cât mai repede și cât mai eficient, iar în fața alegerii mijloacelor, morala

este pur și simplu neutralizată, nu există. Mijloacele de atac au devenit tot mai subtile. Susținerea financiară pentru atingerea anumitor obiective este prevăzută pur și simplu în planul de afaceri al firmelor. Mijloacele de atac sunt selectate astfel încât, eventualele urmări negative de punere în aplicare a acestora, să fie minime pentru partea care a inițiat atacul. Tehnologiile PSI cumulează calitate datorită indicilor cantitativi. De ce să omori o persoană incomodă, dacă o poți obliga să facă ceea ce-și doresc oponenții acesteia? Conform datelor statistice ale NAST Rusia, începând cu anul 2004, numărul de asasinate „cu răsunet”¹³ în Rusia s-a micșorat considerabil. Inclusiv pedepsele cu moartea prin împușcare sau explozii. Pe de altă parte, au devenit tot mai dese cazurile de „moarte naturală”, „cu răsunet”, iar cauzele erau clare, vizibile: de la accidente rutiere până la sinucideri, moarte subită din cauza „insuficienței cardiace”, a „insuficienței renale” sau edem pulmonar „spontan” etc.

Specialiștii NAST din Rusia știu foarte bine că un operator- psihofizic profesionist poate stabili, după datele din anchetă, diagnosticul îmbolnăvirii unei anumite persoane, să determine calitățile personale ale acesteia, potențialul moral, viciile, să depisteze relațiile ascunse, predispozițiile și înclinațiile acesteia. Dacă e să vorbim despre personalitatea unui individ, atunci operatorul- psihofizic practic nu are probleme cu descrierea portretului personal al oricărui individ, indiferent de locul unde se află. Veridicitatea informației prezentate variază în limitele a 90%.

¹³ Asasinate „cu răsunet” (**pe3onaHCHbiey6uicmea**) sau asasinate deosebit de sângeroase, moartea survine în condiții ciudate.

În ce măsură operatorul poate manipula individul respectiv este, de fapt, o întrebare retorică. Totul depinde de foarte mulți factori. Noi știm că acest lucru este posibil cu o anumită dispersare a parametrilor și, drept urmare, cu un rezultat instabil. Dacă luăm în considerație datele statistice preluate din activitatea membrilor Asociației în diverse regiuni ale Rusiei și materialele obținute în rezultatul activității catedrei, putem presupune că tehnicile de manipulare PSI pot fi implicate cu toată încrederea în atingerea obiectivelor propuse. În momentul actual avem un număr tot mai mare de cazuri în care oamenii de afaceri renunță la business, sau oameni de afaceri care renunță fără un motiv anume la beneficii clare. Să susținem sau, cu atât mai mult, să demonstrăm ceva, noi nu putem, pentru că deja avem o situație „post factum”, în care faptele s-au petrecut, iar să reluăm filmul de la început, este imposibil.

CAPITOLUL VII Raportul X 564

Acest capitol se adresează celor care astăzi sunt pe calea cunoașterii și doresc să-și îmbogățească nivelul de cunoștințe, celor care încearcă să-și formeze o părere proprie despre organizarea lumii. Dacă vă interesează doar istorioare distractive și fapte diverse din viață, presărate cu detalii picante, îl puteți trece cu vederea.

La mijlocul anului 1993, o perioadă extrem de încordată pentru Rusia, mulți demnitari ai instituțiilor de stat și departamente militare au apelat la specialiștii în Metacontacte. Problema cu care se confruntau era una comună: aveau nevoie de o informație care să-i ajute să

identifice căile de ieșire din criza social-economică aflată în creștere. Operatori ai canalelor informaționale din serviciile secrete de pe lângă Ministerul Apărării al Federației Ruse, au intrat în legătură cu spiritele unor personalități istorice, precum Ivan Grozny, Piotr Stolâpin, Serghei Witte și Napoleon (1769-1821). Apare o curiozitate: oare ce ar spune o personalitate istorică marcantă a acelor vremuri despre situația actuală în care se află țara? Aceste dialoguri sunt relatate pe larg în cartea *Ghid spre eternitate* (Ильи Теодора Иосифовича Баженова), sub redacția lui Aleksei Yurievici Savin, apărută în anul 2009. În timp ce cartea se afla în lucru la editură, operatorii canalelor informaționale, la solicitarea autorului cărții, au intrat în legătură cu spiritul lui

Franklin Delano Roosevelt, omul care a scos SUA din Marea criză economică sau Marea depresiune din 1929-1933. Întrebarea, bineînțeles, viza criza financiară mondială de astăzi.

Franklin Delano Roosevelt a răspuns în felul următor: (dialogul a fost redat fără corecturi redacționale): „Domnilor! Dacă vreți să uimiți lumea, nu mă mai deranjați. Pentru a găsi o apreciere corectă a evenimentelor, ascultați-mă cu atenție. Ceea ce se întâmplă acum nu poate fi numit altfel decât lipsă de disciplină. Instituțiile voastre au pierdut demult începutul schimbărilor în economia țărilor dezvoltate. Viziunea lor asupra legilor de dezvoltare n-a progresat deloc și a rămas la nivelul afaceriștilor semianalfabeți din secolul al XIX-lea. Aceeași abordare în organizarea industriei, aceeași aroganță și încredere oarbă în statornicia propriilor concepții. În realitate nici nu intenționau să întreprindă

măsuri. Se lăsau conduși de piața de desfacere care, până la urmă, avea să-i ducă acolo unde sunt acum. Acum analizați și singuri cine este vinovat de problem mele actuale.

Ce-i de făcut mai departe? Pe viitor trebuie dezvoltată o nouă economie, similară economiei planificate sau controlate, cu elemente de concurență și competiție. Nu vorbim despre o economie socialistă, cu toate calitățile ei pozitive și negative. Vorbim despre planificare, control, ordine și despre o muncă de înaltă calitate. Fiecare sferă de activitate trebuie dotată cu utilaj moderne, cu noi metode de lucru și muncitori de înaltă calificare;

Voi încă nu știți ce vă așteaptă. Nu mai avem timp să așteptăm; cu mâinile în sân să vină nenorocirea. Pentru că dacă vine, ne va arunca înapoi în evul mediu, unde ne vom lupta între noi pentru o bucătică de carne.

Apare aceeași întrebare retorică: „Ce-i de făcut?”. Planificare, planificare și încă o dată planificare. Asta în primul rând. Control, control și din nou control – în al doilea rând. Nu trebuie să scăpăm din vedere industriile dezvoltate și capitalurile uriașe. Statul trebuie să țină totul sub control. În condițiile actuale, nu puteți

face prea multe. Dar astăzi trebuie să puneți bazele. Bazele unei noi industrii, ale industriei agricole, ale unei noi piețe de deservire și consum.

Deocamdată în America nu s-au epuizat resursele de oameni deștepți. Însă amprenta distructivă a depresiei ar putea dărâma și ce a mai rămas.

Asta-i tot ce am vrut să vă spun. Mai discutați și cu Michael L. George. Vă va sfătui de bine. Acum vă zic adio."

Roosevelt, crezând că discutase cu un american, a apăsător pe butonul informațional al unui om pe care operatorul rus nu îl cunoștea. Putem deduce însă că interlocutorul lui a fost contemporanul nostru, economistul american Michael L. George, autorul cărții *Lean Six Sigma for Service: How to Use Lean Speed and Six Sigma Quality to Improve Services and Transactions*, apărută la Editura McGraw-Hill Companies, în anul 2003. Această întorsătură a lucrurilor a fost destul de surprinzătoare. În practică s-au mai întâmplat asemenea cazuri în care interlocutorul îi făcea legătură operatorului cu o persoană cunoscută. Este imposibil ca în perioada vieții să-l fi cunoscut pe autor, care a devenit celebru după jumătate de veac de la moartea lui Roosevelt. Legătura s-a făcut imediat și noul interlocutor a continuat tema discuției. Eram curioși să aflăm părerea lui mister George cu privire la această discuție. De fapt, el nu a spus nimic. Dar în ce măsură este de acord sau nu cu părerea celui din subconștientul său, era foarte important pentru noi. În scopuri științifice, desigur.

Michael L. George:

„Halo! Vă salută Michael George. Sunt gata să vă dau câteva sfaturi. Scrieți.

„Deci, să revenim la tema crizei economice. Nu există nimic mai rău decât o administrare incompetentă, fără viziune, dar cu mari pretenții.

Totul a început atunci când oamenii care s-au crezut mari. economiști au început să se implice în procese economice. Aceștia au început să elaboreze o serie de scheme virtuale, orientându-se spre obținerea unor profituri mari sau, altfel spus, construiau așa- numita

piramidă. Economia reală era departe de aceste procese, motiv pentru care șansele ei de supraviețuire creșteau.

Cei care susțin că criza este un element al dezvoltării, sunt fie niște economiști incompetenți, fie mincinoși, fie niște proști. Criza este rezultatul activității umane. Criza vine atunci când mâinile lucrează fără cap. Așa s-a întâmplat și de data aceasta. Uneltirile unor economiști au dat roade în scurt timp. Se vede foarte clar. În loc să găsească soluții, guvernul țării voastre aruncă în continuare bani în această râșniță. Este evident că cineva nu dorește să fie descoperite adevăratele motive ale prăbușirii. Dar asta este foarte important. Fără o analiză și fără un arbitraj demonstrativ, nu se va schimba nimic. Acest precedent va atrage după sine și alte încercări de acaparare a banilor, dacă nu se vor aplica manevre economice normale. Hoția și lipsa sancțiunilor au provocat situația actuală.

Vă puneți întrebarea cum procedăm mai departe și încotro să îndreptăm economia Americii și pe cea mondială? Nu spun că această întrebare a apărut azi. Această întrebare trebuia pusă cu mulți ani în urmă. Dar economiștii voștri au scăpat printre degete acest moment, sperând că varianta capitalistă îi va scoate din această situație catastrofală. Toți au uitat de un singur lucru: haosul și confuzia niciodată n-au condus spre ordine fără o intervenție din exterior, care nu este altceva decât control.

„Genialii” voștri economiști au adormit, moțând liniștiți pe lauri, și nu s-au sinchisit să sape mai adânc în analizarea economiilor mondiale.

Bine a spus Roosevelt: „A trecut timpul operațiunilor de cosmetizare. A venit vremea să revizuim întreg sistemul

de organizare economică. Este timpul să introducem planificarea, controlul și amplificarea rolului statului în economie. Acum trebuie **BS** vă gândiți la salvarea economiei și nu la propriile ambiții". Mai este nevoie de judecarea speculanților. Fără implementarea acestor măsuri nu veți reuși să ridicați societatea, să-i dați impulsul de care are nevoie pentru a ieși din criză. Depresia va distruge tot ce a mai rămas. Trebuie să identificăm adevărații dușmani ai societății și ai americanilor, în primul rând. Atât pentru astăzi. Michael".

Interlocutorul, la fel ca și Roosevelt, nu a întrebat cu cine a discutat. În unele cazuri, interlocutorul este interesat să afle „cu cine vorbește”. Reacții similare s-au înregistrat și în cazul contactelor operatorilor care lucrează verbal, spre deosebire de operatorii care înregistrează informația pe suport tehnic. Astfel, în dialogurile organizate de generalul Ratnikov și de generalul Rogozin, despre care am amintit în capitolul precedent, era necesară o a treia prezență, în numele căreia întrețineau dialogul cu persoana aflată în față. În cazul operatorilor de la școala militară a generalului Savin, acest lucru nu era necesar.

Este important de reamintit că una din condițiile extrem de importante și, în același timp, una din particularitățile de obținere a informației prin intermediul Metacontactului, este gradul personal spiritual și profesional al operatorului. De această condiție depinde textul scris sau verbal pe care îl obține prin Metacontact. O dimensiune la fel de importantă a acestei tehnologii este reprezentată de punctul de reper în spațiul informațional, punct

spre care este ghidat de către conducătorii-mentori.

Este interesant de aflat cum s-a născut ideea organizării unor astfel de grupuri. Alexei Yurievici Savin ne prezintă în continuare ideea și împrejurările care au stat la baza alcătuirii acestui grup unic.

«... Cu primul ministru al URSS, Valentin Pavlov (1937-2003), ne întâlneam în mod regulat și discutam diverse probleme, despre viață și politică. Pavlov asculta întotdeauna cu mare atenție, își luai notițe. Lucra până la epuizare, nu se cruța, încerca să facă lucrurile cât mai bine. Dacă i-ar fi permis soarta să lucreze mai mult timp} ar fi reușit să facă foarte multe. În timpul unei astfel de discuții, Pavlov m-a întrebat deodată: „Ce ar fi dacă ne-am ocupa de pregătirea elitei țării noastre, pentru a o scoate din rahat?”

O asemenea abordare a problemei m-a pus pe gânduri, pentru că la un moment dat și mie mi-a venit ideea aceasta, dar s-o pun îi! aplicare într-un termen atât de scurt, era imposibil. Cu această părere era de acord și Pavlov.

Astfel, am decis să împărțim activitatea de pregătire în câteva etape. În prima etapă era preconizată alcătuirea unei echipe de

I

100-120 de persoane, cu susținere din partea Institutului fizico^ tehnic din Moscova, cu scopul de a organiza un curs intensiv de pregătire. Trebuie de menționat că alegerea Institutului fizico-tehnic din Moscova, ca organizație de bază, n-a fost deloc întâmplătoare* în cadrul acestei instituții au fost elaborate

câteva programe reușit[^] și extra-ordinare, iar o parte din colaboratorii și studenții acestei instituții au urmat o școală pregătitoare de supra-pregătire, în cadrul KGB-ului. Activitatea era coordonată de câțiva conducători științifici renumiți ai acestei școli, și anume: rectorul Nikolai Karlov, om de o rară erudiție și cultură, profesorul Igor Petrov – un om cu un; orizont larg de cunoștințe și cu un talent înnăscut în analiza sistemică.

Astfel, am început să lucrăm cu mult entuziasm la elaborarea și aprobarea programei analitice a cursului, am selectat studenții cei mai buni și, în colaborare cu studenții, am încercat să îmbunătățim concepția științifico-didactică a programului, aducând-o până la perfecțiune. Aceasta era activitatea de bază a primei etape. Despre următoarele etape nu pot spune nimic, pentru că a urmat prăbușirea Uniunii Sovietice, primul ministru, Valentin Pavlov, a fost arestat pentru participarea la evenimentele din august 1991, iar proiectul a rămas până la urmă pe hârtie".

Grupul, alcătuit în cadrul Marelui Stat Major al Forțelor Armate al Federației Ruse, a început să lucreze asupra datelor oferite de ierviciul de informații. Nu este vorba, stimate cititor, de acele clate la care te-ai gândit. Savanții aveau nevoie de o bază solidă pentru a înțelege nu doar fenomenul, ci și esența, substratul câmpului informațional. În principiu se putea obține informația necesară, dar cum urma să raporteze superiorilor originea acestui fenomen? Acesta era motivul pentru care ofițerii din subunitatea specială a Marelui Stat Major au depus un efort maxim cu scopul de a obține noi informații, iar colegii lor lucrau asupra aspectului filozofic și conceptual

al proiectului. Era necesară alcătuirea unei descrieri scurte, clar definite cu privire la mediul care se transforma deja într-un câmp de luptă cu un potențial dușman. Colegii noștri din KGB treceau prin primele reușite și primele dezamăgiri, iar serviciul de informații ne comunica despre progresele realizate în acest domeniu de către serviciile secrete Occidentale".

Prezentăm în continuare principiile teoretice ale metodologiei elaborate de savanții militari, prin plasarea operatorilor PSI în inumite puncte ale spațiului informațional. Acest extras este o lompilație din mai multe documente și a fost alcătuit cu ajutorul țărilor de servicii din diverse domenii, compilație realizată de Ministerul Apărării, la sfârșitul anilor '90. Deși, stimate cititor, Icestor documente le-a fost aplicată o anumită parafă, ele nu conțin ^formații care ar reprezenta un secret de stat. Autorii cărții sunt Ifițeri, ofițeri care au depus jurământ patriei și suntem conștienți ceea ce facem.

„Exclusiv pentru organele de conducere u/m nr. XXXXX

acces X564

termen de păstrare: până la noi ordine.

reproducerea interzisă întocmit colonel

Referitor la câmpul informațional-energetic.

Caracterul și procesul de apariție

i

Referitor la sarcina trasată raportează următoarele:

Există un număr destul de mare de supoziții în care suni expuse idei aproximative referitoare la procesul de apariție à câmpului informațional energetic. Numeroase

teorii filozofice și științifice, numeroase religii abordează problema din unghiuri diferite stabilind, în acest fel, puncte de vedere diferite. Nu există o părere comună. Lipsesc nu doar cunoștințele de bază, lipsește și un aparat noțional pentru descrierea acestui fenomen natural. În cadrul laboratoarelor de cercetări științifice nu există instrumentarul necesar pentru cercetarea unor fenomene de asemenea amploare. Cu toate acestea, savanții sunt de părere că principala componentă informațional-energetică, care reprezintă baza unui asemenea câmp, este situată în anumiți parametri în eter, în spații* studierea lor, cu ajutorul metodelor instrumentale, este strict limitată sau chiar imposibilă în momentul de față. În același timp experții din grupul domnului profesor (numele este omis intenționat, dat fiind faptul că acesta este în viață) consideră că cercetările în acest domeniu se pot desfășura și fără aplicarea metodelor* instrumentale. Cu ajutorul metodei experimentale, colaboratorii grupului au reușit să obțină o serie de rezultate destul de interesante, aplicând metoda inducerii persoanei în starea de conștiință modificată. În momentul de față, aceștia efectuează o expertiză individuală în principalele instituții de cercetare implicate în proiectul nostru.

O dovadă în acest sens o constituie următorul argument. Știința tradițională a întâmpinat o serie de dificultăți în stabilirea și determinarea existenței câmpului gravitațional, fapt susținut de Newton și de succesorii săi. Dar pătrunderea în esența acestui fenomen a fost imposibilă de-a lungul istoriei, fără să mai ținem cont de originea acestuia. Cercetările în domeniul filozofiei și

religiei au făcut posibilă formularea unor ipoteze despre principiile fundamentale în procesul de dezvoltare, cu ajutorul cărora s-ar fi putut rezolva o serie de probleme dar, din păcate, doar la nivel de axiome științifice. Caracterul câmpului gravitațional nu este explicat în deplină măsură, din cauză că nu există o părere unică a savanților în ceea ce privește legile după care este organizată galaxia.

Dacă ne vom întoarce la problema caracterului și principiului câmpului informațional, existența lui pentru unii savanți și unii oameni mai slab pregătiți este o absurditate, atunci trebuie menționat că în surse deschise nu s-au descoperit principii fundamentale care ne-ar permite să susținem sau să negăm existența lui.

Cu toate acestea, considerăm oportună propunerea reunirii tuturor cunoștințelor și informațiilor obținute pe parcursul activității colective după un program special, într-un domeniu de cercetare științific nou – noocosmologia – care, fără îndoială, va putea rezolva contradicțiile existente în anumite domenii ale științei.

Cercetând atent materialele pe care le avem la dispoziție și analizând datele concrete, putem afirma cu certitudine că prezentarea ce va urma momentului actual, nu poate avea o argumentare științifică clară. Pe de altă parte, fenomenul care urmează a fi prezentat nici nu are o asemenea perspectivă istorică din punct de vedere filozofic. Motivul se află în psihologia fiecăruia dintre noi – fiecare dintre noi, de la savanți și funcționari, până la profesori și laboranți, percepem lumea înconjurătoare prin prisma conștiinței individuale. Oamenii sunt mânați mai

degrabă de curiozitate, decât de o activitate care necesită o pătrundere în conținutul informației deja existente.

În acest context sunt binevenite câteva explicații și completări. Astfel, oamenii de știință sunt convinși că dacă vom îmbogăți pregătirea informațională personală, atunci vom descoperi noi abordări în înțelegerea acestui fenomen. După care urmează noi și noi dimensiuni ale acestui fenomen...

În logica cercetării apare o simplă întrebare: „*Există o limită?*” Da, există. Este important de remarcat că omul este limitat în ceea ce privește potențialul său psihofizic. Omul operează cu acele organe de simțuri care ne asigură informația, fiecare în limitele existenței unor particularități individuale. Savanții încearcă să măsoare, să descrie, să formuleze și să deducă principiile de bază. Această informație se adună pe parcursul a sute de ani. Anumite ipoteze sunt combătute, altele sunt susținute și dezvoltate în continuare. Toate aceste activități au loc la nivelul conștientului; Noi încercăm să explicăm doar ceea ce nu putem demonstra la nivelul nostru de dezvoltare. Ceea ce nu putem demonstra, știința clasifică ca fiind o idee ipotetică.

Din această cauză întreg colectivul va trebui să se reorienteze vizavi de informațiile care vor apărea în viitor, spre o abordare mai degrabă din punct de vedere al cunoașterii, decât de pe poziții negării absolute. Trebuie reținut însă că existența unui anumit volum de cunoștințe nu presupune neapărat și imposibilitatea obținerii unor noi cunoștințe. Unii știu cum și în ce mod să procedeze, alții – nu. În viitor, știința tradițională cu siguranță va avea posibilitatea verificării în mod

experimental raționamentelr expuse, cu condiția dezvoltării și păstrării potențialului științific[^] acumulat de către colectivul acestui proiect. Conform informațiilor furnizate de serviciile speciale ale Federației Ruse, deocamdată n-au fost înregistrate rezultate similare în domeniul cercetării câmpului informațional de către potențiali inamici, deși ariile de cercetare în acest domeniu obțin o finanțare considerabilă din partea unor programe speciale ale Ministerului de Apărare al SUA, „Star Gate” („Poarta stelară”), coordonat de doctorul în fizică Edwin C. May. Asupra unor proiecte asemănătoare lucrează și colegii noștri din Serviciul de Securitate al Federației Ruse care, din păcate, nu au o susținere financiară din partea organelor de conducere, fapt pentru care activitatea de cercetare nu poartă un caracter sistematic. Cu toate acestea, unele rezultate obținute ne îndreptățesc să afirmăm că activitatea proiectelor este pe calea cea bună.

Partea introductivă

După părerea savanților care își desfășoară activitatea în cadrul acestui program, multe din câmpurile existente în natură pot fi explicate. Astfel a apărut posibilitatea de modelare a proceselor de apariție și dezvoltare a câmpurilor. Spre deosebire de câmpul magnetic, electromagnetic și cel gravitațional, în condițiile existente pe pământ este imposibil să depistăm momentul de formare al câmpului informațional, să modelăm sau să descriem procesele care au dus la formarea lui. Suntem ferm convinși că evoluția științei ortodoxe va continua prin evoluția unei metafizicii, care va permite o deschidere mai amplă nu doar spre descrierea, dar și spre o mai bună

înțelegere a proceselor cu care ne confruntăm în procesul de cercetare. Este nevoie de o atitudine extrem de serioasă și de responsabilă în cazul afirmațiilor expuse de savanții ruși, afirmații ce conțin principii general acceptate și care pot condiționa formarea unei imagini neortodoxe din punct de vedere filozofic, cu privire la cauzele și etapele de apariție a câmpului informațional, abordând totodată procesele de formare H universului.

Aceste afirmații se rezumă la faptul că dintotdeauna a existat o rațiune superioară (Creatorul, Dumnezeu, Atotputernicul etc.) sau, altfel spus, un spirit cu un potențial psihoinformațional superior, înzestrat cu capacități de autoperfecționare, autoreglare și de organizare a numeroase procese ale propriei evoluții.

Rațiunea Superioară (*Ratio Superior*) este capabilă nu doar să genereze, dar și să controleze evoluția a numeroase procese și să efectueze modelarea lor primară. Altfel spus, aceasta este o substanță informațională primară, care îndeplinește toate activitățile menționate mai sus, datorită capacității exclusive de a gândi și datorită unei forte de neîntrecut de manipulare informațională - creația.

Discuțiile savanților cu privire la apariția câmpului informațional i-a condus la o concluzie comună, și anume: orice evoluție] se desfășoară în etape. Pornind de la premiza că la baza evoluției] Cosmosului se află procesele informațional-energetice, atunci și j structura acestuia trebuie să alcătuiască, la rândul său, o structură! bine organizată din punct de vedere al ierarhiilor informaționale.! Pentru a înțelege chintesența evoluției Cosmosului, este necesară! analiza proceselor

fundamentale ale evoluției din momentul nașterii! acestuia (teoria Big Bang) în comparație cu acele procese care au avut loc astăzi.

M

Dacă admitem faptul că la început n-a existat nimic, atunci ne vom pomeni în fața unui paradox logic: „nimic” deja reprezintă o informație. Informația că „încă nu-i nimic” ne indică faptul că existai o anumită „rațiune” unică, care păstrează această informație. Afirmatia conform căreia această rațiune a apărut într-o altă dimensiune a Universului, explică în totalitate proveniența și prezența ei. În acest fel putem explica apariția informației și faptul că energia este infinită. Din momentul apariției Rațiunii Superioare în Cosmos, Ea a avut capacitatea, devenită și scopul fundamental al existenței sale, de a se autodezvolta în procesul evoluției până la treapta cea mai înaltă. Datorită capacităților de gândire, Rațiunea Superioară a avut posibilitatea de a crea și de a modela un program personal de evoluție. Admitem faptul că aceste procese au avut loc și până la apariția Cosmosului, a galaxiei, a nebuloaselor, stelelor, planetelor etc.

În cadrul acestui program s-au derulat o serie de seminarii științifice, având drept scop sistematizarea materialului obținut, în cadrul tematicii acestor seminarii au fost prezentate, într-o formă detaliată referitoare la natura apariției câmpului informațional-energetic, cauzele apariției. Au fost analizate descrieri cunoscute ale proceselor de creare a Cosmosului.

În acea perioadă, când „s-a format” Rațiunea Superioară ca substanță capabilă să gândească și să se dezvolte, în jurul acesteia a existat un mediu neutru și

indefinit, care nu se caracteriza prin componente cu formațiuni clare sau bine determinate și înzestrate cu anumite capacități. Termenul convențional în acest sens a fost stabilit ca fiind „eter indefinit”, din cauză că acesta nu avea niciun principiu de dezvoltare, nicio structură clară, bine conturată.

Atunci când capacitatea de gândire a Rațiunii Superioare a ajuns la valoarea maximă, a apărut și necesitatea de extindere a formei, pentru o perfecționare și dezvoltare ulterioară. Pentru atingerea acestui scop, Rațiunea Superioară a elaborat un model de noi forme și dimensiuni, care ar fi fost capabile să asigure necesitățile crescânde în procesul evoluției. Era necesar ca noile forme să dețină calități asemănătoare, sau, altfel spus, să organizeze, să păstreze și să transforme informația necesară. Pentru alcătuirea de noi forme, care urmau să devină ulterior și informațional-energetice, era necesară stabilirea unui model concret de creare.

Semnale informațional-energetice turbionare

Pentru o reorganizare de asemenea anvergură, pentru început, probabil în calitate de experiment, Rațiunea Superioară a

Fonareff Dmitry Nicolaevici

organizat un semnal-program informațional bazat pe potențialul și parametrii săi interni, punând la baza acestui semnal anumite coduri informaționale, ce constituie o sinteză a mai multor procese de intrare și de ieșire.

Există suficiente motive să credem că acest semnal de ghidare a devenit turbionar ca formă și se învârtea în spirală, pentru a|efectua eforturi minime și pentru a evita posibilele deformări și| întreruperi în momentul traversării

și pătrunderii în mediu. Acest fapt este demonstrat și de Galaxiile spirale (turbionare) observate și de astronomii contemporani. Trebuie menționat că forma turbionară coincide într-o anumită măsură cu spirala cunoscută matematică de fizicienii și descrisă ca fiind Panglica lui Moebius, o panglică bidimensională;

bidimensională, dar cu o singură față. Un exemplu edificator în acest,

y

sens este reprezentat și de forma valurilor mării, structura cochiliei moluștelor marine, de forma plantelor (ananas, floarea soarelui). Specialiștii laboratorului de dactiloscopie al Ministerului Afacerilor Interne au concluzionat că structura spiralei poate fi observată și pe amprenta digitală a degetelor fiecărui om.

Semnalul informațional sub formă de spirală sau turbionară trebuia să provoace inițial particulele amorfe, care încă nu aveau nici măcar o mișcare haotică, și să le confere o direcție de mișcare de încărcătură și alte particularități. După cum susțin savanții semnalul informațional primar a avut o anumită încărcătură și un volum, având drept scop alcătuirea unui mediu de particule primare (după structură și parametri) în eter – materia primă din care este constituit mediul cosmic. !

După ce a fost obținut modelul primar, în etapa următoare Rațiunea Superioară a realizat un model mai complex, capabil să pună în mișcare și să „învie” un număr foarte mare de particule. Al doilea model prezenta un ciclu universal mult mai complex. La baza următorului semnal informațional-energetic a fost pusă experiența practică deja existentă și rezultatele activității mentale. Dacă vom

efectua mai multe comparații, vom constata că fiecare ciclu universal se reduce la elaborarea și perfecționarea informației

care va fi transmisă în ciclul universal următor.
Perfecționarea

t

informației reprezintă o etapă de modelare a semnalului informațional pentru organizarea procesului global de dezvoltare a unui astfel de sistem-gigant, precum Cosmosul.

La organizarea și dezvoltarea Cosmosului a contribuit un număr extra-ordinar de mare de cuante informaționale de energie, coordonate de semnalul informațional. Cuantele cu încărcătură asemănătoare se respingeau reciproc și, mai devreme sau mai târziu, aveau la cele cu încărcătură diferită. Spațiul în care se desfășurau aceste activități nu poate fi stabilit în mod concret, dar putem spune că este unul infinit. Minte umană nu poate nici măcar la nivel teoretic să cuprindă mărimea acestui spațiu.

Este destul de ușor să înțelegem implicațiile unui asemenea impuls și, drept urmare, înainte de lansarea primului semnal- coordonator, a fost elaborat un model de organizare a cuantelor informaționale de energie cuante-forme.

Astfel, putem face o comparație cu teoria cosmologică „Big Bang”, ca model standard de formare a universului. Științii au ajuns la o concluzie comună, conform căreia „Big Bang” corespunde mai degrabă unei „descrieri teoretice” a semnalului informațional amintit mai sus.

Semnalul informațional coordonator a reușit să organizeze câteva forme informaționale de bază, care au la rândul lor un număr rezervat de info-cuante cu o eficiență mai mare de dezvoltare. Vârtejul a permis organizarea info-cuantelor prin cuplarea acestora (în funcție de încărcătură) în formațiuni mult mai mari. În acest mod s-a desfășurat organizarea structurii informaționale care, împreună cu Rațiunea Superioară, poate fi numit Cosmosul superior sau Megacosmos. Această formațiune poate fi considerată o formațiune informațională limită, dar nu un absolut. Această structură poate fi, de asemenea, considerată și un câmp informațional al întregului univers.

Câmpul informațional planetar

În momentul de față suntem mai puțin preocupați de studiul aprofundat al structurii și particularităților Megacosmosului. Scopul propus se referă la planeta Pământ, iar cauzele și modul de formare pot fi deduse logic din materialul prezentat mai sus. După ce Rațiunea Superioară a alcătuit formele însuflețite (ființele lumii spirituale din Cosmos), care au favorizat evoluția, sarcina primordială a acestora a devenit forța motrice a programului de dezvoltare a însăși Rațiunii Superioare. Fiecare formă de energie informațională a primit coordonate privind scopul și sarcinile pentru a atinge limita etapelor de dezvoltare. Fiecare materie a lumii spirituale a Cosmosului a fost ghidată de o traiectorie personală de dezvoltare, dar care era totodată organizată și controlată de Rațiunea Supremă.

Construirea unei structuri ierarhice a rațiunii a fost necesară pentru organizarea unui ansamblu mult mai

eficient al universului și pentru susținerea evoluției acestuia.

Concluzii

Concluzia care se desprinde din datele prezentate mai sus este că cosmosul deține un volum informațional suficient de mare pentru o dezvoltare normală cu mai multe zone libere (sectoare! ale Cosmosului, considerate drept rezerve), care participă în procesul de evoluție a Cosmosului. Aceste matrice sau baze de date reprezintă principala matrice informațională a câmpului* informațional. Din punct de vedere al energiei informaționale, omul, în calitate de componentă informațională a Cosmosului, se

află într-o strânsă legătură cu această matrice.
Dezvoltarea umană

se bazează pe puterea informațională, a cuantelor de energie. Dacă este privat de acest mediu informațional omul nu se poate dezvolta. Corpul fizic sensibil al omului reprezintă de fapt o formațiune informațională aflată într-o strânsă legătură cu sufletul acestuia, considerat a fi fiind etern și se conformează doar schimbărilor generale de evoluție a Cosmosului. Creierul uman este instrumentul de legătură cu câmpul informațional general, care, datorită reacțiilor biochimice și proceselor informaționale care au loc în subconștientul uman, transformă fluxul informațional ce guvernează dezvoltarea lui. Fluxul informațional are o mișcare continuă și poate fi manipulat într-o măsură extrem de mică de conștiința umană. Una din sarcinile cercetătorilor a fost aceea de a crea metode de manipulare a proceselor informaționale din subconștientul individului, cu „montarea” către o

informație primită de creier din mediul cosmic (baza de date sau depozite de stocare a informației). Noi am reușit să descifrăm mecanismul de „montare” A creierului pentru conexiunea cu câmpul informațional, iar rezultatele obținute ne-au conferit o stare de optimism și pentru Htabilirea viitoarelor direcții de cercetare.

Funcția, semnătura, Moscova, 15 octombrie 1995

Textul documentului este prezentat în totalitate, fără modificări în conținut. Probabil vi se pare un text cu un conținut mai special, dar trebuie să fim conștienți de faptul că sarcina care ie afla în fața savanților ruși era una extrem de complexă și extrem de neobișnuită.

Conținutul acestui document nu a fost prezentat publicului larg din mediul academic. Despre existența acestuia nu știa absolut nimeni, iar cei care înțelegeau despre ce era vorba, nu aveau nevoie de părerea altor savanți. La acea vreme, programul de cercetare avea un număr considerabil de operatori ai canalelor informaționale, care reușeau să obțină informații printr-o metodă denumită, peste cincisprezece ani, metacontact.

Suntem convinși că cititorul va fi curios să afle perioada în care se lucra la acest document, și când savanții ruși le-au solicitat operatorilor canalelor informaționale să obțină răspuns la următoarele întrebări:

„Poate oare omul să înțeleagă specificul de organizare alii Rațiunii Superioare?”

Răspunsul a fost următorul:

„Omul trebuie să înțeleagă un singur lucru: tot ce se face, săl face în numele binelui. Trebuie să credem în acest lucru și să fim conștienți de faptul că nu răul se află în calea noastră, ci dezvoltarea spirituală. În ceea ce privește

specificul Rațiunii Superioare, fiecare minte scilicet își va crea propria idee privind răspunsul la această întrebare. Din păcate, această idee nu va putea fi demonstrată".

La întrebarea „Care sunt modalitățile de cunoaștere a Rațiunii! Superioare", răspunsul a fost unul simplu: „Probabil că n-are rost să discutăm despre Rațiunea Superioară (Dumnezeu), trebuie pur și simplu să credem". Trebuie menționat că nu orice trebuie luat în numele credinței. Dovezi clare, precum că El există, așteaptă foarte multă lume, dar pentru propria convingere își doresc să **I** obțină neapărat prin experiențele trăite personal. Cazurile în care pe care le-au trăit oameni apropiați lor, rude, prieteni etc. nu contează pentru ei. Egoismul, iubirea de sine îi călăuzește întotdeauna tot ceea ce fac. De regulă, aceștia exclamă: „Dacă Dumnezeu există cu adevărat, atunci de ce nu-mi trece boala aceasta cumplită. Să-mi dea măcar un semn, să apară un înger sau, în cel mai rău caz, să apară psalmi înscriși cu litere mari pe cer. Lăsați totul baltă și demonstrați-mi că El există". Dacă în loc de „Dumnezeu" ar fi folosit „Rațiunea Supremă", atunci asemenea rugăminți chiar și unui copil i s-ar fi părut banale. Rațiunea nu are nevoie de dovezi ale existenței sale.

Omul a devenit un consumator. El îi pretinde lui Dumnezeu: „Dă-mi, dă-mi, dă-mi!" Și mai rar se aude: „Ia, te rog". Diferența în modul de a gândi, provoacă mari contradicții cu starea reală a lucrurilor. Cum îi poți cere Rațiunii Universale? Dacă tu ești parte componentă a acestui univers, atunci tu îți ceri ție însuși. Atunci de ce sunt necesare dovezile? Și cui trebuie prezentate?

Oamenilor care aproape că au distrus natura, celor însetați de glorie, bogăție, funcții înalte, sau fricoșilor și invidioșilor, viclenilor și răutăcioșilor? Căutați căi spre cunoașterea de sine, de cunoaștere a naturii înconjurătoare, chiar dacă nu veți avea un tablou atotcuprinzător".

Grupul și-a desfășurat activitatea în cadrul Statului Major al Forțelor Armate ale Federației Ruse, până în 2003. Pe la sfârșitul anilor '90, când grupul abia își începea activitatea, renumitul astrolog Serghei Vronskij le-a vorbit elevilor săi:

„Astăzi nu mai este un secret pentru nimeni că spațiul cosmic nu este un vid, un vacuum, ci mai degrabă un ansamblu de câmpuri fizice – electrice, magnetice etc. Aceste câmpuri iau naștere din rezultatul acțiunii undelor radio, radiațiilor roentgen, nucleare, solare emanate de corpurile cosmice ale Universului – planete, stele, constelații, nebuloase, galaxii.

Este important de remarcat efectul cosmic al furtunilor solare asupra sănătății și activității umane pe pământ. Nu putem omite din acest context radiațiile electromagnetice¹⁴ și radiațiile corpus- ciliare¹⁵ care, atingând pământul, creează binecunoscutele furtuni electrice și magnetice în atmosferă, ionosferă sau biosferă. Aceste furtuni, de regulă, reprezintă principala cauză invizibilă de sporire a numărului de accidente auto,

¹⁴ **Undele electromagnetice** sau **radiația electromagnetică** sunt fenomene fizice, în general naturale, care constau dintr-un câmp **electric și unul** magnetic în același spațiu, și care se generează unul pe altul pe **măsură ce se propagă**.

¹⁵ **Radiația** (din fr. *radiation*), este fenomenul fizic de emiterie și propagare de unde (*radiație ondulatorie*) sau de corpusculi (*radiație corpusculară*). Orice radiație implică un transport de energie.

catastrofe, numărul mare de decese în spitale, generează stări conflictuale în familii, la serviciu, în relațiile interumane, în general. În aceste perioade se intensifică manifestările bolilor cronice, se amplifică tulburările funcționale ale organismului, sporește numărul de crize, atacuri de panică, infarct miocardic, atac cerebral, se modifică valorile sângelui, nu doar la pacienți, ci chiar și la oamenii sănătoși – numărul de leucocite se micșorează în această perioadă, iar cel al limfocitelor crește, eritrocitele își măresc încărcătura electrică".

Știința și teologia își desfășoară activitatea în mod separat. Oricine se va încumeta să joace într-o tabără sau alta, va fi acuzat fie de pseudoștiință, fie de ponegrirea lui Dumnezeu.

Specialiștii militari își desfășoară activitatea în domeniul filozofic. Noi nu încercăm să intrăm în dispute științifice sau teologice, încercând astfel să ne demonstrăm credibilitatea. Și pe tine, dragă cititorule, te sfătuim să n-o faci.

Filozofia, ale cărei principii de bază pot fi remarcate cu ușurință în acest capitol, nu reprezintă o știință în sine. Mai degrabă este un sistem conceptual, a cărui metodă de cercetare se află în fiecare dintre noi. Acest sistem necesită, în primul rând, o analiză profundă, și nu dovezi.

CAPITOLUL VIII Șase povestiri

Pe măsură ce sistemul și mecanismul de funcționare al proceselor informațional-energetice devenea tot mai clar, savanții au putut înțelege în ce mod apărea acel „klik" în mințile oamenilor iluștri, pentru ca mai apoi să apară marile idei, marile descoperiri. Pentru savanți nu

mai erau un secret fenomenele prezentate de clarvăzători. Aceste facultăți erau dobândite și de persoanele care treceau cu succes un program special de pregătire, pentru ca mai târziu să devină extrem de valoroși.

Cutremur în Kamciatka

Cutremurul care s-a produs pe 8 martie 1991, în Kamciatka, a intrat în istoria catastrofelor de acest gen drept unul dintre cele mai mari. Putem doar presupune câte vieți omenești am reușit să salvăm datorită activității eficiente și a implicării la momentul oportun a savanților ruși. Apare o întrebare logică: cum au reușit să obțină datele exacte despre cutremur și de ce militarii au apelat la operatori PSI și nu la savanți sau la specialiști din grupele operative? În presa din acea perioadă circulau diverse comentarii stupide, cu o tentă răutăcioasă. Nu era chiar atât de simplu precum pare astăzi. În continuare vom prezenta această povestire relatată de general-locotenentul Alexei Yurievich Savin:

„...În anii 1989-1991, perioadă în care comandant al Statului Major al Forțelor Armate ale Rusiei era generalul de armată Mihail Alexeevich Moiseev, mi-am început activitatea în colaborare cu juriști militari, ofițeri ai serviciului de anchetă din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu colaboratori ai Comitetului Securității de Stat a URSS. Această colaborare a adus puțină culoare, un suflu nou în activitatea noastră, iar rezolvarea cazurilor de crimă, asigurarea securității țării noastre au ocupat un loc de cinste, contribuind totodată la creșterea autorității noastre. Uneori* printre problemele de zi cu zi, apăreau ca din senin situații extrem de dificile și alarmante în același timp.

Într-o bună zi, mă cheamă Moiseev la el în birou și îmi propune organizarea unei echipe de lucru pentru evaluarea situației seismice din regiunea Kamciatka, prin cooptarea unui medium.' Avea nevoie de un pronostic pentru exercițiile militare care urmau să se desfășoare în acea regiune. După câteva zile, i-am prezentat un raport referitor la pronosticul vremii, a coordonatelor și a forței unor posibile cutremure, prevenindu-l cu privire la importanța unor valori. Moiseev l-a chemat pe generalul responsabil pe regiunea Kamciatka și i-a transmis informația. În loc să vorbească în mod discret la telefon, generalul a expediat un mesaj codificat în Kamciatka, prin care solicita efectuarea de urgență a măsurilor de prevenire. Mesajul codificat a fost distribuit în toate unitățile militare și astfel, în loc să se ocupe de măsurile de prevenire, aceștia au început să părăsească în mod organizat locurile menționate de mine în raportul prezentat șefului Statului Majorai După plecarea militarilor și a membrilor familiilor lor, au urmai civilii și, ulterior, în mare grabă, au început să-și părăsească casele oamenii din întreaga regiune. Cu toții au intrat într-o adevărată stare de panică. Evenimentele acestea se întâmplau la începutul anului 1991, perioadă în care acțiuni cu asemenea urmări erau; considerate o adevărată crimă în fața partidului și a poporului, în general.

Am primit un telefon din partea cabinetului Ministrului apărării prin care mi s-a comunicat că dacă nu va fi cutremur, ceea ce era foarte probabil după evaluările savanților, pot să-mi iau adio de la Statul Major și, plus de aceasta, voi fi judecat ca un semănător de panică și un instigator iresponsabil. Situația devenea și mai apăsătoare

datorită numeroaselor telefoane cu întrebări și amenințări venite din partea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice (PCUS), din partea guvernului, Academiei de Științe și a altor autorități ale acelor vremuri. M-a lunat și generalul care a expediat mesajul codificat și m-a „liniștit”: „Ține-te tare, Alexei, ai intrat în mare încurcătură, mai rău nici că ie poate”. Am răs în sinea mea: „Uite ce se întâmplă când te abați de la lecțiile istoriei – să fii proroc este foarte periculos!”. Și unui prost îi era clar că, dacă nu va fi niciun cutremur, vor proceda cu mine foarte dur, ca să le fie învățătură de minte celorlalți.

În sfârșit a sosit și ziua indicată de mine în raport, în care trebuia să aibă loc nefericitul eveniment (pentru că odată cu mine puteau rămâne fără epoleți foarte mulți, inclusiv bietul general care a expediat telegrama), stăteam în birou și verificam încă o dată pronosticurile. N-am plecat acasă fiindcă hotărâsem să primesc veștile direct la serviciu, pentru ca mai apoi să reușesc să reacționez în cazul unui final nereușit. Eram conștient și de faptul că au rămas în Statul Major și foarte mulți ofițeri, a căror soartă depindea de calitatea activității noastre și, care cu siguranță, aveau nevoie de susținerea mea.

Miezul nopții, ora unu noaptea – nicio veste. Obosit fiind de starea de încordare în care mă aflam, pe la două noaptea am adormit iepurește în fotoliu. Deodată, pe la 4 dimineața, „strigă” alarma, telefonul de „Kremlin”. Am tresărit. Încet, fără grabă și încercând să-mi liniștesc inima, care era gată să-mi sară din piept, ridic receptorul și aud strigătul de emoție al generalului, care era să-mi spargă timpanul urechii: „Alexei, acolo a bubuiți”. Totul s-a

desfășurat exact după cum s-a prezis: primul cutremur a avut loc în raioanele indicate, cu o deviere a coordonatelor epicentrului doar de câțiva kilometri, cu forța și perioada de timp pe care am prezis-o. Exactitatea următoarelor pronosticuri făcute de colabq* ratorii mei nu a mai mirat pe nimeni, dar și oamenii au obosit de suprasolicitarea la care au fost expuși pe parcursul a câtorva zile. După o perioadă de timp mi-am revenit din toată nebunia, am încuiat ușa biroului și am plecat să mă plimb în noapte pe străzile Moscovei...§

La primele ore ale dimineții au început să mă bată la cap niștf, indivizi din Comitetul Central al PCUS, de la Academia de Științe etc. Cineva dorea să facem cunoștință, altcineva mă acuza de escrocherie, iar cineva dorea să fie părtaș, după părerea lor, al „triumfului”. Extrem de insistent în acest sens era un tânăr – o victimă a avortului de cadre a regimului lui Mihail Gorbaciov. Acesta; s-a prezentat ca fiind conducătorul unui departament, al unui comitet și, în numele guvernului și al primului-ministru, mă chema la raport în biroul său cu un proces verbal scris. M-a necăjit atât de tare, încât am fost nevoit, la rândul meu, să-l trimit în numele membrului Biroului de Partid al Comitetului Central al PCUS, al ministrului apărării al URSS, al Papei de la Roma, sau în numele Clubului Pen etc., acolo unde de regulă sunt trimiși în țara noastră dobitocii impertinenți. Nu m-am întâlnit cu nimeni și m-am ocupat de treburile casnice atât de complexe, probleme legate de sănătatea soției mele, pentru care am solicitat șefului meu câteva zile libere”.

Vă prezentăm în continuare un alt episod extraordinar din activitatea de rutină a savanților militari din relatările generalului Alexei Yurievich Savin.

Catastrofa nucleară de la Glasgow

«...După catastrofa de la Cernobîl, savanții militari au elaborat o metodă de control la distanță, referitoare la starea obiectivelor nucleare, fapt care reprezenta o stare reală a lucrurilor. Datorită eficienței acestei metode, la începutul anilor '90 a putut fi prevenită explozia nucleară din Glasgow. O serie de experimente extrasensoriale au demonstrat în mod clar că în Marea Britanie va avea loc

o catastrofă nucleară similară celei de la Cernobîl. Urma să explodeze fie un submarin atomic, fie un alt obiect în componența eflruia se află un reactor nuclear. Principala problemă consta în Următoarele: cum anume trebuia prezentată informația englezilor și cum să facem ca aceștia să creadă. Calea oficială de comunicare

1 informației era exclusă din start pentru că, pe de o parte, nu puteam face trimiteri la anumite fenomene extrasenzoriale, pe de altă parte, aveam foarte puțin timp până la producerea exploziei. Ne-a ajutat o persoană care avea trecere în ambasada Angliei. El a fost acela care a prezentat informația persoanelor responsabile, fără a face trimiteri, bineînțeles, la surse. A trecut mult timp de la comunicare și în Glasgow n-a explodat nimic. Imediat este invitat domnul respectiv la ambasadă, unde i se adresează o mulțime de vorbe frumoase și, fără un motiv anume i se dă un cadou special. Probabil, englezii au crezut în informația care a ajuns la ei, au verificat obiectele nucleare pe care le aveau și au reușit cu adevărat să prevină o catastrofă nucleară de proporții.

După aceste evenimente, noi am reușit să atragem mai mulți admiratori ai activității noastre tematice, necunoscută pentru marea majoritate a oamenilor. Chiar și noi am adoptat o atitudine mult mai serioasă în abordarea percepțiilor extrasenzoriale ca fenomen al facultăților umane. Am organizat, în acest sens, un grup special de persoane înzestrate cu asemenea capacități și capabile să ofere o susținere reală în activitatea practică pe care o desfășuram.

Conducătorul științific în domeniul informativ-energetic, un om talentat și sprinten, expeditiv, era colonelul Viktor Leontjev¹ Astăzi academicianul, profesorul și doctorul în științe fizico-mate» matice Viktor Leontjev este Directorul Centrului de Expertiză* Acest ofițer a reușit să organizeze cu succes pregătirea unui număr mare de militari, colaboratori din Serviciile Ministerului de Intern«

și din Serviciul de Contrainformații după o metodă elaborată²

¹ f

noi, de descoperire a percepțiilor extrasenzoriale, fără a avea la bază o susținere financiară pentru aceste proiecte, dacă ținem cont că pregătirea nu făcea parte din programul nostru general. Astfel³ colonelul Viktor Leontjev a organizat câteva grupuri de ofițeri din Flota Marinei Militare și ai Forțelor Militare Aeriene. Aceste persoane puteau determina coordonatele exacte ale submarinelor americane purtătoare de rachete, cunoșteau detalii despre starea) de sănătate, calitățile personale, atitudinea față de serviciu a fiecărui membru al echipajelor avioanelor strategice americane După fotografii, puteau determina starea tehnică a oricărui tip de tehnică militară

a SUA și nivelul de pregătire a principalelor tipuri de arme. Din datele pe care le-am avut la dispoziție știu că specialiștii americani cu percepții extrasenzoriale nu au reușit să rezolve!

situatii similare.

»

O direcție aparte de cercetare a colonelului Leontjev 6 reprezenta studiul fenomenelor stranii și al fenomenelor naturale.; Astfel, în anul 1992, Leontjev, cu acordul conducerii grupului, ! organizat o expediție în „Valea morții” în Yakutia. Este un loc foarte ciudat, care se află în regiunea râului Viljui unde, după cum spun legendele de prin partea locului, sunt ascunse adânc în pământ obiecte metalice stranii - „Ceaunele din Viljui” - care reprezintă! un pericol pentru toate obiectele materiale vii. Există o presu«j punere conform căreia în Valea morții din Yakutia s-a instalat bază a extraterestrilor care protejează în regim automat Pământul de cataclisme care riscă să se transforme într-o catastrofă! ecologică. Mai multe detalii despre această expediție vă vom povesti)

În cartea următoare, *Rendez-vous prin Univers* (ПаHßeBy BO McejieHHOö), în care vor fi prezentate rezultatele savanților militari despre OZN.

Savanții militari au verificat și posibilitatea de transmitere a gândurilor la distanță, în perioada cercetărilor efectuate asupra tehnologiilor de metacontact. Pe la mijlocul anilor '90 ai secolului trecut, colonelul Leontjev a fost transferat din grupul generalului Alexei Savin pentru a participa la un experiment extrem de interesant, cu denumirea „Cercul polar”, care se referea la „transmiterea la distanță a gândurilor”, și care s-a derulat

în iunie 1994, cu participarea Institutului de Patologie Generală și Ecologie Umană din Novosibirsk. În cadrul acestei acțiuni științifice au participat nu doar specialiști de înaltă clasă, operatori PSI, dar și câteva mii de voluntari. În derularea acestui program au fost implicați cercetători și operatori PSI din douăzeci de țări. Semnalele de telepatie erau transmise de pe continente diferite, din camere speciale, hipo-magnetizate, care aveau menirea de a izola câmpul magnetic al pământului, din regiuni anormale ale planetei, de exemplu, „Triunghiul din Permi”, „Diavolul negru” din Hakasia¹⁶...

După cum susțin savanții de la Institutul din Novosibirsk, rezultatele experimentului au confirmat faptul că este posibilă transmiterea la distanță a gândurilor între mai multe persoane. Proiectul „Cercul polar” reprezintă o continuare logică a cercetărilor începute în secolul trecut. Mai multe detalii despre acest aspect puteți găsi în următorul capitol.

Acum să ne îndreptăm atenția spre câteva istorisiri, a căror acțiune s-a desfășurat în afara zidurilor Kremlinului din Moscova.

Vizita japonezilor

Tehnologiile la care lucrau militarii erau folosite în practică și de către ofițerii superiori ai Direcției Generale de Apărare a Federației Ruse. În acea perioadă, Boris Constantinovich Ratnikov[^] care ocupa o funcție de răspundere în această structură, ne-a povestit o întâmplare care dezvăluie doar o părticică din activitatea pe care o desfășura. Anticipând într-un fel cele ce urmează, te-af ruga, stimate cititor, să reflectezi asupra

¹⁶ Republica Hakasia, cu capitala Abakan, este situată în regiunea de sud a Siberiei și face parte din Federația Rusă.

importanței și rolului informației exacte prezentată la momentul oportun la nivel de stat,

„Iată un exemplu elocvent când informația primită la momentul potrivit din câmpul informațional-energetic a oferit un serviciu de neprețuit țării noastre. În timpul unei ședințe obișnuite, noi am aflat despre procesul de pregătire a vizitei Președintelui Rusiei, Boris Nicolaevich Elțin, în Japonia. Noi am rămas pur și simplu șocați. Era straniu și faptul că Kozyrjov pregătea în acest timp actele de transmitere a patru dintre insulele sudice ale lanțului Kurile, disputate de-a lungul istoriei, Japoniei. Am fost șocați la aflarea veștilor. Ne-am păstrat calmul și am rămas atenți la ce se întâmplă în continuare. Peste o perioadă de timp, am expediat japonezilor pentru aprobare, conform procedurilor, programul prealabil al vizitei. Mai târziu, conducerea Direcției Generale de Protecție a Federației Ruse (GUO)¹⁷ s-a întrunit și a pus problema în felul următor: insulele trebuie să rămână Rusiei în continuare, imaginea Președintelui trebuie protejată. După discuții aprinse, am ajuns la concluzia că această vizită trebuie anulată într-un fel sau altul. Problema devenea cu atât mai complicată, cu cât pe linia Ministerului de Afaceri Interne totul era deja organizat. Cu toate

Bcestea, ne-am decis să anulăm vizita cu orice preț și să ne asumăm răspunderea. Pentru aceasta aveam nevoie de orice amănunt, orice Inconvenient în programul prealabil al vizitei, lăsat spre aprobare japonezilor, pentru care B. N. Elțin ar fi fost nevoit să-și Contramandeze vizita din cauza lipsei de siguranță. Un asemenea Inconvenient a

¹⁷ GUO – Direcția Generală de Protecție a Federației Ruse (Glavnoe Upravlenie Ohrany Rossijskoj Federacii).

fost găsit foarte curând, și nu unul, ci trei. Astfel, în programul vizitei lui B. N. Elțin în Japonia, serviciile japoneze iolicitau introducerea unor completări. Propunerea lor era de a icoate din programul vizitei trei momente importante. În primul rînd, ieșirea lui B. Elțin din mașină pentru a saluta cetățenii japonezi ieșiți în stradă, pentru că, după cum argumentau ei, dacă Vor ști din timp unde anume va avea loc această ieșire, vor putea «sigura protecția necesară. Dar în cazul unei apariții (ieșiri) spontane, ei nu pot garanta protecția Președintelui. În al doilea rînd, pe perioada vizitei urmau să se desfășoare competiții de Sumo, competiții la care Elțin voia foarte mult să ajungă. Din cauză că toate biletele erau deja vândute, exista o singură soluție oferită de ei: două sau trei gărzi de corp puteau lua loc în sală pe scaune pliante. Explicația era simplă: organizatorul competiției era o firmă privată, asupra căreia guvernul Japoniei nu are nicio influență. Pentru că paza era insuficientă, exista pericolul unui act terorist, în al treilea rînd, B. Elțin intenționa să depună o coroană de flori la monumentul marinarilor ruși care și-au dat viața în fosta capitală a Japoniei – Kyoto. În timpul unui cutremur devastator din Kyoto, marinarii ruși au acordat ajutor localnicilor, drept pentru care unii dintre ei au murit la datorie. În semn de mulțumire, japonezii au înălțat în acest loc un monument în cinstea lor. Serviciile secrete japoneze au argumentat refuzul lor prin faptul că vechiul cimitir, unde este amplasat monumentul, este năpădit de buruieni și nu pot pune după fiecare tufiș câte un polițist, neputând garanta în acest fel o protecție deplină împotriva unor posibili lunetiști.

În acest fel ei ne-au solicitat să anulăm aceste trei puncta din programul vizitei lui B. N. Elțin în Japonia. Noi intenționăm să folosim aceste trei momente pentru a ne construi argumente!! împotriva efectuării acestei vizite. Ca măsură preventivă, ai protestat intens, susținând că transmiterea insulelor sudice din lanțul insulelor Kurile Japoniei este pasibilă de o serie de pericole. Folosind posibilitățile „metacontactului”, sleeper-ul nostru în stat de conștiință modificată a stabilit legătura pe canalul informațional energetic. Astfel am aflat că imediat după ce vom înapoia insule serviciile secrete americane, care aveau agenți infiltrați în Comitetul Central al Partidului Comunist al Chinei (CC PCC), vfl putea provoca un conflict militar la hotarul dintre Rusia și China datorită faptului că în acea perioadă între Rusia și China, exista porțiuni foarte mare de hotar nefixat, care se afla pe râul Amur. ; același timp, chinezii care locuiau în regiunea Habarovsk, regiunii Primorsk și în regiunea Amur, puteau organiza demonstrata pentru obținerea autonomiei teritoriale. Exact în acel moment, comitetea internațională putea declara că China este un agresor care dorește obținerea unor mari teritorii rusești, iar NATO ar fi ataca în acest caz, China. Scopul atacului NATO viza divizarea Chinei. În mai multe regiuni etnice care, ulterior, nu mai puteau prezenta vreun pericol pentru SUA și aliații săi. Și toate acestea datorită faptului că China, cu armamentul strategic pe care îl deținea la acea vreme și cu ideologia sa, nu se încadra în imaginea monopolară a Americii. Ei aveau nevoie să rezolve această problemă cu forța, folosind în calitate de factor provocator disputa teritorială dintre China \ Rusia. Bineînțeles că nu ne-am bazat în totalitate pe informații

obținută prin „metacontact” și am solicitat o serie de informații serviciilor speciale rusești. Informațiile confirmau în mod indirect datele obținute de noi prin intermediul câmpului informațional energetic. Dacă luam în considerație nivelul vizitei, atunci erî necesară respectarea tuturor formalităților și pregătirea unui răspuns de asemenea natură, încât să pară logic și să nu trezească? niciun fel de bănuieli. Principalul argument la care puteam apela oricând era acela că , deși B. N. Elțin era conducătorul statului;!

Direcția Generală de Protecție este răspunzătoare pentru securitatea lui personală, și din acest motiv, noi aveam ultimul cuvânt. Astfel că a doua zi am transmis mijloacelor de informare în masă icurte mesaje, prin care ne exprimam îngrijorarea cu privire la iecuritatea Președintelui pe perioada acestei vizite. În decursul lilei, A. B. Korjakov m-a rugat să particip la întâlnirea ministrului afacerilor externe al Japoniei cu Kozyrjov, la reședința ministrului afacerilor externe al Rusiei, pentru a discuta unele probleme legate de vizita lui B. Elțin în Japonia. Noi aveam nevoie de confirmarea !n mod public a faptului că nu putem asigura protecția Președintelui B. Elțin în totalitate în țara lor. Imediat de cum am ajuns acolo, l- am văzut pe Kozyrjov, care tocmai cobora din mașină. M-am apropiat și i-am zis: „Acum se hotărăște problema vizitei și dacă dumneavoastră puneți problema pe parcursul discuției legate de cele trei puncte ale vizitei în Japonia, atunci Serviciul de Securitate al Președintelui vă va fi foarte recunoscător”. Personal eu acolo n- am putut merge, pentru că protocolul întâlnirii stabilește foarte clar cine poate participa. Nici gărzile de corp nu

participau la întâlnire. Imediat după terminarea negocierilor, l-am chemat discret pe Kozyrjov într-o parte și-i zic: „I-ați întrebat?”, la care el mi-a răspuns că ambasadorul japonez a confirmat că dacă serviciile secrete japoneze au menționat în scris că nu pot asigura securitatea Președintelui Rusiei în totalitate, înseamnă că așa și este. Atunci, când am văzut că momentul principal pentru motivarea refuzului de a efectua vizita era gata, i-au transmis că mâine, împreună cu un colaborator al Direcției Generale de Protecție al Federației Ruse, vom pleca în Japonia pentru pregătirea vizitei. Am solicitat ca ambasadorul nostru să fie prevenit printr-o telegramă că va sosi Primul adjunct al Directorului Direcției Generale de Protecție, cu un mandat special, pe care îl va prezenta la fața locului. Apoi i-a comunicat lui Kozyrjov că la nivel înalt a fost luată hotărârea de a anula vizita. Această anulare trebuie organizată în anumite condiții și limite, care respectă legile de drept internațional. Mai târziu a plecat la Kremlin și i-a raportat lui Korjakov situația cu privire la activitatea desfășurată. În dimineața următoare, după cum e programat, împreună cu colaboratorul nostru, am plecat pe calea aerului spre Japonia. Aterizăm în Japonia dimineața devreme și suntem întâmpinați de un ofițer din serviciul de securitate, după care plecăm spre ambasadă. Și ambasadorul și rezidentul sunt totuși nedumeriți și nu înțeleg ce se întâmplă și de ce vizita programată este anulată în ultimul moment. Pe de altă parte, această vizită este extrem de importantă, dacă ținem cont că din partea Rusiei nu s-a făcut încă nicio vizită de rang înalt după cel de-al Doilea Război Mondial. Iar pentru ambasador, această situație reprezenta o tragedie personală, dacă

ținem cont de faptul că a lucrat acolo timp de 17 ani, mai avea doar un an până la pensie și deodată, îtt loc de un triumf de la vizita primei persoane în stat, are parte dl un sfârșit trist al carierei. Oricum, într-o cameră special amenajat! în cadrul ambasadei, noi i-am explicat rezidentului motivele suspendării vizitei. A doua zi, la ora nouă, ne-am întâlnit cu ambasadorul. Fără să vreau am schițat un zâmbet când am văzut cu câtă grijă s-a pregătit de această întâlnire – a întins masa, a pregătit băuturi tari: cognac, whiskey, icre. Era clar de la bun început efl este descurajat de vizita noastră și nu știe cum să se comporte* Bineînțeles că l-am liniștit, i-am arătat împuternicirile noastre semnate de A. V. Korjakov și i-am explicat motivele suspendării vizitei lui B. N. Elțin în Japonia, dar de servit n-am servit nimic. Deși ambasadorul n-a înțeles de ce n-au venit reprezentanți ai Ministrului de Afaceri Externe cu asemenea împuterniciri ci, dimpotrivă reprezentanții Serviciilor Speciale, probabil a considerat că acestea sunt regulile democrației și s-a lăsat convins de argumentele noastre. Pe de altă parte, mă uit – îi tremură mâinile, A început să se plângă că pregătirile sunt în toi și ne întreabă atunci ce să facă? „Nu vă faceți griji, îi spun eu, continuați să vă faceți treaba de până acum, iar noi vom organiza totul așa cum trebuie". Este important de menționat că înainte de plecare am pregătit două scrisori cifrate, care urmau a fi expediate în cazul unui final reușit. O scrisoare era adresată Președintelui, a doua – Secretarului Consiliului de Securitate al Rusiei, Skokov Yuri Vladi- mirovich. Cu el am convenit asupra faptului că, dacă primește această scrisoare, va convoca ședința Consiliului de Securitate al Rusiei, care va anula vizita lui

B. N. Elțin în Japonia. Proiectul scrisorii l-am discutat în prealabil cu Korjakov și cu Scocov.

La ora nouă și treizeci de minute noi eram prezenți pentru Întâlnirea cu reprezentanții Serviciilor Speciale japoneze pentru a discuta traseul vizitei, alcătuirea cortegiului prezidențial, distribuirea acestuia, modul de comunicare, cu alte cuvinte, probleme obișnuite.

Întrunirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, colegială. Noi am descris situația, japonezii zâmbeau, la rândul nostru și noi am zâmbit. După o cafea eu zic: „Domnilor, am uitat de o problemă legată de programul vizitei. Președintele nostru este un om independent și nu-i place când cineva încearcă să exercite presiuni asupra sa. Dacă s-a hotărât asupra unui lucru, atunci așa va fi. Uitați-vă la aceste trei puncte pe care voi le-ați șters, dar care el a insistat să rămână în mod obligatoriu. Cu alte cuvinte, el cu siguranță va coborî din mașină pentru a vorbi cu mulțimea într-un loc pe care îl va alege dumnealui, va merge la luptele Sumo și la cimitirul marinarilor ruși". Japonezii au rămas extrem de surprinși și au zis că așa ceva nu se poate. Și au început să bolborosească ceva de genul că... suntem colegi... doar știți că așa ceva nu se poate..., că nu vom putea asigura securitatea pe perioada vizitei... „Dacă nu puteți asigura paza și protecția corespunzătoare, atunci de ce ne mai invitați", le-am retezat-o eu, scurt. „Voi raporta, am continuat eu, superiorilor mei că vizita nu poate fi efectuată". Întreaga discuție a fost înregistrată la dictofon, astfel că ne-am luat dictofonul și am plecat, lăsându-ne colegii japonezi într-o nedumerire totală. Ni apropiam de ambasadă când am văzut că două mașini acoperite, însoțite cu câini și militari înarmați – înconjurau

Problema se punea în felul următor: de ce era nevoie să înconjoară ambasada, dacă noi aveam serviciile noastre de pază? Chiar la intrarea în ambasadă, au parcat o mașină pentru observare externă. Deoarece intențiile japonezilor erau neclare, trebuia să scăpăm cât mai repede de prezența sâcâitoare a acestora. Astfel că m-am folosit de faptul că în acel moment în ambasadă se afla un colaborator al programului de știri „Vremea”. Uite cum facem: eu îți dau un interviu despre organizarea execrabilă a vizitei în Japonia a Președintelui nostru. Vom filma interviul chiar la porțile ambasadei. Astfel că eu am ieșit afară să mă apropiez în mod special de acea mașină pentru observare externă, mă întorc cu spatele și încep să dau interviul, arătând în același timp în direcția colaboratorilor serviciilor speciale japoneze. Observ – au devenit agitați; Și cum să nu devină agitați când eu vorbesc într-o limbă străină în fața unei camere de luat vederi, gesticulez... Până la urmă au plecat în mare grabă. Eu am expediat imediat scrisorile cifrate la Moscova, după cum convenisem dinainte. Seara ne uitam pe un program de televiziune la materialul filmat, iar pe un alt canal – la declarația lui B. N. Elțin, în care menționa intenția de a face o vizită în Japonia... În același timp, serviciul de protecție, avionul pentru aprovizionare erau în drum spre Japonia. Noi i-am întâmpinat, am venit împreună la hotelul unde se afla apartamentul președintelui, am efectuat toate procedurile necesare, după care bem cafea și așteptăm să vedem cum se vor desfășura în continuare evenimentele. Deodată, pe la trei noaptea, pe linia telegrafică a Agenției TASS¹⁸, a sosit un mesaj în care se menționa că în ședința

¹⁸ TASS – Agenția Telegrafică a Uniunii Sovietice de pe lângă Sovietul de Miniștri al URSS.

Consiliul de Securitate al Federației Ruse a fost luată hotărârea de a anula vizita în Japonia datorită unor posibile pericole pentru viața și integritatea președintelui. În ziua următoare am plecat și noi. Vizita a fost anulată. În concluzie putem spune că datorită unei informații obținute la timp, am reușit să păstrăm integritatea teritorială a țării, fără a pune în pericol onoarea și demnitatea primului președinte al Rusiei.

Tratația americanilor

„În perioada vizitei Președintelui Rusiei în SUA, în 1991, fostul Secretar al Comitetului de Securitate al Rusiei, Yuri Vladimirovich Skokov, după o întâlnire pe care a avut-o cu reprezentanții celei mai bogate familii din America, familia Grinberg, a simțit o stare generală de slăbiciune. Informația primită prin metacontact ne indica faptul că în cafeaua lui Skokov a fost pusă o substanță psihotropă cu un efect puternic, care avea drept scop facilitarea unor discuții deschise. Doza s-a dovedit a fi prea mare și organismul lui Yuri Vladimirovich a replicat printr-o reacție adversă. Informația primită ne mai arăta faptul că acest gest avea scopul de a afla mecanismul prin care erau adoptate hotărârile de către Președintele Rusiei, cine avea o influență mai mare asupra lui etc. În acea perioadă era preconizată o acțiune de amploare, de acordare de credite Rusiei. Pe lângă acestea, am mai constatat că partea americană era interesată de posibilitatea închirierii avioanelor și a transportului maritim, pentru o posibilă contrabandă cu narcotice coordonată de CIA, acestea fiind operațiuni sub acoperire. După întoarcerea lui Skokov din SUA, a primit un raport cu privire la această informație și care a fost confirmată. Având ca punct de plecare noile tehnologii informaționale, Skokov preconiza o serie de activități ale

Centrului Situațional al Serviciului de Securitate ca element al sistemului de securitate intelectuală a Președintelui Federației Ruse. Eltîn nu a fost de acord. Trebuie menționat faptul că asemenea tehnologii sunt activ utilizate de către serviciile speciale din 13 țări, informație de care nu este străină conducerea țării".

Faptele prezentate de generalul-maior Gheorghi Gheofc ghievich Rogosin cuprind perioada de activitate în Serviciul dl Contrainformații al KGB din URSS. Mai multe detalii privind rezultatele activității unui grup de experți ai KGB se regăsesc IŮ cartea publicată împreună cu Boris Konstantinovich Ratnikov, É 2008, sub denumirea *Dincolo de limitele cunoașterii* (3a rpaHMb no3HaHHoro), din seria *Cronicile lumii reale* a Academiei NAST din Rusia. %

Prizonierul afgan

„În perioada războiului din 1979-1989 desfășurat de URSS în Afganistan, militarii serviciului de contrainformații aveau o listă care cuprindea mai mult de 550 de militari ai armatei sovietice și care au ajuns prizonieri la talibani. Nu reprezintă nici un secret faptul că partea afgană era susținută în acea perioadă de serviciile speciale ale celor mai puternice țări ale lumii, inclusiv SUA și Marea Britanie. Afganistanul reprezenta un poligon excelent pentru exersarea unor noi tehnologii de atac și de apărare, valabile nu doar pentru militari, ci și pentru ofițerii serviciului de informații și contrainformații, pentru specialiștii în domeniul deciziilor tactice, privind probleme militare curente etc.

Capturarea unor asemenea militari se finalizează, de regulă, prin trimiterea acestora în țara de proveniență, pentru că asemenea contingent de militari, conform acordurilor internaționale, nu este pasibil de execuție. Pe

de altă parte, ale cui interese erau apărute în momentul în care a căzut prizonier? Care au fost împrejurările care au contribuit la capturarea soldatului? S-a întâmplat în timpul luptei sau în momentul organizării unei ambuscade, a fost oare soldatul grav rănit, răpit cu forța sau poate din lașitate a trecut de bună voie în tabăra dușmanului? Acestea și multe alte întrebări

Interesau Departamentul de Contraintformații Militare al KGB URSS, responsabil cu activitatea în această direcție.

După regulile acelor vremuri, soldații și ofițerii care se întorceau din prizonieratul afgan, treceau în mod obligatoriu printr-o procedură de anchetă prealabilă efectuată de serviciul de contraintformații militare, după care, prin hotărâre judecătorească, fie erau eliberați de răspunderea penală, fie erau trimiși la închisoare pentru ispășirea pedepsei stabilite prin lege.

Pe la sfârșitul anilor '90, într-o zi de vară, locotenent-colonelul în acea perioadă, Georgiy Rogosin, primește un telefon urgent de

Ia una din Direcțiile KGB din teritoriu. În KGB dintotdeauna exista

o regulă strictă: dacă prin telefon este transmisă o informație oficială, atunci aceasta poartă denumirea de telefonogramă.

În telefonogramă se menționa că pe teritoriul din subordinea acestei Direcții a KGB, într-una din coloniile cu regim special, a fost neutralizată încercarea de suicid prin spânzurare a unuia dintre deținuți. Mai târziu, după ce deținutul a fost scos din starea de șoc și tulburare emoțională majoră, acesta a solicitat insistent o întâlnire

cu cineva de la Serviciul de Contrainformații al KGB. Precizarea era că trebuia să fie cineva neapărat de la KGB și nu de la colegii lor din armată. Deținutul ispășea o pedeapsă, conform unui anumit articol de lege fiind acuzat de faptul că s-a predat inamicului în timpul luptelor militare din Afganistan.

Această informație i-a intrigat pe agenții Serviciului de Contrainformații ai KGB, care au observat un amănunt extrem de ciudat în comportamentul deținuților din contingentul prizonierilor de război. Mai exact, ciudat era faptul că după ispășirea pedepselor, unii dintre deținuți, în jur de zece persoane, nu se mai întorceau la vechiul loc de trai, ceea ce era absolut normal după eliberare. Oamenii plecau după eliberare cu acte noi, se stabileau, își găseau un loc de muncă în orașe și localități cu un anumit specific, care se aflau în apropiere de obiecte strategice care vizau scutul nuclear al URSS. Printre acestea erau centrale electrice nucleare, usine de prelucrare și de îmbogățire a uraniului, căi ferate pe care se deplasau garnituri de tren cu destinație specială (așa-numitele trenuri *liternye*), ce transportau mărfuri periculoase.

Peste câteva zile un grup condus de Georgiy Rogosin a ajuns în colonia unde a avut loc straniul incident cu unul dintre arestați. Dar înainte de a discuta cu deținutul însuși, ofițerii de la contrainformații au cerut mai multe date de la responsabilii coloniei despre împrejurările în care s-a produs incidentul, responsabili care au efectuat o anchetă internă, obligatorie în asemenea cazuri. I După declarațiile martorilor, arestatul „K” (numele și prenumele deținutul se află în raport), în timpul vizionării unui film împreună cu alți arestați, a ieșit în fugă din sală și s-a

încuiat într-una din camerele coloniei. Gardienii veniți în grabă la fața locului au spart ușa și l-au scos practic pe „K” din ștreangul, pe care acesta a reușit să-l fixeze de tavanul celulei. „K” se afla într-o stare de isterie, striga fraze incoerente și se zbătea în convulsii. După internarea acestuia în unitatea medicală, i s-au administrat mai multe calmante. După ce și-a revenit, „K” a cerut o întrevvedere cu directorul coloniei, exprimându-și dorința de a avea o întâlnire cu agenții de contrainformații de la KGB, însă a refuzat categoric să indice cauzele unei asemenea solicitări.

La întâlnirea cu Georgiy Rogosin, „K” a relatat că în Afganistan, după ce talibanii l-au trimis într-unui din lagăre, a fost chemat la o întâlnire cu doi străini care vorbeau engleza și aveau un translator de limba rusă. Discuțiile acestea aveau un caracter general și vizau prezentul și viitorul soldatului rus. „K” și-a adus aminte la un mo-

”r

ment dat că în timpul discuțiilor l-au servit cu mâncare bună, cu ; ceai aromat, i-au dat să fumeze și țigări scumpe. Toate astea au durat destul de mult, până când s-a discutat problema eliberării prizonierilor de cele două părți: conducerea talibanilor și oficialii sovietici. Problema eliberării lui „K” s-a rezolvat destul de rapid. După pronunțarea sentinței judecătorești, acesta a fost trimis să ispășească patru ani de pedeapsă în această colonie. A ispășit } «proape jumătate din pedeapsă, când s-a întâmplat ceva care l-a îngrozit și l-a șocat atât de tare, încât s-a hotărât să-și curme viața.

Uimitor însă era altceva: „K” nu putea explica nici cauza, nici motivele comportamentului său. Din ce cauză s-au întâmplat toate acele evenimente nu putea explica, dar considera că toate acestea iu legătură cu perioada prizonieratului afgan, drept pentru care a solicitat o întâlnire doar cu reprezentanți ai Serviciului de Contrainformații KGB. Audierea n-a lămurit situația și atunci Georgiy Georgievich, împreună cu colegii, au hotărât să apeleze la ajutorul specialiștilor în hipnoză, pentru a scana memoria lui „K” printr-o hipnoză regresivă. Este o tehnologie destul de simplă, clacă specialistul este unul de înaltă clasă. Munca extrem de migăloasă a durat câteva săptămâni, iar rezultatele obținute i-au uimit pe toți cei prezenți.

S-a demonstrat astfel că în subconștientul lui „K” existau patru (!) modele comportamentale, induse de specialiștii americani, în perioada în care soldații ruși au fost prizonieri în Afganistan.

Primul model comportamental era prevăzut pentru îndeplinirea condițiilor procedurii de cercetare militară și de judecare.

Al doilea model viza comportamentul acestuia în colonie. Cel mai interesant model, al treilea, stabilea pentru „K” aspirațiile sale după eliberare și îi indica să-și găsească un serviciu, în funcție de calificare pe care o avea, în apropiere de calea ferată de importanță Btrategică. În continuare, după ce s-a instalat într-o locație nouă, „K” urma să primească de la un agent al serviciilor speciale occidentale niște emițătoare speciale de măsurare a radiațiilor, pe care trebuia să le plaseze în anumite locuri, de-a lungul magistralei de cale ferată.

Periodic trebuia să înregistreze datele emițătoarelor și să le transmită omului de legătură. Emițătoarele înregistrau modificările câmpului radioactiv în apropierea terasamentului de cale ferată, înainte și după trecerea anumitor garnituri de tren. Astăzi nu mai este un secret faptul că armele nucleare strategice erau transportate în acea perioadă doar pe calea ferată.

Ultimul, al patrulea model comportamental, cel care a condus spre suicid, a fost activat la momentul nepotrivit.

În timpul unei ședințe de hipnoză regresivă, subiectului, care se află într-o stare de transă profundă, îi sunt adresate întrebări referitoare la amintirile din trecut, în perioade diferite de timp. De obicei, memoria reproduce cu exactitate tot ce s-a întâmplat* Trebuie de reținut, însă, că asta se întâmplă doar în cazul în care unele momente nu au fost intenționat „șterse” sau „închise”.

Istoria cu militarul „K” a fost parte din activitatea de rutină, în cazul de față, a serviciilor speciale americane. Este important de reținut că deținutul „K” a fost făcut prizonier la sfârșitul războiului.! în timpul așa-numitelor discuții prietenoase, au fost folosite substanțe sedative, narcotice și psihotrope, care aveau un efect! relaxant asupra persoanei, inducând o stare de conștiință modificată. Aproximativ despre aceeași stare este vorba atunci când vorbim despre Metacontact, cu o singură precizare: metodele de^ inducere a unei asemenea stări și scopul acestei stări sunt diametral opuse. În timpul unei stări de conștiință modificată cu ajutorul anumitor metode și tehnici psihice, pot fi induse în conștiința umană anumite programe comportamentale.

Al patrulea program comportamental al lui „K” viza autolichi- darea prin suicid. Acest program a fost alcătuit astfel încât moartea să pară ca fiind naturală. Cu alte cuvinte, „K” putea fi folosit ca' agent pentru activitatea de spionaj, terorism sau diversionism.? Autolichidarea, în orice situație, era o garanție în caz de eșec.

Rămânea o întrebare la care specialiștii nu găseau răspuns:! de ce s-a produs această ruptură, de ce s-a poticnit programul comportamental? Care a fost factorul provocator și care este mecanismul de trecere dintr-un program în altul? Aici ne-au ajutat ; psihologii cu experiență. Astfel că, pentru funcționarea unui program mental, în momentul instalării acestuia în conștiința umană;| este nevoie de o „ancoră” sau de un „trigger”. Aceasta este o ima| gine de control, iar momentul în care aceasta este conștientizată, este activat programul respectiv. Imaginea poate fi reprezentată de orice, începând de la o imagine vizuală, cuvinte, mirosuri, gusturi, până la o atingere specială sau o senzație tactilă obișnuită – totul depinde de fantezia specialistului în hipnoză. În acest fel a apărut pentru deținutul „K” imaginea de suicid prin spânzurare, imagine pe care a văzut-o pe ecran. În filmul pe care îl viziona în colonie era un episod în care, într-adevăr, unul dintre personajele filmului își pune capăt zilelor spânzurându-se.

După ce totul a devenit clar, specialiștii au avut nevoie de foarte mult timp și de răbdare pentru a șterge din memoria lui „K” indicatorii comportamentali de altă natură și refacerea condițiilor lui naturale. De reținut este faptul că agenții de la serviciul de contrainformații au insistat ca termenul de ispășire a pedepsei să fie

suspendat, „K” a primit acte sub un alt nume, ca o garanție a unui nou început, a unei noi vieți...

Dublura scandinavă CKaH/тHHaBCKHH /тBOHHHK

Următoarea întâmplare a avut loc în iunie 1991, în Norvegia. Mihail Gorbaciov, primul și singurul Președinte al URSS, a fost invitat la Oslo pentru înmânarea Premiului Nobel pentru pace, „în semn de recunoștință pentru rolul pe care l-a avut în lupta pentru pace și care astăzi marchează un moment de mare importanță în viața comunității internaționale”. În data de 6 iunie, Președintele URSS a sosit la Oslo.

Anunțul făcut de Comitetul Nobel de acordare a premiilor, cu privire la acordarea Premiului Nobel pentru pace lui Mihail Gorbaciov, a fost publicat pe 15 octombrie 1990. Imediat după acest eveniment, Direcția 7 a KGB, URSS a început pregătirea viitoare vizite de două zile în Scandinavia. În data de 5 iunie – în Norvegia (Oslo) și în 6 iunie – în Suedia (Stockholm).

Vă prezentăm în continuare un extras din cronica neoficială a mijloacelor de informare în masă suedeze din acea perioadă: ||

„Sala, în care urma să se desfășoare înmânarea premiilor, era arhiplină. Discursul se apropia de sfârșit când, deodată, o femeie s-a ridicat de la locul său. În mâini ținea un buchet mare de flori. Femeia se îndrepta cu pași repezi în direcția scenei, unde președintele sovietic își încheia discursul.

Femeia avea un mers ferm, hotărât și nimeni din serviciul de protecție suedez n-a oprit-o. Doar atunci când a ajuns în dreptul rândului întâi, unde se aflau

colaboratorii serviciului de securitate personală a lui Gorbaciov, în fața ei s-a ridicat un bărbat înalt, zvelți îmbrăcat într-un costum impecabil.

- Mă iertați, madam... Unde mergeți?

Femeia s-a oprit pentru o clipă și a zis că ar dori să-i înmâneze un buchet de flori președintelui sovietic.

- îmi pare rău,
madam, dar acum nu se poate. Va trebui să așteptați până
când președintele va termina discursul. Puteți lua loc
lângă mine pe scaun... ff;

Când și-a dat seama, după vocea fermă a tânărului agent, că acesta nu-i va permite în niciun caz să ajungă la tribuna unde Gorbaciov ținea discursul, femeia deodată s-a schimbat la față.

- Ticălosule!

Nemernicule! Trădătorule! Fii blestemat! – a strigat femeia, cât o ținea gura. Îl

- Gorbaciov – trădător! Satana! Omul însemnat! – a susținut-o o voce de bărbat din alt capăt al sălii.

În sală, oamenii au devenit agitați. Gorbaciov a tăcut
însăimântat

Agenții de pază și protecție s-au dezmeticit rapid, i-au reținut pe cei doi, însoțindu-i afară din sală. Cei doi erau soț și soție. DM Afganistan. La interogatoriu, ambii au recunoscut că au acționat împreună. Pe de altă parte, agenții din serviciul special suedez n- au împărtășit și colegilor lor sovietici niciun fel de detalii despre intențiile celor doi. Au spus doar atât: femeia intenționa să-i arunce florile în față lui Gorbaciov. Ce a fost în acel buchet de flori – nu știm. Probabil n-au dorit să le strice dispoziția invitaților

Acest extras l-am prezentat cu scopul de a arunca puțină lumină asupra condițiilor în care lucra Serviciul de Protecție al Președintelui URSS din acea vreme.

De fapt, istoria în sine a început cu mult înainte. Este cunoscut faptul că mulți lucrători ai ambasadelor îmbină cu succes funcțiile oficiale pe care le dețin la ambasadă cu obligațiile de serviciu în calitate de ofițeri ai serviciilor speciale și îndeplinesc sarcinile care le sunt trasate de superiorii lor. În același timp, ei se află sub o permanentă supraveghere a colegilor lor – ofițerii de la contrainformații. Acesta este un zakon janra, o lege a junglei profesionale. Ai încredere, dar verifică – este o lege a vieții. Atunci când încep pregătirile pentru o viitoare vizită a președintelui țării, nu neapărat în străinătate, toată informația referitoare la locul vizitei se stochează într-un raport cu privire la situația operativă a locației. Aceasta este legea serviciilor speciale.

Având la bază aceste principii sau legi, am avut o situație când în atenția agenților de la contrainformații a intrat unul din colaboratorii ambasadei URSS în Norvegia, un ofițer – agent al serviciului de contrainformații care activa în Scandinavia sub acoperire diplomatică. KGB a devenit suspicios atunci când diplomatul, să-i spunem „B”, a avut câteva întâlniri cu agenți ai serviciilor speciale ale SUA, care de asemenea activau în Scandinavia.

Trebuie reținut că la acea vreme colonelul Georgiy Rogosin avea la dispoziție un grup de specialiști care aplicau în activitatea lor metode informațional-energetice de obținere a informației. Astfel s-a luat hotărârea de a-l rechema pe „B” la Moscova, pentru a discuta cu acesta în mod personal. Din discuții s-a stabilit că aceste întâlniri au

avut un caracter firesc, natural, pe parcursul cărora „B” n-a remarcat nimic deosebit.

Cazul cu prizonierul afgan încă era viu în memoria lui Georgiy Georgievich, la fel și întâlnirile „degajate” cu americanii în tabăra talibanilor. Drept urmare, ne-am hotărât să organizăm pentru „B” o ședință de hipnoză regresivă.

Informația obținută de la „B”, aflat într-o stare de transi profundă, ne-a arătat că discuțiile s-au axat, în general, pe teme personale, și au mai fost câteva discuții despre acordarea premiului Nobel lui Mihail Gorbaciov.

După această ședință, am continuat discuțiile cu „B”. L-am rugat să-și aducă aminte orice detaliu important din punctul lui de vedere, eveniment sau întâmplare care i s-ar fi părut personal straniu, de neînțeles sau chiar misterioase.

„B” și-a adus aminte de un detaliu straniu. Nu demult, pe când se afla în avion în drum spre Moscova, a observat un om care semăna foarte mult cu el. Era convins de asemenea că l-a mai văzut pe acesta nu o singură dată, dar când anume și în ce condiții, nu-și mai aducea aminte. La întrebarea dacă nu i s-au părut toate acestea, „B” a răspuns că este sigur. Astfel, în vizorul agenților de la contrainformații a intrat o posibilă dublură a lui „B”.

S-a luat hotărârea de a face o ședință serioasă de hipnoză regresivă. Rezultatele obținute erau mai mult decât stranii. „B” își amintea cele mai mici detalii ale evenimentelor cu o vechime de un an, dar câteva zile erau „închise” pentru el. Memoria parcă a fost ștearsă. Mai mult decât atât, imediat de cum au încercat specialiștii să scaneze aceste „găuri negre” din subconștientul lui „B”,

acesta cădea într-o stare animalică și orice încercare de a interveni reprezenta un pericol pentru sănătatea și viața lui. Cu alte cuvinte, în subconștientul lui a fost stocat ceva, dar ce anume, nu puteam afla deocamdată.

Vizita începuse deja și Mihail Gorbaciov se afla la Oslo. Timp pentru continuarea experimentelor cu „B”, practic, nu mai aveam. Georgiy Rogosin a solicitat o întâlnire cu adjunctul directorului

Direcției 9 a KGB URSS, Veniamin Vladimirovich Maksenkov (generalul-maior Maksenkov mi-a înmânat în 1984 epoleții de ofițer, iar în 1998 eu am scris raportul de demisie pe numele lui). Veniamin Maksenkov i-a propus lui Georgiy Rogosin să ia legătura, direct prin telefon, cu șeful gărzii personale a Președintelui URSS, Boris Golenzov (în anul 2007, la vârsta de 60 de ani, Boris Golenzov a murit în împrejurări ciudate).

Georgiy Georgievich i-a comunicat lui Boris că, din informații neconfirmate încă, a aflat că se pregătește o provocare sau un act terorist asupra persoanei a cărei protecție sunt obligați să o asigure. Un mesaj asemănător a fost expediat și în Norvegia, pe canale diplomatice. Trebuie spus că în cazul încheierii unor acorduri între țări la nivel internațional, textului oficial i se mai atașează o anexă ascunsă. În special URSS și Norvegia au convenit să excludă efectuarea unor acțiuni subversive și de recunoaștere împotriva celuilalt și obligativitatea de a anunța despre cazuri similare întreprinse de alte țări. Ceea ce s-a și făcut. Informația și măsurile au fost luate la momentul potrivit. Cu Președintele nu s-a întâmplat nimic, dacă nu luăm în considerare incidentul din Suedia, despre care am amintit mai sus.

Trebuie să spunem că în acel moment „B” se afla la Moscova, în continuare, activitatea serviciilor s-a desfășurat în direcția misterioasei sosii pe care văzut-o „B”. Pe fir au intrat specialiștii în Metacontacte. Informația obținută prin intermediul câmpului informațional, ne-a uimit prin acuratețea sa.

Serviciile Speciale ale SUA au întâlnit, într-una din țările europene, o sosie ideală pentru „B”. Aceasta reprezenta un fel de rezervă. Din această cauză aveau loc acele întâlniri „degajate” ale americanilor cu „B”. După 15 octombrie 1990, când a devenit clar că Mihail Gorbaciov, într-un fel sau altul, va veni în Norvegia, sosia lui „B”, în stare de hipnoză și folosindu-se de asemănarea vizuală cu diplomatul sovietic, a primit sarcina de a-l împușca în public pe președintele URSS în timpul vizitei în Scandinavia. El a fost orientat spre observarea obiectului său - diplomatul sovietic, pentru a copif gesturile, comportamentul, particularitățile vorbirii etc.

Dar asta nu era tot. Conform planurilor serviciilor speciale americane, după arestare, sosia urma să se declare ca fiind adevăratul „B” - ofițer KGB care, „din considerente pur ideologice s-a hotărât să-l omoare pe laureatul premiului Nobel pentru pace”*. Pe adevăratul „B” în acest timp urmau să-l neutralizeze. Asta însemna că „B” urma să dispară fără urmă.

În cazul în care, după atentat, sosia lui „B” rămânea în viață, atunci la interogatoriile din Scandinavia trebuia să susțină că el este ofițer KGB. Diferențele în vorbire nu interesau pe nimeni| Interogatoriul urma să fie efectuat de partea suedeză sal norvegiană. Nu se știe nimic despre faptul dacă episodul cu florile avea vreo legătură cu acest

caz. La prima vedere se pare că nu,; dar cine știe... Imediat după ce președintele URSS s-a întors în țară, activitatea cu privire la cazul lui „B” a fost sistată. Detalii nu\ i-au fost comunicate. „B” a rămas în Moscova, dar a fost transferat într-o altă funcție, într-un alt domeniu de activitate. Și astăzi locuiește și lucrează în capitala Rusiei.

Întreaga istorie ne amintește de un detectiv pregătit exact; pentru acest subiect, dar în următoarele două luni după încheierea vizitei, câteva familii din ambasada Rusiei în Scandinavia au cerut azil politic...

jj

În încheierea acestui capitol aș dori să menționez că obiectivul nostru a fost acela de a relata aspectul practic al unei tehnologii unice – cea de Metacontact. Suntem ferm convinși că cititorul va înțelege că ofițerii din serviciile speciale nu au avut nevoie părerile savanților referitoare la prezența și natura acestui fenomen. Ofițerii știau cum funcționa această tehnologie, au aplicat-o și au îmbunătățit-o. Ei și-au continuat cercetările fără a uita însă de obligațiile de serviciu și de obligațiile față de țară, solicitând în continuare informații de natură filozofică și științifică. Era necesar să înțelegem în mod corect cum trebuie să abordăm descrierea acestei concepții, care poartă denumirea de Noocosmologie.

m

CAPITOLUL IX Dosarele Z sau știința militară superioară

'fi ..vjjjg

O scurtă istorie a acestei orientări științifice poate debuta cu italianca Eusapia Palladino (1854-1918), care

încă din copilărie a manifestat unele capacități fenomenale. Conform afirmațiilor contemporanilor, aceasta era deseori acuzată de escrocherii dar, pe de altă parte, în fața unor oameni foarte sceptici, care foloseau metode dure de verificare, demonstra fenomene greu de explicat, de veridicitatea cărora nu se îndoia nimeni din cei prezenți la fața locului. Datorită popularității zgomotoase de care a avut parte Palladino, fenomenul materializării spiritiste s-a pomenit în centrul atenției mai multor cercetători, printre care se număra și Lombroso, Richet, Flammarion, Carrington, Pierre și Marie Curie și alții.

/V

În 1875, renumitul chimist de origine rusă, Alexander Mihailovich Butlerov (1828-1886), care se ocupa de studierea fenomenelor anormale, a emis ipoteza inducției electromagnetice, pentru a explica fenomenul de transmitere a gândurilor la distanță. Butlerov a pornit de la principiile acestei ipoteze susținând că gândurile pot fi transmise sau primite indiferent de distanțe sau de condițiile atmosferice. Mai târziu, în 1886, având la bază principiile lui Butlerov, cercetătorii englezi Edmund Gurney, Frederick W. Myers și Frank Podmore au folosit pentru prima dată termenul de „telepatie” pentru desemnarea acestui fenomen.

În Rusia, cercetarea acestui fenomen a avut o evoluție fulminantă. În 1887, Julian Ochorowicz, profesor în domeniul filozofiei, psihologiei și fiziologiei de la Universitatea din Lvov, a prezentat o serie de argumente în sprijinul ipotezei lui Butlerov. Mai târziu, în 1894, Ochorowicz și-a continuat cercetările, încercând să

urmărească activitatea lui Palladino la Paris, Bordeaux și Montfort, împreună cu Frederick Myers, profesorul Richet și o personalitate remarcabilă a acelor vremuri – Sir Oliver Joseph Lodge, inventatorul difuzorului dinamic și al bujiilor, atât de cunoscute fiecărui șofer din zilele noastre.

Este important de reținut că o influență considerabilă asupra acestui fenomen au avut-o și lucrările științifice elaborate de savanții ruși în domeniul cosmologiei, Tchijevsky, Tsiolkovsky, Vernadsky și mulți alții.

O serie de experimente importante în domeniul telepatiei s-au desfășurat în perioada anilor 1919-1927, sub coordonarea academicianului Vladimir Mihailovich Behterev (1857-1927), în cadrul Institutului de Cercetare Psihoneurologică din Leningrad. Exact în aceeași perioadă, Gleb Bokij, împreună cu Vladimir Barcenko, au înființat un laborator secret. Dacă lucrările științifice erau accesibile publicului larg, nu putem spune același lucru și despre direcția de cercetare și rezultatele cercetărilor efectuate în laboratorul secret coordonat de Bokij, care până în prezent sunt păstrate sub ștampila „Top Secret”. În aceeași perioadă s-au desfășurat cercetări pentru studierea conștientului și a subconștientului, de către renumitul inginer-electrician Bernard Kajinski – pionerul cercetării științifice în domeniul telepatiei din URSS, autorul cărții *EH0Ji0rHHecKaflpaflH0CB5i3i> {Radiocomunicare biologică}*.

Pentru a putea înțelege pe deplin efectul pe care l-au produs aceste cercetări asupra cercurilor științifice, este suficient să ne amintim de romanul științifico-fantastic, sub redacția lui A. Beljaev BjiacTejiHH MHpa {Stăpânul lumii}, apărut în URSS în 1929.

Fonareff Dmitry Nicolaevici

Conținutul romanului este demn și astăzi de o ecranizare în spiritul celor mai bune tradiții ale filmelor științifico-fantastice: în mâinile unor oameni imorali se află o invenție care permite citirea și înregistrarea gândurilor oamenilor și care permite, de asemenea, să se transmită cu ajutorul unor emițătoare speciale, ordine la

nivelul mentalului, și care funcționează fără greș. Subiectul cărții

are

la bază ideile științifice ale lui Bernard Bernardovich Kajinskij, Pentru a sublinia acest fapt, Beljaev l-a numit pe eroul pozitiv Kacinskij, înlocuind doar o singură literă a numelui Kajinskij... 1 Rezultatele obținute de Behterev și de Kajinskij, dacă luăm în considerare datele oficiale, confirmau existența fenomenului de transmitere a gândurilor la distanță. În anul 1932, Institutul de Cercetare Psihoneurologică din Leningrad a primit o comandă de stat care venea de la Comitetul Popular de Apărare a URSS (Narodnyj Komitet Oborony SSSR), de a continua cercetările experimentale în domeniul telepatiei. Coordonarea științifică a fost încredințată profesorului L. Vasiliev. O comandă similară a primit și Laboratorul de Biofizică al Academiei de Științe din URSS din Moscova, laborator coordonat de P. Lazarev. Executantul proiectului solicitat de militari, drept pentru care a primit ștampila de „Top Secret”, a fost profesorul S. Turygin. „Trebuie să recunoaștem că într-adevăr există un anumit agent fizic care stabilește interacțiunea dintre două organisme”, - constata la un moment dat profesorul

S. Turygin. „Nici ecranarea, nici distanțele nu influențau reușita rezultatelor”, – concluziona profesorul Vasiliev.

În anul 1938, în scopuri științifice, în URSS a fost acumulat un material experimental extrem de bogat, sistematizat sub formă de procese verbale:

Bazele psihofiziologice ale fenomenului de telepatie (1934), Despre bazele fizice ale sugestiei mentale (1936), Sugestia mentală a proceselor de mișcare (1937).

A

În septembrie 1958, din ordinul ministrului apărării al URSS, mareșalul R. Malinovskij, au avut loc câteva ședințe cu ușile închise, având ca temă „Problemele de cercetare a fenomenului de telepatie”. La aceste ședințe au participat și directorul Direcției Generale militar-medice, profesorul L. Vasiliev, profesorul P. Giljaev precum și o serie de alți specialiști. Mai târziu, în 1960, în cadrul Institutului Fiziologic din Leningrad, a fost înființat un laborator special de studiere a fenomenelor de telepatie. Între 1965 – 1968, în orașelul academic de lângă Novosibirsk, în cadrul Institutului de Automatică și Electrometrie, a fost derulat un amplu program de cercetare a fenomenului de telepatie asupra oamenilor și animalelor. Trebuie menționat că, din datele pe care le deținem, în acea perioadă în Novosibirsk mai mult ca sigur se putea afla și Wolf Messing. Cercetări secrete în domeniul parapsihologiei au fost efectuate și de Institutul de Cercetare Psihoneurologică a Academiei de Științe a URSS din Moscova, în cadrul Institutului de probleme de transmitere a informației a Academiei de Științe a URSS și în alte institute și laboratoare. Proiectele de cercetări secrete au fost efectuate cu participarea activă a

militarilor, prin utilizarea unor aparate tehnice scumpe, inclusiv a submarinelor din dotare. În 1969, din ordinul Secretarului Comitetului Central al PCUS, Pjotr Demicev, s-a desfășurat o ședință specială a comisiei referitoare la problemele fenomenelor parapsihologice și a cauzelor privind interesul public sporit față de aceste fenomene. Astfel s-au adunat cei mai mari specialiști de psihologie la nivel național: profesorul A. Lurija, A. Ljuboevich, V. Zincenko. Sarcina care le-a fost trasată era foarte clară: să spulbere mitul despre existența mișcării de parapsihologie în URSS. Rezultatele activității acestei comisii au fost relatate în revista *Probleme de psihologie*, pentru anul 1973. La sfârșitul articolului era scris foarte clar: „Fenomenul există...”.

Savanților le lipsea, în cercetările desfășurate, acea amploare a fundamentării filozofice. Materialismul este bun până la anumite limite, limite care sunt determinate de posibilitățile aparatelor de măsură și de observare. Mai departe de posibilitățile tehnice, aceste aparate nu funcționează. Pe măsura evoluției și a perfecționării tehnicii, se largesc și spectrele de cunoaștere și de înțelegere a posibilităților tehnice. Astfel, astăzi percepției limitelor tehnice îi corespund nanotehnologiile. În acest context apare o întrebare logică: dar cu ce tipuri de instrumente pot fi măsurate sau cântărite gândurile? Da, microcircuitele electrice produse de neuroni în procesul activității creierului uman, pot fi măsurate și analizate. În acest fel a apărut poligraful sau „detectorul de minciuni”. Primul aparat al poligrafului actual a fost construit în 1921, de către un polițist din statul California, SUA, John Larson. Însă prima probă practică a instrumentelor, cu

scopul detectării minciunii, a avut loc în 1881 și aparține renumitului cercetător italian Cesare Lombroso care, împreună cu colegii săi din acea vreme, au observat fenomenul Palladino. Mai târziu, în 1933, elevul lui D. Larson, Leonard Killer, după prelucrarea ideii în sine și a construcției, a elaborat un instrument, cunoscut astăzi sub denumirea de poligraf.

A

În anul 1973 cele mai importante rezultate în domeniul PSI au fost obținute de savanții din Kiev. În baza acestor rezultate, Consiliul de Miniștri al URSS a aprobat o rezoluție specială cu caracter secret, referitoare la cercetările PSI în URSS și la organizarea societății de cercetare și producție „Otklik”, sub îndrumarea profesorului Serghey Sitjko. Cercetările cu privire la efectul sugestiilor mentale asupra psihopatologiei sistemului nervos central au fost coordonate de către profesorul Vladimir Sinitskij, de la Spitalul republican „I. P. Pavlov”.

După cum am menționat în capitolele anterioare, colonelul Leontjev, din grupul generalului Alexei Savin, a fost inclus în proiectul de cercetare «nojiflpHtiö xpyr» („Cercul polar”), care se ocupa de cercetarea „transmiterii la distanță a imaginilor mentale”. Proiectul s-a desfășurat în iunie 1994. Participarea militarilor la experiment n-a fost deloc întâmplătoare. Savanții militari aveau concepții deja formate și tehnologii de cunoaștere în acest domeniu de cercetare. Aceștia căutau susținători în mediul științific, însă curând și-au dat seama că se află la un nivel net superior de percepere a problemei.

În ce mod s-au derulat încercările de a explica lucruri evidente, dar necunoscute până atunci, ne poate relatea cel mai bine chiar coordonatorul acelui proiect. În continuare vreau să prezint o secvență din cartea autobiografică a Șefului Statului Major al Forțelor Militare Ruse, general-locotenentul Alexei Iuriyevich Savin, pentru ca tu, stimat cititor, să ai posibilitatea de a cunoaște specificul activității unor profesioniști din cadrul Ministerului Apărării al URSS și a înțelege cum anume s-a desfășurat activitatea pentru rezolvarea obiectivelor propuse.

„... Programul de cercetare a fost intitulat „Programul de dezvoltare a capacităților și a facultăților extraordinare ascunse ale omului”. La început, unora programul li s-a părut prea ambițios, dar practica ne-a demonstrat justetea ambițiilor noastre. Ne-am propus să-i înzestrăm pe elevii noștri cu capacități mentale extra-ordinare, pentru a putea reține în memorie un volum mare de informații, pentru a putea opera în minte un număr mare de cifre și fluxuri de informații. Am încercat să descoperim în oameni un potențial creativ extra-ordinar și să-l diversificăm în continuare. Obiectivul nostru era de a înzestra persoana cu capacități sporite de muncă, cu capacități unice ale corpului, care ar permite suportarea condițiilor extreme și a efectelor influențării mecanice, fără a-i pune în pericol sănătatea. Noi am încercat să dezvoltăm capacitățile și posibilitățile oamenilor, cele cu care au fost înzestrați de la natură, pentru a ajunge la nivelul fenomenalului. Acesta a fost principalul domeniu de activitate pe care l-am desfășurat în perioada serviciului militar, în cadrul Statului Major. Odată scopul atins, am reușit să ne poziționăm

printre liderii mondiali la acest capitol și să pregătim bazele unei școli de „mari maestri” în arta controlului și a intelectului.

Au fost elaborate o serie de metode menite să obțină rezultate unice. Astfel, una dintre tehnicile de lucru permite orientarea excelentă în întuneric, înlăturarea cu succes a durerii fizice* îmbunătățirea remarcabilă a memoriei, intuiției și a capacității de lucru. O altă tehnică de lucru (intitulată „Programul complex de dezvoltare a intelectului”) permite:

sporirea vitezei de asimilare a informației; creșterea calității de asimilare a informației; îmbunătățirea principalilor parametri de atenție: volum, stabilitate, concentrare, distribuire, comutare; dezvoltarea supermemoriei de scurtă și de lungă durată; atingerea celui mai înalt nivel al capacităților analitice, al gândirii logico-abstracte etc.

În procesul de instruire a ofițerilor, ne-au fost prezentate metode euristice (reguli, strategii, metode sau tehnici care permit sporirea eficienței evaluărilor și de luare a deciziilor). Programarea euristică se bazează, în general, pe două componente principale: pe reconstituirea unor activități intelectuale umane și pe analiză particularităților tipice ale obiectivelor. Programele euristice de înaltă calitate asigură luarea unor decizii eficiente, în cazul deficitului de informație inițială sau curentă.

O atenție deosebită a fost acordată elaborării programelor care imită lupta unor persoane sau a grupurilor de persoane, în procesul de rezolvare a unor sarcini cu obiective diferite și cu un grad diferit de complexitate. Nivelul înalt de pregătire profesională al

colaboratorilor noștri, entuziasmul lor, ne-au permis să elaborăm într-o perioadă scurtă de timp programe de studiu pentru ca, în 1990, să intrăm deja în etapa de aprobare a tuturor tehnicilor și metodelor de lucru. În paralel, căutam direcții strategice de alcătuire a unor noi tipuri de tehnologii militare. Astfel, am organizat cercetările de patentare și, prin intermediul Ministerului de Învățământ, am reușit să obținem drept de acces la toate lucrările științifice de calificare, printre care erau lucrări de disertație pentru obținerea titlului de doctor sau de profesor, au fost alcătuite mai multe comitete științifice care aveau o tematică de cercetare, cu orientare spre domeniul nostru de-activitate. Cu sprijinul conducerii Ministerului Afacerilor Externe al URSS am obținut drept de acces la toate expozițiile internaționale, care se desfășurau pe teritoriul țării noastre, la diverse materiale, cataloage și produse de reclamă prezentate de către participanții la expoziție. În procesul de pregătire a propunerilor noastre în *Programul de tehnologii militare* ne-am bazat pe elaborările savanților din industria de apărare, din Academii de Științe și din învățământul Superior. O colaborare eficientă am avut-o cu principalele Institute economice ale ministerelor din industria de apărare.

În 1990, în cadrul Academiei Militare a Forțelor Aeriene, „I.A. Gagarin”, am organizat și desfășurat o expoziție a lucrărilor noastre, la care au fost invitați reprezentanți din Ministerul Apărării, din Statul Major General al Forțelor Armate și curatorii noștri din Comitetul Central al PCUS. Expoziția a avut un succes răsunător, deschizându-ne calea spre noi elaborări în

domeniul armamentului și al tehnologiilor. Printr-o directivă a șefului Statului Major General, o serie de reprezentanțe militare au trecut în subordinea noastră, inclusiv una dintre direcțiile principalului institut al Forțelor Armate Aeriene. Este important de remarcat că sprijinul aviatorilor și al comandantului general al Forțelor Armate Aeriene, generalul de armată Pjotr Stepanovich Dejnekîn, ne-a permis să ne îmbunătățim în mod considerabil potențialul intelectual și politic și să continuăm rezolvarea problemelor, care aveau un caracter complex din punct de vedere teoretic și practic. Generalul Dejnekîn personal venea deseori în subunitatea noastră și analiza cu mare atenție lucrările în desfășurare, analiză care, de regulă, era însoțită de recomandări practice extrem de utile. Acest om deștept, mândru, curajos, corect și perspicace a devenit un prieten și un tovarăș de idei adevărat, fapt care a fost demonstrat de nenumărate ori în timpul evenimentelor din „zonele fierbinți”, i

Trebuie să recunoaștem că drumul spre succes nu a fost chiar atât de ușor, iar soarta deseori ne scotea în cale probleme de asemenea natură, încât doar abilitatea colectivului de a face imposibilul posibil ne-a permis să ieșim cu fruntea sus din multe situații grele. În general, problemele vizau descoperirea cazurilor de omucidere, elaborarea pronosticurilor situațiilor de ordin politic și economic, determinarea prin metode netradiționale a calităților personale ale oamenilor care se aflau în atenția serviciilor speciale sau a organelor de drept. Acestea și multe alte sarcini similare nu făceau parte din atribuțiile noastre directe, dar responsabilitatea pentru rezultatul acestora era extrem de mare. Și pe bună dreptate:

conducerea considera că eu am reunit în cadrul acestui serviciu oameni înzestrați cu capacități extra-ordinare. Pentru că prețul unei greșeli era foarte mare, atunci și efortul unei asemenea activități ne solicita foarte mult din punct de vedere psihic și energetic.

La început am avut o lipsă acută de contacte și de relații. Pe de altă parte, eram conștienți de faptul că în Statul Major General noi am venit dintr-un domeniu destul de restrâns – construcții militare – iar relațiile pe care le aveam se limitau la cooperarea în domeniul tehnologiilor de armament militar. Eu am mers pe calea tradițională de comunicare. Pentru început, în modul cel mai sincer, am împărtășit părerile pe care le aveam secretarului organizației de partid a Statului Major General. Mai târziu am solicitat ajutorul Serviciului de Contrainformații Militare. La ce anume mă așteptam, nici astăzi nu pot să-mi explic. Dar oamenii aceia m-au primit foarte bine, iar în curând am primit și confirmarea susținerii lor. Pentru noi era foarte importantă stabilirea contactului cu conducerea KGB-ului, în subordinea căroră se aflau proiecte referitoare la cele mai noi tehnologii în domeniu.

Cu adjunctul președintelui KGB, generalul Nikolay Alekseyevich Sham, am continuat organizarea lucrărilor pentru o serie de proiecte comune. Mai târziu am avut mai multe colaborări de succes cu adjunctul lui Alexander Vasilyevich Korjakov – generalul Georgiy Georgievich Rogosin și cu generalul Boris Konstantinovich Ratnikov. Am fost impresionat de pregătirea profesională, de perseverența, dragostea față de țară, simpatia, bunătatea și deschiderea față de oameni ale acestora. Pe linia Ministerului de Afaceri Interne am reușit să stabilim

legătura cu coordonatorul centrului de recrutare profesională și de reabilitare psihologică, profesorul Vyacheslav Mihailovich Zvonikov. Proiectele au evoluat și printr-o colaborare strânsă cu subunitățile operative ale KGB-ului și ale Ministerului Afacerilor Externe al URSS, inclusiv prin organizarea cooperării dintre mai multe domenii de știință și instituții, inclusiv Academia de Științe și Academia de Științe Medicale. Un volum mare de muncă a fost efectuat de Academia de Științe Naturale, în cadrul căreia își desfășurau activitatea mai mulți specialiști talentați.

Dar lăsând la o parte entuziasmul, trebuie să recunoaștem că oamenii sunt oameni și au nevoie de susținere financiară. În această privință, problema era destul de delicată. Programul birocratic, adoptat la nivelul întregii țări, referitor la organizarea finanțării proiectelor, era atât de greoi și de dificil, încât problemele se rezolvau pe parcursul a luni sau chiar ani de zile, ceea ce reprezenta un factor dezarmant pentru orice entuziast. Eu eram familiarizat cu acest sistem, pentru că la un moment dat am fost una dintre „roțițele” sistemului, lucrând la Direcția de Arme. Acesta era motivul pentru care nici nu așteptam o rezolvare rapidă a finanțării proiectului. Pentru a ridica moralul oamenilor, am încercat să înlocuiesc scepticismul lor cu planuri optimiste de viitor. Cu toate acestea, starea de fapt nu s-a îmbunătățit.

Și atunci, spre marele meu noroc, am făcut cunoștință cu Ministrul Finanțelor din URSS din acea vreme, Valentin Pavlov. Acesta a fost unul dintre cei mai pricepuți miniștri din guvernul Uniunii Sovietice. Tot el a fost cel care ne-a ajutat să completăm și să semnăm actele necesare. Noi, bineînțeles, îi eram foarte

recunoscători, dar urma bătălia cu funcționarii de la nivelul superior: comisia din cadrul Comitetului Central al PCUS și din aparatul primului ministru. Dar brusc, Valentin Pavlov este numit prim-ministru, devenind al doilea om în stat după Mihail Gorbaciov!

Seara aflăm despre numirea în funcție, de la televizor, iar în dimineața următoare, la ora 8, el era la noi. Nu am pierdut ocazie de a servi câte un coniac cu ocazia numirii în funcție. Mai târziu, Pavlov ne-a asigurat că se va ocupa de definitivarea actelor, dar n-ajunge înainte de a veni cu o propunere: organizarea unei expoziții în care să prezentăm toate lucrările noastre și să scoatem în evidență direcțiile de activitate, metodele și tehnicile de lucru cu oamenii. Pavlov era foarte interesat de problema descoperirii resurselor suplimentare ale organismului uman, mai ales în domeniul intelectului;!

O expoziție nu prea mare, dar care reflecta tematica noastră, a fost organizată pentru un număr limitat de demnitari ai statului. Astfel am expus principalele lucrări din domeniul tehnologiilor de vârf. Expoziția a fost vizitată de către primul-ministru al URSS', Valentin Pavlov, de un membru al Biroului Politic al CC PCUS, Oleg Baklanov, de către unii dintre șefii secțiilor CC PCUS, militari conducători ai academiilor militare, rectorii câtorva universități și institute din Moscova.

După nici două luni de la eveniment (un termen record pentru activități de acest gen), apare Hotărârea CC PCUS și a Consiliului de Miniștri prin care domeniului meu de activitate îi este acordat un loc special în cadrul programului de tehnologii militare, cu o finanțare excelentă. Mai mult decât atât, Pavlov a conceput un astfel

de sistem de finanțare a cercetărilor noastre, care rămânea funcțional, indiferent de regimul politic și de situația economică din țară. Pentru efectuarea cercetărilor și pentru rezolvarea unor probleme cu specific militar, erau suficienți bani, dar, cu toate acestea, îi păstram, încercând să selectăm în mod riguros proiecte și desfășurând concursuri între realizatorii lucrărilor". 180

Este de la sine înțeles că toate proiectele desfășurate de Mexei Yuriyevich Savin erau secretizate. Interesul serviciilor secrete străine față de aceste proiecte era colosal, iar o eventuală infiltrare în acest domeniu, le asigura acestora un avantaj strategic pe o perioadă de mai mulți ani, depășind o serie de domenii militare, precum cele tactice sau cele din domeniul rachetelor strategice.

Antena misterioasă în Casa Albă de pe râul Moscova

A

În anii nouăzeci, în Rusia circulau o sumedenie de istorii misterioase referitoare la practicarea diverselor ritualuri magice în cadrul Direcției Generale a Serviciului de Securitate al Președintelui Rusiei, Boris Elțin. Multe știri se vehiculau și pe paginile ziarelor „democratice” ale acelor vremuri, sau chiar pe actualele site-uri „galbene”¹⁹ de pe internet. Se presupunea că până și mesele erau învârtite noaptea, chemând la discuții spiritul lui Stalin, iar Grabovoy le făcea pronosticuri.

Trebuie remarcat în acest context că renumitul, în acea perioadă, specialist în hipnoză și „parapsiholog”, astăzi își execută pedeapsa în închisoare pentru escrocherie și minciună. Grabovoy (căci despre el este

¹⁹ Presa „galbenă” sau site-urile, ziarele „galbene” («aceJiTbie» HHTepHeT-cafiTM, ^cejiTaa npecca). Astfel sunt denumite ziarele de scandal din Rusia.

vorba) se face vinovat de 12 articole pentru infracțiunea de escrocherie, fiind condamnat la 12 ani de lipsire de libertate. Acestuia i-au fost aduse acuzații de escrocherie cu urmări agravante. Este vorba despre furtul unor mari sume de bani, sub pretextul „învierii” rudelor moarte sau al tratării unor afecțiuni incurabile. La un moment dat, Grigoriy Grabovoy a vizitat-o pe clarvăzătoarea de origine bulgară Vanga care, însă, n-a recunoscut în persoana acestuia un supraom.

Bineînțeles că nimic din cele menționate nu s-au întâmplat cu adevărat în asemenea instituții. Nimeni nu se complică cu șarlatani și escroci. După cum relatează Boris Constantinovich Ratnikov, lft indicațiile superiorilor, Grabovoy a fost invitat pentru a demonstra capacitățile personale declarate. Însă, după o scurtă discuție, ft devenit foarte clar cu cine au de-a face. Acesta a solicitat sum\$ exorbitante pentru capacitățile sale inimaginabile, dar pe care i-a fost imposibil să le demonstreze în practică.

Dacă ținem cont de faptul că demnitarii statului trebuiau protejați nu doar de amenințări fizice, dar și de amenințări în plan mental, în aceste structuri guvernamentale au fost chemați ofițeri specializați în aceste domenii. Fenomene care în popor poartă denumirea de deochi, vrăjitorie, practici magice, au existat dintotdeauna, iar acest lucru înseamnă că există și o componentă practică reală, care nu poate fi ignorată. Doar că în lumea contemporană aceasta este cunoscută sub denumirea de schimb informațional-energetic și există persoane capabile să participe la aceste schimburi de energii. Dar nu participă la înșelătorii.

Pentru a deține controlul asupra pericolelor de asemenea natură, era necesară constituirea unui grup de ofițeri profesioniști, capabili să analizeze și să prevină astfel de pericole. Dar înainte de a acționa este necesară o informație de început, cu care să îndeplinească următoarea condiție: datele trebuie obținute din surse operative. Pentru obținerea unei astfel de informații, a fost utilizată metoda de metacontact, iar informațiile au fost verificate prin intermediul mai multor metode operative și analitice. Doar după parcurgerea acestor etape era luată decizia cu privire la

acțiunile ulterioare. Mai multe detalii în acest sens ne-a oferit

?

generalul-maior în rezervă al Serviciului Federal de Pază, primul adjunct al șefului Direcției Generale de Apărare în perioada 1991 -1994, Boris Konstantinovich Ratnikov.

„În acea perioadă îmi desfășuram activitatea în calitate de prim adjunct, prim-locțiitor al șefului Direcției Generale de Apărare care, din 1991, a devenit o structură independentă de KGB. Era o perioadă extrem de complexă și, probabil, Boris Nikolaevich Elțin nu «vea încredere, și pe bună dreptate, în vechea nomenclatură a KGB-ului. Astfel, printr-un Decret special a fost constituit un serviciu independent de protecție a demnitarilor țării și a conducătorilor organelor de stat. Desfășurându-mi activitatea în «ceste structuri din 1991, la Moscova am făcut cunoștință cu Georgiy Georgievich Rogosin. Împreună ne-am ocupat de elaborarea conceptului de securitate de stat. Dat fiind faptul că la început în cadrul

Direcției Generale de Apărare nu erau ofițeri specializați în domeniul psihotronicii și de manipulare psihologică a oamenilor, s-a luat decizia înființării unui grup interdepartamental de lucru, în cadrul căruia, pe linia KGB-ului, a fost detașat Georgiy Rogosin. Noi ne ocupam în mod real de pronosticarea unor asemenea pericole.

Peste o perioadă de timp, colegii din Direcția Generală de Apărare mi l-au recomandat pe Georgiy Georgievich Rogosin. După mai multe discuții personale pe care le-am avut, i-am propus să se transfere în structura noastră, în calitate de consultant. Într-o perioadă de câteva luni cât a lucrat la noi, Rogosin a făcut cunoștință cu Alexander Vasilievich Korjakov. Astfel, mai târziu, a trecut în Serviciul de Securitate al Președintelui, în funcția de Adjunct al șefului Direcției Generale de Apărare, care se ocupa de prevenirea pericolelor reale sau potențiale. Pericole care sunt strâns legate de manipularea psihologică și psihotronică a oamenilor. Astfel, ultrasunetele pot fi folosite cu succes pentru izgonirea șoarecilor și a șobolanilor, iar dacă modificăm parametrii de frecvență, putem împrăștia cu succes bandele de huligani. Din această cauză unul dintre instrumentele psihotronicii poate fi utilizat în mod diferit. Dar există și opțiunea de hipersunet, precum și o serie de alte metode foarte eficiente de manipulare a oamenilor și a psihicului acestora, cu metode instrumentale.

Trebuie remarcat că interesul nostru pentru aceste instrumente de lucru, în vederea asigurării securității președintelui, nu a fost deloc întâmplător. r

A existat un caz care a trezit interesul nostru pentru pericole: care vizau în mod direct securitatea primilor

oameni în stat. Astfel! în perioada când Boris Elțin încă era Președintele Consiliului Suprem al RSFSR, avea biroul la Casa Albă. La un moment dat, am început să observăm că atunci când venea la serviciu, Boris Elțin era energic și plin de viață, iar după o oră de lucru, devenea

somnoros, distrat și acuza o stare generală de oboseală. Dacă VÉ

.Jj

aduceți aminte, în acea perioadă a mai avut loc un scandal, care a ajuns în presă, când s-a găsit un birou cu aparatură de interceptări chiar deasupra biroului lui Elțin. Este clar că acea aparatură nu putea ajunge acolo pur și simplu. Noi nu puteam lua sub supravegheri biroul lui Elțin din simplul motiv că responsabile pentru acest lucru erau structurile KGB-ului.

;

În acel moment, superiorii din KGB au reușit să aplaneze conflictul, declarând că acestea sunt mijloace de protecție, cu ajutorul cărora controlăm și protejăm liniile de comunicații etc. În realitate, aceștia nu protejau nimic, dimpotrivă, preluau informații. La scurt timp după izbucnirea scandalului, am observat că de îndată ce Boris Elțin intră în acel birou, după vreo patruzeci de minute, începe să se simtă rău. Vizitatorii, de asemenea, au început să observa că nu mai este atent la ceea ce se întâmplă în jurul lui și nu se poate concentra asupra problemelor. Avea niște dureri groaznice de cap și o stare de greață. Dar de îndată ce pleca din birou, starea lui revenea în scurt timp la normal. Pentru că aceste lucruri se întâmplau în mod regulat, ne-au trezit bănuieli. După o analiză atentă, șeful serviciului de securitate, Alexander

Korjakov, a decis efectuarea unui control amănunțit al biroului. Intenționa să verifică ce se află în spatele cărților sau în căptușeala pereților, care influențează starea de sănătate a președintelui. Biroul era foarte mare și pe lângă masă, scaune, casetiere, mai era o bibliotecă mare, rămasă de pe vremea sovieticilor, cu volumele lui Lenin, Stalin, Brejnev. Bineînțeles că nimeni n-a aruncat aceste volume, dar nici nu le-a sortat, astfel că nici chiar serviciul de securitate nu știa ce poate fi acolo.

Am chemat muncitorii care au mutat cărțile și biblioteca, în spatele cărora am găsit o antenă. Aceasta avea o carcasă flexibilă agățată de un cablu de trei milimetri. Cablul era întins și pe această Carcasă flexibilă era montat un petec pătrat din pânză de cort, prin mijlocul pătratului treceau „spițele” care țineau cablul și nu-i permiteau să se răsucească, alcătuind un pătrat de un metru și douăzeci, pe un metru și douăzeci. În interior se afla un emițător. La început n-am prea înțeles despre ce era vorba. Dar ținând cont de faptul că aveam o pregătire tehnico-militară și am absolvit Institutul de Aviație din Moscova, facultatea de Sisteme ale aparatelor de zbor, mi-am dat seama că este o antenă, iar după mărimea și particularitățile de construire, era una de înaltă frecvență. Se conecta la distanță. Desigur că antena a fost imediat deconectată și am chemat o echipă de specialiști de la secția tehnico-operativă, care era responsabilă pentru detectarea obiectelor străine în zona de protecție. Aceasta mi-a confirmat bănuielile: „Da, asta e o antenă.” Era clar că antena era conectată exact în perioada de timp în care Elțin se afla la birou. După înlăturarea antenei cu pricina, au dispărut și simptomele în cauză. Exact după această

întâmplare, am început să ne ocupăm de studierea literaturii speciale cu referire la psihotronică și manipularea psihologică a oamenilor. Este adevărat că aveam acces doar la literatura accesibilă publicului larg, care putea fi procurată din comerț. Mai târziu, am ajuns la anumite puncte de reper în formarea comportamentului uman și a posibilității de influențare a acestuia. În final se conturase o imagine destul de interesantă".

PSI International

Vorbele frumoase și ușoare ale militarilor despre Metacontact și despre câmpul informațional-energetic ne transpun într-o lume ireală pentru omul contemporan. În realitate, acestea sunt pur și simplu condiții normale de viață și de perfecționare a acestei lumi. Pe de altă parte, fără o înțelegere a acestor fenomene, este imposibil să faci față realității înconjurătoare. Iar realitatea ne coboară foarte repede din nori pe pământ, unde nu doar savanții și militarii ruși iau cu asalt tehnica și filozofia schimbului de energii informaționale. Bineînțeles că și țările dezvoltate își perfecționează cunoștințele în acest domeniu de activitate.

Serviciile de Informații din cadrul Statului Major General al Forțelor Armate și actualii succesori ai Primei Direcții Generale al KGB-ului aveau la vremea aceea informații destul de exacte cu privire la evoluția lucrărilor în domeniul psihotronicii în tabăra; adversă. Doar metodele și tehnicile descrise în această carte puteau aduna într-un singur loc toată informația.

Iată ce a declarat profesorul Vyacheslav Mihailovich Zvonikov, în cadrul mesei rotunde a Camerei Comune a

Federației Ruse (ОÖМЕСТБЕННАА рianaТа ПOCЧНCKOH Oe/тepaiтНН) din 18 iunie 2009:

m

„... Este vorba despre faptul că astăzi în Occident, dar mai ales în Statele Unite, Anglia, Franța și în Germania, sunt dezvoltate, într-un ritm destul de alert, noi sisteme informațional-energetice de manipulare, care vizează mai degrabă populația în general, decât anumite persoane în mod special.

Deseori această problemă este prezentată în cadrul mijloacelor de informare în masă astfel încât se creează impresia că omul este manipulat prin „tragerea unor sfori". Credeți-mă că lucrurile nu stau chiar așa: nu de sfori este tras omul, ci sunt create sisteme și tehnologii militare care asigură un fundal pe care se desfășoară toate manifestările comportamentului nostru, luarea deciziilor etc. Pe parcursul unei perioade lungi de timp, în URSS a fost înființată o cooperativă de specialiști care rezolvau problemele administrative ale cetățenilor noștri, problemele legate de starea de sănătate. În momentul actual, toate structurile care au atribuții în acest sens, sunt distruse din punct de vedere administrativ. Pe de altă parte, programul de perfecționare a tehnologiilor psihotronice de ultimă oră se dezvoltă extrem de rapid în Occident. Există o serie de centre de cercetare cu finanțare substanțială și cu potențial științific, care se ocupă de această problemă. Mai mult decât atât, să admitem că armamentul electromagnetic individual va fi livrat SUA pentru înarmare, începând cu 2014. Armamentul este compact, complex în procesul de producție și extrem de eficient în practică. Cu alte cuvinte,

există posibilitatea manipulării în masă a conștiinței umane. Există o serie de factori care aprobă utilizarea unor astfel de arme asupra populației".

Vyaceslav Michailovich Zvonikov a avut în vedere acțiunea de împrăștiere a demonstranților din 7 noiembrie 2007, din Tbilisi. Acest eveniment, în contextul dezvoltării științei militare contemporane, merită o relatare amănunțită.

„... În data de 7 noiembrie, autoritățile din Georgia au folosit armament psihotronic, un generator acustic de origine americană, care provoacă oamenilor stări de panică și dereglări psihice. Generatoarele au fost montate pe jeep-urile polițiștilor și arătau ca niște scuturi cu șase colțuri, amplasate pe un suport mobil care scotea sunete ascuțite. Aceste scuturi, odată îndreptate spre demonstranți, îi puneau pe fugă. În următoarele trei zile după eveniment, mulți dintre participanții la miting au ajuns la spital acuzând o înrăutățire bruscă a stării psihice. Pacienții aveau accese de agorafobie sau frică de spații deschise, le era teamă să iasă din casă, să meargă la magazin, cu metroul sau pur și simplu să se plimbe pe stradă. Teamă și groaza la nivel fizic le erau provocate de persoane necunoscute, de mulțime. De exemplu, dacă se aflau într-un metrou aglomerat, victimele simțeau că se sufocă, li se usca gura, aveau frisoane și le creștea temperatura. Unii dintre ei aveau pierderi temporare de memorie". Astfel erau prezentate datele informative.

Ce s-a întâmplat, de fapt? Nimic din ceea ce s-a întâmplat nu reprezintă un secret sau ceva ieșit din comun. Iată și informații din surse deschise:

LRAJD - Long Range Acoustic Device (instalație de sonorizare cu acțiune la distanță) a fost elaborată de corporația American Technology, la solicitarea Pentagonului imediat după atacul terorist asupra distrugătorului american USS Cole în Yemen, octombrie 2000.

Dispozitivul cântărește în jur de 20 kg, are o „farfurie” în formă de semicerc cu diametrul de aproape un metru și seamănă cu un proiector sau cu un locator. „Arma” acționează asupra inamicului prin puterea sunetului, asurzindu-l sau provocându-i un șoaj dureros.

„Arma sonoră” a fost utilizată în timpul exercitiilor militare

‘ Hi

din Irak. În 2004, constructorul American Technology Corporation, a încheiat cu armata SUA un contract în valoare de 1,1 milioane de dolari, pentru livrarea de dispozitive de acest tip pușcașilor marini. Inițial erau prevăzute pentru împrăștierea mulțimilor de

v

demonstranți din Irak, dar și pentru obținerea unor rezultate de pe urma experimentării dispozitivului pe subiecți umani. Până la evenimentele din Tbilisi, niciun alt guvern n-a experimentat dispozitivul împotriva propriilor cetățeni.

Dispozitivul în funcțiune provoacă o durere acută în urechi, un sentiment de frică necontrolată și panică. Conform datelor specialiștilor, utilizarea acestor dispozitive poate provoca tulburări psihice. Pe de altă parte, acest dispozitiv nu poate fi sancționat de către

convențiile internaționale, din simplul motiv că a fost construit recent, după semnarea convențiilor.

Specialiștii din domeniu știu prea bine că este suficient să modificăm parametrii generatorului și ai emițătorului pentru a obține nu doar paralizia mușchilor, ci și decesul subiectului. Iată încă o informație apărută pe internet, în 10 octombrie 2008: *„După cum menționează Wired.com cu referire la revista Aviation Week, armata americană, care își extinde introducerea armelor*

neletale, intenționează să achiziționeze cinci instalații cu raze Active Denial System, pentru suma de 25 milioane de dolari. Contractul urmează a fi semnat până la sfârșitul acestui an, iar peste un an, instalațiile vor ajunge în armată.

Încercările dispozitivului au demonstrat în mod clar că nimeni nu poate rezista efectului razelor mai mult de 5 secunde, chiar și la o distanță de 500 de metri. Este imposibil să scapi de senzația de arsură, chiar dacă te acoperi cu staniol sau cu haine ude. Singura dorință este aceea de a fugi și a te ascunde cât mai departe de sursa de radiație.

„Radiația de durere ” este prezentată de Raytheon ca fiind un mijloc „uman și neletal”, iar punerea în practică a acestuia este efectuată cu aprobarea Direcției unite a armelor neletale din cadrul Ministerului Apărării. Pe de altă parte, concluzii similare pot fi trase și în legătură cu alte tipuri de arme neletale: utilizarea necorespunzătoare (sau, dimpotrivă, prea inteligentă) poate avea urmări fatale. Probabil că din aceste considerente, Ministerul Apărării s-a decis să încheie contractul de achiziție. În plusy mai multe ministere agreează posibilitatea de a

utiliza ADS chiar și în SUA. Ministerul Energiei intenționează să folosească sisteme similare pentru protecția obiectivelor atomice, Ministerului Justiției – pentru înăbușirea revoltelor din închisori, iar Institutul de Cercetare Științifică a Ministerului Justiției, în colaborare cu Raytheon, lucrează la elaborarea unui ADS portabil, care va acționa la o distanță de 30-50 m, fiind accesibil astfel și poliției.

După părerea unor observatori\ dispozitivele mobile de acest gen, cu „Radiatii de durere ” care, pe deasupra, nici nu lasă urme, vor fi foarte potrivite, nu atât pentru prevenirea huliganismului, cât pentru intimidare și tortură".

Dispozitivele, despre care s-a discutat acum, reprezintă de fapt doar niște aparate sau instrumente care au proprietățile unor

mijloace tehnice de manipulare. Domeniul la care facem referire în relatarea noastră are niște parametri „tehnici și fizici" net superiori. Însă savanții își continuau activitatea în stil tradițional. Rezultatele cercetărilor lor erau utilizate doar de persoanele care aveau acces la acestea. Medicii construiau aparate terapeutice care tratau cu ajutorul razelor, militarii analizau posibilitatea de anihilare a unui potențial inamic nu doar pe câmpul de luptă, ci pe propriul teritoriu, folosind aceleași tehnologii, doar că aparatura avea alte prescripții tehnice.

Fanteziile unor specialiști odioși în domeniul „atacurilor mentale" s-au răspândit nu doar asupra obținerii de informații, ci și asupra alcătuirii unor ființe fantomă și a atacurilor bioenergetice letale. Problema într-

un mediu strict profesional este tratată întotdeauna direct: „Poate fi omorât un om cu puterea gândului?”. De răspunsul la această întrebare se ocupă mulți specialiști. Care sunt rezultatele experimentelor, ne putem doar imagina.

Aveți în față o listă reală și actuală cu cerințele pentru un colaborator din subunitatea specială a „atacurilor mentale”. Nu sunt fantezii. Pentru a putea oferi protecție cuiva, este nevoie să cunoști esența pericolului care te pândește. Astfel, actualul „psi- commandos”, la fel ca și „psi-protector”, trebuie să posede următoarele abilități și însușiri:

1. de a efectua anumite exerciții cu anumite obiecte;
2. de a scrie poezii, proză, muzică;
3. de a căuta obiecte ascunse sau pierdute;
4. de a reconstitui pe hârtie liniile, desenele, cu ochii închiși;
5. de a citi informația de la nivelul energetic uman (de exemplu, de a da răspuns la întrebări sau pur și simplu să ofere informații);
6. însemnarea pe hartă a orașului, locației obiectelor de importanță socială, strategică etc., verificarea veridicității informației primite și caracteristica informațională a obiectului;
7. determinarea locului de amplasare a obiectului (mașină, om, cadavru, acte sau obiecte) care se află la o distanță necunoscută inițial;
8. descrierea caracteristicilor persoanei după numele de familie, data și locul nașterii, în mod vizual sau după fantome;

9. transmiterea conținutului documentelor, fără citirea acestora;

10. relatarea conținutului unei cărți și a fișierelor electronice (a textelor și a tabelelor pe calculator) fără a le deschide, fără a vedea aceste cărți sau fișiere;

11. transmiterea (traducerea) conținutului materialelor scrise în orice limbă a lumii;

12. efectuarea unor experimente de vedere la distanță (schițarea obiectelor, a configurației geografice, a regiunilor locului etc. după scheme, hărți topografice și fantome);

13. descrierea situațiilor unor oameni concreți, prezentarea unor recomandări corespunzătoare;

14. evaluarea situației politice, demografice și economice în mai multe țări și regiuni;

15. diagnosticarea oamenilor (din punct de vedere medical), inclusiv după fantomele lor;

16. comunicarea la nivel mental cu animalele;

17. determinarea unor pericole reale sau potențiale, a surselor acestor pericole în raport cu persoane fizice, cu grupuri (organizații) sociale, dar și în raport cu alte țări, cu planeta în general;

18. pronosticarea comportamentului uman într-o situație concretă;

19. influențarea la distanță a unui șir de evenimente, printr-un proces prestabilit;

20. primirea informației de la reprezentanți ai civilizațiilor extraterestre;

21. protecția informațional energetică de influență energetică negativă (inclusiv dezlegarea „făcăturilor”, a „deochiului” etc.);

22. determinarea unui monitoring extrasenzorial al persoanei;
23. determinarea „punctului de întoarcere” al persoanei după care moartea ei este predeterminată;
24. determinarea lanțului de evenimente care a condus la moartea cuiva;
25. determinarea adevăratelor cauze ale morții cuiva;
26. determinarea apartenenței astrale a omului;
27. descrierea la distanță a locației, obiectelor;
28. pronosticarea cataclismelor și a catastrofelor tehnogene; |
29. determinarea autenticității obiectului, comparativ cu u|| obiect fals sau contrafăcut;
30. determinarea intențiilor adevărate după componente verbale sau scrise;
31. generarea fantomelor și conducerea eficientă a acestora, fără a ține cont de distanțe.

w

Uite așa. Nici mai mult, nici mai puțin. În același timp, aceste cerințe, teoretic, dar și din punct de vedere practic, sunt realizabile în mod selectiv. Este de la sine înțeles că o singură persoană nu poate îndeplini toate cerințele expuse mai sus, dar, pe de altă parte, nici în „atacurile mentale” nimeni nu merge de unul singur. La fel cum nu te poți apăra de unul singur de asemenea lovituri. Acesta este domeniul asupra căruia lucrează astăzi serviciile speciale din mai multe țări. Studiind domeniul de manipulare informațional- energetică, savanții elaborează tehnologii de atac, dar și măsuri de protecție împotriva acestora.

Trebuie menționat că un rol important în dezvoltarea științei psihologiei aplicată în Rusia l-au avut evenimentele

din Afganistan - războiul care a durat zece ani: din 25 decembrie 1979, până în 15 februarie 1989. Pe toată perioada acțiunilor militare în Afganistan, mujahedinii au luat prizonieri mai mult de 500 de militari ai Armatei Sovietice. Specialiștii americani i-au supus unor interogatorii, pe parcursul cărora se apela și la substanțe psihotrope (narcotice), iar în etapa următoare se trecea la acțiuni de recrutare. Era imperios necesar să rezisti în fața unui complex întreg de tehnici de prelucrare psihologică a prizonierilor militari sovietici. În Afganistan s-a întâmplat ca partea sovietică să se confrunte cu situații în care, la nivelul subconștientului militarului luat prizonier, se formau până la patru subtipuri de comportament, pe care acesta urma să le „prelucreze” după eliberare și sosirea în Uniunea Sovietică. Dar despre aceasta am discutat într-un capitol anterior.

Care este arsenalul-psi al marilor puteri ale lumii la momentul actual?

SUA

Dacă e să spunem pe scurt, atunci în SUA cercetările orientate spre domeniul „războiului minții” se desfășoară din 1949. Ideile de manipulare PSI sunt elaborate în baza sistemelor psihofizice orientale, de aplicare complexă a hipnozei, de programare neurolingvistică, stimulare psihologică, sunt utilizate psihotehnologii pe calculator și stimularea cu biorezonanță. Se urmărește în acest fel posibilitatea de manipulare a comportamentului omului. După unele informații, știm că au fost întocmite metode sigure de lucru, inclusiv cu utilizarea mijloacelor tehnice, care sunt puse în practică pentru a asigura

comportamentul necesar și pentru a lua decizii în interesul SUA, de către conducătorii altor state.

Astfel, în data de 16 august 2009, CNN a comunicat că serviciile militare americane au oferit un grant în valoare de patru milioane de dolari pentru elaborarea de tehnologii care ar permite citirea gândurilor oamenilor.

În Pentagon, specialiștii sunt de părere că elaborarea unei asemenea tehnologii în viitor, inclusiv a unui dispozitiv, ar permite citirea gândurilor soldaților care au suferit accidente sau traume craniocerebrale și, probabil, vor fi aplicate ulterior în interogatoriile prizonierilor de război. În cadrul acestui proiect de colaborare^ au fost cooptați savanți de la Universitatea din Irvin, Californiif Universitatea Carnegie Mellon și Universitatea din Maryland, m Savanții studiază semnalele cranio-cerebrale cu ajutorul encefalogramelor care măsoară activitatea electrică a activității intracraniene cu ajutorul electrozilor poziționați pe suprafața craniului. Participanților la experiment li se pune pe cap o caseij specială cu electrozi, fiind rugați să se gândească la un cuvânt concret. Între timp este înregistrată activitatea cerebrală ce corespunde cuvântului respectiv. ||

„Vor trece mulți ani până când vom putea înțelege modul de gândire al oamenilor", este de părere șeful secției de cercetări cognitive de la Universitatea din Irvin, California, Michael D'Zmura". El consideră că este puțin probabil că această tehnologie va putea fi folosită fără participarea activă a omului, care va trebui el însuși să-și dorească ca propriile gânduri să fie citite. Probabil că Michael D'Zmura n-a citit cărțile din seria *Cronica lumii reale*} în care sunt prezentate dialoguri reale cu oameni

reali, a căror părere nu le-a cerut-o nimeni și nici nu intenționa să le-o ceară, pentru a le citi gândurile.

Trebuie să menționăm faptul că decizia de a oferi grantul pentru cercetări de o asemenea amploare în SUA a apărut după ce în anul 2008, la Moscova, pentru a doua oară, s-au întâlnit specialiști de renume mondial și despre care s-a relatat într-unui din capitolele anterioare. Istoria acestor întâlniri a început în anul 2002, când generalul-maior Georgiy Rogosin a ținut o prelegere în cadrul Congresului de Psihologie de la Stockholm. Participanții la congres au remarcat nu doar actualitatea expunerii, ci și conținutul profund. Cu alte cuvinte, a devenit clar care erau la momentul respectiv posibilitățile, din punct de vedere științific și practic, ale savanților și specialiștilor militari ruși. Astfel că, la începutul lui 2003, generalul Ratnikov și generalul Rogosin sunt înștiințați cu privire la sosirea în vizită a colegilor americani Joseph McMoneagle, care la acea vreme avea peste 60 de ani, și a profesorului Edwin C. May, coordonatorul renumitului program „Star Gate”, program care era închis de mai mulți ani. A fost interesant să aflăm că Joseph McMoneagle a dobândit darul unic de clarvăzător după ce a fost rănit grav în timpul războiului din Vietnam, în urma exploziei unei mine antipersonal. Avea pe atunci vreo douăzeci de ani.

Apropo, ce înseamnă program „oficial închis”, pentru specialiști? Aceasta înseamnă că fie rezultatele pozitive ale programului, indiferent care ar fi acestea, sunt utilizate, fie sunt atât de importante, încât nu se încadrează în limitele programului aprobat anterior. În acest fel, colegii s-au întâlnit la Moscova, unde pe parcursul a două luni, au purtat discuții, au participat la întâlniri, au vizitat un mic

centru din jurul Moscovei și și-au adus aminte de multe lucruri plăcute. Atunci a și apărut ideea de a scrie o carte în colaborare. În momentul actual cartea este gata, cu excepția chestiunilor juridice referitoare la drepturile de autor.

Pe neașteptate, moare traducătoarea care i-a însoțit pe americani la Moscova. Legătura este pierdută până în 2008, când doctorul May sosește la Moscova pentru a doua oară.

Specialiștii profesioniști înțeleg prea bine care sunt importanța și semnificațiile unor asemenea întâlniri. Schimbul de păreri și de planuri pentru viitor ne permite să înțelegem mai bine care sunt preocupările colegilor noștri. Un grant de patru milioane de dolari, în pragul unei crize financiare internaționale, nu se oferă pur și simplu.

Israel

Israelul a pus accentul pe cercetări orientate spre realizarea de către om a unor noi posibilități privind autoreglarea, modificări de conștiință, a potențialului corpului fizic (sportivii, „spionul perfect”, grupuri de diversiune și de spionaj). Sunt create, de asemenea, mijloace tehnice de programare a comportamentului uman, care funcționează în baza modelării matematice a simbolis* ticii Cabalei. J

În continuare, dorim să atragem atenția asupra unui eveniment care mai degrabă completează decât explică această informație. Acest eveniment face referire la starea misterioasă de sănătate a fostului prim ministru al Israelului, Ariel Sharon.

În iulie 2005, un grup de militanți evrei de extremă dreaptă, sub conducerea lui Josef Dajan, adept al Cabalei,

au proferat blestemul „pulsa denura”²⁰, pentru a-l obliga astfel să renunțe la planul său de separare unilaterală a Palestinei, care reprezintă, după părerea lor, un pericol pentru Israel. (Se consideră că blestemul se înfăptuiește doar dacă cel vizat de blestem nu-și întrerupe activitatea nocivă). Până acum blestemul „pulsa denura” a mai fost aruncat și asupra lui Yitzhak Rabin, împușcat în 4 noiembrie 1995, de către Yigal Amir. Presa israeliană a fost sceptică în privința faptului că blestemul ar avea vreo legătură cu Cabala, susținându-se că este vorba fie despre o denaturare a faptelor de către jurnaliști, la fel cum a fost și în cazul unui „blestem” similar aruncat asupra lui Saddam Hussein, fie despre o îndepărtare din comunitatea religioasă, fapt des întâlnit în mai multe comunități*. Dar, pe 4 ianuarie 2006, Primul ministru a fost internat pentru a doua oară, după ce a suferit un accident vascular cerebral. De atunci au trecut trei ani și jumătate, iar Ariei Sharon se află în comă. Medicii au declarat că situația fostului premier s-a îmbunătățit, dar încă este gravă.

Este oare vorba despre faptul că serviciile speciale israeliene au găsit o metodă de manipulare la distanță a oamenilor, iar blestemul mistic „pulsa denura” reprezintă doar o operațiune de acoperire? Iar expresia „pulsa denura”, care în traducere din aramaică înseamnă „biciurile de foc”, este de fapt o metaforă și se interpretează ca „o pedeapsă dureroasă la nivel metafizic, existențial”? Este normală reacția ta, dragă cititorule: „De ce să nu ne adresăm Eternității?” Dacă nu – atunci nu. Dar dacă răspunsul este da, atunci înseamnă că au găsit. Dacă

²⁰ **Pulsa denura** este o expresie aramaică folosită în literatura talmudică, care în traducere înseamnă „biciurile de foc”. Cuvântul „puls”, la fel ca și rusescul „nyjibc” este un împrumut din limba latină.

ei au reușit să construiască o asemenea tehnologie, atunci unde este garanția că senzitivul nostru, care încă nici n-a primit un răspuns pozitiv și detaliat, nu va fi expus unui atac similar? Cine va fi răspunzător pentru sănătatea acestui om în fața familiei lui? Și ce vom demonstra, de fapt?

Care sunt domeniile de activitate asupra cărora, conform datelor pe care le deținem, își desfășoară activitatea serviciile speciale din alte țări?

China

În China, cercetările în domeniul psihotronicii și al extrasen- zisticii se desfășoară prin efortul a mai mult de 500 de specialiști din mai mult de 100 de organizații științifice, prin cooptarea savanților de la Academia Națională (Institutul 507). Principala preocupare științifică este reprezentată de pronosticarea și manipularea comportamentului uman. Metodele elaborate sunt utilizate pentru stabilirea unui control asupra persoanelor cu putere de decizie. Deținem de asemenea informații indirecte cu privire la realizarea în China a unui program special de pregătire a operatorilor-extrasenzitivi, pentru manipularea de la distanță a oamenilor. O atenție deosebită se acordă descoperirii facultăților extra-ordinare ale persoanei în condiții extreme (militare severe). Pregătirea se desfășoară de la o vârstă fragedă, în unități speciale de învățământ (în total au fost selectați câteva mii de copii talentați).

Poate părea straniu la prima vedere, dar rezultatele sportivilor chinezi de la ultima olimpiadă de vară „de acasă”, din 2008, arătau destul de impresionant. 51 de medalii de aur cucerite de sportivii chinezi, în comparație

cu 35 de medalii de aur câștigate de americani, chiar și pentru un om obișnuit reprezintă o dovadă clară a măiestriei și a sânguinței sportivilor. Serviciile speciale au versiunea lor.

Japonia

Cercetările efectuate în Japonia sunt orientate, în linii generale, spre necesitățile departamentului militar. În cadrul Academiei Forțelor Naționale de Autoapărare sunt studiate posibilitățile de utilizare a fenomenelor parapsihologice, inclusiv în spionaj. Cercetări în domeniul psihotronicii sunt efectuate și

de Institutul de Psihologie Religioasă. În momentul de față au fost

' .3

Înregistrate rezultate remarcabile în domeniul elaborării mijloacelor tehnice, având la bază tehnologii computerizate, care sunt capabile să asigure noi stări de conștiință. O serie de rezultate au fost înregistrate și în domeniul proiectării intelectului artificial. Există machete ale dispozitivelor care asigură influențarea la distanță a structurii biofizice a omului.

Wjw.

Coreea de Nord

Serviciile de securitate și de control, responsabile pentru activitatea politicii externe în Coreea de Nord, desfășoară experimente în domeniul interacțiunii câmpurilor în vederea modificării funcționării organelor și a sistemelor fiziologice ale omului.

Manifestă un interes sporit pentru „armele groazei” – generatorii psihotronici.

Pakistan

În Pakistan, pentru Serviciile Speciale a fost elaborat un dispozitiv care provoacă deficiențe ale activității organelor vitale și ale sistemelor fiziologice ale organismului uman, inclusiv decesul. De fapt, acesta și este efectul armelor cu radiații.

Spania

Serviciile de Contraspionaj ale Spaniei au finanțat cercetările cu privire la efectul influenței factorilor de origine fizică asupra organelor și creierului uman, cu scopul elaborării unor mijloace care ar destabiliza funcționarea normală a acestor organe și care ar permite modificarea stării psihice a omului.

Germania

Cu câțiva ani în urmă, Germania a desfășurat o campanie de mari proporții, în cadrul căreia au fost eliberate diplome tuturor membrilor Societății de Parapsihologie. Pe parcursul campaniei, aceștia au reușit să adune din toate țările date cu privire la persoanele care posedă capacități extra-ordinare și care desfășoară activități în acest domeniu.

Mai multe țări dețin informații referitoare la utilizarea influenței informațional-energetice asupra unor persoane, a unor mici

199

colectivități sau grupuri mari de cetățeni. În acest caz nu este vorba despre experimente care sunt în curs de desfășurare, ci mai degrabă despre aplicarea unor tehnologii verificate, pentru obținerea unor rezultate practice, de cele mai multe ori politice. Sunt elaborate metode și mijloace de dezvoltare a capacităților extra-

ordinare, dezvoltarea acestora până la nivelul la care omul este capabil să influențeze de la distanță o altă persoană și să

obțină, pe canalul de percepție intuitivă, informații inaccesibile

a

altor surse. Conform datelor din anchetă, este posibil să se stabilească diagnosticul persoanei care ne interesează, să se determine calitățile personale, aspirațiile, potențialul moral, viciile* calitățile, să se determine relațiile secrete ale acestuia, predispozițiile și înclinațiile. Persoana cu asemenea calități (operatorul) poate alcătui portretul psihologic al oricărei persoane, indiferent: de locul unde se află. Alteori operatorul are nevoie de fotografia persoanei respective. Nu este neapărat nevoie de o fotografie tradițională. Este suficientă și una în format electronic, cu o rezoluție înaltă.

Atâta timp cât pe pământ există relații sociale, va exista și politica presiunii prin exercitarea puterii (influenței) în rezolvarea problemelor intercomunitare. Este important de remarcat că mijloacele (de la bâta omului primitiv și până la rachetele nucleare actuale) și metodele de aplicare (lovitura) în esența lor au rămas aceleași. Este de la sine înțeles că evoluția civilizației pe parcursul a mii de ani a schimbat calitatea și tipurile de armament și a dezvoltat arta militară, dar vechiul principiu al „loviturii distructive cu bâta” a rămas drept unul dintre cele mai persistente în politica țărilor.

Pe de altă parte, în domeniul dezvoltării tuturor tipurilor de armament, astăzi se conturează o situație paradoxală: *cu cât*

aceasta (arma) este mai perfecționată, cu atât este mai greu de manevrat

Realizarea unei lovituri de mare precizie a muniției obișnuite, înzestrate cu un sistem intelectual multifuncțional de ghidare, face posibilă rezolvarea multor probleme de ordin strategic. Pe viitor această situație poate genera înlăturarea în mod considerabil a armamentului nuclear (ceea ce, de fapt, se întâmplă deja în zilele noastre). Ritmul procesului de miniaturizare a sistemelor tehnice, schimbările majore care urmează să se producă în domeniul energiei, ne permit să presupunem că în viitorul apropiat vor fi înlăturate problemele de amplasare a armelor strategice pe orice tip de purtător. În acest caz, purtătorul (avionul, elicopterul, purtător teleghidat, mașină etc.) va face parte din componentele armamentului strategic și poate deveni unul dintre subiectele tratativelor referitoare la reducerea armamentelor strategice și reducerea sferelor de utilizare. Situația de acest gen este calificată de către specialiștii străini drept una paradoxală, actualizarea ei urmează a fi efectuată într-o viitoare perspectivă.

În această balanță geopolitică, interesele financiare globale, în momentul de față, fac imposibilă rezolvarea problemelor de ordin politic cu ajutorul armelor.

Luând în considerare aceste împrejurări, serviciile speciale din țările dezvoltate desfășoară căutări intensive ale unor variante de influențare a inamicului, care ar asigura rezolvarea problemelor politice fără aplicarea forței, în sens obișnuit. Un loc aparte în acest context este atribuit evaluării de metode și mijloace de atacuri mentale

(intelectuale) asupra factorilor de decizie, armatei, asupra populației țărilor inamice.

Nivelul tehnologiilor PSI actuale, cu utilizarea tehnicii computerizate, televizate, radio, video, audio face posibilă organizarea nu doar în plan individual, ci și la scară largă, a influențării la distanță a psihicului și a fiziologiei oamenilor.

Astfel, apare posibilitatea de a induce într-un mod neobservabil în creierul uman orice tip de informație care determină necesitățile, dorințele, gusturile, părerile, starea de confort, modifică voința și personalitatea acestuia. Sunt continuate cercetările pentru alcătuirea unui virus „psihic” computerizat care, virusând programele pe calculator, va produce și virusarea operatorului, la codarea acestuia.

Influențarea neurolingvistică (sugestivă) este posibilă nu doar prin contactul direct cu obiectul de influențare, ci și la distanță. În momentul de față există mijloace de influențare sugestivă în diapazon acustic, diapazon luminos vizibil, în infraroșu și ultraviolet, sau în diapazon cu unde radio.

O dezvoltare considerabilă a fost înregistrată și în domeniul influențării extrasenzoriale. Un mare potențial de dezvoltare este remarcat și la sistemele de biorezonanță (prioritățile indiscutabile în acest domeniu îi aparțin Germaniei și SUA), capabile să asigure manipularea mecanismelor fine de funcționare a creierului și a sistemului nervos. Oameni-operatori, special pregătiți și instruiți, cu o sensibilitate aparte față de aceste rezonanțe, sunt capabili să orienteze câmpurile generate asupra obiectului vizat și să inducă anumite stări.

Operatorul, menținând regimul necesar, modulează, formează, impune anumite stări obiectului de influențare.

Deocamdată discutăm la nivelul rezultatelor unor cercetări separate și al direcțiilor de cercetare științifică, dar un lucru este clar: cercetările în domeniu, care se desfășoară la nivel mondial și care poartă un caracter activ, sistemic, ne apropie încet dar sigur de vremurile când manipulările cu conștiința individuală și socială, manipulările cu privire la concepțiile despre lume și asupra comportamentului vor deveni realitatea unui război totalitar pentru

mințile oamenilor.

t

Demonstrația făcută acum 40 de ani de americani a efectului „cadrului 25 al lui Fischer”²¹, care a făcut posibil ca în timpul vizionării filmului în subconștientul telespectatorilor să fie introdus un cadru dintr-o reclamă publicitară, a reprezentat începutul unei noi etape în raporturile interumane – etapa de influențare a conștientului și a subconștientului omului.

Indiferent cât de mult ne dorim să întârziem sosirea acelor vremuri ori să uităm, fiind copleșiți de grijile cotidiene, trebuie să recunoaștem că civilizația noastră deja a trecut în etapa de construire a unor metode de luptă noi, monstruoase prin rezultatele pe care le au (și care depășesc în mod considerabil construirea și aplicarea armelor nucleare) – influențarea permanentă și

²¹ „Cadrul al 25-lea al lui Fischer”. De exemplu, dacă pe parcursul unui film la cele douăzeci și patru de cadre pe secundă vom adăuga încă unul, al 25-lea, telespectatorii nu-l vor sesiza, însă acesta va avea efecte asupra subconștientului și asupra comportamentului lor. Cercetările în domeniu au demonstrat faptul că pe parcursul unei secunde centrul creierului uman sunt capabili să recepționeze și să prelucereze cel de-al 25-lea semnal.

insesizabilă asupra creierului oponentilor politici, dar și al aliaților.

Urmările, care vor fi provocate de apariția mijloacelor și a metodelor de influență globală și psihofizică, sunt greu de anticipat în momentul de față. Un lucru este clar: **țara care va reuși printre primele în acest domeniu, va obține un avantaj atât de mare asupra potențialilor inamici și asupra partenerilor politici, încât poate fi comparat doar cu deținerea monopolului asupra construcțiilor de arme nucleare de la mijlocul secolului trecut.** Iar dacă ținem cont de faptul că, dintre toate tipurile de arme existente, superioritatea unei țări poate fi compensată într-o anumită perioadă de timp, atunci armele psihotronice nu oferă asemenea șanse: superioritatea oricărei țări, în cazul distanțării, poate fi absolută.

Cum se produc în realitate aceste evenimente? Care sunt obiectivele serviciilor speciale și ale constructorilor privați de tehnologii psihoenergetice de atac în momentul de față?

De fapt, la baza tehnologiilor exersate, de dirijare a conștiinței maselor, se află o simplă formulă de executare a unei comenzi:

Un anumit program în cazul:

1. condițiilor necesare create în mod artificial; J
2. unei anumite pregătiri necesare obiectului;
3. unei baze motivaționale creată în mod convingător pentru; asimilarea materialului

... se întipărește extrem de eficient în subconștientul uman.

I

În continuare, informația începe să treacă obligatoriu sub control strict, în funcție de mecanismul indus în partea rațională a conștiinței persoanei, printr-un sistem de filtre simbolice, pentru a se manifesta ulterior în conștiința acestuia sub forma unor gânduri, idei, convingeri gata formate și finalizate. Procesul de traducere a informației din subconștient în conștient, reprezintă unul dintre cele mai importante momente care asigură finalitatea completă a întregului proces de prelucrare psihică. Pentru atingerea acestui scop este nevoie de studierea prealabilă și de prelucrarea obiectului de influențare, dat fiind faptul că, în sistemul ierarhic de structurare a aparatelor noționale ale omului, se disting mai multe tipuri de percepere a informației subconștiente. Cele mai numeroase și mai răspândite forme de gândire la nivelul subconștientului sunt organizate după principiul formării în subconștient a unor construcții ilogice perceptibile și care sunt resimțite la nivelul unor forme primitive de satisfacție instinctivă. Întreaga paletă de semnale care ajung în subconștientul majorității oamenilor

204

se împarte în funcție de prioritățile percepțiilor organismului fizic. Acestea sunt semnale care vin din subconștient și care sunt resimțite la nivelul conștientului ca:

Satisfacție - senzație subconștientă, obținută în situația trecerii organismului prin categorii conștiente: sațietate, căldură, liniște, relaxare;

Bucurie - senzație subconștientă, obținută în cazul unei reușite, al unei victorii, la finalizarea unei lupte conștiente;

Frică - sentiment subconștient foarte puternic, provocat de experiențe conștiente în situații extreme, în manifestări violente de forță, de evenimente cu caracter subit, neașteptat, boli.

Nu mai este un secret faptul că una dintre tehnologiile actuale de control constă în manipularea narcoticelor ușoare, cu scopul de a suprima activitatea socială. Un rol similar îi este atribuit și alcoolului. În rezultatul încurajării unor asemenea metode de manipulare, populația aflată sub influența narcoticelor sau a alcoolului, devine, în principiu, inactivă, inertă și... controlabilă.

Dacă ținem cont de tendințele cu privire la metodele de rezolvare nu doar a problemelor de stat, locale, dar și a celor internaționale, constatăm că are loc o comprimare considerabilă a câmpului legal ale tehnologiilor de influențare, mai ales a celor de forță. Tehnologiile legale sunt înlocuite cu cele ilegale, cele preferate fiind deciziile dure, scurte și eficiente.

În același timp, formatarea existentă a conștiinței maselor este una de conjunctură. Nu trebuie să ne mire puterea de influențare a publicațiilor cu „subiecte arzătoare” și a emisiunilor televizate. Semnalul lor este, în general, destul de corect - în lume devine tot mai insistentă „privatizarea” constrângerii.

Iată care este părerea generalului-maior Boris Ratnikov în legătură cu această situație:

„...Sunt convins că astăzi, mai mult ca oricând, este nevoie ca aceste tehnologii să fie ținute sub un control

extrem de sever, pentru că, în caz contrar, vor ajunge în mâinile comercianților și

ale grupărilor mafiote. Astfel, acum patru ani a fost înregistrat un caz de furt bancar la Moscova. Pentru propria siguranță, infractorii și-au adus un băiat-medium din Asia mijlocie. Acest băiat avea câteva calități stranii: de exemplu, putea intra în transă și să vadă variantele din viitor, intrând pe canalul informațional. Infractorii au solicitat prin el, posibilele variante ale evenimentelor viitoare pentru ziua în care intenționau să jefuiască banca. Verificau dacă au fost găsiți, peste o oră, apoi peste o zi-două, peste o săptămână, peste o lună. În momentul în care au „luminat” în acest fel o lună întreagă, s-au hotărât să dea lovitura și, într-adevăr, le-a reușit, au împărțit banii și s-au împrăștiat care încotro. Dar n-au luat în considerare un singur lucru: și în serviciile speciale există medium-uri, fapt pentru care au fost prinși și arestați. În momentul de față în cadrul organelor de drept își desfășoară activitatea ofițeri capabili să-i goniometreze și să ia în calcul asemenea greșeli din

partea medium-urilor care lucrează pentru grupări infracționale”.

Știința ne oferă astăzi o multitudine de metode și tehnici de influențare a comportamentului, gândurilor și sentimentelor omului sau ale grupurilor de oameni. Cel mai simplu exemplu: excitația audiovizuală. Excitanții sonori foarte slabi nu sunt percepuți la nivelul conștientului, pătrunzând adânc în subconștient. Fără a observa sau a sesiza acest lucru, ei ne orientează gândirea și comportamentul într-o direcție anume.

Cea mai simplă cale de înrădăcinare a informației poate fi desfășurată prin intermediul canalelor auditiv și vizual. Pe fundalul unei melodii, cu ajutorul mixerului, se aplică un text alcătuit din cuvinte care se repetă cu o încetinire a ritmului de vorbire de 10- 15 ori. Cuvintele transmise în acest mod sunt percepute ca un urlet surd, iar după aplicarea lor pe banda magnetică, devin absolut insesizabile. Această tehnică de influențare este potrivită pentru transmisiunile radio.

În cazul stimulării video, în înregistrarea filmului video se introduc fragmente (0,004 sec) ale unor imagini din textul sugestiv sau ale imaginii, și care se repetă la fiecare 5 secunde. Ultrasunetul «e aplică pentru ștergerea definitivă din memorie a unor amintiri neplăcute sau nedorite.

Infrasunetul de intensitate mică (aproximativ 120 decibeli) provoacă greață și țiuit în urechi, slăbirea vederii, o frică incontro- labilă. Sunetul de intensitate medie (până la 130 de decibeli), provoacă disfuncții ale organelor digestive și ale creierului, paralizia sau chiar orbirea omului.

Influența infrasunetului cu o intensitate de 130 de decibeli și mai mult, poate provoca oprirea inimii. Regimul optim de influență a infrasunetului, după părerea autorilor, este de 125 de decibeli cu o frecvență de 7 herz/sec. Asemenea frecvențe corespund ritmului alfa din creierul uman. Orice activitate intelectuală devine imposibilă, pentru că apare o durere acută de cap.

Mult mai avansată este metoda de utilizare a microundelor sau a undelor hertziene. Sub influența

acestora, apar disfuncții de percepere a realității, oboseală, greață, dureri de cap.

Una dintre cele mai „eficiente” radiații de atac este considerată radiația torsionară, creată în condiții de laborator. Cu ajutorul resurselor naturale și a rezervelor interne ale organismului, este imposibil să rezisti unei asemenea radiații. Prin intermediul acesteia poate fi indus în subconștientul omului programul necesar fără a mai apela la influența hipnotică.

Modele experimentale ale unor asemenea dispozitive existau și în URSS, dar, odată cu desființarea serviciilor speciale și a situației precare în care se aflau foștii colaboratori, au dispărut fără urmă nu doar dispozitivele tehnice, dar și colaboratorii înșiși. Marea majoritate a foștilor colaboratori s-au angajat în diverse structuri comerciale, astfel că nimeni nu știe în ce domeniu vor fi folosite aceste modele și ce asasini umblă pe străzile orașelor din Rusia, câte confruntări cu final sângeros ne așteaptă în viitor.

Trebuie menționat că ONU pregătește o serie de reglementări, prin care urmează să se interzică utilizarea armelor psihotronice^ indiferent de aspectul „umanitar” al acestora.

(ijHj

Dar ce spun medicii? |

H

Conform datelor Institutului de Activitate Nervoasă Superioară* și de Neurofiziologie de pe lângă Academia de Științe a Federației Ruse, psihologia actuală face distincție între două tipuri de percepție a realității de către om:

senzorial (conștient) și subsenzorial (inconștient), unde informația este asimilată ocolind conștiința. |

Mai mult decât atât, informația, prezentată în regim de percepție subsenzorială, este asimilată de om cu o eficiență care depășește de mii de ori norma obișnuită. Savanții explică acest lucru prin faptul că aproximativ 97% din activitatea psihică a unui om obișnuit se desfășoară la nivelul subconștientului și doar 3% ~ la nivelul conștientului.

Informația genetică poate fi transmisă la distanță. Molecula ADN poate exista sub forma unui câmp! Un simplu exemplu de transmitere a materialului genetic: pătrunderea în organismul nostru a unor viruși de tipul virusului Ebola. Acest principiu de „concepere inocentă” poate fi folosit pentru alcătuirea unui dispozitiv care ar permite acceptarea acestuia de către organismul uman și să-l influențeze din interior.

Conform datelor prezentate de președintele Institutului de Genetică Cuantică, Pjotr Gorjaev, oamenii de știință au reușit să construiască un laser în care elementul de bază sunt moleculele ADN. Un asemenea instrument este un pericol potențial, precum bisturiul: cu acesta poți trata, dar la fel de ușor poți ucide. Acesta este, de altfel, și principiul de construire a armei psihotronice.

Principiul de funcționare este următorul: structura de bază a laserului este alcătuită din simpli atomi, iar în structura moleculelor ADN - texte. În regiunea cromozomilor este introdus un anumit text, iar moleculele ADN încep să lumineze și să emită sunete - încep să vorbească! în acest moment sunetul și lumina pot pătrunde în corpul unui alt om și să-i introducă un

program genetic străin. Omul se transformă, dobândește alte caracteristici și începe să acționeze în mod diferit.

În domeniul tehnologiilor de apărare, în Sankt-Peterburg își desfășoară activitatea Catedra Specială de Psihofizică Aplicată de pe lângă Academia NAST Rusia. Pornind de la datele experimentale și fundamentale, referitoare la influențarea psihică și energo-informațională, specialiștii elaborează tehnologii de apărare care vor permite gărzilor de corp să se apere nu doar pe sine, dar să apere și persoanele aflate sub protecția lor. Aceste subiecte sunt tratate de medici specializați, pentru că, în general, ținta atacului este omul, conștiința sa. Deținerea controlului asupra conștiinței omului, asigură posibilitatea controlului asupra acțiunilor și deciziilor acestuia.

În continuare vă prezentăm o secvență din prelegerea ținută de Boris Konstantinovich Ratnikov în cadrul seminarului gărzilor de corp a Academiei NAST Rusia, care s-a desfășurat în septembrie 2009, la Moscova.

„O nouă categorie de pericole pentru persoanele protejate”

Progresul informațional în domeniul biotehnologiilor superioare a condus la apariția unei noi categorii de pericole pentru sănătatea persoanelor protejate.

Apariția unor agenți informaționali noi, nemaiîntâlniți până acum de tipul bacteriilor, virusilor, richetiilor fitopatogene, microorganismelor, diverselor ciuperci și helmințe, reprezintă o modalitate reală de contaminare în momentul mâncatului, îmbăierii sau scăldatului, strângerii de mână. Această modalitate de contaminare nu poate fi

controlată și, de regulă, se manifestă pentru o perioadă lungă de timp.

De reținut este că pentru reprezentanții grupului etnic care locuiesc pe teritoriul său de mult timp, agenții infecțioși enumerați mai sus nu reprezintă un pericol pentru viață (de exemplu, locuitorii Asiei de sud-est). Dar dacă în acest mediu sosesc oameni de pe alte continente, situația se schimbă: imunitatea lor nu rezistă atacului infecțios al virusilor agresivi și după revenirea acasă, peste o perioadă de timp, aceștia încep să resimtă modificări negative în organism (dureri de cap, stare generală proastă, depresie, inflamații ale nodulilor limfatici, dureri de stomac, apariția unor inflamații în diverse părți ale corpului, amețeli, greață etc.).

Un exemplu în acest sens este reprezentat de așa-numitul „stafilococ verzui”, care se regăsește în cerealele cultivate în statul Nevada (SUA) care, fiind consumate sub formă de produse de panificație, pot provoca inflamația creierului, ajuns acolo prin circuitul sanguin al organismului uman. Făina produsă din boabe de cereale de acest gen a fost importată și în Rusia la începutul anilor 90 ai secolului trecut, prin organizații de ajutor umanitar. Peste o perioadă de timp au fost depistate și primele victime. Trebuie reținut că un control de rutină nu poate depista stafilococul, pentru aceasta fiind nevoie de teste speciale.

Posibilitatea de a călători liber în străinătate, le permite multor cetățeni ruși să meargă în concedii sau în deplasări în interes de serviciu, în țările din Asia de sud-est sau în America Latină, să consume mâncăruri tradiționale și băuturi, fără să conștientizeze faptul că

microorganismele, care se regăsesc în peștele local, pot provoca europenilor îmbolnăviri cu simptome similare bolilor oncologice.

Pentru asigurarea sănătății persoanelor protejate, este foarte important ca gărzile de corp, responsabile pe partea de produse

alimentare, să se informeze periodic cu privire la depistarea unor posibile îmbolnăviri care ar putea fi transmise prin contact cu alimente, băuturi, strângeri de mână.

După fiecare deplasare în străinătate este necesară o diagnosticare a persoanei protejate și a gărzilor de corp.

În momentul de față sunt elaborate și aplicate în practica medicală aparate de diagnosticare cu unde radio și aparate de terapie care utilizează tehnologii contemporane informaționale, cu unde magnetice. Aceste aparate sunt unice pe plan mondial. Spre deosebire de alte metode de diagnosticare cu ajutorul aparatelor, această metodă permite depistarea timpurie a formei nozologice și a stadiului proceselor patologice până la apariția manifestărilor clinice la nivel celular, lucru imposibil de depistat prin alte metode cunoscute.

Trebuie să ținem cont și de faptul că o molipsire cu astfel de „exotisme” poate fi făcută și intenționat, în contextul deplasării în anumite țări, ceea ce este foarte posibil și va părea o simplă întâmplare”.

Starea modificată de conștiință ne dă posibilitatea nu doar să schimbăm rolurile comportamentale ale obiectului de interes al serviciilor speciale, dar și să obținem informații referitoare la intențiile acestuia, indiferent de

distanță. Este suficient în acest context să ne amintim de rezultatele experimentului „nojiapHbiH Kpyr” („Cercul Polar”), care s-a desfășurat cu succes acum treizeci și cinci de ani. De atunci au trecut mulți ani și savanții au acumulat multă experiență și informații în perceperea proceselor care au loc în spațiul informațional.

Există o multitudine de metode de obținere a informației la distanță prin tehnici netradiționale și care sunt aplicate cu succes.

Un exemplu în acest sens îl constituie fenomenul „fantome”, descris în mai multe publicații. La nivel mental se creează imaginea unui „om” care poate fi trimis dincolo de orice tip de uși închise, la orice negociere sau consfătuire cu caracter secret, după care revine și comunică conștiinței tale conținutul discuțiilor. Și nu mai este nevoie de nici un fel de „gândăcel” electronic. În cazul unei discuții particulare, pot fi aplicate diverse tehnici. În principiu, nu există oameni care nu pot fi hipnotizați. Pur și simplu, cineva poate fi

supus mai ușor efectului hipnozei, altcineva mai greu. Este nevoie

.(fjjjgg

de mai mult timp și, de regulă, omul nu poate rezista de unul singur. Dar trebuie să ținem cont de faptul că, în timpul folosirii tehnicilor psihotronice, pentru unii oameni informația poate fi utilă, iar pentru alții, dimpotrivă – nocivă. Această abordare este strict individuală, se obține printr-o practicare îndelungată și depinde de multe condiții: de starea emoțională și fizică în care se află persoana, de nivelul de dezvoltare, de relațiile acestuia cu alți oameni etc.

Influența informației obținute asupra unor persoane concrete are efecte diferite, în funcție de starea de sănătate, particularitățile de caracter etc. Informația poate fi pozitivă sau nocivă pentru] sănătate, cunoștințe, dezvoltarea intelectuală, prosperitate, renume, situația în societate și alte situații cu care ne întâlnim ; zilnic. Cu toate acestea, trebuie să reținem un lucru extrem de important: adevărul poate ucide.

Aceste tehnologii pot funcționa nu doar în domeniul militar. Pe de altă parte, nu putem alcătui anumite strategii de apărare dacă mecanismul de apărare n-a fost însușit mai întâi de către sine. | Din această cauză, orice apărare trebuie percepută ca un proces a ceea ce faci sau a ceea ce se întâmplă la un moment dat cu tine. Operatorii trebuie să înțeleagă principiile facultăților extra-ordinare de care dau dovadă.

Școlile actuale de pregătire a operatorilor în domeniul psihologiei și al fizicii, permit o instruire a specialiștilor, care vor fi capabili să rezolve următoarele sarcini de obținere a informației pentru:

- depistarea surselor pericolelor ascunse care amenință statul în plan politic, economic și militar și persoanele oficiale din cadrul conducerii politico-militare;
- pregătirea pronosticurilor referitoare la situația politicii externe, a stării sociale în țară, comportamentul persoanei, desfășurarea diverselor procese în societate, cu un minimum de informație accesibilă;
- determinarea locației obiectelor, în funcție de hărțile topografice, scheme, planuri;

- citirea informației din subconștientul unor persoane vizate, după fotografii și datele de contact, citirea informației de pe documente secrete;

diagnosticarea stării de sănătate a persoanelor vizate după fotografii și datele de contact;

- evaluarea nivelului de pregătire al specialiștilor pentru activități în anumite condiții;

- determinarea zonelor geopatogene și seismologice;

- determinarea pericolelor privind defecțiunile și accidentele de la centrale tehnice, comunicații tehnologice și instalații industriale;

- pronosticarea catastrofelor naturale, cu indicarea locului și a timpului;

- evaluarea gradului și a productivității resurselor naturale;

- efectuarea căutării resurselor naturale.

În domeniul activității de căutări operative, operatorii pot fi solicitați pentru rezolvarea problemelor privind:

- formarea unei păreri privind faptul că persoana căutată este în viață sau nu în acel moment;

- determinarea locației obiectelor căutate: oameni vii, trupuri, locuințe clandestine sau ateliere de lucru, valori ascunse etc.;

- stabilirea aspectului exterior al persoanei necunoscută căutate, sexul, vârsta, ocupația;

determinarea cercului de contacte și a modului de acțiune a persoanei căutate, în perioada respectivă de timp;

-descrierea verbală a locuinței și a mijlocului de transport care aparțin unei anumite persoane, sau care au fost utilizate de aceasta în anumite împrejurări;

-pronosticarea timpului și a caracterului acțiunilor criminale care vor urma și care vor fi comise de aceeași persoană sub forma unor crime în serie.

... și multe altele, de exemplu, informații cu caracter filozofic.

În concepția mecanismului de funcționare a Metacontactului, este foarte greu să ne bazăm pe anumite constante de ordin fizic sau chimic. Deocamdată nimeni n-a reușit să modifice formele- gând sau formele energetice. Acest lucru este, în principiu, puțin probabil. Tehnologia în sine este unică, se perfecționează continuu și ea ne permite să o cunoaștem din ce în ce mai mult pe măsură ce o utilizăm.

Nu ar fi corect din partea noastră să vorbim despre știința militară, mai ales despre Metacontact, și să nu aducem un exemplu real de obținere a informației cu ajutorul acesteia.

Aceste înregistrări au fost făcute pe la mijlocul anului 2009, la

solicitarea Centrului Informațional-Analitic al NAST Rusia, în

momentul în care am avut nevoie de informații cu privire la ce se

întâmplă în țară, care este activitatea guvernului și cum să ne

organizăm activitatea pentru atingerea obiectivelor statutului

asociației. *i*

Câțiva operatori au primit solicitările noastre pe e-mail. Fiecare operator are un canal informațional personal și un Protector. Astfel a fost numit acel cineva care le direcționează

mâna în momentul în care scriu răspunsurile. Este interesant de remarcat că scrisul lor obișnuit este diferit de scrisul în care prezintă răspunsul. După cum a remarcat odată un om ilustru, mâinile sunt instrumentul creierului. 90% din celulele nervoase din regiunea frontală a creierului uman sunt responsabile de activitatea mâinilor, în special. În acest caz, nu este de mirare că mâinile operatorului, în procesul de lucru sunt asemeni mâinilor pictorului, sculptorului sau artistului în momentul culminant al inspirației, când emisfera cerebrală stângă practic nu participă la procesul de creație...

Peste câteva zile, la început de toamnă, ne-am întâlnit cu o persoană care ne-a transmis cincisprezece pagini scrise de persoane diferite. Pe alocuri, textul era corectat din punct de vedere stilistic și gramatical. Dar conținutul răspunsurilor n-a fost modificat.

Dialoguri cu Protectorul

Întrebare: Pot să vă adresez câteva întrebări?

Răspuns: Da, dacă întrebările tale nu au legătură cu deșertăciunea vieții de zi cu zi.

A

Întrebare: Pe parcursul activității noastre privind stabilizarea situației în țară, nu am intrat în anumite contradicții cu legile Universului?

Răspuns: Voi ați intrat într-o contradicție fundamentală, a cărei esență constă în faptul că o

așteptare îndelungată a situațiilor complexe din punct de vedere social pe planeta voastră, predispune la uniformizarea modului de gândire umană, la plafonare, ceea ce conduce, în consecință, la formarea unor oameni pasivi și lipsiți

215

de energie. Lumea nu se va prăbuși la picioarele voastre, ea nu se va spulbera odată cu voi, dacă voi veți aștepta în fiecare zi ca cineva să facă ceva pentru voi. Din această cauză, căutați în voi înșivă rezerve de energie, acumulați această energie și aruncați-o periodic pe masa civilizațiilor voastre sub forma unor soluții noi și interesante de dezvoltare.

Întrebare: în ce măsură mecanismul de guvernare al Federației Ruse este dependent de influența corporațiilor transnaționale?

'K

Răspuns: Există asemenea încercări, acestea sunt și se vor repeta și în viitor. Aceasta este doar o încercare, dar nu se ia în considerare cel mai important lucru: omul nu-i nici robot și nici o mașină care poate fi pornită oricând și să facă orice la solicitarea cuiva. Dacă e să răspund la modul general la întrebarea voastră, atunci trebuie să vă spun că Da! Asemenea tentative sunt, dar există și structuri care încearcă să-și valorifice avantajele. Pe de altă parte, acestea nu sunt decât niște tentative jalnice

În

comparație cu situația generală. Trebuie ca fiecare dintre voi să prețuiască viața care se desfășoară în jurul lui și să stabilească unde și în ce măsură sunt impuse

interese străine, să fie nevoit să ia în considerare și interesele capitalului majoritar și, mai ales, interesele persoanelor, care reprezintă aceste capitaluri peste hotare. Da, aceste sfere de interese există. Dar poate oare fiecare dintre noi să se lipsească de acestea? Probabil că da. Perioada de interacțiune adevărată, progresivă și liberă în orice domeniu, conduce la apropierea corporațiilor din umbră sau transnaționale, dar acestea nu sunt decât niște încercări jalnice de a deveni mai deștepte decât natura însăși.

Întrebare: Care sunt marile puteri care se află în spatele corporațiilor transnaționale în general, din punctul de vedere al

legităților cosmologice, armele cui sunt? Pentru că drumurile noastre se intersectează și am dori să avem o părere clară în acest sens.

Răspuns: Voi sunteți asemeni lumii voastre, care are o memorie foarte scurtă. Acest fenomen se repetă atunci când voi vă prindeți ba de una, ba de alta. Noi am discutat nu o singură dată despre rolul corporațiilor transnaționale, în care sunt reunite interese cu caracter strict economic ale diverselor grupuri sociale și, în același timp, prezența unor divergențe ideologice între toată lumea civilizată, pe de o parte, și un grup de oameni, pe de altă parte, care tinde spre satisfacerea intereselor egoiste și de exploatare. Originile acestora ne duc foarte departe, nici istoria secolului al XX-lea nu poate să vă prezinte în totalitate forțele motrice care se află în spatele acestor grupuri sociale ce reflectă interesele corporațiilor transnaționale.

Întrebare: Acestea ne conduc spre evoluția sau degradarea Umanității?

Răspuns: Totul depinde de orientarea Vectorului. Din punct de vedere organizațional, acesta este un prototip al universului unitar de mâine, pe planeta Pământ. Din punctul de vedere al vectorului utilizării resurselor uriașe care sunt acumulate și care sunt controlate de corporațiile transnaționale – este un scop strict egoist!

Întrebare: Ei intenționează să micșoreze populația planetei prin aplicarea forței?

Răspuns: Aceasta este una dintre sarcini, dar **nu** mai puțin importantă, pe care și le-au stabilit. Ei intenționează să regularizeze aceste valuri, să le regularizeze în mod chibzuit printr-o formă civilizată, după cum consideră ei, dar, în principiu, ideea este una și aceeași: să lase planeta Pământ pentru satisfacerea propriilor interese, pentru dezvoltarea clanurilor și, în același timp să subordoneze Pământul intereselor unui grup foarte restrâns de oameni.

Wm

A

Întrebare: Aceste acțiuni contravin legilor Universului? Este o atitudine umană?

Răspuns: Universul dintotdeauna a considerat că civilizațiile trebuie să găsească soluții acceptabile, soluții reciproc acceptabile privind reglementarea numărului populației. Lumea trebuie să ajungă la o înțelegere prin care, începând cu ziua de astăzi, în mod civilizat, fără a lichida oamenii care trăiesc, să reglementeze problema populației pe oricare altă planetă din întreg spațiul cosmic. Din această cauză, deciziile spontane, care se bazează pe interesele unui grup mic de oameni, întotdeauna au făcut

mult rău Eticii, iar Etica reprezintă un principiu de bază în Univers.

Întrebare: Cine are acces în momentul de față la armele psihotronice?

Răspuns: Cele mai puternice dispozitive în momentul de față se află nu doar în dotarea militarilor din SUA, Anglia și Franța, ci și în cadrul anumitor structuri ale corporațiilor transnaționale care, în interes personal, pun în practică aceste dispozitive pentru a-și rezolva problemele.

A a

Întrebare: În Rusia există ceva similar?

Răspuns: Rusia se îndreaptă în această direcție, dar pentru a construi asemenea dispozitive este nevoie nu doar de bani, ci și de voință.

Întrebare: Pe de altă parte, dacă este o direcție fără ieșire, înfundată, unde poate duce până la urmă?

Răspuns: Prezența unei arme adecvate asigură stabilitatea în lumea aceasta.

Întrebare: În Rusia încă nu a fost construită?

Răspuns: În Rusia există dispozitive experimentale.

Întrebare: Care este efectul asupra Omenirii a activității acestor generatori în regiuni concrete?

Răspuns: De fapt, se estompează principala funcție a organismului uman, creat pentru a exista pe acest pământ, specia biologică pierde în totalitate dorința de supraviețuire, de a se mai împotrivi, de a acumula energie, energie suplimentară necesară pentru existența spirituală.

Întrebare: Cum putem rezista acestui efect, pentru ca oamenii să nu se transforme în zombi și dacă se poate face ceva în general?

Răspuns: Avem foarte puțin timp alocat pentru aceasta, iar dacă Rusia nu va reuși să construiască tipuri de arme similare, atunci, la fel ca și celelalte țări, va deveni obiectul influenței nesanctionate și, drept urmare, întreaga civilizație **va** fi condamnată la o distrugere fizică.

•**A**

Întrebare: Inclusiv a constructorilor acestui tip de armă și **a** utilizatorilor? Ei nu conștientizează acest lucru?

Răspuns: Ei nu-și dau seama de acest lucru, nivelul lor de moralitate și de spiritualitate este foarte redus.

Întrebare: Este posibil să-i luminăm cumva în acest sens?

* **11 Răspuns:** Putem să-i luminăm doar atunci când avem în mâini

o armă similară. Dacă voi vă veți pomeni în rolul de cerșetor, atunci

rezultatul va fi unul negativ.

A

Întrebare: Dar influențarea prin intermediul voinței, fără psihogeneratori?

Răspuns: Pentru aceasta este nevoie de mase largi de oameni reuniți de o singură idee.

Întrebare: Dar un grup mai mic de oameni care au susținerea energiei cosmice?

Răspuns: Există o serie de dispozitive care au în dotare radiații dure, penetrante și omul nu este astăzi în măsură să reziste unor asemenea dispozitive staționare la nivelul fenomenelor fizice ale unor obiecte biologice concrete.

a

Întrebare: Unde sunt amplasate aceste dispozitive?

Răspuns: în spațiul cosmic, există dispozitive pe nave militare, dispozitive amplasate pe mal.

Întrebare: Care sunt principiile de alimentare?

Răspuns: Baterii solare și dispozitive nucleare. Acestea sunt deja armele zilelor noastre.

/V

Întrebare: Armele acționează împotriva Rusiei în permanență sau periodic?

Răspuns: Acestea se află în regim de luptă.

A

Întrebare: Se folosesc aceste dispozitive la scară largă?

Răspuns: Nu, la scară largă acestea nu se folosesc, pentru că asta ar conduce la o explozie socială de proporții în interiorul acestor țări.

Întrebare: Cine se ocupă, la nivel global, de elaborarea și inițierea conflictelor în Rusia?

»

Răspuns: Cât de mică ar fi lumea, dar întotdeauna există un loc unde se adună toată puterea necuratului. Un asemenea loc nu este neapărat SUA, pentru că din aria țărilor, în care sunt localizate principalele reședințe ale guvernului mondial, fac parte o mulțime de țări cu sisteme politice și economice diferite. Printre acestea se numără Franța, Anglia și chiar Germania, dacă ținem cont de implicarea acesteia în evenimentele celui de-al Doilea Război Mondial. Acesta este produsul activității guvernului mondial, al oamenilor din umbră, care realizează în mod sistematic programe de destabilizare a situației social-

politice la nivel mondial, creează numeroase focare de conflicte locale cu specific diferit și mecanisme de coordonare a acestor conflicte. Este de la sine înțeles că SUA prezintă institutele sale științifice și **baza** industrială

a serviciilor speciale pentru realizarea unor programe de acest gen. Ideea creării ultimului program a venit de la centru, locul în care sunt create proiectele programelor și se dezvoltă concepțiile care stau la baza acestor programe. Un asemenea centru este reprezentat de Clubul Bilderberg, Clubul de la Roma, Comisia Trilaterală, înființată la inițiativa lui David Rockefeller – structuri care elaborează principalele concepții referitoare la politicile strategice.

a

Întrebare: Va fi atrasă Rusia în conflicte militare și se poate face ceva pentru a evita acest lucru?

Răspuns: Pe de o parte, da, ei trebuie să vă sperie și chiar mai mult decât atât, dar, pe de altă parte, exact aceste conflicte militare vor transforma Rusia dintr-un corp amorf, moale, într-unui energic și autoritar. Rusia trebuie să învețe să se apere singură, să-și instruiască poporul, națiunea și să fie, în orice clipă, gata de apărare. Pericolul extern va uni națiunea, oamenii vor simți necesitatea unei uniuni dure, fapt care va da un imbold ideilor de dreptate socială, pentru că toți sunt egali în fața morții, în fața morții națiunii. Voi trebuie să mergeți cu curaj în viitor și să nu așteptați că va veni cineva și îi va apăra pe copiii voștri, pe bătrânii voștri, hotarele voastre și pâinea voastră.

a

Întrebare: Pentru a proceda corect, am dori să știm cine se află în spatele conflictelor din Iugoslavia, Armenia, Azerbaidjan, Georgia, Ucraina? Este vorba despre un grup de persoane, sau sunt conflicte separate?

Răspuns: Războiul se află la hotarele Rusiei, ceea ce este foarte convenabil în primul rând țărilor care doresc ca Rusia să nu se ocupe de reconstrucții și de rezolvarea problemelor pașnice, să nu se ocupe de refacerea potențialului economic, să nu devină un concurent pentru marea Europă sau pentru Japonia, în partea de est, nici pentru Statele Unite ale Americii, la vest. Acesta este motivul pentru care conflictele militare de la granița cu Rusia se vor intensifica. Nu este departe ziua în care vor fi provocate o serie de conflicte la granița cu China, iar Rusia va fi încolțită și din dreapta, și din stânga; va avea o viață agitată, încordată. Toate aceste strategii sunt orientate spre un singur scop: Rusia trebuie să recunoască că a fost învinsă și să nu mai pretindă dominația mondială, să renunțe la ieșirea pe arena internațională în ceea ce privește comerțul extern și aspectul economic. Cauza principală constă în preluarea frâielor vieții economice ale Rusiei de către Fondul Monetar Internațional și de către reprezentanții intereselor acesteia – corporațiile transnaționale. Totul se desfășoară sub ochii noștri, trebuie doar să ne uităm cu atenție la evenimentele curente și la cum se schimbă imaginea lumii, cum încercările timide de a guverna Rusia se transformă într-o presiune enormă asupra vieții economice a țării, din partea corporațiilor transnaționale și a guvernul mondial din umbră.

Întrebare: Noi am obținut, cu ajutorul noilor tehnologii informații cu privire la faptul că SUA inițiază procese de duplicare în regiunile în care au fost amplasate arme nucleare și centrale (electrice) nucleare, pentru ca pe fondul unor radiații naturale să se suprapună și un fond artificial, contribuind astfel la iradierea oamenilor. Aceste acțiuni sunt necesare SUA pentru a micșora în mod forțat numărul populației de pe glob?

Răspuns: Problema constă în faptul că pentru a efectua o selecție naturală, despre care ați amintit mai sus, există multe mijloace și metode. Nu este neapărat nevoie să concentrăm mecanismele pentru realizarea acestei selecții naturale, prin intermediul descoperirilor științifice, în locurile de amplasament a centralelor (electrice) nucleare. Bineînțeles că procesele de dezintegrare nucleară în reactoarele atomice, prin însăși natura lor, contribuie la formarea fizică a numeroase particule, și care, ținând cont de energia pe care o produc, sunt capabile să creeze altă lume, asemeni lumii voastre, sau să le distrugă. O concentrare de energii de asemenea proporții, pentru creare sau pentru distrugere nu este necesară. În momentul actual, în laboratoarele celor mai mari universități americane, există dispozitive ce permit crearea unui număr limitat de mini-reactoare. Acestea pot crea atâtea particule elementare, încât să fie suficiente a fi distribuite pe suprafața unui teritoriu anume sau asupra unei anumite părți din populație.

A

Întrebarea referitoare la locurile experimentelor în masă unde au fost construite centralele (electrice) nucleare se referă la anii '50, '60. Atunci a fost descoperit

efectul răspândirii acestor particule și concentrarea masivă în aceste locuri, în acea perioadă s-au desfășurat o serie de experimente, dar asta a fost demult. Astăzi există instalații mobile, care permit coordonarea deplasării particulelor elementare pe oricare teritoriu, în orice oraș sau locație pentru a influența un anumit număr de oameni sau un anumit teritoriu. Problema amplasării centralelor (electrice) nucleare și problemele de securitate ale oamenilor din acele zone sunt în centrul atenției unui mare număr de specialiști care se ocupă intens de această problemă și țin situația sub control.

Este mult mai simplu să realizăm aceste programe în locurile unde nu există o monitorizare la fel de strictă și nu există o evaluare adecvată a situației. Există dispozitive capabile să emită particule elementare la distanță, dispozitive care pot fi plasate într-o geantă, în buzunar sau în mașină. Aceste semnale pot fi transmise prin sistemele de comunicare prin sateliți și pot fi coordonate la distanță. Știința a progresat atât de mult, încât activitatea în cadrul centralelor (electrice) nucleare este depășită, pentru că amplitudinea acelei energii și volumul particulelor elementare, care apar în reacțiile nucleare, este atât de mare, încât este greu de ținut sub control. Mai apoi, voi uitați de faptul că pe parcursul reacțiilor nucleare sunt folosite produsele de fisiune rezultate din dezintegrări radioactive care, pe parcursul a zeci de ani, vor continua să emită particule elementare cu efect nociv asupra mediului înconjurător, inclusiv asupra cercetătorilor și asupra populației. Deja au fost obținute elemente radioactive cu o perioadă de dezintegrare mai mică și care permit asigurarea securității cercetătorilor care se ocupă

de experiment. În acest fel, a devenit o procedură extrem de simplă ca, prin intermediul procesului de dezintegrare nucleară, cu ajutorul reacțiilor care dezintegrează aceste nuclee și în care se formează particulele elementare, să coordonăm aceste procese pentru a le orienta spre sisteme biologice concrete, spre oameni concreți. Sistemul câmpurilor energetice este aproximativ la fel, iar rezultatele științifice în acest domeniu fac posibilă manipularea câmpurilor care sunt produse de orice sistem biologic.

Întrebare: Cât de real este proiectul european al acceleratorului de particule Large Hadron Collide (LHC), când ne putem aștepta la rezultate și în ce măsură vor fi acestea un progres pentru viitorul planetei noastre?

Răspuns: Acceleratorul de particule va fi lansat pentru o serie de valori de proiectare, până în anul 2035. Savanții vor prezenta rapoarte referitoare la succesele obținute, dar rezultatele adevărate vor veni mai târziu. Acea energie pe care ei încearcă să o controleze, ascunde în sine o forță enormă. O forță constructivă, dar și distructivă în același timp. Până când savanții nu vor înțelege cu ce urmează să se confrunte, până atunci nu vor primi rezultatul căutat. Responsabilitatea este prea mare. Noul tip de energie obținut va permite o rezolvare a problemelor de ordin energetic, dar poate duce și la distrugerea planetei²².

²² La sfârșitul lunii noiembrie 2009, la o nouă lansare a Acceleratorului de particule Large Hadron Collide, a fost înregistrată o anomalie a particulelor: particulele elementare care trebuiau să se formeze la o distanță de maxim câțiva milimetri de locul ciocnirii particulelor, au zburat la o distanță mult mai mare și chiar au reușit să păărăsească conducta de vacuum. Acest fapt ne demonstrează încă o dată forța imprevizibilă a acestor energii.

Întrebare: Cât de reală este existența unui program de vivisecție prin violență, elaborat de corporațiile transnaționale? În ce constă acest program?

Răspuns: Vorbiți în acest caz despre variante ale selecției naturale care, bineînțeles că au existat în trecut, există și în momentul de față. Nu are rost să discutăm despre cât de mare este paleta utilizării și aplicării acestor programe. În procesul evoluției sale, croindu-și drum înainte și distrugându-i pe cei slabi, umanitatea a ajuns la un asemenea nivel de dezvoltare, în care programul de distrugere a sistemelor biologice prin violență poate fi aplicat într-un spectru destul de larg, începând cu folosirea unor preparate chimice în mâncare și terminând cu radiațiile elementare în infraroșu, care acționează asupra biosistemelor.

Experimentele se desfășoară și s-au desfășurat și în trecut, prin anii '30, atât pe teritoriul Germaniei, cât și în America, iar în momentul de față tehnologia acestor experimente a ajuns la un asemenea nivel de perfecțiune, încât procesul de realizare a unor experimente de asemenea natură poate fi desfășurat în orice spațiu închis. Tehnologia prevede introducerea în elementele de bază ale unei culturi a anumitor particule, substanțe care generează modificări ale culturilor. Culturile, la rândul lor, produc efecte și influențează codul genetic uman. Structurile de acest tip pot fi aplicate în domenii precum cel alimentar, sau alte domenii similare. Aceste sisteme au fost incluse în cadrul unor structuri industriale care se ocupau de producerea îngrășămintelor chimice. Astfel, în produsul alimentar cultivat și, ulterior, consumat de către

om, se află elemente cu acțiune nocivă asupra unor centre ale sistemului biologic uman.

Trebuie menționat că există programe destinate, în primul rând, experimentelor pe diverse teritorii. Acestea pot fi efectuate în spitale, unități militare etc. Deocamdată experimentele n-au ajuns la proporții catastrofale, pentru că scopul actual al corporațiilor transnaționale și structurilor care se află la conducerea acestora nu constă în distrugerea imediată, brutală a populației unei țări anume.

Programul de suprapopulare, nu se află deocamdată în faza de pericol pentru civilizație. Pe de altă parte, în țările de sud-est ale Asiei, în unele regiuni din Africa și ale Orientului Apropiat – China și alte țări care se află în apropiere, precum și în unele republici asiatice, nivelul suprapopulației este foarte mare. Guvernele acestor țări, peste vreo 20-30 de ani, se vor confrunta cu problema asigurării populației cu produse alimentare, resurse naturale etc.

Dar până când aceste țări, în care s-a produs o explozie bruscă demografică a populației, nu pretind așa-numita „coroană mondială”, ele nu reprezintă o concurență pentru transnaționali, nici în distribuirea resurselor, nici a materiei prime. Aceste țări nu ocupă primul loc nici în domeniul economiei, nici în domeniul financiar. Ele nu decid politica mondială și, din aceste considerente, toate încercările în acest domeniu se află în faza de experiment, iar rezultatele obținute, destul de bune pentru orice domeniu al acestor elaborări, există. Astfel că atunci când companiile care se ocupă de asemenea programe vor simți un pericol în această

direcție, vor putea să-și schimbe destinația în oricare altă regiune, pentru a-și continua experimentele pe populația altor naționalități.

m

a

Întrebare: Noi am reușit să obținem o informație, prin intermediul Metacontactului, precum că Rusia se află sub un capac protector. Este adevărat?

Jl à

Răspuns: Totul depinde de ce anume înțelegeți voi prin această expresie. De fapt, influențarea unei națiuni întregi este imposibilă. Influențarea unei persoane anume sau a unui grup este posibilă! doar în cazul unei alinieri exacte și doar la un nivel concret. Putem; aduce și exemple în acest sens. Dacă se creează o situație în care au loc explozii de emoții, de exemplu, mulțimi de mii de oameni pe stadioane, la demonstrații, atunci factorul principal de unificare este cel emoțional și pe această structură este posibilă manipularea, și coordonarea unui mare număr de conștiințe sociale. Dacă oamenii se adună în cadrul unor simpozioane sau întâlniri, atunci este posibilă influențarea conștiinței maselor, a structurilor energetice mult mai fine din punct de vedere al nivelului mental.

Teoriile cu privire la particulele elementare au drept scop influențarea invizibilă, insesizabilă a creierului uman. Aceste structuri energetice sunt foarte fine și cu tehnologii de asemenea natură putem influența doar oamenii care au un anumit nivel de dezvoltare, sau oamenii care alimentează suplimentar egregorul care asigură cu energie popoarele și națiunile sale. Astfel că nu putem

spune la modul general că o națiune sau un popor se află sub influența unei energii sau alteia, pentru că influența nu se răsfrânge asupra întregului volum al conștiinței sociale, ci numai asupra celor care acceptă această influență, asupra cărora își poate exercita puterea. Este imposibilă influențarea unui factor care nu este îmbinat cu indicatorii energetici.

Putem afirma, de asemenea, că influențarea cu ajutorul unui fascicul de particule elementare este posibilă nu doar asupra naturii vii în accepțiunea voastră. Aceste fascicule pot modifica structurile substanțelor organice și neorganice. Aici se află resurse enorme de influențare, dat fiind faptul că în majoritatea substanțelor organice și neorganice nu se regăsesc factorii caracteristici sistemului biologic legat de activitatea cerebrală. În acest sens, activitatea particulelor elementare cuprinde suprafețe mari și ele sunt capabile să modifice structura unor substanțe de tipul culturilor verzi, apă, pietre și a altor elemente componente din natura vie și moartă.

Din acest punct de vedere – da, este posibilă influențarea fasciculelor energetice imense de particule elementare, pe care o exercită asupra acelor teritorii care creează condițiile necesare existenței umane. Altfel spus, are loc o influențare indirectă. Iar din punctul de vedere al influenței asupra sistemului biologic, există o mare varietate de alegere, influențarea este posibilă doar pentru anumite locuri de ședere, inclusiv găsirea acelui sistem biologic care va recepționa această influențare.

/V

Întrebare: Cum ne putem proteja de influențarea negativă umană?

Răspuns: Tot ceea ce este legat de influențarea directă a omului, se manifestă sub forma câtorva aspecte, de care trebuie să ținem cont:

- în primul rând, trebuie văzut dacă există cu adevărat o persoană care are intenții dușmănoase în raport cu altă persoană și vrea să-i facă rău, inclusiv folosind posibilitatea generării de energie care distruge membrana fizică a corpului uman. Pentru a realiza o astfel de amenințare, omul trebuie să lucreze o perioadă lungă de timp în această direcție, să intre într-o stare modificată de conștiință, acumulând sau formându-și energia, după Cifi 0 transmite în direcția persoanei vizate. Aceasta este primul stadiu de lucru și reprezintă sursa de energii negative IAU dlitrtittvi pentru organism și pentru sistemele organismului. In g@nttflt{

- în al doilea rând, în ce măsură organismul vostru, sistemul vostru energetic deține un spectru de energii similare cu cele care au fost orientate spre voi. În cazul în care calitatea energiilor orientate spre voi cu intenții dușmănoase nu întâmpină un răspuns de rezonanță, atunci o astfel de influențare nu-și va atinge scopul, voi veți fi curați, aceasta va trece pe lângă sau prin voi, fără a vă atinge cadrul energetic, din următorul motiv: frecvența energiilor este diferită de cea a fenomenului care încearcă să vă influențeze, explozia sau saltul puternic de energie, din care se naște o energie de o nouă calitate, nu se va produce ai în corpul vostru.

Concluzie: trebuie să vă controlați emoțiile întotdeauna sau, cel puțin, să încercați să vă controlați gândurile, intențiile, dorințele și tot ceea ce vă poate provoca o încărcătură de energii negative, care, mai târziu, poate intra într-o rezonanță cu o influență orientată

spre voi. Ca o consecință sau ca o continuare, voi sunteți strâns legați de oamenii care se află în relații apropiate de rudenie cu voi. Dacă această energie nu găsește un răspuns complet în sistemul energetic al organismului vostru și nu poate interacționa cu sistemul vostru energetic, atunci o parte din această energie, prin canalele energetice care vă leagă de celelalte persoane, se poate conecta la sistemele lor energetice. Acest mecanism de realizare a influenței este obiectiv și poate exista în realitate.

Trebuie remarcat că este vorba de acei oameni care, în mod periodic, verbal, sau în gând au orientat în direcția voastră o indignare puternică, sau un fascicul de anumite energii. Este important să tratăm asemenea influențe cu cât mai mult echilibru și tact. Întotdeauna ne putem programa printr-o stare de voință și deziderate, ne putem forma un spirit absolut liber de orice influențe, chiar și în cazurile în care unele dintre energiile active pot avea o frecvență similară cu cea a sistemului nostru energetic și, din aceste considerente, trebuie să ne apreciem ca un mecanism de trecere, care nu reacționează la toate energiile orientate spre el.

Principiul este unul destul de simplu: tot ceea ce aveți este suficient de stabil și intercondiționat în plan energetic. Întregul surplus de energie trebuie trecut prin filtrul voinței voastre, aplicând o formulă simplă: oare am nevoie de această energie suplimentară, sau îmi este suficientă energia pe care o am deja. Astfel îți poți insufla rapid formula liniștită de a nu interacționa cu orice tip de energie orientată spre tine fără o filtrare prealabilă. Puteți accepta intrarea unor energii. Aceasta este, de fapt, ca un

program de protecție, care vă este necesar și util, iar restul de energii nu interacționează nici cu voi, nici cu apropiații voștri. Aceasta este una dintre formulele de protecție și un semnal de comandă al propriului corp energetic privind organizarea activității, fapt care vă va permite să evitați mai multe tipuri de influențe și să realizați cel mai uman principiu: voi nu sunteți creați pentru influențe negative. O definiție regândită pentru fiecare dintre voi, inclusiv a apropiaților voștri, reprezintă un mijloc universal de a rezista sau, cel puțin, de a vă reface după unele influențe negative, de a deveni pentru acestea inaccesibili.

Întrebare: Putem oare cu ajutorul mijloacelor tehnice să schimbăm atitudinea societății?

Răspuns: Acestea nu vor schimba esența proceselor reale. Generatorii psihotronici pot reprima anumite activități doar pentru o perioadă de timp, pot să le amâne sau, în alt sens, pot distruge o parte a societății, dar nu să coordoneze – în acest sens, perspectiva este mică, slab productivă, pentru că nu schimbă condițiile reale printr-o slăbire artificială, îndobitocirea sau transformarea oamenilor, pentru o perioadă de timp, în ființe care nu-și dau teama de ceea ce se întâmplă în jurul lor. Această influențare nu va produce modificări majore și nu va rezolva problema.

Întrebare: Care este semnificația termenului *armă cu caracter etnic* și cine se ocupă de elaborarea acesteia?

Răspuns: Rezultate impresionante în acest domeniu au obținut SUA și Israel, iar domeniul cuprinde probleme de organizare mondială și de guvernare mondială. În mare parte, aceste probleme reprezintă obiectul de interes

nemijlocit al acelei părți a omenirii care nutrește planuri referitoare la guvernarea mondială, iar acest lucru astăzi este caracteristic oamenilor care se autointitulează „guvernul mondial”.

Arma cu caracter etnic reprezintă o formă de conducere a populației, urmărind anumite scopuri, de regulă de acaparare și orientate spre structurarea în mod conștient a populației lumii, prin îndeplinirea anumitor funcții.

Atitudinea egoistă față de tot ce ne înconjoară a condus, în consecință, spre aceste idei anti-materiale de a construi o armă cu caracter etnic. Forma, sau mai bine zis, mecanismul acesteia se aliniază pe direcții diferite. În primul caz, este vorba despre cercetări în domeniul ingineriei genetice, studierea mecanismelor genelor responsabile pentru anumite funcții, determinarea genelor responsabil de aspirațiile sau organizarea volitivă a persoanei. Aceasta este una dintre principalele direcții. Următoarea direcție, a doua – elaborarea dură și brutală a diverselor tipuri de arme biologice și virusologice, care permit exterminarea reprezentanților unei întregi colectivități culturale. Fiecare etos are anumite puncte slabe din punctul de vedere al funcționării în lumea înconjurătoare. Căutarea virusilor care distrug corpul fizic sau sănătatea psihică a unui etos sau a unei națiuni, permite reglarea cantității și calității acestora.

A treia direcție este legată de încercările dure și brutale de a confrunta populația prin intermediul așa-numitei „spălarea creierilor” națiunii. Se are în vedere prelucrarea informațională a grupurilor de colectivități culturale, confruntarea acestora după principiul certurilor,

alimentând asemenea situații cu zvonuri mincinoase și cu concepții referitoare la intențiile altor națiuni. Există o serie de direcții mai puțin importante, dar principalele au fost deja menționate.

/V

Întrebare: Au reușit SUA sau Israel să obțină rezultate concrete în această direcție?

Răspuns: Rezultate depline în această direcție n-au reușit să obțină, din simplul motiv că este inutil să declanșezi un război împotriva materiei în sine. În sens general, acțiunea lor este interpretată ca o încercare de a schimba mersul natural al lucrurilor, să-l reorienteze spre realizarea intereselor personale în cadrul unei structuri complexe de formațiuni, valori etc. Din acest motiv există și unele reușite tactice, pentru că periodic poate fi observată apariția unor conflicte armate locale, ceea ce este, de fapt, una dintre manifestările acestui tip de armă. Următorul pas constă în apariția diverselor infecții virusologice din cauze necunoscute, epidemii etc.

În ceea ce privește Rusia, trebuie să remarcăm următorul lucru: coordonarea acestui proces până la sfârșit lipsește, adică natura începe să se apere de una singură, ca un sistem de ordine globală.

Caracteristice pentru Rusia sunt o serie de metode și de tehnici de abordare, care se manifestă printr-o formă bine organizată. Astfel, sunt create condiții speciale în care națiunea începe să se micșoreze din punct de vedere demografic sub aparențele unor procese naturale, dar care de fapt sunt impuse și special organizate: prin lipsirea de mijloace de existență, provocarea dușmăniei, agresiunii, cultivarea violenței ca formă de viață în societate. Toate

acestea nu sunt altceva decât componente ale armelor cu caracter etnic.

Conflictele locale și implicarea în acestea a diverselor grupuri etnice devin tot mai dese. Scopul este unul singur – să micșoreze, prin orice mijloace, numărul populației, să confere o putere mai mare de coordonare a proceselor. Alimentarea zvonurilor, a panicii, manipularea conștiinței maselor, prelucrarea populației prin intermediul mass-media, radio și TV – toate acestea reprezintă o formă clară și perceptibilă de folosire a unor asemenea tipuri de arme. De regulă, organizatorii și executanții sunt distribuiți în teritoriu (se are în vedere distribuirea forțelor și mijloacelor) și din această cauză este foarte greu de demonstrat sau de făcut legătura dintre cauzele și urmările proceselor care au loc. În acest domeniu au progresat purtătorii etnosului israilean care locuiesc nu doar în America. În sens global, natura în sine este protejată de toate aceste influențe, dar în contracararea tactică, totul se rezumă la înțelegerea acestor oportunități de către oameni care au puterea și dreptul de a lua decizii la nivel guvernamental, pentru organizarea măsurilor de securitate. Într-o anumită măsură, realizarea lor este destul de dificilă, pentru că este nevoie de o dezvoltare intelectuală superioară a persoanei. O dezvoltare medie sau sub medie nu le permite oamenilor să perceapă atât de subtil lumea înconjurătoare.

Luând în considerare ultima informație, putem trage concluzia că rezultatele scontate cu privire la aplicarea metodelor și a mijloacelor „războiului minții” în caz de atac, ar putea fi următoarele:

- impunerea unui mod de gândire inamicului;
- programarea comportamentului;
- programarea stării psihice;
- perturbarea gândirii și a unei analize adecvate;
- impunerea unor tipuri de apreciere (simpatie, antipatie etc.);
- introducerea unor tipologii de gândire ideologică;
- modificarea statutului social al forței vii a inamicului;
- provocarea emoțiilor necesare;
- provocarea (acutizarea) unor îmbolnăviri (psihice și fiziologice);
- distrugerea forței vii (în caz de necesitate);
- influențarea particularităților genetice;
- micșorarea potențialului fizic și psihic.

Pentru a evita prejudiciile în detrimentul securității, prin aplicarea vechilor metode și mijloace în procesul de apărare putem obține:

- depistarea factorului de influență;
- determinarea caracterului pericolului, a sursei și a metodelor de influențare;
- retragerea influenței, reabilitarea;
- blocarea surselor de influență;
- creșterea rezistenței personalului față de influențele din exterior, măsuri de profilaxie.

Colonelul Leontjev a reunit mai multe metode de influență hipnotică a oamenilor și a elaborat astfel metode de protecție împotriva influențelor de acest fel. Din arsenalul metodelor specialistului PSI, în momentul de față, fac parte următoarele abilități:

- Tehnici de hipnoză ericksoniană și de programare neuro-lingvistică, ca metode puternice de influență subconștientă asupra altor persoane;

- Codicele lui Mag și principiile de influență hipnotică (reglarea, modelarea mesajului, caracterul nespecific al mesajelor, dominarea sugestiilor indirecte asupra sugestiilor

directe, caracter metaforic, regresiiune și progresiune, plasticitate etc.);

Modelul principal de influență hipnotică (crearea stării de transă, sugestii indirecte);

Obținerea rezonanței (metode de acordare în raport cu

poza, gesturile, vocea, tempoul, ritmul de respirație al
»

partenerului, metode de a începe a vorbi în limbajul gândurilor, sentimentelor valorilor și al dorințelor partenerului). Principalele tehnologii de inducere a stării de transă (utilizarea, ratificarea, regresiiune și progresiune, confuzie); Planificarea sugestiilor (istorii, truisme, alternative determinate și limitate, presupuneri și contradicții, transformarea conținutului temporal, citate ascunse, mesaje ascunse, denaturarea structurii sintactice și mesaje intercalate); Aspecte sugestive suplimentare (tehnologii de argumentare în stare de transă, principiul contextului pozitiv, reproducerea punctului de vedere al colegului, principiul metaforizării și al caracterului intuitiv al retoricii etc.); Hipnoza în corespondența de afaceri; Metodele de protecție împotriva hipnozei și a influenței informațional-energetice.

Cu această listă intenționăm să încheiem capitolul despre știința contemporană, care rămâne dincolo de limitele cunoașterii savanților ortodocși care o consideră falsă. Dacă este așa sau nu în realitatea de zi cu zi, rămâne la aprecierea ta, stimate cititor.

CAPITOLUL X Înnăscut și dobândit

Omul a fost înzestrat cu darul de a primi informații de nivel superior din momentul apariției sale pe Terra. Treptat, pe măsura evoluției sale, omul a pierdut această capacitate, care a rămas, astfel, apanajul oamenilor aleși. La unii oameni, această capacitate se manifestă în mod spontan. Datorită faptului că nu înțeleg ce se petrece, aceștia încep să experimenteze. Deseori aceste încercări se termină fie cu internarea oamenilor într-o clinică de psihiatrie, fie mult mai tragic. Și în viața de zi cu zi întâlnim deseori oameni care sunt ferm convinși că „aud voci” care le șoptesc cheia unor mari descoperiri sau a unor revelații și le solicită anumite acțiuni.

Fenomenele de acest tip sunt destul de periculoase pentru sănătate și sunt provocate, de regulă, de un scurt dezechilibru energetic, sau de o tulburare psihică de lungă durată. Aceste fenomene erau cunoscute și de serviciile speciale. Pe la mijlocul secolului trecut, marile puteri ale lumii au alocat fonduri uriașe pentru ample cercetări în acest domeniu atât savanților, cât și militarilor. Specialiști în domeniul securității aduc în discuție tot mai des faptul că fenomene similare pot fi induse cu ajutorul unor tehnici PSI, în scopuri strict practice. Este vorba de manipularea conștiinței unei singure persoane, sau a unui întreg grup social format din indivizi apropiați ca formă, aspect, dar

diferiți din punct de vedere spiritual și care urmăresc obiective strict individuale.

Dacă până nu demult aceste tehnologii se aflau sub controlul specialiștilor militari, astăzi aceste tehnologii sunt utilizate în unele domenii precum internetul, mijloacele de informare în masă, publicitate, diverse scenarii de escrocare a oamenilor, practici religioase și în multe alte domenii sociale. Pe practicarea metodelor de acest gen, care au apărut pe piața socială actuală, se bazează numeroase ședințe de hipnoză, show-uri ale maeștrilor extrasens, ședințe private de vrăjitorie și chiar adevărate șarlatanii.

Trebuie să menționăm, în mod special, faptul că aceste „minunății” și fenomene nu au nimic în comun cu metacontactul. Mai trebuie reținut încă un lucru important. Informația negativă care conține, de regulă, un vector al degradării mentale, poate fi luată ca un virus. Acesta distruge conștiința umană împingându-l pe individ spre comiterea unor gesturi sau fapte ce nu-i sunt caracteristice: fapte de huliganism, escrocherii, corupție și un fenomen cu care ne confruntăm din ce în ce mai des – forma supremă de agresiune – omorul. Interacțiunea acestor energii, cu o frecvență diferită a vibrațiilor și a calității lor, reprezintă procesul de evoluție a Universului. În încercarea lor de a explica cât mai clar și mai ușor de înțeles acest fenomen, oamenii au născocit Binele și Răul.

Capacitățile reale ale celor pe care noi îi numim operatori ai canalelor de informație, sunt create de Univers conform legilor fundamentale de schimb informațional-energetic și ele alcătuiesc mecanismul de metacontact. Criteriul de adevăr al acestei tehnologii este

reprezentat întotdeauna de calitatea informației obținute. Informația incompletă și greu de explicat reprezintă efectele secundare, un fel de bruiaj similar undelor radio.

Ce simte operatorul în momentul în care stabilește legătura de contact sau când obține informația necesară? Clarvăzătoarea de origine americană, Jane Dixon, a relatat că informația cu privire la evenimentele viitoare venea în moduri diferite. Uneori se întâmplau revelații de acest gen printr-un contact nemijlocit cu o persoană. Contactul fizic, explica Dixon, îi permitea să „se plieze pe aceeași frecvență de undă a persoanei respective, pentru a simți vibrația energetică a acesteia". Pentru ea era suficient să cunoască data nașterii unei persoane, pentru a putea spune care sunt evenimentele ce o așteaptă în viitorul apropiat sau care au avut loc în trecut. Contactul cu sursa de informații necesită, din partea lui Jane Dixon, un mare consum de energie, astfel încât, după ședințe, era foarte slăbită. Trebuie remarcat în acest context că operatorii ruși, în momentul actual, nu se confruntă cu pierderi energetice în momentul contactului cu câmpul informațional-energetic. Aceasta se întâmplă pentru că nicio ședință profesională de metacontact nu se desfășoară fără susținerea, asigurarea sau controlul specialiștilor.

Nu trebuie să confundăm activitatea profesioniștilor care se ocupă de protecția psihofizică a persoanelor, protecție pe care sunt obligați să o asigure, cu percepțiile extrasenzoriale ale unui amator, chiar dacă sunt extraordinare. Energiile întotdeauna își fac simțită prezența. Metacontactul lucrează pe frecvențele unor vibrații mult mai înalte și a unor energii mult mai subtile. Mai multe detalii despre activitatea teroriștilor extrasenzoriali și a

gărzilor de corp vom prezenta într-o altă carte. Acum să ne întoarcem la metacontact.

Edgar Cayce, la întrebarea cu privire la facultățile sale extraordinare și proveniența acestora, a primit următorul răspuns: „Rațiunea conștientului se supune rațiunii subconștientului, supraconștientului și rațiunii spirituale și comunică cu conștiințe similare. Informația poate fi obținută din oricare rațiune subconștientă a acestui plan, sau din impresiile lăsate de anumiți indivizi care au trecut într-un alt plan, precum o oglindă care reflectă imaginea". Cayce a murit în 1946 din cauza suprasolicitării fizice. Dacă vom compara explicația dată de el însuși facultăților sale fenomenale, cu informația obținută de operatorii ruși la sfârșitul secolului trecut, atunci vom constata că baza proceselor informațional-energetice este identică în ambele cazuri. Diferența constă doar în nivelul de interacțiune energetică și în punctele de control în obținerea acestei informații. Este important să înțelegem că câmpul informațional este structurat extrem de rigid și reprezintă un sistem aparte, care nu poate fi atins, dar poate fi înțeles doar în momentul în care intri în contact cu acesta. Trebuie spus că astăzi aceste probleme tehnice nu mai sunt un secret și prezintă un interes deosebit din partea specialiștilor NAST Rusia. Singurul lucru care rămâne necunoscut pentru cei inițiați este metoda de antrenament și ieșirea pe canalul informațional. Bicicleta a fost deja inventată, mai trebuie doar să învățăm să mergem pe ea.

Întrebarea dacă omul poate, de unul singur, să obțină accesul la câmpul informațional, este retorică. Care este

câmpul informațional și care este canalul informațional?
De fapt, despre ce fel de om este vorba?

Ceea ce se numește darul clarviziunii, reprezintă o facultate care i-a fost dăruită omului din momentul nașterii sale: de a vedea unele evenimente din trecut sau din viitor. Această calitate era extrem de evidentă la Jane Dixon. Ceilalți clarvăzători renumiți au trecut prin situații stresante. Nostradamus a trăit drama morții familiei sale din cauza epidemiei de ciumă. Cayce a trecut, în copilărie, prin experiențe emoționale profunde la moartea bunicului său, pe care îl adora. Wolf Messing a înghețat în stradă și, trezindu-se la morga spitalului, a trecut, practic, prin moarte clinică. Vanga, la o vârstă fragedă, a nimerit într-o furtună de nisip și a orbit.

Noi putem doar presupune că după aceste evenimente, marii clarvăzători au dobândit acest har. Este de la sine înțeles că aceasta nu înseamnă neapărat ca aceste capacități să fie asemenea acelor evenimente. Bineînțeles că au avut capacitatea de contact cu alte canale informaționale de la naștere, iar stresul profund a contribuit la activarea acestei capacități. Astăzi este binecunoscut faptul că mecanismul schimbului de canal informațional presupune reglarea creierului uman la nivelul unor vibrații înalte, care îi permit omului să „se adapteze” pe frecvența necesară. Astfel, simplificând puțin

lucrurile, putem spune că procesul în sine este analogic procesului de lucru al radioului, care se setează pe o anumită frecvență de undă. Sau la fel ca atunci, stimate cititor, când căutați ceva pe internet și tastați coordonatele site-ului care vă interesează. Calculatorul

caută în continuare ceea ce aveți nevoie. Pur și simplu trebuie să știți ce căutați. Acest exemplu este extrem de simplu, în situații de excepție, omul se poate conecta la banca de date informațională în mod spontan, involuntar, prin simplul fapt că sistemul lui nervos s-a pomenit într-o stare de sensibilitate crescută și atunci anumite cunoștințe, informații vin sub forma unor „revelații”, „descoperiri” etc.

În momentul actual au fost elaborate metode prin care omului îi este indusă o stare de hipnoză ușoară, în care el nici nu conștientizează faptul că este manipulat, subconștientul lui este încetinit și se pot induce comenzi de sinceritate, mărturisire sau un anumit comportament.

De multe ori asemenea conexiuni sunt efectuate în mod direct, având un obiectiv clar. Acest lucru se întâmplă odată cu dobândirea abilității de a induce o stare deosebită a psihicului, în mod spontan. În acest caz este vorba de metode netradiționale de obținere a informației. Stările deosebite ale psihicului se manifestă în atingerea și menținerea unui nivel minim de veghe, cu scopul stimulării proceselor psihofiziologice responsabile pentru manifestările efectelor câmpului biologic. Printre metodele de obținere a stărilor de conștiință modificată se numără și o serie de procedee naturale și tradiționale, de tipul inducerii somnolenței, meditația, relaxarea etc., procedee mai dure de percepție: izolare senzorială și amplasarea într-un spațiu „fără orientare” și o serie de metode discutabile care întrebunțează mijloace psihotrope (narcotice).

Pentru a înțelege mecanismul de funcționare, este important să înțelegem ceea ce s-a discutat în capitolele anterioare.

Prima generație de cercetători din Rusia, în perioada anilor 60-80 ai secolului trecut, care și-au desfășurat activitatea în domeniul psihotronicii, au fost parapsihologii, bioenergeticienii și alți entuziaști asemeni lor. Savanții căutau sursa energiei în lumea exterioară, experimentând și încercând să analizeze rezultatele activității lor. Pe măsură ce avansau, căutau noi căi de obținere a stării de conștiință modificată apelând la un anumit regim alimentar și folosind anumite preparate psihotrope la care aveau acces. Simptomele de otrăvire psihică (intoxicare cu produse specifice activității hormonale sporite ale organismului) erau extrem de evidente. Erau dese cazurile îmbolnăvirilor de diabet zaharat.

Activitatea energetică a organismului este strâns legată de modificarea stării de conștiință. Insuficiența de la nivel energetic provoacă disfuncții ale activității sistemului hormonal. Activitatea operatorului este însoțită de antrenamente foarte serioase. Sistemul hormonal cu antrenamente îndelungate reprezintă rezultatul activității hormonale specifice, care însoțește sarcina psihică și fizică exercitată asupra omului. Sistemul hormonal oferă, pe lângă noile capacități fizice și psihice, resurse suplimentare imunității organismului uman, fapt ce conferă o protecție sigură împotriva diverselor îmbolnăviri. Manipularea psiho-fizică și rezultatul acestei manipulări sunt strâns legate de subiectul acțiunii: rămân un instrument puternic pentru manipulări ulterioare. Dar

în procesul de lucru pe canalul informațional-energetic apar probleme de o altă natură.

Aceste probleme constau în faptul că operatorii, în cazul unei evoluții eficiente, sunt capabili să influențeze mersul evenimentelor din jurul lor (în familie, la serviciu, în imediata apropiere). O presiune specifică încep să resimtă soții, prietenii, partenerii de afaceri și alte persoane care intră în contact cu operatorul. Nu mai vorbim de aparatul de conducere al subunității în care își desfășoară activitatea operatorul. Cu rare excepții, acest lucru se întâmplă de regulă cu toți operatorii. Militarii ruși erau conștienți de aceste fenomene și le acordau o atenție sporită. În spatele acestei afirmații se afla nu doar îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate, ci și viața persoanei în cauză. Găsirea unui nou echilibru era necesară fiecărui personaj care participa în lanțul tehnologic al meta- contactului și, credeți-mă, este o sarcină foarte, foarte dificilă.

Echipa de operatori militari nu poate fi alcătuită la ordin, din oricine. Pe la sfârșitul anilor optzeci, începutul anilor nouăzeci ai secolului trecut, în mai multe unități speciale, aceste echipe se alcătuiau în mai mulți ani. Candidații erau selectați din rândul celor care posedau facultăți excepționale. Să nu uităm de faptul că aceștia erau militari - cursanți ai instituțiilor superioare de învățământ, soldați, care își efectuau stagiul militar, ofițeri ai armatei rusești și din Comitetul Securității de Stat. După o serie de teste și de interviuri, începea o muncă laborioasă de selectare a candidaților în grupul principal. Astfel, dintr-o mie de persoane selectate după facultățile extra-ordinare pe care le posedau, la sfârșit rămâneau

doar o sută. Din aceste o sută de persoane, după pregătirea finală, rămâneau aproximativ zece – douăsprezece persoane, cu un rezultat al veridicității informației obținute mai mare de 95%.

Niciunul dintre operatori nu era acceptat pentru o astfel de activitate fără o verificare prealabilă a informației pe care o obținea prin metoda metacontactului. Astfel, operatorului i se puneau mai multe întrebări, la care răspunsul era imposibil de știut. Răspunsul exista într-o altă dimensiune temporală, într-un alt loc sau împrejurările erau atât de neclare, încât era imposibil să-l formulezi fără o informație suplimentară. Pentru început, întrebările erau simple, pe parcurs devenind tot mai complexe. Atunci când veridicitatea răspunsurilor era confirmată din surse suplimentar®, operatorul putea trece la îndeplinirea unor sarcini de a fi răspundere. De verificarea datelor furnizate de operator în timpul metacontactului se ocupau subunități operative din unități de servicii militare, începând de la Serviciul de Contingente

Militare, Direcția Generală de Informații a KGB și până la milițienii de sector și lucrătorii din arhive. Doar atunci când informația era confirmată, colaborarea cu operatorul respectiv continua. Din acest moment îi erau încredințate sarcini pentru îndeplinirea cărora, atât el personal, cât și superiorii lui, erau direct răspunzători.

În general, aceste sarcini vizau asigurarea informațională a operațiunilor cu caracter special pentru neutralizarea rezidenților străini, a bazelor militare teroriste, a depozitelor de armament, comerțului cu narcotice etc. În câmpul informațional nu există subiecte interzise. Orice activitate este orientată spre

perfecționarea lumii înconjurătoare, iar informația care nu contribuie cu nimic la aceasta, poartă denumirea de deșertăciune. Pe frecvențe de asemenea natură, canalele informațional-energetice pur și simplu nu sunt adaptate.

În momentul de față, metodele de obținere a informației în starea de conștiință modificată a persoanei, dintr-un postulat teoretic s-a transformat într-o axiomă, un lucru considerat evident prin sine însuși. Cum anume funcționează și în ce măsură informația este corectă, rămâne o întrebare ce ține de percepția individuală a fiecăruia. Cu toate acestea, există lucruri greu de demonstrat și care sunt capabile să-l scoată pe individ din categoria oamenilor ce pot gândi logic. Dacă o persoană nu crede într-o afirmație sau alta, nu înseamnă că aceasta este greșită. În practica de zi cu zi, există o regulă simplă – dacă asta este o prostie, dar funcționează, înseamnă că de fapt nu-i o prostie. Prin urmare, tot ce funcționează trebuie folosit pentru atingerea obiectivelor propuse. Nimic nu este bătut în cuie. Principalul criteriu de evaluare este reprezentat de rezultatul practic și stabil în urma utilizării tehnologiei sau a cunoștințelor în domeniu.

Pentru transmisia cuantică a informației, poate fi folosit un flux de electroni. Un gând „emis” de creier este orientat spre obiectul care se află fie aproape, fie mai departe. În acest mod putem transmite orice dorință. În mod similar putem efectua și citirea informației. Un gând reprezintă, de fapt, o concentrație de cuante informaționale. Pe de altă parte, viteza de transformare a acestora atinge uneori cote incredibile. Acest lucru se întâmplă mai ales atunci când persoana este un geniu sau atunci când gândurile lui sunt de necontrolat. Este un

fenomen des întâlnit. Citirea gândurilor nu-i atât de complicată precum pare, cu o singură condiție: trebuie folosită o tehnică adecvată procesului de citire și trebuie respectate câteva reguli. Dacă admitem că orice corp viu este un imens câmp cuantic, atunci când fotonii lui se divid, apare o formă de comunicare psihotronică. Există un contact de cuante, deși slab, între toate obiectele din Univers. Unii oameni sunt mai sensibili la transferul de informație prin contactele de cuante. Aceasta poate fi și explicația pentru formele neobișnuite de interacțiune dintre om și animale, dintre oameni și obiecte. Acesta este motivul pentru care, în ultimul timp, se vorbește foarte mult despre capacitatea oamenilor aflați într-o stare modificată de conștiință, de a se conecta la câmpul informațional al Terrei, pentru a obține informația necesară. La unii acest lucru reușește de la sine, în procesul unei activități intelectuale legate de rezolvarea problemelor (intuiția, insight, revelația). Alții posedă aceste calități de la naștere. Terții dobândesc aceste calități ca rezultat al autoperfecționării, cu respectarea strictă a unor metode speciale. Fenomenul este cunoscut sub diverse denumiri: stare de transă, clarviziune, previziune etc. Militarii vorbesc în acest caz despre metacontact. Pentru ei acest lucru nu mai este un fenomen, ci tehnologie.

Cu toate acestea, nici tehnologia în cauză nu este întotdeauna ideală și atotputernică. Trebuie menționat în acest context un defect extrem de important al manipulării la distanță asupra obiectelor vii și moarte, asupra sistemelor electronice: instabilitatea de manipulare. Este

un moment potrivit să ne aducem aminte de legea lui Murphy...

Asta înseamnă că în zile diferite, la ore diferite și în locuri diferite, unul și același operator va prezenta date diferite. Uneori diferențele sunt considerabile. Acest fapt ne demonstrează că problema trebuie abordată cu mare acuratețe, că omul încă n-a cercetat fenomenul în totalitate și din această cauză utilizarea practică a fenomenului de manipulare la distanță prin intermediul gândirii este departe de perfecțiune. În afară de aceasta, manipularea depinde în mare măsură atât de operator, cât și de obiectul manipulării. Acest fenomen poartă denumirea de efectul Killi, după numele savantului american care, la începutul secolului trecut, experimentând efectul de rezonanță, a atins perfecțiunea. După moartea lui, nicio mașină, din cele construite de el, nu mai funcționează. Mai multe institute de cercetări, grupuri de cercetători încearcă să dezlege misterul. O întâmplare similară a avut loc și cu moștenirea lăsată de Nicola Tesla.

Vorbind la modul general, putem afirma că omul, după cum ne demonstrează practica, poate primi doar acea frecvență de oscilații la care se poate racorda. În cazul în care gradul de conștiință largă este mai mic decât nivelul spiritual, atunci decodarea este denaturată, astfel, simplificând puțin lucrurile, operatorul percepe informația la un nivel mult mai scăzut comparativ cu forma în care aceasta apare. El înțelege tot, dar nu poate face nimic. La fel ca și Dixon, Cayce, Messing sau Vanga...

Următoarea denaturare are loc în momentul traducerii informației la nivelul sistemului lingvistic deja existent: cu cât vocabularul operatorului este mai bogat,

cu cât pregătirea lui este mai solidă, orizontul de cunoștințe și percepția lumii înconjurătoare sunt mai bune, cu atât mai exactă și mai completă va fi traducerea. O posibilă denaturare semantică a informației ar putea fi înregistrată în momentul în care este transmisă destinatarului. Fiecare cititor, ascultător, consumator, recepționează informația la un nivel strict individual, în funcție de pregătirea pe care o are și de viziunea asupra lumii înconjurătoare.

Specialiștii militari în tehnologiile metacontactului susțin că, pentru obținerea informației solicitate, este necesară o putere de concentrare maximă asupra problemei și atunci răspunsul vine rapid, într-o formă finită. Starea de conștiință modificată poate fi obținută prin inducerea unei stări ușoare de hipnoză persoanei, atunci când legătura acesteia cu lumea exterioară este mai slabă, trecând astfel în starea de subconștient. Mecanismul acestui proces este în același timp și simplu, dar și complicat. O modalitate mai simplă de descriere ar fi următoarea.

Din punctul de vedere al fizicii elementare, omul reprezintă un contur oscilatoriu, la bază aflându-se cristale lichide, în interiorul acestui contur există un echilibru energetic. Echilibrarea energetică a organismului are loc în timpul somnului, în procesul de echilibrare intervin unele regiuni din scoarța cerebrală, compensând la nivel celular insuficiența sau surplusul de energie. Sângele uman este alcătuit în proporție de 70% din apă „încărcată” cu un anumit potențial. Rezonanța energetică a organismului depinde în mare măsură de conținutul chimic al apei și al alimentației, care iau parte activă la reacțiile

chimice care se desfășoară în organismul uman, și la procesele biochimice din cutia craniană. Informația care intră în organism prin receptorii externi: ochi, urechi, nas, gură, piele, exercită o mare influență asupra oscilațiilor energetice. Această informație poartă un caracter de câmp magnetic, și poate avea un potențial pozitiv sau negativ, inducându-i persoanei o anumită stare de spirit. Gândurile omului creează câmpuri energetice de la un nivel ușor sesizabil și, în funcție de potențialul lor, alcătuiesc un contur de oscilații energetice. Organismul uman poate fi indus într-o stare de rezonanță cu ajutorul unei imagini, cuvântului, muzicii, mirosului, senzațiilor gustative și tactile. Trebuie remarcat că în starea de rezonanță pot fi introduse atât instinctele, cât și valorile etico-morale ale persoanei, în funcție de caracteristicile oscilațiilor spectrului energetic de influență. Principiile naturale de protecție a calculatorului biologic al omului se bazează pe principiile de echilibru. Orice manipulare poate provoca la polul opus apariția

simultană a unui potențial adecvat, care repune sistemul în echilibru. Perioada de echilibru este puțin încetinită, din cauză că întregul sistem trece prin mai multe discrepanțe.

Natura reprezintă un spațiu comun pentru toate structurile energetice care se condiționează reciproc. Influențarea oricărei structuri provoacă un răspuns din partea tuturor raporturilor de reciprocitate care, la rândul lor, își modifică starea calitativă, ceea ce, în consecință, readuce sistemul în echilibru. Acesta este modul în care reacționează natura la orice provocare sau manipulare. În cazul omului, mai există și factorul intervenției intenționate în procesul de echilibru energetic. În cazul în care omul, prin acțiuni

intenționate, în cunoștință de cauză, influențează echilibrul energetic, fie provoacă o accelerare a acestuia, fie reprezintă un obstacol. În primul caz, sistemul reușește să se echilibreze cu mai puține dezastre, pe când în al doilea caz, au loc procese de reechilibrare complexe și de durată, cu mari perioade de instabilitate și situații de criză. Situațiile de criză sunt foarte periculoase și pot provoca distrugerea sistemului. Din acest motiv, intervențiile pentru echilibrarea energetică sunt binevenite doar în cazul în care se știe unde anume trebuie intervenit. Organizarea unor scheme de protecție este imposibilă și, din acest motiv, orice protecție trebuie percepută ca un proces de intuire a ceea ce faci, de fapt, sau ce se întâmplă cu tine personal. Echilibrarea se poate desfășura și sub formă de autoreglare, atunci când omul înțelege și cunoaște complexitatea procesului și lasă întregul proces să se autoregleze automat, fiind conștient de acest lucru.

Rezonanța biologică reprezintă rezonanța celulelor corpului fizic cu alte structuri sau câmpuri. Aceste structuri pot fi de ordin fizic sau energetic. Odată cu apariția caracteristicilor frecvențelor care coincid, în baza cărora funcționează corpul fizic, apare efectul de rezonanță biologică.

Rezonanța inversă reprezintă reacția organismului la stimuli externi și adaptarea și transformarea rapidă la noile condiții, ieșirea

4iO

de sub dominația energetică. Adaptarea rapidă și restructurarea poartă denumirea de rezonanță inversă.

Ambele tipuri de rezonanță se reflectă la nivel de subconștient, dar se resimt și la nivelul conștientului. Simțim o frică și ne este rău, percepem un disconfort, neliniște sau o

slăbiciune fizică. La fel se întâmplă cu aflulxul de energie, de bucurie, senzația de zbor și de. fericire. Totul este influențat de semnele câmpurilor energetice cu care organismul nostru interacționează, dar, pe de altă parte, și noi, în calitate de sistem, putem influența rezultatul acestei interacțiuni.

Cu cât omul a evoluat mai mult pentru a interacționa cu un spectru larg de energii care îl înconjoară în permanență, cu atât posedă mai multe resurse pentru rezistență sau pentru stabilitate, și cu atât mai greu este să-l scoți din starea de echilibru în care se află. În momentul în care se conectează la energia din jurul său, are loc o interacțiune mai puternică dintre spectrul de frecvențe caracteristice corpului energetic al omului și aceste energii externe. El primește, astfel, o susținere în plus, datorită căreia corpul devine mai rezistent. Cu cât omul își va însuși mai repede și mai corect cunoștințele din acest domeniu, cu atât se va putea întări mai constant și cu un spectru mai mare de energii. El nu trebuie să posede cunoștințe la modul general, ci dimpotrivă, trebuie să posede cunoștințe solide în domeniul energiei și al structurilor energetice, din perspectiva unei persoane sincere și care înțelege importanța tuturor proceselor care se desfășoară la nivel energetic.

Legea echilibrului este o formă de interacțiune în care se desfășoară o distribuire adecvată și un schimb de energii. Este vorba despre faptul că orice interacțiune este orientată spre o completare reciprocă, spre evoluție și, în același timp, spre respectarea principiului necesității sau al bunăstării conștientizate. Omul trebuie să se formeze în așa fel încât să trateze din când în când

gândurile și faptele sale obiectiv, să le evalueze, privindu-le dintr-o parte, sub un alt unghi și să introducă

corecturile necesare în intențiile și obiectivele pe care și le-a propus.

Concluzii

Este binecunoscut faptul că Ivan Efremov a scris romanul *Tais Afinskaja* apelând la asistenta sa, inducându-i starea de conștiință modificată și, în perioada de timp cât se afla sub efectul hipnozei, își nota informațiile pe care i le dicta aceasta.

Metacontactul are, de asemenea, o serie de particularități caracteristice ale existenței sale în societatea contemporană. Specialiștii sunt de părere că metacontactul permite obținerea unei informații care poate fi utilizată doar în scopurile care se află în armonie cu sursa de informație.

Niciun operator nu va fi de acord să apară în fața camerelor de filmat. Capacitățile de asemenea natură îi atrag nu doar pe oamenii care gândesc pozitiv. La oamenii cu acest mod unic de a fi există un cod etico-moral personal și anumite reguli de gestionare a metacontactului, care sunt respectate cu strictețe. Nu există nicio garanție că persoana care posedă facultăți extra-ordinare în domeniul psihotronicii și care poate obține practic orice tip de informație, nu va fi forțată printr-o formă ultimativă să prezinte informații care vor fi utilizate apoi în scopuri criminale.

Astăzi putem afirma cu toată convingerea că specialiștii ruși dețin metode unice de obținere a informației. Cu acest dar de obținere a informației, omul a fost înzestrat din momentul apariției sale pe Terra. Dar pentru a putea folosi acest dar pe deplin, este necesară parcurgerea unui drum de perfecționare spirituală în

calitate de consumator al informației de acest gen. Aparatul de stat are posibilitatea de a desfășura activități în acest domeniu și se confruntă cu probleme de ordin subiectiv, pentru că nu se

dorește acceptarea realității înconjurătoare și confruntarea intereselor personale cu interesele societății.

Menționăm, de asemenea, că posibilitățile unice ale metacontactului pot fi utilizate în rezolvarea problemelor de orice natură cu care se confruntă societatea contemporană. Societatea, la rândul ei, trebuie să fie pregătită pentru a-și schimba conștiința colectivă, a înțelege corect și a utiliza eficient posibilitățile existente, pentru aplicarea ulterioară a cunoștințelor obținute și pentru o evoluție pozitivă în plan personal.

Fonareff Dmitry Nicolaevici

Născut la 14 august 1959, în Moscova.

Studii: Școala Superioară Dzerjinski a KGB, jurist, specialist în științe juridice

Căsătorit: o fată și un băiat.

1981 -1989 – ofițer al Direcției 9 a KGB din URSS (paza și protecția personală a demnitarilor ruși și a demnitarilor străini, pe timpul șederii lor în Rusia).

1988 – comandantul Brigăzii Antiteroriste pentru asigurarea securității pe perioada vizitei Președintelui SUA la Moscova. Mulțumiri personale din partea Președintelui KGB a URSS, pentru îndeplinirea cu succes a misiunilor speciale.

1989 – Ofițer superior al Direcției (Statul-major al Direcției).

1987 – 1989 – colaborare cu colegii din US Secret Service și din US Department of State.

1995 - prezent - Președinte al Asociației Naționale a Gărzilor de Corp (NAST) din Rusia.

1996 - prezent - Membru al Comitetului organizatoric al Forului Internațional „Tehnologii de securitate”.

2002 - prezent - activități practice de asigurare a securității și protecției personale a conducătorilor celor mai mari corporații internaționale pe perioada șederii lor în Rusia.

2003 - octombrie - Medalia de cristal a Comitetului organizatoric al expoziției internaționale "Security and Safety Middle EAST 2003" Abu Dhabi, pentru prezentarea privind dezvoltarea industriei securității Federației Ruse.

2005 - moderator al Conferinței internaționale „Rusia - SUA. Experiența de luptă împotriva terorismului” din cadrul Forului internațional „Tehnologii de securitate” (participanți: ambasadorul SUA, Alexander Vershbow, senatorul Curt Weldon, Președintele comitetului Dumei de Sat a Federației Ruse, Vasiliev V. A.).

2005 - martie - Membru al delegației ruse la conferința dedicată luptei împotriva terorismului. SUA. (Washington).

2007 - Coautorul cărții, sub redacția lui B. K. Ratnikov și G. G. Rogozin, *Dincolo de limitele cunoașterii*,

2008 - membru onorific al International Bodyguard & Security Service Association (IBSSA).

2008 - Membru al prezidiului grupului de lucru al Camerei Obștești a Federației Ruse, cu privire la alcătuirea programului „Sistemul de valori morale în noua Rusie”.

2009 - coautorul cărții lui A. Yu. Savin, *Ghid spre eternitate* (üyTeBOZiHTejib no

BeHHOCTH).

Constantin Buzatu

Născut la 13 februarie 1956, în localitatea Bicleș, jud. Mehedinți.

Starea civilă: căsătorit.

Copii: 2 - Alexandru Constantin, elev și Mihai Cristian elev.

STUDII: LP. TRAIAN VUIA - Facultatea de Construcții - secția CCIA - Timișoara, promoția 1982.

ACTIVITATE PROFESIONALĂ:

1982-1986 ICMJ Arad - inginer-șef punct de lucru;

1986- 1987 ICMJ Arad - adjunct-șef brigadă;

1987- 1990 ICMJ Arad - șef brigadă;

1990-1993 IACM Arad - șef șantier.

1993 - prezent, SC ARCONS SA. - director general

PERFECTIONARE PROFESIONALĂ

1994 - Probleme actuale ale relațiilor economice internaționale - curs

1997 - Managementul licitațiilor - curs

1999-2000 - Management, marketing și resurse umane - curs postuniversitar, Universitatea Tehnică Timișoara

2002- Management și Protocol - specializare Protocol Diplomatic, Universitatea Pro Deo, New-York.

2008- Curs postuniversitar de perfecționare în domeniul securității și apărării naționale, „Securitate și bună guvernare” - Colegiul Național de Apărare.

ACTIVITĂȚI:

1990 - Membru fondator al Federației Române de Arte Marțiale

1996- Membru IBSSA

2001 - Cavaler - Ordinul Suveran Sf. Ioan din Ierusalim, Cavalerii de Malta, Federația Prioratelor Autonome

2002 - Președinte IBSSA România

- Vicepreședinte al Consiliului Tehnic și Științific CIP Lisabona

2005 - Președinte al comitetului executiv IBSSA

- Vice ministru al Afacerilor Umanitare din cadrul Ordinului Suveran Sf. Ioan din Ierusalim, Cavalerii de Malta, Federația Prioratelor Autonome

2007 **- Prior al României în cadrul Federației Prioratelor**

2008 **- Vice ministru al Afacerilor Interne din cadrul Puterilor Prioratelor.**

2009 **- Ministru al Afacerilor Interne din cadrul Federației Prioratelor.**

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE

Cartea care te face să gândești

CAPITOLUL 1.

Expresul liternyî „URSS – Rusia” . Capitolul II

Istorie și moștenire

Capitolul III

Pașii istoriei

Capitolul IV

Metacontactul

CAPITOLUL V

Cunoștințe și tehnologii

CAPITOLUL VI

Dincolo de limitele cunoașterii CAPITOLUL VII

Raportul X 564

CAPITOLUL VIII

Șase povestiri

CAPITOLUL IX

Dosarele Z sau știința militară superioară CAPITOLUL

X

Înnăscut și dobândit

5

I

După cum am amintit mai sus, noi am învățat doar să determinăm locul unde se află obiectul căutării, indiferent de fapt dacă este viu sau nu. Evenimentele se desfășurau în felul următor: La cursurile practice, profesoara intra în sala de curs și ne spunea: „Astăzi am ascuns un obiect X. Găsiți-l”. Înainte de a începe

căutările, încercam să ne relaxăm, pentru a intra în starea

•f

conștiință modificată sau în starea de transă, după cum îmi se spune în vorbirea curentă. Apoi, folosind descrierea verbală a obiectului, insistam ca acesta să apară

în mintea noastră, încercânj să-l vedem cât mai mult timp posibil, fixând detaliile specifice. Toațj acestea ne ajutau să recunoaștem cu ușurință obiectul din imaginii* virtuale, atunci când începeau să se perinde prin fața ochilor minți